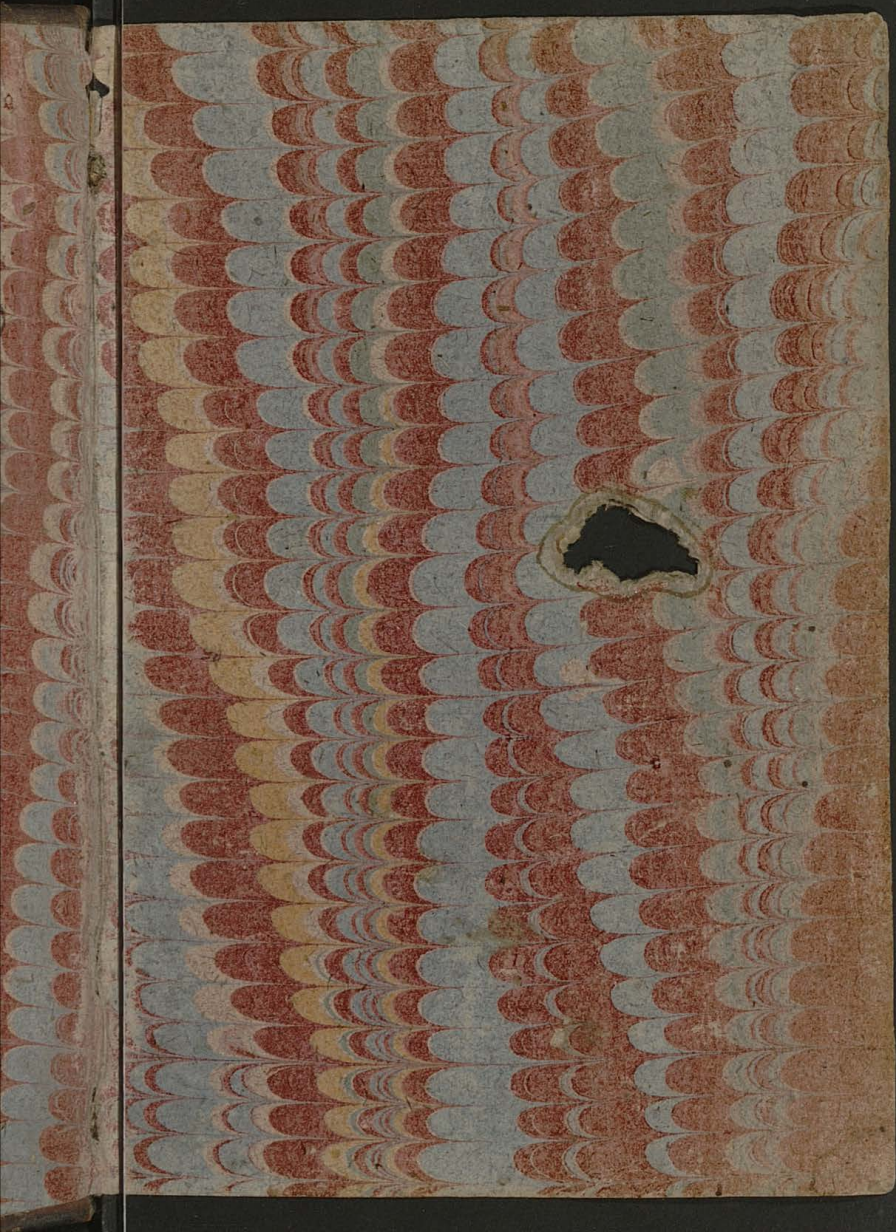

M. 7, 28

11
60

Ad usum P. Benaventura
Geme 1773.

S.

CO

CO

MIT

W

CL

Typis

REGULA
S. BENEDICTI,
ET
CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIUM
MONTIS CORONÆ.

Visa, & approbata à summo Pontifice
CLEMENTE NONO.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
Typis LEOPOLDI VOIGT, Univ. Typ. 1695.

IND

DE

Qualis e

De adhi

Quenan

Cap.

De obedi

De Taci

De hum

De offici

Quot p/a

Cap.

Qualiter

tur. c

Qualiter

Cap. 1

Quomodo

Cap. 1

Qualiter

Cap. 1

Qualiter

agant

INDEX CAPITULORUM PRIMÆ PARTIS.

Proemium.

DE generibus, vel vitâ Monachorum.

Cap. 1. pag. 14.

Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2. p. 27.

De adhibendis ad Consilium fratibus. C. 3. p. 33

Quenam sint instrumenta bonorum operum.

Cap. 4. p. 38.

De obedientia. Cap. 5. p. 45.

De Taciturnitate. Cap. 6. p. 49.

De humilitate. Cap. 7. p. 55.

De officiis divinis in noctibus. Cap. 8. p. 64.

Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis.

Cap. 9. p. 67.

Qualiter atatis tempore nocturna laus agatur.

Cap. 10. p. 71.

Qualiter Dominicis diebus vigilia agantur.

Cap. 11. p. 72.

Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur.

Cap. 12. p. 80.

Qualiter privatis diebus Matutini agantur.

Cap. 13. p. 82.

Qualiter in Natalitiis Sanctorum vigilia

agantur. Cap. 14. p. 84.

INDEX.

<i>Quibus temporibus dicatur Alleluja.</i>	Cap. 15.	p. 85.
<i>Qualiter divina opera per diem agantur.</i>	Cap. 16.	p. 86.
<i>Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.</i>	Cap. 17.	p. 88.
<i>Quo ordine Psalmi dicendi sunt.</i>	Cap. 18.	p. 99.
<i>De Disciplina Psallendi.</i>	Cap. 19.	p. 103.
<i>De Reverentia Ordinationis.</i>	Cap. 20.	p. 113.
<i>De Decanis Monasterii.</i>	Cap. 21.	p. 115.
<i>Quomodo dormiant Monachi.</i>	Cap. 22.	p. 117.
<i>De Communicatione Culparum.</i>	C. 23.	p. 120.
<i>Qualis debeat esse modus Excommunicationis.</i>	Cap. 24.	p. 122.
<i>De Gravioribus Culpis.</i>	Cap. 25.	p. 125.
<i>De his qui sine iussione Abbatis junguntur Excommunicatis.</i>	Cap. 26.	p. 129.
<i>Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Excommunicatos.</i>	Cap. 27.	p. 130.
<i>De his, qui saepius correcti non emendaverint.</i>	Cap. 28.	p. 132.
<i>Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.</i>	Cap. 29.	p. 136.
<i>De Pueris minori etate qualiter corripiantur.</i>	Cap. 30.	p. 139.
		Qua-

Qualis
Cap. 3
De Ferro
Siquid a
Cap. 3
Si omne
re. Ca
De Septi
De Infr
De Seni
De Hebd
De Men
De Men
Quibus h
Ut post C
De his q
occur
De his, q
facia
De his q
De his,
quon
De signi

INDEX.

- Qualis debeat esse Cellerarius Monasterii.
 Cap. 31. p. 140.
 De Ferramentariis Monasterii. C. 32. p. 147.
 Si quid debeant Monachi proprium habere.
 Cap. 33. p. 152.
 Si omnes aequaliter debant necessaria accipere. Cap. 34. p. 157.
 De Septimanariis Coquina. Cap. 35. p. 159.
 De Infirmis Fratribus. Cap. 36. p. 163.
 De Senibus, vel Infantibus. Cap. 37. p. 174.
 De Hebdomadario Lectore. Cap. 38. p. 175.
 De Mensura Ciborum. Cap. 39. p. 180.
 De Mensura Potus. Cap. 40. p. 191.
 Quibus horis oporteat reficere Fratres. C. 41. p. 193.
 Ut post Completorium nemo loquatur. Cap. 42. p. 196.
 De his qui ad opus Dei vel ad mensam tarde occurrunt. Cap. 43. p. 198.
 De his, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant. Cap. 44. p. 202.
 De his qui falluntur in Oratorio. C. 45. p. 206.
 De his, qui in aliquibus rebus levibus delinquant. Cap. 46. p. 208.
 De significanda hora operis Dei. C. 47. p. 210.

INDEX.

De opere manuum quotidiano. Cap. 48.	p. 211.
De Quadagesima observatione. C. 49.	p. 218.
De Fratribus qui longe ab Oratorio laborant aut in via sunt. Cap. 50.	p. 221.
De fratribus, qui non longe profisciscuntur. Cap. 51.	p. 222.
De Oratorio Monasterii. Cap. 52.	p. 223.
De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53.	p. 225.
Si debeat Monachus Literas, vel eulogia suscipere. Cap. 54.	p. 230.
De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum. Cap. 55.	p. 233.
De Mensa Abbatis. Cap. 56.	p. 240.
De Artificibus Monasterii. Cap. 57.	p. 241.
De Disciplina suscipiendorum Fratrum. Cap. 58.	p. 243.
De Filiis Nobilium vel pauperum, qui offe- runtur. Cap. 59.	p. 261.
De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare. Cap. 60.	p. 262.
De Monachis peregrinis qualiter suscipian- tur. Cap. 61.	p. 265.
De Sacerdotibus Monasterii. Cap. 62.	p. 267.
De Ordine Congregationis. Cap. 63.	p. 270.
De Ordinando Abbate. Cap. 64.	p. 276.
	De

De Prapo
De Ostia
De Fratr
Si Fratri
Quod in A
rum d
Ut non pr
Excom
Ut Obedi
Cap. 7
De Zelo bo
Cap. 7
De eo qu
Regul
INDE
S
DE L
Gen
Qui ad C
afferre
Modus inc
De Electio
in Cap

INDEX.

De Præposito Monasterii. Cap. 65.	p. 287.
De Ostiariis Monasterii. Cap. 66.	p. 293.
De Fratribus in via directis. Cap. 67	p. 299.
Si Fratri impossibilia junguntur. C. 68.	p. 303.
Quòd in Monasterio non præsumat alter alte- rum defendere. Cap. 69.	p. 305.
Ut non præsumat quisquam passim cadere vel Excommunicare. Cap. 70.	p. 308.
Ut Obedientes sint sibi Fratres invicem. Cap. 71.	p. 310.
De Zelo bono, quem debent Monachi habere. Cap. 72.	p. 311.
De eo quod omnis observatio justitiæ in hac Regula sit constituta. Cap. 73.	p. 313.

INDEX CAPITULORUM SECUNDÆ PARTIS.

DE Loco, & tempore celebrandi Capituli Generalis. Cap. 1.	fol. 317.
Qui ad Capitulum venire, & quid secum afferre debeant. Cap. 2.	f. 319.
Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3.	f. 323.
De Electionibus in Communi, quæ fieri debent in Capitulo Generali. Cap. 4.	f. 326.

De

INDEX.

De Renunc. Prælatuæ, & Absolutione Patrum Vocalium. Cap. 5.	f. 329.
De Electione PP. Definitorum, ac P. Præsidentis. Cap. 6.	f. 332.
De Electione Scribæ, Vicarii, Capituli, & Officialium. Cap. 7.	f. 335.
De Ordine servando in negotiis per PP. Definidores tractandis. Cap. 8.	f. 339.
De Electione P. Majoris, & aliorum Prælatorum. Cap. 9.	f. 347.
De aliquibus requisitis, Prælati necessariis.	f. 352.
De locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	f. 355.
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	f. 357.
De auctoritate Patrum Majoris, & Visitatorum. Cap. 13.	f. 361.
De receptione novorum locorum. C. 14.	f. 369.
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	f. 370.
Forma induendi Novitios. Cap. 16.	f. 371.
Forma Profitendi Nostrorum Eremitarum. Cap. 17.	f. 376.
Forma Professionis.	f. 377.
REGU-	

R

CO.
ERE
D

ple, ut a
à quo pe
Ad te er
quis ab

REGULA

ET

CONSTITUTIONES EREMITARUM CONAL- DULENSIIUM MONTIS CORONÆ.

PROOEMIUM.

Usculta ô fili præcepta Ma-
gistri, & inclina aurem
cordis tui, & admonitio-
nem pii Patris libenter
excipe, & efficaciter com-
ple, ut ad eum per obedientia laborem redeas,
à quo per inobedientia desidia recesseras.
Ad te ergò nunc meus sermo dirigitur, quis-
quis abrenunciatis propriis voluntatibus,

A

Do-

Domino Christo vero Regi militaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo perfici instantissimâ oratione deposcas, ut qui nos jam in Filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non aliquando filios exheredet, sed nec ut metuendus Dominus irritatus malis nostris: ut neque suos servos perpetuam tradat ad panem, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere, & apertis oculis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, divina quotidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid spiritus dicat Ecclesiis, & quid dicitur; Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos compræhendant. Et quærens Dominus in multitudine Populi sui,

cui

cui hæc
dicit.
cupit di
responde
bere ver
linguan
quantur
bonum
& cum
& aures
me invo
dulcius n
Fratres c
strat nob
Succin
norum a
in præpar
gamus it
nos vocat
Regni ta
illuc boni
tur. Se
minum,
in Taber
in monte

cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diverte à malo, & fac bonum, inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, antequam me invocetis, dicam. Ecce ad *Quid dulcius nobis hac voce Domini in* *nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.*

Succinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Evangelii pacis pedibus, pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in Regno suo videre. In cujus Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo, minimè pervenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hanc interro-

gationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem suam à conspectibus cordis sui respuens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tunc & allidit ad Christum.

Qui tenent Dominum, de bona observantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratiâ Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Unde, & Dominus in Evangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

Ve.

*Venerunt
gerunt in
fundata
Dominu.
monitis,
nobis pr
vita die
Apostolo
pœnitent
minus d
ut magis
interrog
tatore Ta
di præcep
ris officiu
Ergo præ
Sancta pr
& quod n
le, rogen
buat nob
fugientes
pervenire
in hoc cor
lucis vita
agendum*

Venerunt flumina, flaverunt venti, & im-
 gerunt in Domum illam & non cecidit, quia
 fundata erat suprâ petram. Hæc complens
 Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis
 monitis, factis nos respondere debere. Ided
 nobis propter emendationem malorum hujus
 vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente
 Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad
 pœnitentiam te adducit? Nam prius Do-
 minus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed
 ut magis convertatur, & vivat. Ergo
 interrogassemus Dominum, Fratres, de habi-
 tatore Tabernaculi ejus, audivimus habitan-
 di præceptum. Sed si compleamus habitato-
 ris officium, erimus hæredes Regni Cælorum.
 Ergo preparanda sunt corda, & corpora
 Sanctæ præceptorum obedientiæ militatura,
 & quod minus habet in nobis natura possibi-
 le, rogemus Dominum, ut gratia suæ tri-
 buat nobis adjutorium ministrari. Et si
 fugientes gehennæ penas, ad vitam volumus
 pervenire perpetuam dum adhuc vacat, &
 in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc
 lucis vitam vacat implere, currendum, &
 agendum est modo, quod in perpetuum no-

bis expediat. Constituenda est ergò à nobis Dominici schola servitii, in qua institutione, nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quid paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pavore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conversationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via manentium Dei, ut ab ipsis nunquam magisterio discedentes, in ejus doctrina, usq; ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni ejus mereamur esse consortes.

PRO-

P R
CO

Classen
xisset: B
professu
in qua n
bili vitæ
tis suæ e
nibus v
sequent
quam e
dicti R
comme
bentibu
vionem

PROOEMIUM
CONSTITUTIONUM.

Rostquam Beatissimus Pa-
ter noster ROMUALDUS
totius Camaldulensis Or-
dinis Fundator, Monasti-
cam vitam, in ~~Monasterio~~
Classensi, tribus annis Sanctissimè tradu-
xisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam
professus, Eremitum subindè ingressus est;
in qua nonaginta septem annis, incredi-
bili vitæ austeritate usus, solis Sanctita-
tis suæ exemplis, crebrisque admonitio-
nibus verum Eremiticum institutum se
sequentibus dereliquit. Nec aliud quic-
quam eis scriptum, præter eandem Bene-
dicti Regulam observandam moriens
commendavit; Licet postmodum, nè la-
bentibus annis, pia Patris exempla per obli-
vionem in desuetudinem venirent, sapien-

ter ab ipsis discipulis , maximè à Beato
 RODULPHO quarto, à Beato ROMUALDO Eremita Priore in Constitutiones redacta fuère. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum, ab ipso SS. ROMUALDO divinitus inventum, medium inter Canobiticum, & Anachoreticum est ; Ità quidem ut utriusque particeps utroque præstantius, longeque securius existat. Nam & si claustralis conversatio, & que summis laudibus extollenda videtur, nihilominus tamen suis incommodis, molestisque occupationibus, quæ sæpè animum à vera pietate longius arcent, minimè caret : è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & conversatio abdita, propter multa incommoda, nec non pericula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabilitate, pati videbatur, minus tuta ; securaque reputata est. Illa enim vivendi libertas, quæ olim solitariis viris competere videbatur, quæ nec Ecclesiam invisere, nec Sacramenta frequentare aliquo Canonico præcepto cogebatur, hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ Con-

Constitu
 Non po
 fra Ca
 quæ non
 sicut an
 tur ; se
 maque
 cilis, ac
 proind
 rum or
 ac secu
 Ad quan
 acceden
 omniqu
 rium et
 tium re
 commo
 gulas se
 tes, pau
 votis sol
 ximus S
 disciplin
 Constit
 vere ten
 versatio

Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaque difficultate exclusis, securissima facilis, ac fideli cuique viro suavissima, ac proinde (omni reverentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam sive ex sæculo, sive ex canoniis accedentes, procul omnino à Civitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas invicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; ut diximus S. BENEDICTI, subque Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in jugi observantia vivere tenentur: sic nihilominus hanc conversationis formam temperantes, ut Cæ-

nobilitatæ, socialisque vitæ commodis, & securitate, sine variis occupationibus Monasterii, multiplicibusque distractionibus potiantur, & solitudinis læta, felicitique admodum tranquillitate, absque ullis solitariae vitæ curis: periculis, & anxietatibus perfruantur. Hæc itaque admirabilis, divinitusque inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, usque ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigila observata fuit in Sacra Eremita Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Justinianum Eremitam supradictæ Sacra Eremitæ Majorem, noviter instituta, & aucta; fuit cum eadem observantia inviolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmentamento

mento h
stat den
BENE
Regulæ
nobis p
quasi Ap
mulemu
sit cor, &
& chari
in regul
ne, in fi
possimus
co

mento hujus dictæ Congregationis. Re-
stat denique ut nos juxtà S. Patris nostri
BENEDICTI doctrinam in Prologo
Regulæ nobis traditæ, in Eremo, quæ
nobis pro Monasterio est, unanimes,
quasi Apostolici viri, soli DEO enixè fa-
mulemur. Ita ut omnibus nobis unum
sit cor, & anima una, in vinculo pacis,
& charitatis viventibus, sicque demum
in regulari, atque Eremitica districtio-
ne, in finem usque perseverantes, Socii
possimus esse passionum Christi, ut &
cohæredes facti congregemur
cum eo.

CON-

CONFIRMATIO
 CONSTITUTIONUM ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ IN FORMA
 SPECIFICA.

CLEMENS PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ
 solio, meritis licet imparibus
 per inefabilem Divinæ boni-
 tatis abundantiam constituti,
 Congregationes Religiosorum virorum
 piè, sanctèque institutas, ac uberiores
 bonorum operum fructus aspirante su-
 perni favoris auxilio, assiduè perferre sa-
 tagentes, in visceribus paternæ gerimus
 charitatis, & illa quæ pro earum felici re-
 gimine & gubernio, prosperisque in via
 Domini progressibus providè, atque sa-
 pien-

pienter
 semper,
 stolicis m
 nobis po
 poni siq
 Et Fili M
 & alii s
 tarum C
 quod p
 Congre
 illiusqu
 quàm i
 fuerunt
 nonnull
 gregatio
 strorum
 Consult
 larium p
 tæ, & e
 videlicet

pienter constituta esse noscuntur, ut firma
semper, atque, stabilia persistant, Apo-
stolici muniminis patrocinio, cum id à
nobis petitur, libenter roboramus. Ex-
poni siquidem nobis nuper fecerunt dile-
cti Filii Major, ac Procurator Generalis,
& alii superiores Congregationis Eremitarum
Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici,
prosperoque ejusdem Congregationis regimine,
& gubernio, illiusque salubri tam in Spiritualibus,
quàm in temporalibus directione factæ
fuerunt, & in unum volumen collectæ
nonnullæ Constitutiones, quæ per Con-
gregationem venerabilium Fratrum no-
strorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &
Consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium præpositam, examinatæ, recogni-
tæ, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur
videlicet.

DE

DE GENERIBUS,
ET
VITA MONACHORUM.
CAPUT I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cœnobitarum,
militans sub Regula, vel
Abbate.

Constitutio.

I.

Remitæ Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitoriis Monasterii requiescunt; in hoc enim differt Cœnobitica conversatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in urbibus

ter-

terris, in
benter c
bus, inte
Quapro
gia sequ
ria ab un
milliaric
mitæ nu
excepta
Corona
suum sol
tatio off
ducta sit
novo M
fufcipi.

2. S

Sylvas,
do, inser
tunis m
Quamol
licebit li
deturpet
missu ali
pro una
qua jejur

terris, interque. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interque nemora latitare congaudet. Quapropter majorum noſtrorum veſtigia ſequentes ſtatuitur, noſtra Eremitoria ab urbibus, Terrisque uno & minus milliaro diſtare debere. Noſtriſque Eremitæ nunquam in Clauſtris permaneant, excepta Abbatiâ S. Salvatoris de Monte, Corona pro ſenum, infirmorum ac forenſium ſolatio; Imo ſi aliquando talis habitatio offeratur, niſi in formam ~~Eremiticæ~~ reducta ſit, dimittatur, tantum abeſt, ut de novo Monasterium conſtrui queat, aut ſuſcipi.

2. Sint ergo Eremitoria noſtra inter Sylvas, easque denſas, talesque plantando, inferendo, ſcindendo, aliisque opportunis modis conſerventur, & augeantur. Quamobrem intrâ ambitum Eremitæ non licebit ligna cædere, nè ejus pulchritudo deturpetur. Qui verò absque ſuperioris permiſſu aliquam arborem viridem inciderit, pro una quaque arbore ſemel in pane, & aqua jejundet. Quod ſi loci Prior absque conſen-

sensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitum arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Generali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quando numerum quatuor, aut quinque arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculum, quod sine rationabili necessitate fieri nequit, dummodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci universo sepe, ac vallo circumdata, ita ut per solum ostium pateat ingressus, unde egredi sine licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremitis clausura sine licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul junctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus invicem, si locus patiat separata consistent, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque ut vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate
sal-

salvâ)
habitato
mune Co
præcipu
nos acce
cularium
rum nè
etè prob
tis de ca
6. I
larium E
libus, a
esse, sicc
illis peni
ubiquè lo
atque et
corporal
tiones et
positum
destruere
res valde
in dimitt
tate cessa
servantia
nunquan

salvâ) arceatur. Adeò ut neque vicini habitatores quocunque prætextu in commune Commertium admittendi sint: ac præcipuè cavendum, ne eis unquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotiis, etiam consanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum justis de causis, superior judicaverit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funerealibus, aliisque officiis celebrandis interesse, sicque animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea ubiquè locorum foris, & intra Eremum, atque etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales divagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cavere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in jugi observantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad maiorem solitudinis observantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinamvè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendii, infirmitatis, confessionis vel urgentis cujusque necessitatis, quæ verisimiliter superioris animum ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille verò, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus, ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias, altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen sinè mora audita voce illicò accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur, nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introjerit, vel qui alium intrare permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & jejUNET semel

mel in n
transgre
ingressus

9. E
castitati
mis mul
dum intr
rantia sit
lignæ r
heres sit
tia pertr
exprivile

10.
pulorum
um conc
ad sum
tuli nor
possint n
Eremum
crarium
portas E
tur, pot
quibus in
tem talis
veret.

mel in pane, & aqua, pro unaquaque transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ privetur.

9. Et quia solitudo maximè favet castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres unquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; undè ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces ligneæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentii XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, juxtà d. Privilegium concedere potest ut semel, bis, aut ad summum ter in anno, juxtà d. Capituli nominationem, devotionis causa possint mulieres solùm Ecclesiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neque Sacrarium, ejusque vestibulum, ubi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consuevère. Alias autem talis prohibitio inviolabiliter perseveret. At si pertinacia populi aliter per-

vicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deserere, ac longius abire consulant Patres.

II. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulierculas regendas, confitendas, custodiendasvè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit, aut in hospitiiis, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesiis sinè debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

DEindè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conversionis fervore, initio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio jam docti,

eti, pug
acie ad
jam sinè
vel brach
tionum D
Terti
genus est
approbat
rum for
adhuc ope
tiri Deop
aut terni
Dominici
pro lege e
quicquid
cunt Sanct
non licere

Quar
quod nom
sua per
quaternis
spitantur
biles, &
illecebris
res Sarab

*Et, pugnare; & benè instructi fraterna ex
acie ad singularem pugnam Eremiti, securi
jam sinè consolatione alterius, sola manu,
vel brachio contra vitia carnis, vel cogita-
tionum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.*

*Tertium verò Monachorum teterrimum
genus est Sarabaitarum, qui nulla Regulâ
approbati, experienciâ magistrâ, sicut au-
rum fornacis, sed plumbi natura molli-
tati, adhuc operibus servantes seculo fidem, men-
tiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini,
aut terni, aut certè singuli sinè Papatibus, non
Dominicis, sed suis inclusi sunt ovilibus, &
pro lege eis est desideriorum voluptas, cum
quicquid putaverint, vel elegerint, hoc di-
cunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant
non licere.*

*Quartum verò genus est Monachorum,
quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita
sua per diversas Provincias ternis, aut
quaternis diebus per diversorum Cellas ho-
spitantur, semper vagi, & nunquam sta-
biles, & propriis voluptatibus, & gule
illecebris servientes, & per omnia deterrio-
res Sarabaitis. De quorum omnium mi-*

ferrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Canobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I.

Alium vivendi modum Anachoretis consimilem divinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum scilicet, qui divinâ inspiratione, majorique silentii, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, jam ab initio inclusos Patres nostri vocaverunt, eò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortulique parietes, omni hominum consortio privati, contineantur: Juxta quod institutum hucusque observatum, præcipitur, ut Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedendi,

&c

& morum
innotescen-
tia, siler
consimile

2. A
tua fuerit
Generali
tempus
ries, au
fuerint:
ex tua F
concede
Magistro
rum Præ
penitus

3. Ill
quæ rem
ant orat
paramen
quarum
cum hac
clusi, n
rum obe
luntario
ant, se

& morum probitas, moresque religiosi innotescant, scilicet regularis observantia, silentium, orationis fervor, aliaque consimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reservatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi iis, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati, Novorum Magistro, Sacristæ, ac Cellario, in eorum Prælatura, & officiis persistentibus, penitus interdicatur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab aliis, quæ habeant oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum necessariis, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alii suorum superiorum obedientiæ subjaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem

concefferunt. Licetum semper erit illos ab ea penitus eximere sive perpetua, sive fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inviolabileque silentium esse indictum, unde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sine expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coëremitarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, aliosvè mittere, vel accipere, nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipens, semel in pane, & aqua jejunet.

6. Canonicas horas intrà oratorium suum persolvent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus observabunt, cum omnibus solitis cæremoniis & observantiis, quæ in istis constitutionibus, Breviarii quæ Rubricis continen-

tinentur.
gestent,
nedicta
lis Domi
Ecclesia
tant Indu
& si quæ
ri. Feri
excentes
cedant
refection
Feriâ aut
venientes
diant: re
torio age
fuerint,
audire,
atque ibi
munione
8. E
ctas desid
lis diebus
quaginta
& lection
torium n

erit illos
tua, ſive
perpetuum
eſſe indi-
bui, nec
e expreſ-
ſui ſupe-
tini, ac
quibus
a Coëre-
excipe-
ſvè mit-
ore, illi-
m ſecus
pens, ſe-
torium
acutum,
tam in
bus ob-
is care-
tis con-
tis con-
ti-

tinentur. In oratorio ſemper pallium
geſtent, & in ingreſſu ſemper ſe aquâ be-
nedictâ aſpergant, ab ipſiſmet, ſingu-
lis Dominicis diebus benedicenda, vel ab
Eccleſia deferenda. Nequè prætermi-
tant Indulgentias noſtræ Congregationis,
& ſi quæ aliæ in ſuis oratoriis ſint, lucra-
ri. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ,
exeuntes, ad communem Eccleſiam ac-
cedant ſimul cum aliis communicaturi,
reſeſtioni, ac mandato præſentes futuri.
Feriâ autem ſexta, & Sabbato ad Nonam
venientes, rem ſacram cum cæteris au-
diant: reliquum omne tempus in reclu-
ſorio agentes, ſi incluſi Sacerdotes non
fuerint, Sacerdotum incluſorum Miſſas
audire, eiſque ſacrificantibus deſervire,
atque ibi (permittente Prælato) com-
munionem ſumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium ſan-
ctas deſiderat occupationes, ideò ſingu-
lis diebus, ultra ordinarium officium, quin-
quaginta Pfalmos Davidicos recenſcant,
& lectionem quotidianam ante comple-
torium nunquam omittant; ultra quam,

& alias lectiones, Eremitis apertis communes unius horæ alicujus spiritualis libri lectionem persolvent. Eodem modo solitam unius horæ in mane, & serò divisam, reclusi cum fervore Spiritus utroque tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab aliis coërceant, ut præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis jejunii, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo favente, vivere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, sive focculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, activam vocem

in Capitulo non habent; perpetui

verò neque activam, neque passivam.

QUA-

QUA-

sti enim a
quando
Apostolo,
filiorum,
Abbas, ni
absit) d
jubere, i
ter divin
bus const
bas, quia
obedienti
facienda
pa Pastor
Pater fan
nire. T
quieto, r
rit omni

QUALIS DEBEAT ESSE ABBAS.

CAPUT II.

Abbas, qui præesse dignus est in
monasteriis, semper memi-
nisse debet, quod dicitur, &
nomen Majoris implere: Chri-
sti enim agere vices in Monasterio creditur,
quando ipsius vocatur pronomine, dicente
Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis
filiorum, in quo clamamus Abba Pater, Ideoq;
Abbas, nihil extra præceptum Domini (quod
absit) debet docere, aut Constituere, aut
iubere, sed jussio ejus, vel doctrina ferven-
ter divina Justitiæ in Discipulorum menti-
bus conspergatur. Memor sit semper Ab-
bas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum
obedientiæ utriusque rei in tremendo Judicio
facienda erit discussio; sciatquè Abbas, cul-
pæ Pastoris incumbere, quicquid in ovibus
Pater familias utilitatis minus poterit inve-
nire. Tantum iterum liber erit, ut si in-
quieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fue-
rit omnis diligentia attributa; & morbi-

dis

dis earum actibus, universa fuerit cura ex-
 hibita, Pastor earum in Iudicio Domini ab-
 solutus, dicat cum Propheta Domino. Ju-
 stitiam tuam non abscondi in corde meo,
 veritatem tuam, & salutare tuum dixi.
 Ipsi autem contemnentes spreverunt me.
 Et tunc demum inobedientibus curæ suæ
 ovibus pœna sit, eis prævalens ipsa mors.
 Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis,
 duplici debet doctrina suis præesse discipulis,
 idest omnia bona, & Sancta, factis amplius
 quam verbis ostendere, ut capacibus disci-
 pulis mandata Domini verbis proponat, du-
 ris verò corde, & simplicioribus, factis
 divina præcepta demonstret. Omnia verò,
 quæ discipulis docuerit esse contraria, in
 suis factis judicet non agenda, ne aliis præ-
 dicans, ipse reprobus inveniatur, ne quan-
 do illi dicat Deus peccanti. Quare tu
 enarras Justitias meas, & assumis testa-
 mentum meum per os tuum? Tu verò
 odisti disciplinam, & projecisti sermo-
 nes meos post te, & qui in fratris tui
 oculo festucam videbas; in tuo trabem
 non vidisti. Non ab eo persona in Mona-
 sterio

sterio disc
 quàm alit
 obedienti
 ponatur in
 aliqua r
 sita (ju
 rit, de ca
 propria
 sive liber
 & sub un
 litiam ba
 um perso
 hac parte
 liores ali
 veniamu
 charitas
 merita di
 Abbas Ap
 mam ser
 cra, incre
 pora, ter
 gistri, pi
 indiscipli
 guere; o
 tientes.

sterio discernatur. Non unus plus ametur,
quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut
obedientia invenerit meliorem. Non præ-
ponatur ingenuus ex servitio convertenti, nisi
aliqua rationabilis causa existat. Quod
si ita (justitiâ dictante) Abbati visum fue-
rit, de cujuslibet ordine id faciat, sin aliter
propria teneant loca. Quia sive servus,
sive liber, omnes in Christo unum sumus,
& sub uno Domino æqualem servitutis mi-
litiâ bajulamur. Quia non est apud De-
um personarum acceptio. Solummodo in
hac parte apud ipsum discernimur, si me-
liores aliis operibus bonis, & humiles in-
veniamur. Ergo æqualis sit omnibus ab eo
charitas, una præbeatur omnibus secundum
merita disciplina. In doctrina namquè sua
Abbas Apostolicam debet illam semper for-
mam servare, quâ dicit. Argue, obse-
cra, increpa, id est miscens temporibus tem-
pora, terroribus blandimenta, durum ma-
gistri, pium Patris ostendat affectum. Id est
indisciplinatos & inquietos debet durius ar-
guere; obedientes autem, & mites, & pa-
tientes, ut in melius proficiant obsecrare.
Negli-

Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut caperint oriri, radicitus ea (ut pravalet) amputet, memor periculi Helii Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autē, & duros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coërceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgā, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatquē quā difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum servire moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, & intelligentiam ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur, verum & in augmentatione boni gregis

gis gaude
aut parv
commissa
rebus tra
cogitet,
quibus &
causetur
nerit scrip
Dei, & J
jicientur
mentibus
pit anima
nem reddo
fratrum
scat pro c
omnium
rationem
& ita tin
Pastoris
nis ratioc
citus, &
datione

gis gaudeat. Antè omnia nè diſſimulans,
aut parvipendens ſalutem animarum ſibi
commiſſarum, plus gerat ſollicitudinem de
rebus tranſitoriis, & caducis, ſed ſemper
cogitet, quia animas ſuſcepit regendas, de
quibus & rationem redditurus eſt: Et nè
cauſetur de minori fortè ſubſtantia memi-
nerit ſcriptum, Primum quærite Regnum
Dei, & Juſtitiam ejus, & hæc omnia ad-
jicientur vobis; Et iterum, nihil deeſt ti-
mentibus Deum; Sciatquè quia qui ſuſci-
pit animas regendas, præparet ſe ad ſatio-
nem reddendam. Et quantum ſub cura ſua
fratrum ſe habere ſciverit numerum, agno-
ſcat pro certo, quia in die Judicii ipſarum
omnium animarum eſt redditurus Domino
rationem, ſinè dubio, addita, & ſua anima,
& ità timens ſemper futuram diſcuſſionem
Paſtoris de creditis ſibi ovibus, cum de alie-
nis ratiociniis cavet, redditur de ſuis ſolli-
citus, & cum de admonitionibus ſuis emen-
dationem aliis ſubminiſtrat, ipſe efficitur
à vitiis emendatus.

Con-

Constitutio.

IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis usui unquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatix nec Monasteria, sed Eremitæ, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atque adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Majoris sibi nomen usurpavit, nec aliter usui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil relevet quo Prælatus nomine nuncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremendo Dei Judicio stricta fiet discussio. Quicunque ergo aliis præfigitur, duplici doctrinâ, verbi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conatur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

DE

DE AU

audiens
prudente
ciat. Ia
cari dixi
revelat,
fratres co
jectione;
fendere,
gis in Abb
lubrius e
sed sicut
stro, ita
cet cunct
omnes Ma
quæ ab e
Nullus in

DE ADHIBENDIS AD CONCILIIUM FRATRIBUS.

CAPUT III.

Quoties aliqua precipuo agenda sunt in Monasterio, convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius judicaverit, faciat. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus, quia saepe Juniori Dominus revelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione; ut non presumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse judicaverit, ei cuncti obediant, sed sicut discipulis convenit obedire Magistro, ita & ipsum provide, & iuste concedet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, neque ab ea temere declinetur a quoquam. Nullus in Monasterio proprii sequatur cor-

m Camal-
ec nomen,
am fuit;
his, non
Eremiti, &
iores ap-
us totius
joris sibi
fui fuisse
dignosci-
l relevet
ur, dum-
erbis cit-

lis tradi-
s doctri-
lexerint,
a fiet di-
afigitur,
exempli,
re cone-
omnibus
pperum.

dis voluntatem nequè præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumperit, regulari disciplina subjaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regule omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio; & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I.

HÆc convocatio Congregationis, si-
vè Consilium vetustissima Religio-
nis consuetudo obtinuit, ut Capitulum
vocetur, & Congregationis hoc loco,
unius Monasterii, aut Religiosæ Domus
Conventus intelligitur. Capitulum au-
tem, aut generale est, aut Conventuale,
aut certè (ut vocant) culparum, quo-
rum unumquodque suum tractatum de-
siderat, cum singulorum diversa sit con-
gre-

gregando
Hic solut
mo est.

2. Q
standa su
Campanu
ad spatium
cum dec
les, qu
unius an
tum inte
res, ubi
cet. Qu
flexu secr
Prior dica
rium, &c.
vobiscum
orationem
stea rem,
major præ
spectat) d
tura cum
lorum vo
cium term
prossus pa

gregandi causa, celebrandi que modus. Hic solum de Capitulo conventuali sermo est.

2. Quoties ergo aliqua præcipua tractanda sunt in Eremo, Prior ad sonum Campanulæ, ut moris est, quod signum ad spatium unius Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi unius anni ejusdem loci, ac familiæ tantum intelliguntur, necnon & Visitatores, ubi præsentés reperiantur, convocet. Quibus convocatis, omnes genuflexu secretò dicant. *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum, &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsoriis, & orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi major præsens fuerit, ad quem suo Jure spectat) distinctè proponat. Deindè matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè

loquantur, prohibita omni practica sub
pæna privationis vocis activæ, & passivæ
ad sex menses: Et quod à majori parte
approbatum fuerit, definitum, ac ratum
habeatur, ac totum in libro actuum Ca-
pitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipua-
rum, intelliguntur receptiones Novitio-
rum, tam ad probationem Quadrage-
nariam, quàm ad habitus susceptionem
ac professionem, incisionem lignorum
intra Eremi ambitum faciendam, Con-
servatoris, ac Medici electionem, Pro-
curatorisque sæcularis, & Advocati, ac-
ceptare hæreditates, donationes, ac le-
gata, quæ tamen renunciari minimè pos-
sunt, sine consensu Capituli Generalis:
Quod si dictum Capitulum expectari non
possit infra annum cum assensu Patrum
Majoris, ac Visitatoris, aut Dietæ, re-
nunciari licitè poterunt. Locationes
etiam possessionum ultra annum, & qual-
cunque species alienationum, circa quas
alienationes hæc omnia infrascripta
omnino observentur; scilicet, propo-
nan-

nantur p
& à majori
lum Gen
Dietam,
& Visitat
confirma
pro licen
nis Instru
sum Ap
tione d
tradatur
sum.
Quo
Capitulo
oriri poss
culari
re

nantur primo in Capitulo Conventuali,
& à majori parte decretum, ad Capitu-
lum Generale postea deferatur, aut ad
Dietam, aut infra annum ad P. Majorem
& Visitatores, à quibus approbatum, &
confirmatum, ad S. Sedem Romanam
pro licentia recurratur, nec alienatio-
nis Instrumentum conficiatur antè assen-
sum Apostolicum, vel si cum reserva-
tioned. Beneplaciti Apostolici fiat, non
tradatur possessio antè dictum consen-
sum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in
Capitulo, undè odium, aut scandalum
oriri possit, revelaverit, disciplinâ cir-
culari plectatur; si autem leve fuerit
revelatum, arbitrio Prioris
puniatur.

QUÆNAM SINT INSTRU-
MENTA BONORUM
OPERUM.

CAPUT IV.

In primis Dominum Deum dilige-
re ex toto corde, totâ animâ,
totâ virtute, deinde proximum,
tanquam se ipsum. Deinde non
occidere, non adulterari, non facere furtum,
non concupiscere, non falsum Testimonium
dicere, honorare omnes homines, & quod
sibi fieri quis non vult, aliis ne faciat, abne-
gare semetipsum sibi, ut sequatur Chri-
stum, Corpus castigare, divitias non am-
plecti, jejunium amare, pauperes recreare,
nudum vestire, Infirmum visitare, mor-
tuum sepelire, in tribulatione subvenire,
dolentem consolari, à seculi actibus alienum
se facere, nihil amoris Christi preponere,
iram non perficere, iracundia tempus non
reservare, dolum in corde non tenere, pa-
cem falsam non dare, charitatem non dere-
linquere, non jurare omnino, ne fortè per
jures, veritatem ex corde, & ore proferre,
ma-

malum pro malo non reddere, Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed magis benedicere, persecutionem propter Iustitiam sustinere, non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem, spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet, Iudicium timere, Gehennam expavescere, vitam æternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mortem quotidie ante oculos aspectam habere, actus vite sue omni hora custodire in omni loco Deum se respicere pro certo scire, cogitationes malas cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spiritali, os suum à malo, & pravo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in

oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse (quod absit) aliter agat, memor illius Domini præcepti, quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & invidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Juniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I.

Quanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentiae, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. O-

2. O-
gulo quod
summum
qui legitime
tidie cele
Congreg
confiten
seclusa c
terioris
confessi
pitantia
3. P
am plure
merum si
Eremitæ
terunt, a
cum libe
stis, rel
nostri E
bunt. N
ctis fuer
expositu
nes pote
lis licen
quocunq

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octavo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris, infrâ dictum temporis spatium confessus minimè fuerit, privetur omninò pitantia, quousque confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absque alia licentia dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valent. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentia. Sic pariter PP. Visitatores quocunque loco, & tempore, ac vocales

les ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessorii obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarii ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus usque visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitii suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior judicaverit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum, ad Novitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia divertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunque ex nostris exposito, ac approbato è superiore, & in defectu Sacerdotis approbati, nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteri tum Sæculari, tum regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem

fiat

fiat Conf
fessio ip

7. S

teri defici

neque cu

tur à sup

rio fuer

servatos

queatur

narium

8.

bet Præl

piger, &

lans sit ci

tarum.

9. F

di à suo

ipse Prior

casum

quod te

mentis

publica

Priori se

10.

confessio

mon

fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, neque cum retributione fiat; decernatur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quique casus reservados calleat (quibus si pœnitens illaqueatus fuerit) ad suum Judicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus JESU Christi quilibet Prælatus, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit circa curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolventi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam censuram, vel casum sibi expressè reservaverit, circa quod servetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reservados: at publica censura ob Clerici percussione Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra communio-

nione intelligantur, ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festivitate, aut alia rationabili causâ superior præveniendam, aut differendam Sacram Communionem iudicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. FERIA 5. in Cæna Domini omnes tùm Sacerdotes, tùm non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, servato professionis ordine procedant, pallio omnes texti, & Sacerdotes addant stolam, omnes itaque omni possibili modestiâ, devotione, ac reverentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare voluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum

atum E
bernacul
affervetu
mutetur.

Scian
omnis d
Constitu
dum in
que mo
rum en
nisi vera
ter solita
chro dea
foris qu
verò ple
citia.

DI

um San
pter mal

Etum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo testum, & obseratum clave, asservetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hic à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformatum interiorem hominem inservire, ejusque mortificationem maximè juvare; Parum enim corporalia exercitia prosunt, nisi veræ pietati associantur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitia.

DE OBEDIENTIA.

CAPUT V.

Primus obedientia gradus est obedientia sine mora, hac conveniunt his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter servitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vite æternæ.

na. Mox, ut aliquid imperatum à Majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obedivit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit. Ergò hi tales relinquentes statim, quæ suæ sunt, & voluntatem propriam deferentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientie pede jubentis vocem factis sequuntur. Et velut uno momento prædicta Magistri jussio, & perfecta discipuli opera, in velocitate timoris Dei, amba res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viventes, vel desideriis suis, & voluptatibus obedientes sed ambulantes alieno Judicio, & Imperio in Canoniis degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sine dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo,

Deo, & a
trepidè n
mure, v
Quia ohea
Deo exhib
audit me
scipulis p
torem dil
si obedit
rùm, &
impleat
erit Deo,
pro tali fa
Imò panat
cum satis

Qua
pra
tinentur
pendet;
dam adhi
mandatis

Deo, & dulcis hominibus, si quo iubetur non
trepidè non tardè, non tepidè, aut cum mur-
mure, vel cum responso nolentis efficiatur;
Quia obedientia, quæ Majoribus præbetur,
Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos
audit me audit, & cum bono animo à Di-
scipulis præberi oportet, quia hilarem da-
ctorem diligit Deus. Nam cum malo animo
si obedit discipulus, & non solum ore, ve-
rùm, & in corde si murmuraverit, & si
impleat iussionem, tamen acceptum iam non
erit Deo, qui cor respicit murmurantis; &
pro talis facto, nullam consequitur gratiam,
Imò penam murmurantium incurrit, si non
cum satisfactione emendaverit.

Constitutio.

I.

Quia ab observantia eorum, quæ in
præsenti Sanctæ Regulæ capite con-
tinentur disciplina, bonique conservatio
pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimo-
dam adhibeant diligentiam in exequendis
mandatis, quæ Sanctissimus Pater in per-
fectæ

festæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationabile valde sit ibi majorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior vivendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem vivendi usum licere: nullam exerceant artem, nihil ex una in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neque vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absque sui superioris licentia aggrediantur Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sine licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atque his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad

3.
luntatis
mnes Er
votum o
tis seu co
jam ante
obtentis
eam sine
ordinum
exempt
modo p
cere dign

DE

diam, ob
lui à bo
nis eloqu
tem debe
bis propri

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegiis, gratiis, indultis seu concessionibus à Sede Apostolica jam antea in proprium cuiusque favorem obtentis, penitus abrenunciassè, sive eam singularitatem vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, sive subjectionis exemptionem, sive tandem quocunque modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

DE TACITURNITATE.

CAPUT VI.

*D*icimus, quod ait Propheta, Dixi, custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & siliui à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cessari? Er-

go quamvis de bonis, & Sanctis edificatio-
num eloquiis perfectis discipulis propter taci-
turnitatis gravitatem, rara loquendi conce-
datur licentia, quia scriptum est in multi-
loquio non effugies peccatum; & alibi.
Mors, & vita in manibus linguæ, nam lo-
qui, & docere Magistrum, condecet tacere,
& audire, discipulo convenit, & ideo si quæ
requirenda sunt à Priore, cum omni humili-
tate, & subiectione, & reverentia requiran-
tur, ne videatur plus loqui, quàm expedit;
scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum
movenientia, aeterna clausura in omnibus locis
damnamus, & ad tale eloquium discipulum
aperire os non permittimus.

Constitutio.

I.

TAciturnitas Sacro sancta est, dum-
modo Justitiæ metas non excedat,
quæ tacendi, loquendivè tempus docet.
Ideò discreta consideratione hæc Sancti
BENEDICTI doctrina secundum tem-
pus, ac locum, secundum denique ne-
cessitatis, & charitatis indigentiam ob-
ser-

servanda
superior
tquam.
biles eff
dies, or
Sanctoru
vel Conf
ambas
cujuscun
dies, in
super à
ad Prima
æstivo te
ni sunt c
2. E

busdam
Ecclesia
Capitul
Imo in d
in viis, c
ante Ec
quibus
3. A
ne, frate
etiam al

servanda est; idcirco quandoque in hoc superior dispensare, aliquando verò neutiquam. Declaramus itaque indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt observanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cujuscunque hebdomadæ, omnes denique dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cujusque diei, usque ad Primam, sequentes horas quoque, quæ æstivo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, uti sunt Ecclesia, & ejus vestibulum, Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imo in diebus dispensatis non intelligitur in viis, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis ante Ecclesias, & ante Eremiti portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contra sic humana conditione, fraternaque charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisve supra

prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitativè reficiuntur) silentium à prima diei usq; ad quartam noctis horam relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo divinæ laudes in Choro consuetis horis, persolvantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii ejusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ Crucis, usque ad Pascha Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præseptivum festum inciderit, in alium non im-

impeditū dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentii dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in hujuscemodi colloctionibus aliquid sæculare vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imo magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideo necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, viis, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentii temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, sive dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50.

Miserere dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, privabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atque inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6 Novitiis cum Professis, nulla sit unquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, sive sæcularibus, sive Religiosis affinibus, vel amicis, vel operariis, nulla sit conversatio, nisi aliqua ex iusta causa jusserit Prælati.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conversi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantia labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

DE

DE

Cum hæc
exaltati
cavere
non est
elati sum
magnis,
sed quid
exaltavi
super ma
mam m
humilita
exaltatio
presenti
lumis v
ascenden
somno Ja
dentes A

DE HUMILITATE.

CAPUT VII.

Lamat nobis scriptura divina,
(Fratres) dicens, Omnis qui
se exaltat humiliabitur, &
qui se humiliat exaltabitur.

*Cum hac ergo dicit, ostendit nobis omnem
exaltationem, genus esse superbia, quod se
cavere Propheta indicat, dicens, Domine
non est exaltatum cor meum, neque
elati sunt oculi mei, neque ambulavi in
magnis, neque in mirabilibus super me,
sed quid? si non humiliter sentiebam, sed
exaltavi animam meam, sicut ablactatus
super matrem suam, ita retribues in ani-
mam meam, Unde (Fratres) si summa
humilitatis culmen volumus attingere, & ad
exaltationem illam caelestem, ad quam per
presentis vite humilitatem ascenditur, vo-
lumus velociter pervenire, actibus nostris
ascendentibus, scala illa erigenda est, qua in
somno Jacob apparuit, per quam ei descen-
dentes Angeli, & ascendentes monstrabantur.*

Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta nostra est vita in seculo, qua humiliato corde à Domino erigitur ad Calum; latera enim ejusdem Scala dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diversos gradus humilitatis, vel disciplinae vocatio divina ascendendos inseruit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quae precipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam aeternam, qua timentibus Deum preparata est, animo suo semper revoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitiis, id est cogitationum, lingua, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriae, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Calis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris

ita

ita Deum
Scrutans
minus no
niam var
cogitatio
tio homi
solicitus
sas, dica
Tunc er
vero me
proprian
scriptura
avertere
tione, ut
cemur er
tatem, cu
ptura: Si
rectae, q
infern d
quod de
sunt, & a
tatibus
nobis Deu
cum dicit
desideriu

ita Deum semper presentem ostendit dicens.
 Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Do-
 minus novit cogitationes hominum, quo-
 niam vanæ sunt, Et item dicit. Intellexisti
 cogitationes meas à longè, & quia cogita-
 tio hominis confitebitur tibi; Nam ut
 sollicitus sit circa cogitationes suas perversas,
 dicat semper humilis Frater in corde suo.
 Tunc ero immaculatus coram eo, si observa-
 vero me ab iniquitate mea, voluntatem verò
 propriam ita facere prohibemur, cum dicit
 scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis
 avertere; Et item rogamus Deum in ora-
 tione, ut fiat illius voluntas in nobis. Do-
 cemur ergo meritò nostram non facere volun-
 tatem, cum canimus illud, quod dicit scri-
 ptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus
 rectæ, quarum finis usque ad profundum
 inferni demergit. Et cum canimus illud,
 quod de negligentibus dictum est. Corrupti
 sunt, & abominabiles facti sunt in volun-
 tatibus suis. In desideriis verò carnis, ita
 nobis Deum credamus semper esse presentem,
 cum dicit Propheta Domino. Ante te omne
 desiderium meum. Cavendum ergo est

ideo malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Unde scriptura precipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Caelo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cavendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & percendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos converti in melius, ne dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia subdat se majori,

jori, imi
solus. Ea

Quar
ipsa obed
vel etiam

tacitâ con
& sustin
cente scr

in finem
tetur c

ostende
etiam co

ex person
te affici
cut ove

tributoni
& dicen

mus pro
item alio
quit) De

minatur
queum,
nostro.

nos esse
homines

*jori, imitans Dominum, de quo dicit Apo-
ſtolus. Factus obediens uſque ad mortem.*

*Quartus humilitatis gradus eſt, ſi in
ipſa obediendia duris, & contrariis rebus
vel etiam quibulibet irrogatis injuriis,
tacitâ conſciētia, patientiam amplectatur,
& ſuſtinens non laſſeſcat, vel diſcedat, di-
cente ſcriptura. Qui perſeveraverit uſque
in finem, hic ſalvus erit. Item, Confor-
tetur cor tuum, & ſuſtine Dominum, &
oſtendes fidelem pro Domino, univerſa
etiam contraria ſuſtinere debere. Dicit
ex perſona ſufferentium. Propter te mor-
te afficimur tota die, æſtimati ſumus ſi-
cut oves occiſionis; Et ſecuri de ſpe re-
tributonis divina, ſubſequuntur gaudentes
& dicentes; Sed in his omnibus ſupera-
mus propter eum, qui dilexit nos; Et
item alio loco ſcriptura; probaſti nos (in-
quit) Deus, igne nos examinaſti, ſicut exa-
minatur argentum. Induxiſti nos in la-
queum, poſuiſti tribulationes in dorſo
noſtro. Et ut oſtendat ſub Priore debere
nos eſſe, ſubſequitur dicens. Impoſuiſti
homines ſuper capita noſtra, ſed & præ-
ceptum*

ceptum Domini in adversis, & in injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, prabeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo miliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non calaverit suo. Horatur nos de hac re scriptura, dicens, Revela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit; Confitemini Domino quoniam bonus; quoniam in sæculum misericordia ejus, Et ita Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi injunguntur, velut operarium se malum judicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum re-

redactus
factus sum

Septim
omnibus s
lum suâ li
cordis cre
cum Prop
& non h
& abject
miliatus
mihi, qu
data tua.

Octav
agat Mon
sterii regi
exempla

Nonnu
quam ad
& tacitur
gationem
ra, quia
catum, &
super terr
Decem
sit facilis,

redactus sum, & nescivi, ut Jumentum
factus sum apud te, & ego sempertecum.

*Septimus humilitatis gradus est; si
omnibus se inferiorem, & viliozem non so-
lum suâ lingua pronunciet, sed etiam intima
cordis credat affectu, humilians se, & dicens
cum Propheta, Ego autem sum vermis,
& non homo, opprobrium hominum,
& abjectio plëbis. Exaltatus sum, & hu-
miliatus, & confusus. Et item, Bonum
mihi, quia humiliasti me, ut discam man-
data tua.*

*Octavus humilitatis gradus est, si nihil
agat Monachus, nisi quod communis Mona-
sterii regula, vel Majorum cohortantur
exempla.*

*Nonus humilitatis gradus est, si lin-
guam ad loquendum prohibeat Monachus,
& taciturnitatem habens, usq; ad interro-
gationem non loquatur, Montrante scriptu-
ra, quia in multiloquio non effugietur pec-
catum, & quod vir linguosus non dirigetur
super terram.*

*Decimus humilitatis gradus est. Si non
sit facilis, & promptus in risu. Quia scri-
ptum*

ptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est : si cum loquitur Monachus leniter , & sine risu , humiliter cum gravitate , vel pauca verba & rationabilia loquatur , & non sit clamorosus in voce , sicut scriptum est. Sapientia verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est , si non solum corde Monachus , sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Id est in opere , in Monasterio , in Oratorio , in horto , in via , in agro , vel ubicunq; sedens , ambulans , vel stans , inclinato sit semper capite , defixis in terram aspectibus , reum se omni hora de peccatis suis existimans , jam se tremendo Iudicio Dei presentari existimet , dicens sibi semper illud , quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis , dixit. Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad cælum , Et iterum cum Propheta. Incurvatus sum , & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis , Monachus ad Charitatem Dei perveniet illam , qua perfecta,

fecta , for
versa qua
bat , absq;
consuetudi
more Gehe
suetudine
tum , qua
mundum
dignabitur

T Am S
capi
deatur ali
tuere , tan
series appa
sed etiam
tinuu

vocem *secta, foras mittit timorem, per quam uni-*
versa quæ prius non sine formidine observa-
bat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex
consuetudine incipiet custodire; non jam ti-
more Gehennæ, sed amore Christi, & con-
suetudine ipsâ bonâ & delectatione virtu-
tum, quæ Dominus jam in operarium suum
mundum à vitiis, & peccatis, Spiritu S
dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamque plena hujus
capitis tractatio, ut superfluum vi-
deatur aliud quicquam hoc in loco sta-
tuere, tantæque utilitatis hujus lectionis
series apparet, ut ex se non invitet modò,
sed etiam ad sui admirationem, & con-
tinuum studium propriâ virtute
compellat.

DE OFFICIIS DIVINIS IN NOCTIBUS.

CAPUT VIII.

Hyemis tempore, id est à Kalendis Novembris usq; ad Pascha, juxta considerationem rationis, octavâ hora noctis surgendum est, ut modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigilias, à Fratribus, qui Psalterii, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inserviat. A Pascha autem usq; ad supradictas Kalendas Novembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, ut paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria naturæ exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

I.

Quod hyemis tempore octavâ hora surgendum sit, sed juxta noctis brevitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est.

2. Un-

2. U
mum M
pulsetur
per suos
ma, & di
horâ oct
à decima
horâ sep
verò M
die Apr
gesima
ter à non
& à die
3. P
iterum e
decima J
dia, & à
à viges
Idus Sep
Excipitu
qua sext
4. D
& aliaru
mum Ma
vere in hy

2. Unde ab Idibus septembris, primum Matutini signum horâ septima pulsatur, cum à die septima Octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Novembris, horâ octava dictum signum fiat. Rursus à decima Februarii sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò Martii, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta ejusdem hora sexta, similiter à nona Maji hora quinta, & dimidia, & à die secunda Junii hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, undè à decima Julii pulsatur horâ quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, horâ sexta, & à vigesima ejusdem usque ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Nativitatis, in qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canoniarum horarum primum Matutini signum erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Miserere*

E

serere

INIS

Kalendis
ha, jux-
tis, octa-
dum est,
pulsatur,
verò re-
pulsatur,
tationi
q. ad su-
tempe-
rancissim
a nature
qui inci-
tur.

vâ hora
a noctis
hora vel

2. Un-

serere tantum, cum intervallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Ultimum verò signum unius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum levantes, aliquam ferventem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Divinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ gravitate servatâ) properent, quo, cum pervenerint, aperto in primis capite, in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me, Domine, &c.* quod quidem omnes observare debent, non solum intrantes, verum & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officii in.

incipie
tempor
fia, aper
gus max
tum ant
liter incl
QUO
SV

secundo
mea ap
laudem
tius Ps
mus non
aut cert
brofian
phonis.
benedica
in scam

incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur, etiam si frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

QUOT PSALMI DICENDI
SINT IN NOCTURNIS
HORIS.

CAPUT IX.

In primis tempore præmisso in primis versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Cui subjungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, indè sequatur Ambrosianus. Deindè sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Fratribus

in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reverentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigiliis, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm novi, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisq; Patribus factæ sint. Post has verò tres lectiones cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanie, idest Kyrie eleyson, & sic finiantur vigilia nocturna.

Constitutio.

I.

CUM ad amussim Breviarii Monastici Ordo, ac forma servanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officiis celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaque Campanæ signo, omnibus
in

in choro genuflexis, ut dictum est, dato ab ipso superiore Officii inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur, omnes ad Altare conversi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum utrinq; ad Chorum conversi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare convertent facies suas, quod & quando Evangelium super Altare legitur, semper observandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat*, & *Benedictus* orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsoria, Brevia, Versiculos, & Lectiones Officii parvi B. V. & mortuorum.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi jubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Evangelii desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarii munus erit. Responsoria verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homiliæ, Lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festivitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotallyter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarii munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atque ita erit omninò observandus; non enim decet Prælatus à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

QUA.

QUA
PO

nes in C
nime leg
una de
tur, qua
& reliqu
pleantur
Psalmo
dicat

QUALITER ÆSTATIS TEM-
PORE NOCTURNA LAUS
AGATUR.

CAPUT X.

*Pascha autem, usq; ad Kalendas
Novembris omnis (ut supradic-
tum est) Psalmodia quantitas
teneatur, excepto, quod lectio-
nes in Codice propter brevitates noctium mi-
nimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus,
una de veteri Testamento memoriter dica-
tur, quam breve Responsorium subsequatur,
& reliqua omnia (ut supradictum est) im-
pleantur, idest nunquam minus à duodecim
Psalmorum quantitate ad vigiliis nocturnas
dicatur, exceptis tertio & nonagesimo
quarto Psalmo.*

QUALITER DOMINICIS DIEBUS VIGILIE AGAN- TUR.

CAPUT XI.

Dominico die temporius surgatur
ad vigilias, in quibus vigiliis te-
neatur hæc mensura. Idest, mo-
dulatis (ut supra disposuimus)
sex Psalmis , & dicto versu , residentibus
cunctis dispositè , & per ordinem in subsel-
liis legantur in Codice (ut supra diximus)
quatuor lectiones cum responsoriis suis , ubi
tantum in responsorio quarto dicatur à Can-
tore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes
cum reverentia surgant. Post quas lectio-
nes, sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum
Antiphonis, sicut anteriores, & Versus, post
quas iterum legantur alia quatuor Lectiones,
cum Responsoriis suis ordine, quo supra, post
quas iterum dicantur tria Cantica de Pro-
phetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica
cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Ver-
su, & benedicente Abbate, legantur alia qua-
tuor Lectiones de novo Testamento ordine quo
supra.

Con-

R Efer
dine
legendi fo
libet ergo
sibi legen
locis, ne
2. P
ille leger
Choro ter
sive Novit
in ipso le
benedicere
sedentibu
quoties b
gere debe
men ante
3. Se
leguntur,
lectorem
fidel. T
quæ fere
semper a

Constitutio.

I.

REferentes nos ad novi Breviarii ordinem hic de lectionibus, modoque legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo praveat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarii, sive Novitius, sive professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumque sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertiæ verò nocturni lectiones, quæ fere de homilia Evangelii recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium

pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in propriis locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis divinis, pariter, & nocturnis divinum opus inchoat. Cujus munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & Versiculos Commemorationum, nec non versuum post Antiphonam B. MARIE in fine officii cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus. Psalmorum gradualium, pænitentialiumque versiculi cum litanis, quotiescunque dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persolvantur. Missam Conventualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui ejusdem Chori erit cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit Invitatorium cum Psalmo *Venite exultemus*, Antiphonas, Versiculos,

los, & Regularis. I
cio B. MA
Martyrol
Pretiosam
Comple
phonas P
& Domi
græ dic
omnibu
duplicib
versariis
madarius
inquam
brevia, t
tis in me
men in se
feriis, se
prio loco
6. I
dem heb
celebran
festivis p
prius, al
erit Cler

Supradicti, & Responsoria lectionum officii regularis. Lectiones, & Versiculos in officio B. MARIE, & Defunctorum, lectionem Martyrologii, & lectionem brevem post Pretiosam; lectionem in Capitulo ante Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterii in ferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniversariis Defunctorum Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Invitatoria, & Responsoria brevia, tam in Laudibus, quàm in Vespers in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atque feriis, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festivitibus solemnioribus idem hebdomadarius Majori, seu Priori celebranti deserviet, & omnibus diebus festivis pacem, more solito, acceptam prius, aliis præbebit. Et ubi solus unus erit Clericus, ultimus professionis Sacerdos,

dos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunque solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò unus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inserviet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conversus autem hebdomadarius, diligens in primis esse debet, ut quoties opus sit, præsens in Ecclesia reperiatur. Is lucernas Chori ad Matutinum accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festivis diebus ad Vesperas, quas divino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos communicandos, ungendosquè, mortuosque sepe- liendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conventualem Sacerdoti deserviet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præveniat ergo tempus, seque ad Sanctum opus præparet, ut in-

cepta,

cepta, h
cedit, sol
in Sacra
sequentil
mam dic
aquæ ben
Presbyter
verò quo
sto non f
alium su
culpam i
8. Q
Clericus
officiis a
Choro p
Socii mu
hebdoma
est, succ
noviter
anno atq
hebdoma
9. H
incipient
bati inclu
dio Chor

cepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacratio Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inserviet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Presbytero daturus, assistere tenetur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus justè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socii munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atque adeò Sacerdotes noviter professi, completo professionis anno atque à Novitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarii munus incipient.

9. Hebdomadarii à Vesperis Sabbati incipient, usque ad Nonam sequentis Sabbati inclusivè, qui Nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, &

de-

defectibus in officio per totam hebdomadam commissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quâ perlectâ, respondeant omnes, Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnum Te decet laus, & data benedictione incipiant Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breviandum est, aut Responsorii, quod tamen omninò caveatur, ne proveniat. Quod si contigerit, digne inde satisfaciatur in oratorio, per cuius evenerit neglectum.

Constitutio.

I.

Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciatur.

ciat, atque Lectoribus benedictionem pe-
tentibus more solito impendat, ac deinde
Te Deum incipiat, & Evangelium cum sto-
lo ad humeros super pallium, in medio
majoris Altaris, stantibus omnibus illuc;
respicientibus, luminibusque in eodem
Altari accensis, alta & intelligibili voce
decantet. Quo finito *Te decet* cum ora-
tione currentis officii dicat, & antequam
ab Altari discedat, immediatè laudes in-
cipiat, dicens *Deus in adjutorium meum.*

2. Quocunque in nostræ Congrega-
tionis loco præsens in Choro fuerit Pater
Major, prædicta omnia ipse perficiet. Qui
etiam in omnibus solemnitatibus primæ
Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis,
ac Circumcisionis Domini, nec non Puri-
ficationis, Annunciationis, & Nativitatis
B MARIE divinum Officium in primis, &
secundis Vesperis, in Matutino, & Lau-
dibus, ac Tertia, Officium, ac tandem
Missam Conventualem dicet. Eandem
Missam celebrabit, quoties benedictio
aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oli-
varum, & quodocunque Novitius in-
duen-

duendus est, profiterivè debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, juxtà Missale Romanum.

QUOMODO MATUTINORUM SOLEMNITAS AGATUR.

CAPUT XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluja; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalysi una ex corde, & Responsorium & Ambrosianum, & versus, & canticum in Evangelio, Litanie, & completum est.

Constitutio.

I.

HÆc divini officii pars, præ aliis omnibus solemniter, id est majoris vocis sono, morositatèque peragenda est. Illumi-

luminato
fectorum
liter reco
tari, vari
2. In
tatibus, &
superior c
let (ut fu
ciarum o
cendant
tuor eju
tertia Cl
tuor, sed
ro semidu
ac de B. l
trium un
Te Deum
dario sun
officii lu
Missam
rùm in fe
bus festis
candela
lucere co
rium serv

luminatoque semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideo in illuminando Altari, varius quoque erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & aliquibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (ut supra dictum est) sex candelæ unciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor ejusdem ponderis, at in duplicibus tertiæ Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium unciarum. In officio vero semiduplici, aut de die infra octavam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium unciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Converso hebdomadario sunt accedendæ, & usque ad finem officii lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conventualem ac Vesperas, verum in ferialibus diebus, atque in simplicibus festis, ad Laudes, & Vesperas, una sola candela duarum unciarum antè Altare lucere consuevit; idemque ad Completorium servatur.

QUALITER PRIVATIS DIE- BUS MATUTINI AGAN- TUR.

CAPUT XIII.

Diebus autem privatis, Matutino-
rum solemnitas ita agatur; id est
sexagesimus Psalmus dicatur sine
antiphona in directum subtra-
hendo modicè sicut Dominica, ut omnes oc-
currant ad quinquagesimum, qui cum Anti-
phona dicatur. Post quem alii duo Psalmi
dicantur (secundum consuetudinem, id est
secundâ feria, Psalmus quintus, & triges-
mus quintus. Tertiâ feria quadragesimus
secundus, & quinquagesimus sextus. Quar-
tâ feriâ, sexagesimus tertius, & sexagesimus
quartus. Quintâ feriâ, octuagesimus septi-
mus, & octuagesimus nonus. Sabbato au-
tem centesimus quadragesimus secundus, &
Canticum Deuteronomii, quod dividatur in
duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum
unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit
Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequan-
tur Laudes, deinde lectio una Apostoli, memo-
riter

riter reci-
num, vers-
nia, & con-
tutina, vel
do, nisi in
ca omnibu-
propter sc-
lent; ut co-
nem, qu-
nostra, l-
bus nostri
Ceteris ve-
tionis dica-
Sed libera

Conse-
Plal-
alternati
superiores
Hymnos
parte Heb-
gelica, id
Regulari

*riter recitanda, Refponſorium, Ambroſia-
num, verſus, Canticum de Evangelio, Lita-
nia, & completum eſt. Planè agenda ma-
tutina, vel Veſpertina non tranſeant aliquan-
do, niſi in ultimo per ordinem Oratio Domini-
ca omnibus audientibus dicatur à Priore,
propter ſcandalorum ſpinas, quæ criri ſo-
lent; ut conventi per ipſius orationis ſponſio-
nem, qua dicunt. Dimitte nobis debita
noſtra, ſicut & nos dimittimus debitori-
bus noſtris, purgent ſe ab huiusmodi vitio.
Cæteris verò agendis, ultima pars ejus ora-
tionis dicatur, ut ab omnibus reſpondeatur.
Sed libera nos à malo.*

Conſtitutio.

I.

Conſuetus Congregationis modus in
Pſalmis intonandus eſt, ut ſcilicet
alternati per vices ſuas utriusque Chori
ſuperiores, Pſalmos, & Cantica intonent.
Hymnos verò incipiat, qui primus eſt à
parte Hebdomadarii: ſed Cantica Evan-
gelica, id eſt Magnificat, & Benedictus, in
Regulari officio Chori ſuperior intona-
bit,

bit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideò qui post eum Choro præest, dicta Cantica intonabit.

2. Ejusdem superioris onus erit in Laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet etiam si ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, id est *Salve Regina* & *Alma Redemptoris*, &c.

IN NATALITIIS SANCTORUM QUALITER VIGILÆ AGANTUR.

CAPUT XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita a-

gatur, ex
na, vel Le
dicantur
tur.

QUIB
D

autem, u
noctibus,
tum ad
Dominic
Matutin
cum Alle
Antiphon
cum

gatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphona, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

QUIBUS TEMPORIBUS DICATUR ALLELUJA.

CAPUT XV.

Sancto Pascha, usq; ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quam in Responsoris. A Pentecoste autem, usq; ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonag; cum Alleluja dicantur, Vespera autem cum Antiphonis, Responsoris nunquam dicantur cum Alleluja, nisi à Pascha, usq; ad Pentecosten.

QUALITER DIVINA OPERA PER DIEM AGANTUR.

CAPUT XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, Matutini Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completoriiq; tempore, nostra servitutis officia persolvamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigiliis, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Judicia Justitiæ suæ, id est Matutinis, Primâ, Tertiâ, Sextâ, Nonâ, Vesperâ Completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

I.

Quamvis Conversi ad divinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus

tenus à D
fabiles su
confiteri
vice dicti
dianas pr

2. Q
ginta du
dem Ang
modum
quadrage
septem,
Comple
quinas tr
ne, atten

3. L
pulsante
re, noc
assistere
solutum
propter
feria sit,
& Comp
tibus, &

tenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officii, ad infra scriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, ut scilicet Matutinis quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idque maxima devotione, attentione, & reverentia persolvant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisque laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festivus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festivitatibus præceptivis etiam Vesperis intersint.

QUOT PSALMI PER EAS-
DEM HORAS DICENDI
SUNT.

CAPUT XVII.

E Am de Nocturnis, vel Matutinis
digessimus ordinem Psalmodie.
Nunc de sequentibus horis vi-
deamus. Primâ hora, dicantur
Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria.
Hymnus ejusdem horæ post versum. Deus
in adiutorium meum intende, Domine ad
adjuvandum me festina, atequam Psalmi
incipiantur. Post expletionem verò trium
Psalmorum, recitetur lectio una, versus,
Kyrie eleison. Et Missæ sint.

Constitutio.

Quia magni interest, sic hæc Prima
diei hora suo tempore absolvatur,
ut cætera, quæ domi agenda sunt iusto
ordine succedant. Ideo primus hujus
horæ signum, à tertia decima Septembris,

us-

usque ad Calendas Novembris, & à decima Februarii, usque ad secundam Aprilis, paulo ante solis ortum pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Novembris, usque ad decimam Februarii, ejus signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, usque ad tertiam decimam Septembris orto jam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac intervallum totidem, ultimum verò trium.

2. Prima completa, Conversus, qui primæ Missæ inservire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, ut omnes EREMITÆ ei possint assistere. Unde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quodsi quispiam diebus privatis Missam audire non poterit, Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo

charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixi, nec multum celeres sint, sed potius inter utrumque extremum, medium tenentes, devotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post Primam igitur, usque ad Tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in privatis Cellarum Oratoriis faciant. Et qui antè Tertiam non poterit, postea celebret, dummodo non sit tempus orationis, vel Missæ Conventualis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inveniat. Missam conventualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam aspersionem omnes in Choro stare debent, nulloque modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti for-

formas in
bit, seu re

6. N
tare fas fu
devotè, v
monis, c
lia Pente

7. I
mentis,
utendur
omninò
Tunicella
Atque in
ultra unu
qui Minis
in quibus
ricus erit
versus, q
thure mi
doti, dun
8. In
quibus su
Refectori
Missis Na
duo hebe

formas in Tabernaculo reservatas mutabit, seu renovabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, devotè, voce suavi, & cum debitis ceremoniis, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis utendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, id est sine pluviali, Tunicella, aliis Pontificalibus ornamentis. Atque in Missis quantumvis solemnibus ultra unum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in majoribus solemnitatibus, in quibus Major, aut Prior celebrat, Clericus erit. In aliis omnibus sufficit Conversus, qui Clericum, ut suprà juvabit in thure ministrando, ac in Sacrario Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inserviet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Nativitatis Domini, nec non in tri-duo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Con-ven-

ventuali incensatur Altare, in qua thurificatione modus, & Ordo Missalis Romani servandus est: Evangelium pariter sine aliqua particulari cæremonia in prædictis festis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ Missalis Monastici monent,

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusque diebus festivis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adfidentibus cunctis, incipiendo à Prælato, vel senioriusque ad ultimum, dicens unicuique *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo.*

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idque in Sacrario; In aliis autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpellicium, stola superposita. In ministrandis

au-

autem Inf
vel unctio
num obse

12. C

Altari Ec
diebus, &
accedat,

Maria cu
primam
alterum

Maria c
antequa
libus.

13. C

ad eleva
privata
parato;

Campan

Maria.

omnes

capite a

humilit

puis fest

celebran

fiant cur

autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ,
vel unctionis extremæ. Rituale Roma-
num observabitur.

12. Quando privata Missæ in majori
Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festivis
diebus, antequam Sacerdos, ad Altare
accedat, signum detur unius saltem *Ave*
Maria cum quinque ictibus in fine; sed ad
primam Missam, & Conventualem signum
alterum dabitur unius *Pater noster*, & *Ave*
Maria cum quinque pariter ictibus in fine,
antequam Sacerdos sacris induatur ve-
stibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, &
ad elevationem Corporis Christi, si Missa
privata fuerit, cum tintinabulo ad hoc
parato; si Conventualis, cum magna
Campana signum, fiet spatio unius *Ave*
Maria, pro qualibet vice. Quo audito
omnes ubicunq; fuerint genuflectant, &
capite aperto Deum in tanto Sacramento
humiliter adorent. At quando in præci-
pui festivitatis Majorum, aut Priorem
celebrare contingit, tunc prædicta signa
fiant cum magna, & parva simul, campa-
na,

na, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, observandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se invicem prævenire præcipue servientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conventualem in duplicibus, & semiduplicibus festivitibus, Dominicis, ac infra octavas iidem Cerei, qui Laudibus inservierunt, inservient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum unciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus privatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cerei, quatuor unciarum ardebunt.

16. Rursus semper ante Altare majus duo Cerei in magnis Candelabris esse consueverunt, qui in Missis Conventualibus ad elevationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicaverit, extinguendi sunt. Quod
pa-

pariter in
tamen ce

Terti
celeb

rundem

versus X

major C

Verom

tina aut

Antiphon

Lectio re

brofianun

Litania,

Completo

ctione ter

Antiphon

eiusdem

son, & P

Signu

Susqu

pariter in minoribus Altaribus fiet, unico
tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine
celebretur, id est versus, Hymni ea-
rundem horarum terni Psalmi, Lectio, &
versus Kyrie eleison, & Missa sint. Si
major Congregatio fuerit cum Antiphonis,
& verò minor in directum psallantur. Vesper-
tina autem Synaxis quatuor Psalmis cum
Antiphonis terminetur, post quos Psalmos
Lectio recitanda est; inde responsorium, Am-
brosianum, versus, Canticum de Evangelio
Litania, & oratio Dominica, & fiant Missa.
Completerium autem trium Psalmorum di-
ctione terminetur, qui Psalmi directanei sine
Antiphona dicendi sunt, post quos hymnos
ejusdem hora Lectio una Versus, Kyrie elei-
son, & Benedictio, & Missa fiant.

Constitutio.

I.

Signum Tertiae, ab Idibus Septembris
usque ad Pascha, mediâ hora post
pri-

primam Missam dandum est ; & si forte post primam non celebretur , ad unius horæ spatium signum tendatur. A Pascha autem, usque ad tertiam decimam Septembris, quando non jejunatur, post horam ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur ; si verò jejunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit unius *Miserere*, intervallum duorum, secundum signum item duorum. In die verò Nativitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa ejusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod unicum est, erit spatii unius *Pater noster*, & unius *Ave Maria*, quæ in quadragesima consecutivè post Tertiam dicitur ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiarum. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Feriis, post dictam ordinariam Tertia, Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (ut ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequuntur.

quantur, iſſis abſolutis adſit meridies, ſed
in Jejunio Regulari per mediam horam
anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam
omnes Dominicæ à Kalendis Novembris
uſque ad Paſcha, ne non dies, in quibus
tempore æſtivo fit dormitiò antè Nonam.
In quibus Nona, in ipſo meridie ſignatur.
Primum ergo ſignum, quando dormitur
antè Nonam, erit duorum *Miſerere*, quan-
do verò non dormitur, unius tantum, ſed
intervallum, & ſecundum ſignum, erit
duorum *Miſerere*.

5. Veſperæ ab Idibus Septembris uſq;
ad Paſcha horâ vigefima prima ſignandæ
ſunt, exceptis Dominicis quadrageſimæ
Magnæ, in quibus, & toto tempore à
Paſcha uſque ad feſtum S. Crucis Septem-
bris, horâ vigefima ſignificandæ ſunt. Pri-
mum, & ſecundum erunt duorum *Miſe-
rere*, tantumdem intervallum erit, at in
diebus Jejunii quadrageſimæ unicum ſi-
gnum unius *Miſerere* ſufficit. In feſtis au-
tem duplicibus ipſa ſigna longiora eſſe de-
bent, & in feſtivitatis Nativitatis Do-

mini

mini ac S. ROMUALDI tria fiant signa ejusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circa vigesimam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium usque *Ave Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In Hyeme autem Completorio finito, statim *Ave Maria* pulsetur, id est à Kalendis Novembris usque ad decimam Februarii. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Ave Maria*. Signum Completorii ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breviari potest divini officii signum, verum vel uno absente ad justam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorii non omittatur, quod unius *Pater noster*, & *Ave Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post Solis occalum pulsabitur. In nocte verò

in

in fine L
meridie p
temporis

8. Sig
uniuscui
Ave Mari
Quo audi
to capite
tempore
primis V

QUO

C

Gloria.
deinde Pr
tuor Capite
liquis vero
na, terna C
mi decimi o
tem secund

in fine Laudum Regularis officii. At in meridie poſt Nonam, aut Veſperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, uniuſcujuſque ſigni ſpatium erit unius *Ave Maria* cum ſuis debitis intervallis. Quo audito genuſclectant omnes, & aperto capite dicant *Ave Maria*. Sed toto tempore Paſchali, & diebus Dominicis à primis Veſperis non genuſclectitur.

QUO ORDINE PSALMI DICENDI SINT.

CAPUT XVIII.

En primis ſemper diurnis horis dicatur verſus. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me ſeſtina. Et Gloria. Indè hymnus uniuſcujuſq; horæ; deindè *Primâ* hora Dominica dicenda quatuor Capitula, *Psalmi*, centeſimi octavi; *Reliquis* verò horis, id eſt *Tertia*, *Sexta*, & *Nonâ*, terna Capitula ſupradicti *Psalmi* centeſimi decimi octavi dicantur. Ad *Primam* autem ſecundæ ſeriæ, dicantur tres *Psalmi*, id

est primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad Primam usq; ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usq; ad decimum nonum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliis Dominica, semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam verò, Sextam, & Nonam secunda feriae novem Capitula, quae residua sunt de centesimo decimo octavo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo decimo octavo, duobus diebus, id est Dominico, & Secunda feria, Tertia feria tam ad Tertiam Sextam, & Nonam, psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, usq; ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Qui Psalmi semper usq; ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel Versuum dispositione uniformi cunctis diebus servatà. Et ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octavo incipiatur. Vesperae autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canantur. Qui psalmi incipiuntur à centesimo nono, usq; ad centesimum qua-

dra-

dragessimu
versis hor
tesimo deci
septimum
centesimo
omnes in
supradict
tesimus
quadrage
cum ce
Digessio
rum, re
Hymni, l
xavimus
verò quo
quartus
simus te
divina,
aqualite
gillas,
lixiores
quamq;
puè con
butio P
melius

drageſimum ſeptimum, exceptis his, qui di-
verſis horis ex eis ſequeſtrantur, id eſt à cen-
teſimo decimo, uſq; ad centeſimum vigefimum
ſeptimum, & centeſimo trigefimo tertio, &
centeſimo quadrageſimo ſecundo. Reliqui
omnes in Veſpera dicendi ſunt, qui in numero
ſupradictò fortioreſ inveniuntur, id eſt cen-
teſimus trigefimus octavus & centeſimus
quadrageſimus ſextus, quia parvus eſt,
cum centeſimo decimo quinto conjungatur.
Digefſo ergo ordine Pſalmorum Veſpertino-
rum, reliqua id eſt lectioneſ, reſponſoria,
Hymni, Verſus, vel Cantica (ſicut ſupra ta-
xavimus) impleantur. Ad Completorium
verò quotidie iidem Pſalmi repetantur, id eſt
quartus, nonageſimus, & centeſimus trige-
ſimus tertiuſ. Diſpoſito ordine Pſalmodia
divina, reliqui omneſ Pſalmi, qui ſuper ſunt,
æqualiter dividantur in ſeptem noctium vi-
gilias, partiendo ſcilicet, qui inter eoſ pra-
tixioreſ ſunt pſalmi, & duodecim per unam-
quamq; conſtituantur noctem. Hoc praci-
puè commonenteſ ut ſi cui fortè, hæc diſtri-
butio Pſalmorum diſplicuerit, ordinet, ſi
melius aliter judicaverit, dummodo omnibuſ

modis id attendatur, ut omni hebdomada, Psalterium ex integro numero centum, quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper à capite repetatur ad vigilias. Quia nimis iners devotionis suæ servitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinariis per septimanam circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros uno die, hoc strenuè implevisse, quod nos tepidè utinam septimanâ integrâ persolvamus.

Constitutio.

I.

AD integram perfectamque regulæ satisfactionem, cum non semper fiat officium de feria; quilibet tùm Sacerdos, tùm Clericus qualibet hebdomada totum David Psalterium sive ore, sive memoriter privatim recitabit.

DE

DE D

aliqua
divinun
simus, q
in timor
& in cor
Ergo con
conspetu
& sic ste
concorde

IN on
cis, o
Professi
gno, qu
nas, quâ

DE DISCIPLINA PSAL-
LENDI.

CAPUT XIX.

Vig, credimus divinam esse præ-
sentiam, & oculos Domini in
omni loco speculari bonos & ma-
los. Maxime tamen hoc sine
aliqua dubitatione credimus, cum ad opus
divinum assistimus; Ideò semper memores
simus, quod ait Propheta, Servite Domino
in timore, & iterum, Psallite sapienter,
& in conspectu Angelorum psallam tibi.
Ergo consideremus qualiter oporteat nos in
conspectu Divinitatis, & Angelorum esse,
& sic stemus ad psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostra.

Constitutio.

I.

IN omnibus nostræ Congregationis lo-
cis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam
Professi, quàm Novitii, auditò officii si-
gno, quotidie ad singulas horas, tam diur-
nas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam pro-

perent, ibique ante SS. SACRAMENTUM
devotè, & reverenter officium persolvant.
Quod ita strictè observandum est, ut si
fortè pauci, Imò si duo, vel unus tantum
in EREMO. præsens fuerit, illi duo, vel unus.
id per se in Ecclesia implere teneantur,
sinè cantu tamen, secundum antiquum
Stylum, morem, ac consuetudinem Reli-
gionis, distinctis verbis, voce clara concor-
di, ac sonora, simul incipientes ac pariter
desinentes cum debitis pausis, seu punctis,
monastico more; Ideò omnes ad quos
spectat Psalmos incipere, Responsoria,
Versus, & alia intonare, diligenter adver-
tant, ut cum voce mediocri, alta, ac so-
nora id faciant. Qui autem lectiones le-
gunt, semper in eodem tono Chori in-
cipiant, ac finiant, ut alii commodiùs eun-
dem tonum sequantur, & præcipuè cum
duo simul Invitatorium, aut Responso-
rium concinunt.

2. Et ne decor divini cultus pertur-
betur, omnes perseverantes usque in fi-
nem officii, maneat in Choro, nisi ne-
cessitas naturæ indè exire cogat. Neque

Pra-

Prælatus
gotio,
cat, inter
tus foras

3. C
ginis M
quando
Novitio
lo, vel
Cæteri
tabunt.

4. In
ceptis du
hebdoma
ginis, V
Pentecost
duplicib
quod ite
General
rio temp
pitulo p

5. I
semel in
cepta he
recofles

Prælatus pro aliquo quamvis magno negotio, dum divinis laudibus cum aliis vacat, interpelletur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium parvum Beatissimæ Virginis *MARIÆ* quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Novitiorum cum suis Novitiis in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persolvat. Cæteri verò privatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octavas B. Virginis, Vigiliæ Nativitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item observandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium brevitatem.

5. Defunctorum Officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octavam Epiphaniæ, ap-

plicata tamen semper Missa, etiam si omit-
tatur Officium, quo officio Rubricæ Bre-
viarii præcipientis talem officii recitatio-
nem prima quoque die mensis non impe-
dita, sit satis. Declarantes propter An-
niversaria, quæ fiunt, per annum, tolli
obligationem talis Defunctorum officii
prima mensis non impedita, & cujuslibet
hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reverentia in-
terior, non parum interiorem devotio-
nem juvat, idè quilibet pro virili cære-
monias, maximè quæ in Choro fiunt, can-
tari solent, servare studeat. Illicitum
quippe imò turpe reputatur, si stantes in
Choro ad aliquam sedilium partem dor-
sum, latusve reclinent, aut cubitis inni-
tantur, nisi Senectus, vel infirmitas defe-
ctum excuset, quod tamen omni mode-
stia gravitateque fiat, nè scandalo, aut
admirationi Novitiis, ac Junioribus sint.
Tandem quando omnes genuflexi ma-
nent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Can-
tica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce to-
tum

tum recit-
ad Altare
nedictionem
quando re-

8. C
semper fu-
rum ultio-
ctus, &c.

Te Deum
post lecti-
Primam
precemur
dicitur.

super nos
quando
dictum. C
na, & Ma
quoties n
netur cap

9. C
dicitur 7
quando
citur, 7
festivitati
secundæ

tum recitat *Pater noſter*, ſtabit verſâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, ſtat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, ſemper fiunt, ad *Gloria Patri*, in Hymnorum ultimis Verſibus ad Sanctus, Sanctus, &c. *Fiat miſericordia tua Domine, &c. Te Deum laudamus. Ad Te decet laus &c.* poſt lectum Evangelium in Matutino: ad Primam in ſecundo Hymni Verſu. *Deum precemur ſupplices, &c.* Ad Tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis, &c. & Veniat ſuper nos miſericordia, &c.* Ad Veſperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* Quando dicitur, *ò Glorioſa Domina, & Maria Mater gratia, &c.* ac tandem quoties nominatur Jeſus, & MARIA inclinatur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua, &c.* dicitur *Tantum ergo Sacramentum.* Et quando ad, *Te Deum laudamus, &c.* dicitur, *Te ergo quaſumus, &c.* Et in feſtivitatibus Beatæ Virginis primæ aut ſecundæ Classis, quando intonatur *Ave*
Ma-

Maris stella, &c. ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus, &c.* genuflectendum ad primos quatuor Versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in Versibus, *O Crux ave spes unica, &c.* ad primos duos Versus tantum, quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum, &c.*

10. Ad omnes Lectiones, & Responsoria, exceptis officii parvi B. MARIE, & in initio Evangelii, quod antè Lectiones homilia recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & Lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis Lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus aliis, quæ ad cultum divinum pertinent, aut suis Cæremoniis, & observantiis, tam in Ecclesia, & Choro, quam

quàm ext
Pascha K
tegitur, &
ctas, totu
toto ann
cii, quo
quando
SS. SACR
(aut al
quande
lica, qu
similis A
aperiend

13.
non adst
tum ipsi
modo c
sentient
Palcha c
nimiru
saltem c
cut in h

14.
endis, m
mitas,

quàm extra ab Idibus Septembris uſq; ad Paſcha Reſurrectionis, dimidiũ capitis de-
tegitur, & à Paſchate uſque ad Idus prædi-
ctas, totum opertum tenetur. Excipe tamẽ
toto anni tempore principium divini offi-
cii, quouſque Pſalmi cantari incipiant,
quando legitur Evangelium, aut elevatur
SS. SACRAMENTUM, quouſque Sacerdos
(aut alii ſi qui ſint) communicaverit,
quando datur ſignum ſalutationis Ange-
licæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia
ſimilis Antiphona, in quibus totum caput
aperiendum.

13. Ad hanc autem obſervantiam
non adſtringuntur infirmi, niſi in quan-
tum ipsis videbitur, & placuerit, dum-
modo omnia faciant ſciente, & con-
ſentiente ſuperiore, qui poterit, & poſt
Paſcha & ante Idus Septembris, ſi fortẽ
nimirum frigefcet, diſpensare, ut quiſque
ſaltem dimidium caput operire valeat, ſi
cut in hyeme.

14. In Cæremoniis cum decore faci-
endis, multum juvat una omnium confor-
mitas, ut ſcilicet omnes ſimul, & ſemel
æqua-

æqualiter caput aperiant, & operiant. Sic item in erigendo se, & inclinando, incipiendo aliquid, & finiendo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam denique ac mensuram eandem observent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremoniis conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisque vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de ejus licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Ecclesiis,

fiis, fieri
piuntur a
das Indu
scribuntur
ordo om

18. I
ta, & Sex
EREMIT
ciarum a
norem
vabitur,
tumulan
pariter u
triangulo
tutinum
Altari ad
tur, triu
ponderis
igne prin
bato sati
Purificat
vatis in c

19.
rum circ
usque ad

fiis, fieri tamen debent, quando præci-
piuntur à summo Pontifice ad consequen-
das Indulgentias, quæque à Missali præ-
scribuntur, in quibus Ritualis Romani
ordo omninò servandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quin-
tæ, & Sextæ majoris Hebdomadæ, singuli
EREMITÆ, singulas candelas duarum un-
ciarum accensas gestabunt, quod ad ho-
norem SS. SACRAMENTI inconcussè obser-
vabitur, quod item faciendum, cum ad
tumulum deferuntur Defuncti. Duarum
pariter unciarum erunt Candelæ, quæ in
triangulo dicta Sacra hebdomada ad Ma-
tutinum accenduntur; illæ verò quæ in
Altari ad Crucis adorationem accendun-
tur, trium unciarum erunt: ejusdem item
ponderis debent esse tres illæ, quæ novo
igne primæ in arundine accenduntur Sab-
bato sancto, & tales erunt illæ, quæ in die
Purificationis EREMITIS distribuuntur; pri-
vatis in cellulis conservandis.

19. Cereus autem Paschalis sex libra-
rum circiter erit, qui à die Sabbati Sancti,
usque ad Ascensionem Domini, completo
Evan-

Evangelio dicti Festi in Missis conventu-
libus, Vesperis, ac Laudibus perpetuo ar-
debit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesiis con-
sumitur, debet esse alba, exceptis illis ce-
reis, quæ in triduo Majoris hebdomadæ
in officiis, & Missa feriæ sextæ insu-
muntur, & in Anniversario omnium De-
functorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ sextâ in Para-
sceve adorandam, Celebrans depositis
solum crepidis alii verò EREMITÆ pedi-
bus nudis, singulatim peragant, secun-
dum eorum gradum, quod pariter ad
mandatum in die Cænæ Domini obser-
vabunt. Prophetiæ Sabbati Sancti, ac
Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, &
Sacerdotes distribuuntur, secundum su-
perioris ordinem, semper verò à Junio-
ribus, ac ultimis sumatur
initium.

DE

DE RI

mino Deo
te, & pur
& non in n
& compun
sciamus?
oratio, ni
vina grat
men omni
re, omnes

Quar
debe
munis qu
brevis erit

DE REVERENTIA ORATIONIS.

CAPUT XX.

SI cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non presumimus, nisi cum humilitate, & reverentia, quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis divina gratia protendatur. In Conventu tamen omnino breviter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I.

QUAMVIS EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen communis quam hic Sancta præcipit Regula brevis erit, unius scilicet horæ spatii bipar-

H

titi

titi bifariam, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post Completorium. Oratio tempore æstivo, à Pascha videlicet Resurrectionis, usque ad tertiam decimam Septembris, propter noctium brevitatem, post Nonam erit, nisi jejunetur, si verò Jejunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quam secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium unius *Ave Maria*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omnique tempore observabitur, etiam si oratione completa pulsetur signum *Ave Maria*, quæ oratio in communi fiat, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nonâ, aut Sextâ in æstate, ac illico finito Completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & Conversi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita ut ad signum orationis sint ibi præsentès : Officium Beatissimæ Virginis

ginis in
bitur.

3. S
crari Ind
diat, spe
URBANO
& alias
omnes
tempor
tiones
latas, or
plebitur,
per orare
sine inter
MITICÆ fi

DE

licitudine
omnibus

ginis immediatè post , à Novitiis recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudi*, specialiter nostræ Congregationi ab URBANO VIII, concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam orandi, tempora, formamque, per breves aspirationes ardenti desiderio frequenter jaculatas, orationi incumbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sine intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

DE DECANIS MONASTERII.

CAPUT XXI.

I major fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres boni Testimonii, & Sanctæ Conversationis, & Constituantur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta

*Abbatibus sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitam meritum, & sapientiam doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia re-
pertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, de-
jiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus sit, subrogetur, & de Preposito eadem con-
stituimus.*

Constitutio.

I.

QUAMVIS apud nos Decani non eligantur, magna tamen sollicitudo, curaque particularis, ergà noviter Professos adhibenda est; Ideoque statuitur, ut Novitii post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, cul-
pamque cum aliis Novitiis dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, ut bis in hebdomada in suam cellam evocati, suo-

suorum
etiam rati
rint, in
eos erudi
tus, ali
subrogab
rum arbi

QUO

fieri potest
tem mult
senioribus
pausent.
deat usq
cingulis,
habeant,
um vulne
Monachi
surgentes

suorum Spiritualium exercitiorum etiam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitrio subiaceat.

QUOMODO DORMIANT MONACHI.

CAPUT XXII.

*S*inguli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non finit, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela jugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per somnium vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper, ut facto signo, absq; mora surgentes festinent invicem se prævenire ad

opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

I.

Dormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctique eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neque itineris, neque æstus causâ exuere licet, neque unquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua jejunct. Omni modestâ compositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sine superioris licentia immorari non

non licet
Capitulo

2. Le
schemate
quibus p
apparent
flore co
aut lane
penitus,

3. C
tur, ne
clavinæ,
liora, ac
unum op
secundum

4. P
liter plen
meum n
habere f

5. V
sternii di
senioque
cum qu
tativè po

non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & uniformes, quibus pro culcitra, stramenta palearum apparentur, & si alicui magis placuerit storea concedatur, plumea verò culcitra, aut laneo anacliterio, ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus uniformia dentur, nempe stragula Dalmatina, vulgò clavinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò unum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non ultra.

4. Pro cervicali, sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namque aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verum quæ de austeritate lecti-sternii dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioque confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitativè poterit dispensare.

6. In hospitio forensium, ac Peregrinorum ejusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur,

DE EXCOMMUNICATIONE CULPARUM.

CAPUT XXIII.

Siquis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regula, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundo à senioribus suis; si non emandaverit, objurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subjaceat: si autem improbus est, vindictæ Corporali subdatur.

Constitutio.

I.

HOc, & aliis sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaque culpis infligenda; At quia
in=

inter nos non viget excommunicatio regularis, & Eccleſiaſtica, majorem requirit tractationem; ideò hic ſolùm de pœnis culpis dandis tractabitur.

2. Multâ prudentiâ, ſagaciſquæ Ju-
dicio Superiores, juſtâ quaſi trutina librent,
non ſolùm culparum qualitates, earumq;
circumſtantias, verùm etiam, & condi-
tiones, ingenium, naturamquæ erran-
tium conſiderent, aut ſalubri conveni-
entiſquæ remedio utantur; ſæpè enim
pharmacus, quod uni prodeſt infirmo,
alteri nocet, ideoquæ aliter Juvenis, ſenex
aliter, uno modo, qui ex malitia, alio,
qui ex fragilitate deliquit, corrigendus
erit. His ac alijs ſimilibus conſideratio-
nibus ad culparum correctionem deve-
niat ſuperior, ut humilibus parcat,
ſuperbosquæ deprimat.

QUALIS DEBEAT ESSE
EXCOMMUNICATIONIS
MODUS.

CAPUT XXIV.

Secundum modum culpæ excommu-
nicationis vel disciplina debet exten-
di mensura. Qui culparum modus
in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen
Frater in Levioribus culpis invenitur, tan-
tum à Mensæ participatione privetur. Pri-
vatus autem à Mensæ Consortio, ista erit ra-
tio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antipho-
nam non imponat, neq; lectionem recitet,
usq; ad satisfactionem, Refectionem autem
cibi post fratrum refectionem solus accipiat,
mensura, vel hora, qua præviderit Abbas
ei competere, ut si verbi gratia fratres re-
ficiant sexta horâ, ille frater nona, si fra-
tres nona, ille vespertina, usq; dum
satisfactione congruâ veniam
consequatur.

Con-

Constitutio.

I.

Sciebat utique Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Justitiæ tramite declinemus, culparum qualitates oportet noscere, aliæ enim leves, aliæ graves, graviores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaque leves culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parvi momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & hujusmodi innumera. Animadvertendum tamen est, has culpas de sui natura leves, malitiâ, seu depravatâ intentione, & ex consuetudine, graves fieri posse. Æquum igitur erit leviores culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrarie sint,

ESSE
NIS

commu-
et exten-
modus
is tamen
ur, tan-
ur. Pri-
erit ra-
ntipho-
recitet,
m autem
accipiat,
it Abbas
tres re-
si fra-
dum

Con-

sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò , deindè si opus est, publicâ repræhensione corripì : mox aliquâ levi pænitentia , puta Psalmum dicere quinquagesimum , aut Coronam Domini , abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac prostrationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graves autem culpæ sunt , si frater cum fratre intrâ , vel extra EREMUM lites, contentionesvè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse depræhensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacrarario, aut Capitulo sine necessitate pro-caciter fregerit. Si quis jejunia regularia sine causa, & licentia non servaverit, & similibus; Pæna autem gravi culpæ debita, erit, ut delinquens culpam suam dicat in Capitulo, & jejunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pænitentia-

tiales, &
tes, quod
quempiam
corrigeno
de similib

DE

S

fratrum
colloquio
sistens in
bilem Ap
tum huj
teritum
Domini
cipiat, m
Abbas co
tur

tiales, & cætera hujusmodi. Declarantes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam graviter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito, intelligendum de similibus pænis hic supradictis.

DE GRAVIORIBUS
CULPIS.

CAPUT XXV.

SI autem frater, qui gravioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in ullo jungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi injunctum persistens in penitentia luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum hujusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, ut Spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ præviderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

Con-

Constitutio.

I.

Hic de culpis gravioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi privatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Graviores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, injuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI, & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem justis considerationibus personæ,
&

& delicti
ritate pro
redigenda
Dietæ co
linquente

4. P
delictis i
priorum
xemplu

Comm

ties qu

disciplina

lo culpam

vel pluri

sia, seu C

transire

beant,

privare,

linquent

sui Ord

passiva

deponen

junis, a

comped

& simili

& delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores contra delinquentes Juridice processisse.

4. Pœnæ quidem pro his gravioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrentur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso semel, vel pluries facere, aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori jacere, super quem omnes transire, ac etiam discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus privare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, id est infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce activa, & passiva privare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibique jejuniis, abstinentiis, flagris, manicis, ac compedibus ferreis affligere, ac gravare, & similibus pœnis mulctare. Declarando

do Corporis pœnam infamiam non afferre, nec privationem, aut ab officio inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus avertat, deliquerit, carceretur, ibique abstinentiis, disciplinis mulctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit iisdem, aliisque ad Patrum Majoris, & Visitorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatus, deponatur, & aliis pœnis ad Patrum superiorum, ut supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Justitiæ prætextu scandala oriantur: præcipitur, ut semper levibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

DE

DE H
NE Aeo, vel
turexci

Juxta
cum
xilium,
præbeat
fugam h
auxilium
etiam si
superio
ris pœn
cepto C
fuerint,
sequest
ctis, int

DE HIS QUI SINE JUSSIO-
NE ABBATIS JUNGUNTUR EX-
COMMUNICATIS.

CAPUT XXVI.

*S*iquis præsumpserit sine jussione Ab-
batis, fratri excommunicato, quo-
libet modo se jungere aut loqui cum
eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortia-
tur excommunicationis vindictam.

Constitutio.

Juxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo
cum Carceratis loquatur, nevé eis au-
xilium, favorem, aut aliquod adjutorium
præbeat, declarantes eos, qui captos ad
fugam hortati fuerint, vel consilium, sive
auxilium quocunq̃ue modo dederint, quin
etiam si eos velle fugere sciverint, & non
superioribus revelaverint, eadem Carce-
ris pœna plectantur. Reliqui verò (ex-
cepto Carceris Ministro) qui allocuti eos
fuerint, graviter puniantur. Quod & de
sequestratis in Cella, & silentio constri-
ctis, intelligatur.

QUALITER DEBEAT ESSE
ABBAS SOLLICITUS CIRCA EX-
COMMUNICATOS.

CAPUT XXVII.

*Q*ui sollicitudine curam gerat
Abbas circa delinquentes Fratres,
quia non est opus sanis Medico,
sed male habentibus, & ideo uti
debet omni modo, ut Sapiens Medicus immit-
tere quasi occultos Consolutores senipetas, id
est Seniores sapientes Fratres, qui quasi se-
cretè consolentur Fratrem fluctuantem, &
provocent eum ad humilitatis satisfactio-
nem & consolentur eum, ne abundantiori
tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait Apostolus)
confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo
ab omnibus. Magnoperè enim debet sollici-
tudinem gerere Abbas, & omni sagacitate,
& Industriâ curare, ne aliquam de ovi-
bus sibi creditis perdat. Noverit se in-
firmarum curam animarum, non super
sanas tyrannidem exercere; & metuat
Prophetae comminationem, per quem dicit
Deus. Quod Crassum videbatis, assume-
ba-

batis, &
Pastoris
relictis no-
abit una
Cujus inf-
eam sacr-
& sic re-

SEqui
Om-
quam e-
tam hun-
ad gregem
agunt. P-
fos hirc-
tas aute-
cutiunt,
bus illo-
anima

batis, & quod debile erat projiciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in Montibus, abiit unam ovem, qua perierat quarere. Cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui aliis præsumt. Discant inquam errantem ovem quarere, inventam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, qui etiam contagiosos hircos blanditiis demulgent, mansuetas autem oves, atque fatosas ubique percutiunt, & irritant: sed vae illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

DE HIS QUI SÆPIUS COR-
RECTI NON EMENDA-
VERINT.

CAPUT XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum divinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam prevalere industriam, adhibeat etiam (quod majus est) sua, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & ite-
cum.

rum. Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

I.

Hic jam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam URBANI VIII. decreta de *Apostatis*, & *ejectis* omnino observentur. Gravissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, pluries à Religione discedere & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia similia delicta facile dignoscuntur.

2. Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ convictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti gravitas (quod DEUS avertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc ultima Judicia expoliandi, ejiciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi, solum Ca-

pitulo Generali, aut Dietæ relervantur, aut infrà annum Patri majori, & omnibus visitatoribus; in quibus Judiciis Peritorum consilio utantur, in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, observetur decretum URBANI VIII. *de Apostatis & ejectis.*

3. Debent nostri Superiores locales, contra hujusmodi delinquentes procedere, culpabilesque repertos carcerare, eorum tamen causas judicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus gravissimarum culparum causis quoad fieri potest, Juris ordo servandus circa Judicii substantialia, omnis solemnitatibus, & Apicibus Juris; ac si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Judicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato ejusdem Prioris; postea verò completo processu, Reo que datis defensionibus, clauso que, sigillo que benè munito, ad competentes Judices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut
in-

infra annum ad Patres, Majorem, & Visitatores: quem ordinem si quis Prior observare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis graviter pro culpæ qualitate puniatur: sed contrà illos, qui propria delicta fatentur, pœnitentiamque acceptant, defensionibusque renunciantes, præscentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus nequiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Justitiæ Diabolo anfa præbeatur malignandi, statuitur, ut si accusator ille fratris sui delatum crimen non probaverit, aut ex malitia illum accusare convictus fuerit, graviter secundum delicti gravitatem puniatur, talionisque pænæ subjaceat, si ità expedire judicabitur, undè in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciationes, quod pariter Priores observabunt. Qui autem scribere ne-

sciunt, signo Crucis
signent.

SI DEBEANT RECIPI FRA-
TRES EGRESSI DE MONA-
STERIO.

CAPUT XXIX.

Rater, qui proprio vitio egredi-
tur, aut projicitur de Monasterio,
si reverti voluerit, spondeat prius
omnem emendationem vitii, pro
quo egressus est, & sic in ultimo gradu re-
cipiatur, ut ex hoc ejus humilitas compro-
betur: Quod si denuo exierit, usq; tercio, ita
recipiatur. Jam verò postea sciat, omnem
sibi reversionis aditum, denegari.

Constitutio.

I.

Si quis Apostataverit, aut fugæ se dede-
rit, non segnes, negligentesve sint su-
periores in perquirendo, procurandove
ejus regressu, & reversus infra hebdoma-
dam, circulari disciplina mulsetur, & ad
mensē carceris custodiā puniatur, re-
vertens infra mensē, ultra pānas prædi-
ctas

ctas profe
passiva pe
dictum te
mis rever
& si habi
tione in
Ritualis
statorib
quo est,
tulo di
culari
pulari sp
cingulū
portabit
vitiū sul
aufuger
ter, trien
pus in
supradic
re duran
diesque
tetur.
2.
pleto,
prius ci

Etas professionis loco, voceque activâ & passiva per biennium privetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris ERE-
MIS revertatur, recipiendus est à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absolvatur juxtâ formam Ritualis, nunciando Patri Majori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt, ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alio mutilato usque ad cingulû carto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit Novitiûs sub omnibus aliis uno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumque pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti brevis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit voce activâ, & passivâ, diesque fugæ ejus solito in libro adnotetur.

2. Hujus novitiatus tempore completo, novo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo die suæ professionis

nis tempus incipiet, absque ulla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si ante discessum, flagitium aliquod patrauerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, ultrà supradictas pœnas, conjiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iverit, sinè superiorum debitâ licentia, immediatè carceri mancipetur, statimque Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, ultrâ pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, privationis activæ, & passivæ pro Clericis, Mensisque unius Carceris pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absque licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum iverit, ad mensem pœna Carceris, aliisque pœnitentiis Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed

5. Sed
rem sine
pœnâ puni
probaver

DE PU
TE C

intelliger
nicationi
niis nimi
bus coëre

CUn
CN
pueris,
Regulæ
nebit.
ad ERE

5. Sed si quispiam ad Patrem majorem sine ejus licentia, recursu iverit, pari pænâ puniatur, nisi causam sui recursus probaverit, à D. P. Majore judicanda.

DE PUERIS MINORI ÆTATE QUALITER CORRIPIANTUR.

CAPUT XXX.

 Quoniam Minis atas, vel intellectus, proprias debet habere mensuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes atate, aut qui minus intelligere possunt, quanta pana sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, jejuniiis nimis affligantur, aut acribus verberibus coërceantur, ut sanentur.

Constitutio.

CUM in nostra Congregatione adultâ Novitii recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Junioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad EREMI labores perferendos, neque men-

mentis discretio ad tentationum fluctus
superandos.

QUALIS DEBEAT ESSE
CELLERARIUS MONA-
STERII.

CAPUT XXXI.

Cellerarius Monasterii eligatur de
Congregatione Sapiens, maturus
moribus, non multum edax,
non elatus, non turbulentus, non
injuriosus, non tardus, non prodigus, sed ti-
mens Deum. Qui omni Congregationi sit si-
cut Pater. Curam gerat de omnibus, sine
iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur cu-
stodiat, Fratrem non contristet. Siquis au-
tem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter
postulat, non spernendo eum contristet, sed ra-
tionabiliter cum humilitate malè petenti, de-
neget. Animam suam custodiat, memor
semper illius Apostolici præcepti. Quia qui
benè ministraverit, gradum bonum sibi ac-
quirat. Infirmorum infantium, hospitum,
pauperumq; cum omni sollicitudine curam ge-
rat, sciens sine dubio, quid pro his omnibus
in

in die iudicii rationem redditurus est. Omnia
 vasa Monasterii, Cunctamq; substantiam, ac
 si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil du-
 cat negligendum, neq; avaritia studeat neq;
 prodigus sit, aut extirpator substantie Mo-
 nasterii, sed omnia mensurate faciat, & se-
 cundum iussione[m] Abbatis sui. Humilita-
 tem ante omnia habeat, & cui substantia non
 est, quæ tribuatur, sermo responsionis porri-
 gatur bonus, quia scriptum est. Sermo
 bonus super datum optimum. Omnia,
 quæ ei junxerit Abbas, ipse habeat sub cura
 sua, à quibus cum prohibuerit, non præsu-
 mat. Fratribus constitutam Annonam sine
 aliquo typo, vel mora offerat, ut non scan-
 dalizentur, memor divini eloquii, quid me-
 reatur, qui scandalizaverit unum de pusillis.
 Si Congregatio major fuerit, solatia ei den-
 tur, à quibus adjutus & ipse aequo animo
 impleat officium sibi commissum. Horis com-
 petentibus dentur, quæ danda sunt, & petan-
 tur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbe-
 tur, neq; contristetur in Domo

Dei.

Con.

Constitutio.

I.

Qualitates, onera Cellarii tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, ut omnes nostrorum locorum Cellarii, hoc Regulæ Sanctæ Caput, non solum legant attentè, ac sapè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nintantur.

2. Eligatur itaque Cellarius à Capitulo Conventuali, qui saltem Professionis suæ quinque annos habeat, exceptis Cellario, ac Censuario Abbatiae Montis Coronæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, quem Cellarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè providebunt, & si infra annum necesse sit, de Cellario providere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quem ad-

admodum
rioris tam
stratio co
tionum o
& accept
apparean
per Abac
cem, in o
domus
Libellu
patum,
actè cui
nes deser
4. A
omnia E
lia, redit
sive in f
erit cred
pore, ac
caveat n
solvend
tes, ac co
rerum, se
teresse t
media, a

admodum illi omnium rerum (cum ſuperioris tamen autoritate) cura, & adminiſtratio committitur, ità ipſe codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta, ab eo fideliter notata, diſtinctè appareant intus in ſcriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, ſtatusque domus pariter appareat, quibus adde, & Libellum diurnum, diuturnalem nuncupatum, in quo breviter quidem, ſed exactè cujuſlibet diei expenſas, & exactiones deſcribet.

4 Ad ejus ergo curam pertinebunt omnia Eremiti bona, mobilia, & immobilia, redditus & proventus, ſive in pecuniis, ſive in fructibus conſiſtant. Ejus item erit credita exigere, debitaque juſto tempore, ac ſine mora Creditoribus ſolvere, caveat ne cum pauperibus, qui non ſunt ſolvendo, durè, rigidevè procedat. Lites, ac controverſias fugiat, temporalium rerum, ſed quando neceſſe ſit de aliquo intereſſe tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordie prius tenten-

tentur. Ad ipsum pariter spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunque ad Eremitarum victum pertinent, diligenterque, ac prudenter colligere, ac providere, & in locis aptis collocata sapienter conservare.

5. Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, sive vestimentorum, sive suppellectilium Cellarum, sive alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisque opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operetur.

6. Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quam quæ in cella communia, vel privata, & præcipuè sciphi, seu crateres in quibus bibitur, omnia Lutea, vel fistilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cujuscunque rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitiiis servan-

vandum
ea curet
piam, ju

7. S
debito t
cidere,

summum
tribuere
cedend

tius co
ad orna
arbores

veant E
abundan
tur, ne,

ignes di
8. E
consensu
& singuli

voluerit
reddet.

tate, no
gerat, tu

bus Don
visâ Cap

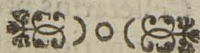
vandum erit, sicut providus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad summum, unicuique iustam quantitatem tribuere. Animadvertat tamen, nè in cedendis lignis, sylvæ extirpentur, sed potius conserventur; & circa vias publicas ad ornatum, & umbram illarum, aliquæ arbores relinquantur. E converso caveant Eremitæ, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueque abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorii ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu superioris sui facerè tenetur, ita, & singulis mensibus eidem, aut cui ipse voluerit, administrationis suæ rationem reddet. At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domûs, illum amovere possit, quamvis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticæ administrandæ pondus portare nequit, frater Conversus pro Dispensatore ei adjungatur, qui, & ipse idoneus sit ad hujusmodi munus exercendum. Ei ergo omnia, quæ ad usum Domûs, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, commituntur, undè magnam debet adhibere diligentiam, ut cuncta munda, beneque disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusque distribuuntur.

10. Eidem etiam addatur Cellæ vinariæ custos, qui eam benè custodiat, vinum per singulas Cellas, oportuno tempore deferat, Poma idem, & agrumina distribuat juxta superioris ordinationem, curans nè communis eorum acervus marcescat.

DE

DE

quorum
singula
studien
babreu
gnata fr
dat, aut
aut negl
corripia
subjacea

SUB
San
cunque
hendere
uno, se
sunt.

DE FERRAMENTARIIS
MONASTERII.

CAPUT XXXII.

Substantia Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quorum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut utile iudicaverit) consignet custodienda, atque recolligenda, ex quibus Abbas brevem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit, disciplina subjaceat.

Constitutio.

I.

Sub nomine substantiæ hoc loco Pater Sanctus ferè omnia mobilia, cujuscunque speciei existant, planè comprehendere videtur. Quapropter non ab uno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui omnes quotannis à Conven-

tuali Capitulo in singulis Locis, statim post ingressum novi Prioris eligendi sunt. Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, & omnia ornamenta Altaris, & Sacrarii custodienda, tractanda, atque dispensanda committuntur. Ideoque cum Inventarii confectioe eadem recipere, & omni tempore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod si non fecerit, à superiore corripitur. Quæ ornamenta, & sacrii suppellectilia secularibus, eorumque Ecclesiis sine assensu Capituli Conventualis, commodari non licebit.

2. Sacristæ etiam officium erit horologium temperare, singulasque horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officii pulsu campanæ, congruis temporibus, debitisque interpositis spatiis, & alia quæcunque simili egent sono, significare, quæ in re quoties horam pulsandi præterire, sive prævenire contigerit, à Priore corrigatur. item Ecclesiam, Sacrarium, atque Capitulum, vasa sacrasque vestes, Altariumque ornamenta, universalem denique Ecclesiæ sacriique suppellectilem,

lem, munda, beneque compoſita, ſuiſque in Locis conſtituta ſumma cum diligentia cuſtodire, Lampades, tam antè Tabernaculum SS. Sacramenti, quam alibi ardere, ſolitas tenere, & accenſas continuo ſervare, ſimili modo Lucernas in Choro (niſi adſint Novitii) & ipſas mundas, ſuis aptando locis ſingulis noctibus; paramenta Altarium, ſecundum officii qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemque Eccleſiæ ad Sacrarum Cuſtodes pertinet, exactè peraget, idque auxiliantibus Novitiis, & ſi opus ſit, ſocius addatur.

3. Specialiter, & ſuper omnia ſacras Reliquias expoſitas, atque autenticas cuſtodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut aſportare licebit, ſub pœna diſciplinæ circularis, neque reus abſolutionis beneficio, niſi prius facta reſtitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domeſticarum Cuſtodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecæ curam gerat, perpolitam tenens, ac ab humiditate, aliisque neceſſariis diligentius, cuſtodiat, libros

omnes, competenti ordine, & secundum eorum materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inveniatur. Caveat ne in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut lascivus, aut tractans, ut dicitur, de Cavallaria, & similes, multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caveat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod ut melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros tam eos qui in communi Bibliotheca, quam eos, qui ad Eremitarum usum in privatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cumq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella invenerit, ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoque ferramentarius, qui ferramenta, seu instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, clave obserrata; undè quoties opus erit, proferat, tradatque operariis volentibus, opere tamen consumato, eadem

dem in
ut benè
faria fia

7.

morum
illarum
debet,
mel, v
circuir

arcere

Quare

per e

Laicus

regular

8.

verum

cujusc

habuer

stare,

gant, c

putan

neglig

certur

post ad

Invent

dem in ipsam officinam restituere curabit, ut benè tractentur, curabit etiam, ut necessaria fiant, si defint, & contracta reficiant.

7. Multum interest nostrarum *Eremorum* sylvas imunes conservari, ideoq; illarum custos *Juvenis*, robustusq; esse debet, qui singulis quibusque diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumque animalia ab ipsis arcere, damnaque omnia declinare. Quare sylvarum Custos, ex oblatiis semper erit (vel quod honestius est) merè *Laicus* mercede conductus, qui habitum regularem omninò non deferat.

8. Nec solùm supradicti officiales, verùm etiam omnes, quicunque ad suam cujuscunque generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem benè tractare, reficere, & custodire non negligant, quia res omnes *Monasterii* sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, *Inventarium* non conficiet omnium, quæ

sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

SI QUID DEBEANT MONACHI PROPRIUM HABERE.

CAPUT LXXIII.

Recipuè hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omnino, quippe nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

Con-

G En
or
vero Rel
obrem p
bus, & si
Ita certè
ter celle
loci Pri
quantita
eam, nec
nomine
alio titul
autem se
& ibi par
dum qua
tur arbit
2. Si
aliquo n
tur, ultra
la, & con
fica priv

Constitutio.**1.**

Generalis prohibitio hujus Capituli omnem prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptum istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis observandum est: Ita certè, ut nullus omnino Eremita (præter cellerarium, seu in ejus defectu ipsum loci Priorem pecuniam, vel in minima quantitate, neque in Cella sua, neque extra eam, neque per se, neque per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quovis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secùs fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquà, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus avertat) aliquo modo proprietarius depræhendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ privationis vocis activæ, ac passivæ,

per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subiaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquam fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio privetur, & simili pænæ subiaceat. Prælatus verò tali vitio infectus, à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Major à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessarium usum ab ipsis Prælatis, tam ad victum, & vestitum quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permixtæ censentur: Caveant autem Priores ne superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus usum permittant, ut ornamenta Reliquiarum, aut Agnus Dei aurati, argentati, margaritis, aut gemis per texti, Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratoriis, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium invalescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus ali-

aliquo E
ligenter
superflu
si pretios
fconditur
rit, pro
delinque
disciplina
suprà pu
6.
rum om
formæ
das cella
ceptis off
sitatoris
7. S
cere in d
ostium c
fi, illa
clavis tu
forsan ac
8. M
rerum c
nem, p
est, sing

aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atque indè quidquid superfluum invenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reservatum fuerit, invenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens jejundet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus ut suprâ puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, unius formæ sera erit, ita ut una clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat. exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarii Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, sive intus, sive foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo egressi, illa die non sint reversuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu novi Prioris
(etiam

(etiam si idem sit) novam de omnibus, quæ ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius judicaverit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli videntes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ aliis justè permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem devotum Prioris arbitrio; qui verò indumenta aliudvè sine Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripatur, ac totus ad locum, unde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitatoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè observabunt.

11. Ite-

11. Ite-
viatico ac
neris exp
emerit, e
trio punia

12. C
destinante
rint, qui
causâ mi
reversi fu
superfun
Priori, n
signent.

SI OM
DE

considera
gratias,

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo privetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum pervenerint, quique ad externa loca negotiorum causâ mittuntur, ut ad proprium Locum reversi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

SI OMNES ÆQUALITER
DEBEANT NECESSARIA
ACCIPERE.

CAPUT XXXIV.

Sicut scriptum est, dividebatur singulis, prout cuiq; opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus

in-

indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, ante omnia ne mur-murationes malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depræhensus fuerit quis, distinctiori disciplina subdatur.

Constitutio.

I.

Super hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atque indigentibus, faciles, benignosque se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negantes, atque omnibus æqualiter secundum cujusque necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltem, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumque ergo partialis ergà aliquem depræhensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensator, aut quicumque ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti, quod

quod licet
deat verbi
tationis,
Dieta pu

DE S

occupatus
ces acqui
rentur se
ciant, se
modum c
Si major
cusetur
in major
verò sibi
Egressur
faciat,
manus,
rò, tum

quod licitè dare potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta puniantur.

DE SEPTIMANARIIS COQUINÆ.

CAPUT XXV.

Ratres sic sibi invicem serviant, ut nullus excusetur à coquina officio, nisi aut aegritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde major merces acquiritur. Imbecilibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si major congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) in maioribus utilitatibus occupantur. Ceteri verò sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de septimana, Sabbato munditias faciat, linteamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes terunt, lavet, pedes verò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui in-

traturus est omnibus lavet, vasa ministerii sui munda, & sana, Cellerario consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit. Septimanarii autem ante unam horam refectiois accipiant super statutam Annonam, singulos biberes, & panem, ut horâ refectiois sine murmuratione, & gravi labore serviant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, usq; ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdomadarii in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium genibus provoluantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Domine Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat Deus in Adjutorium meum inde, Domine ad adjuvandum me festina, & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & acceptâ benedictione ingredia-
tur.

Con-

Constitutio.**I.**

Quia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non novit, minime patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseveret.

2. Cujus partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præveniendò tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumve observator, ut secundum eorum diversitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen ejus cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis,

quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere , ac servire non omittant. Insuper vasa , quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt , uno quoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solùm comestibilia , verùm etiam vasa, Linteamina, aliq; ad suum officium necessaria petere , atque recipere debet.

5. Ubi major est fratrum numerus, illi socius (sicut regula jubet) adjungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo retineat Coquus , se non hominibus , sed Christo ministrare, qui dixit, qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater meus.

DE INFIRMIS FRAT-
TRIBUTUS.

CAPUT XXXVI.

Infirmorum cura ſuper omnia ad-
hibenda eſt, ut ſicut revera Chri-
ſto, ita eis ſerviatur, quia ipſe di-
xit, infirmus fui, & viſitaviſtis me,
& quod feciſtis uni de his minimis meis,
mihi feciſtis, ſed ipſi infirmi conſiderent, in
honorem Dei ſibi ſervire, & non ſuperfluitate
ſua contriſtent fratres ſuos ſervientes ſibi. Qui
tamen patienter portandi ſunt, quia de tali-
bus copioſior merces acquiritur. Ergo cura
maxima ſit Abbati, ne aliquam negligentiam
patiantur. Quibus fratribus infirmis, ſit
cella per ſe deputata, & ſervitor timens
Deum, & diligens, ac ſollicitus. Balneorum
uſus infirmis quoties expedit offeratur: ſanis
autem, & maxime juvenibus tardius conce-
datur. Sed & carniſum eſus infirmis,
omninoq; debilibus, pro reparatione con-
cedatur, ut ubi meliorati fuerint, à car-
nibus more ſolito omnes abſtineant. Curam

antem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligantur Infirmi : quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I.

Cella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro comuni valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Camerae, ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc valetudinarium, quam primum in unaquaque nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellum ad celebrandum, sit & officinula, in qua diversa Pharmaca, puta unguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccharum, & confectiones, aliaque hujusmodi pro Infirmorum usu asserventur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquen-

dis.

dis. O
habeat
minibus
gravesce
meum,
possit.

3. C
præfictu
magnâ
Verum
sariis v
autem
Medico
infirmi
matio
quàm n
dum eo
ratione

4.
rum Pra
cis conf
licebit
firmitat
centia,
cus à C

dis. Omnis quippè Camercula ſuum habeat Caminum cum lectulo ſine linteaminibustamen, Eremitico more, quamvis graveſcente morbo cervical etiam plumum, & anaclyterium laneum concedi poſſit.

3. Qui verò ad Infirmorum curam præſcitur, non ſolùm perpetua diligentia, magnâque charitate illis ſervire debet, Verùm etiam in præparandis rebus neceſſariis viriliter inſudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum viſitatio non deſit, aut ſaltem inſirmitate accedente, ad eos plena informatio cum qualitatibus tùm inſirmi, quàm morbi, mittatur, & omnia ſecundum eorum conſilium (nulla expenſarum ratione habita) fiant.

4. At ſicut Superiores, & infirmorum Præſecti ſolliciti eſſe debent in medicis conſulendis, & accerſendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumque de ſua inſirmitate informare, ſine Superiorum licentia, imo in unaquaque Eremitico Medici à Capitulo Conventuali eligatur, qui

toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in gravium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc etiam strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorum, nec in publicis Xenodochiis, imò nec nostris in Hospitiis curetur. Qui verò secùs fecerit, & superior permittens graviter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui die, noctuque infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisque causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos invisere, ibique, servatâ tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad sublevandum quo ad melius potuerit animum Infirmi. Caveant autem Eremitæ, ne tali benignâ charitativa indulgentia abutantur, finem im-

immutan
piam (q
ex princ
taret, se
tium, va
murmur
ad quod
non pot
pore inf
tertius
plectat
dicat. S
tionis t
tiusque ib
cludant
superior
quousq
terius in
impedia
fos sine
in prop
in visere
8.
quam,
surgens

immutando, quod utique fieret, ſi quiſ-
piam (quod abſit) valetudinarium, non
ex principali charitatis objecto, frequen-
taret, ſed ad violandum procaciter ſilen-
tium, vana, curioſa, & quod pejus eſſet
murmuratoria colloquia, immiſcendo,
ad quod præcavendum, ultra Infirmarium,
non poterunt niſi duo ſimul eodem tem-
pore infirmi cellula commorari, quiſque
tertius aderit, panis aquæve pænitentia
plectatur, ſuamque in Capitulo culpam
dicat. Si quis autem diutius, ultra diſcre-
tionis terminos immoretur, frequen-
tiusque ibidem reperiatur, ita ut reliqui ex-
cludantur. Invigilet in hoc ſummopere
ſuperior, eiſque valetudinarii ingreſſum,
quousque ſibi placuerit, prohibeat, ne al-
terius indiſcretio tale charitatis opus non
impediat: Nemo tamen infirmos reclu-
ſos ſine facultate ſuperioris, nec eos, qui
in propriis Cellis, ubi valetudinarius adeſt,
in viſere, aut viſitare permittitur.

8. Balneorum uſuſi raro, vel nun-
quam, (ſi fieri poteſt) concedatur, quod
ſurgens neceſſitas cogat, trium medico-

rum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Diætæ, aut infrà annum, Majoris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum provisio, cum prudente, maturoque socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis agrotis vetari solitis penitus abstineant, ideoque carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec temerè, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior invigilet, qui non concedet, ut quis eodem tem-

tempore
pianim
per hoc
dos delin
ribus cha
qualitate
tur. Po
periores
bus, ac
sanis ob

II

Prior, n
privetur
(si ita re
cata sua
commu
culum i
Et tand
tinetur,
exitum i

12.

cura (q
tò mag
charitas
Defunct

tempore piſces, & carnes edat, aut quid-
piam infirmo in ſalubre, & noxium, & ſu-
per hoc inquirent viſitatores ad plecten-
dos delinquentes. Inſinuatur tamen Prio-
ribus charitas, & ut ſecundum infirmitatis
qualitatem, gravitati morbi compatian-
tur. Poſtremò ſummopere caveant ſu-
periores, nedum convaleſcentibus, ſeni-
bus, ac debilibus rationaliter indulgent,
ſanis offendiculum pateat.

II. Ante omnia ſagaciter attendat
Prior, ne anima ipſius infirmi, ſuis ſolatiis
privetur, ſuaviter illi ſuadens atque adeò
(ſi ita res poſtulat) jubens quatenus pec-
cata ſua confiteatur, ſacramque ſumat
communione. Ubi verò mortis peri-
culum imminet, ſacro eum inungat oleo.
Et tandem, ſicut in Eccleſiæ Rituali con-
tinetur, quantum fieri poterit, ad felicem
exitum adhortetur.

12. Profectò ſi infirmis, dum vivunt,
cura (quam diximus) adhibenda eſt, mul-
tò magis eiſdem deſunctis exequiarum
charitas, ac ſuffragiorum impendenda.
Deſuncto igitur Infirmo, ſignum Angeli-

ca salutationis (ut omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Ave Maria*. Secundum cum deferitur ad Ecclesiam : Tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibique piè, ac devotè funeralia persolvantur, secundùm Rubricas in fine Brevariarii positas; quod si manè fiat, missa præsentis cadavere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est, quod jubet Ecclesia Kalendis Novembris; secundum feriâ servanda post festum SS. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis

nis Benefa
da post pu
ma pro C
tum in u
Epiphania
anno defu
à festis d
oportuno
Anniver
bet Sacer
Sacrum
rum, pro
tur, & sa
Clerici fr
fario, un
quæ priv
versu Re
Psalmi.
ginta Pa
15.
festi dup
trium un
Laudes,
mili mo
functoru

nis Benefactoribus Tertium feriâ ſecunda poſt primam Dominicam Quadrageſimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in uno quoque loco poſt octavam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod ſi præſcripti dies à feſtis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniverſariis, quotiescunq̃ ſiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit unum Sacrum faciet pro ſalute earum animarum, pro quibus Anniverſarium celebratur, & ſatis erit pro eis applicare ſacrificia. Clerici fratres pro unoquoq̃ Anniverſario, unum Pſalterium recitabunt de illis, quæ privatim recitare tenentur, addito verſu *Requiem æternam* in fine cujuſlibet Pſalmi. Fratres verò converſi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Ave*.

15. Et quia dicta Anniverſaria more feſti duplicis aguntur, quatuor candelæ trium unciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Miſſa peraguntur. Quod ſimili modo in ſepultura, ſive exequiis defunctorum noſtrorum ſervatur, adduntur
duæ

duæ Candelæ, una ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversariis ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, ejus loci, in quo ipse humanæ naturæ debitum persolvit, pro eo totum defunctorum officium, idest vespas cum tribus nocturnis, invitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve quesumus Domine, &c.* recitabunt, eo quo à Breviario ordine disponitur, ac pro ejusdem anima unum trentesimum.

17. Insupèr omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicujus mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti privati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum Versu *Requiem æternam*, Conversi, & Oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos

Ave

Ave Maria
mortuus
latura fu
Missas.

300. *Pater*
erat Ma
persolver
Convers
Maria.
suum n
à vino.

18.
præter c
anima p
æquival
vel plurib
sem fia

Ave Maria. Si erat Prælatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus: Sacerdotes 5. Missas. Clerici 5. Psalteria, & Conversi 300. *Pater noster*, & 300. *Ave Maria*; si erat Major, Sacerdotes Missas decem, persolvent, Clerici decem Psalteria, & Conversi 100. *Paternoster*, & 100. *Ave Maria.* Et qui intra dictum terminum suum non persolvet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit, præter consuetas eleæmosinas pro ejus anima pauperibus Julii quindecim (aut æquivalens) tradatur, quod licebit uni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius invigilabit.

DE SENIBUS, VEL INFANTIBUS.

CAPUT XXXVII.

Icet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his aetatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regula auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in iis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regula teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & praeveniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio contactos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: unde senes, qui sexagesimum annum expleverunt non tenentur ad jejunium panis, & aquae. Propterea in visceribus JESU Christi omnes admonentur, ut cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatiētes erga senes esse velint, ut

&

& ipsi m
inhuman
senibus
dant, in

DE

C

M

domada,
diens pol
omnibus
tum elat
torio ter
te, Do
meum
sic accep
dum, sun
ut nullu
tis ibi a
comeden
ministre

& ipſi miſericordiam conſequantur, neq;
inhumani, ac ſine pietate, & male ſe cum
tenibus habentes ſine correptione eva-
dant, imò graviter muniantur.

DE HEBDOMADARIO LECTORE.

CAPUT XXXVIII.

*Mensis fratrum edentium, Lectio
deesse non debet nec fortuito casu,
qui arripuerit codicem, legere
audeat ibi, sed lecturus tota heb-
domada, Dominica ingrediatur. Qui ingre-
diens post missas, & communionem, petat ab
omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Spiri-
tum elationis, & dicatur hic versus in Ora-
torio tertio ab omnibus: ipso tamen incipien-
te, Domine labia mea aperies. Et os
meum annuntiabit laudem tuam. Et
sic accepta benedictione ingrediatur ad legen-
dum, summumque fiat silentium ad Mensam,
ut nullius muſſatio vel vox, niſi ſoliùs legen-
tis ibi audiatur. Quæ verò neceſſaria ſunt
comedentibus, & bibentibus, ſic ſibi invicem
miniſtrent fratres, ut nullus indigeat petere*
ali-

*aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu
cujuscunq; signi potius petatur, quam voce,
nec presumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut
aliud eo quidquam require, ne detur occasio
maligno, nisi fortè Prior pro adificatione vo-
luerit aliquid breviter dicere; frater autem
Hebdomadarius accipiat mixtum prius,
quàm incipiat legere propter Communionem
Sanctam. & nè fortè grave sit ei Jejunium su-
stinere. Postea autem cum Coquina Hebdo-
madariis, & servitoribus reficiat. Fratres
autem non per ordinem legant; aut cantent;
sed qui adificent audientes.*

Constitutio.

I.

JAm à nostri Ordinis exordio, ab ipso
Sanctissimo Patre nostro Fundatore
ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc
usque diem tenaciter per nostros Eremitas
extat observatum, ut unusquisque in
sua, quam incolit, cella (dum in Eremito
manet) solus reficiat. sic namque majori
silentio intendere, strictiori que parsimonia
sine alterius admiratione, propriique
ani-

animi e
Eremita,

2. Ex

stivitates

Refector

minicæ,

sumption

Sanctoru

niæ, Fer

MUALDI

DICTI,

Ecclesiæ,

rali in lo

diebus C

madarius

cumbit,

ctione pe

In secun

domadæ

3. S

prandii,

ter fratre

ictus Car

la duoru

ro Mens

animi elatione, ſolus uti poterit fervens Eremita,

2. Excipiuntur quædam præcipuæ feſtivities, in quibus omnes ad commune Refectorium conveniunt, ſcilicet dies Dominicæ, Reſurrectionis, Pentecoſtes, aſſumptionis Beatiffimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in utraq; ſolemnitate, S. BENEDICTI, Feſtorum Dedicationis, ac Tituli Eccleſiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro eſt hebdomadarius, communis menſæ lectioni incumbit, qui abſolutè à ſuperiore benedictione petitâ, & accepta, legere incipiet. In ſecunda verò menſa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda ſunt tam prandii, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ ſingula viginti iſtus Campanulæ rari, quorum interval-la duorum *Miferere* erunt. Secundæ verò Menſæ unicum erit ejuſdem Menſuræ,

& si dies erit Jejunii pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandii, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad DEI gloriam sumat, non tamen omitat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mensam, sed in terra sedens, tabulâ suppositâ, pedibus nudis aut seminudis) sine ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab

6. A
di modo
scilicet S
quagesim
Quadrag
tatis plen
bis in die
simul, at
in Refect
prepara
ominus
fiat, om
luxu exp
debet; ic
strument

7. A
Priori pra
bipartito
ras ad alio
dem ead
comeder
sub vespe
dicto rec
8. C
aut Reg

6. Ab hac obſervatione, ac reficien-
di modo eximuntur duæ ſolemnitates,
ſcilicet SS. MARTINI, & Dominicæ quin-
quageſimæ, in quibus propter ingreſſum
Quadrageſimarum, quâdam piâ ac chari-
tatis plenâ libertate alacrius, lautiusque
bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis
ſimul, atque in eâdem Menſâ, non tamen
in Refectorio, ſed in alio quodam ad hoc
præparato ſeorſum loco. Quæ nihil-
ominus recreatio, cum religioſa modeſtiâ,
omni proſus profano, ſæcularivè
luxu expulſo, imò expreſſè prohibito fieri
debet; ideò non licebit à ſæcularibus in-
ſtrumenta ad ſonum ſumere.

7. At quia per conſuetudinem ſolet
Priori præcedenti hebdomadâ fratres ſuos,
bipartitos tamen, non unâ die, omnes for-
as ad aliquod loci membrum, ſervatâ ibi-
dem eâdem, quâ in Eremitio modeſtiâ, ad
comedendum mittere, eâdem quidem die
ſub vesp̄eram reverſuros, ibique in præ-
dicto recreationis loco ſimul Cænaturos.

8. Caveant autem in ſæcularium,
aut Regularium domibus comedere,

quod si quis secus fecerit, graviter puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Ubi non erit membrum Eremiti, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Con-
suevit item singulis annis tempore vindemiæ, unâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

DE MENSURA CIBO- RUM.

CAPUT XXXIX.

Sufficere credimus ad refectionem
quotidianam, tam sexta, quàm
Nonæ omnibus mensis cocta duo
pulmentaria, propter diversorum infirmita-
tes, ut fortè, qui ex uno non potuerit edere,
ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta
fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma,
aut nascentia leguminum addatur, & ter-
tium.

Con-

Quia
in cibis
dus erit,
ad exalt
feriâ qua
tur sing
mentur
plex pr
bratur,
etiam pi
superior
tum ex h
in Dom
2. I
mini pro
mane in
dragasin
in Jejun
tur, peri
tarium
sibi fort
unum r

Conſtitutio.

I.

Quia Eremitica auſteritas maiorem victus auſteritatem requirit; ideò in cibis miniſtrandis inſcriptus ſervandus erit. A Paſcha Reſurrectionis, uſq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & ſexta, in quibus jejuniſur ſingulis diebus in mane unicum pulmentum miniſtrabitur, ſed ſi feſtum duplex primæ, vel ſecundæ Claiſſis celebratur, pitantia addatur. Ad Cænam etiam pitantia dabitur, & inſuper quando ſuperiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarim ex herbulis condire nemini prohibetur in cæna, quod etiam de mane in diebus Jejuniarum, extrâ quadrageſimas, & abſtinentias, & quando in Jejuniis unum tantum ferculum deferatur, permittitur. At nemini licebit acetarium à Miniſtro delatum, & quod quis ſibi fortè paraverat manducare, quia tunc unum relinquere omnino debet.

M 3

3. Si

3. Si quis extra dies jejuniorum semel tantum, quasi jejunaturus, vellet refectionem accipere, mane hora refectionis solita tribuatur, quicquid aliis tam mane, quam serò aliis dandum erit.

4. Jejunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum uno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octavam, aut ubi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus jejunium, ut in quarta feria dictum est supra, servandum erit.

5. Feriâ verò sextâ æstivo tempore in pane, & aqua jejunetur additis fructibus, seu agruminiis, vel herbulis cum sale sine aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festum inciderit, abstinencia transfertur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, id est minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis feriis

feriis per
verò in
reat, tra
sint dupl
abstinenc
dum, ut
mada sin
nentia.

6.

volueri
sineat
abstinen
dragesim

7. A

scha (ut
petuū in
nicis die
cunque
rem in
simul da
luerit, l
nare vo
& de m

8.

usque a

feriis per annum observetur : abstinentia verò in alium diem jejunii qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriâ sexta etiam duplici fiat abstinentia, & hoc strictissimè observandum, ut nulla decurrat per annum hebdomada sine aliqua panis, aquæquè abstinentia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinentia ex pœnitentia sit, extrâ quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris usq; ad Pascha (ut Pater Sanctissimus præcepit) perpetuū indicitur Jejunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Jejunium ad cujuscunque arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui unâ refectioe uti voluerit, libere possit, sed ei, qui de sero cœnare voluerit tunc pitantia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, usque ad festum S. MARTINI, & à Nativita-

tate Domini, usque ad quinquagesimam, ter in hebdomadâ nempe Dominicâ, feriâ tertiâ, & quintâ, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora observatur: Et quando Anniversaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feriâ secundâ, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatitio defertur. Feriâ verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in utraq; quadregesimâ singulis Dominicis, & feriâ quintâ cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriâ tertiâ, & Sabbatho, unum simili condimento pulmentum cum acetario, feriâ verò secundâ, quartâ, & sextâ in pane, aquâ ac sale, additâ etiam herbulâ coctâ unius tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinencia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinencia diebus conversis propter continuû laborem,
vi-

vinum cu
bent, co

10.

(nisi ven
tho San
soloque

11.

jejunia a
ligionis
gilia Ep
tis B. M

septimâ

non in fe
bus vigil

libus, cu
da foren

12.

tivitatis

tas occu

ria com

solvitur

feriæ sex
ciborum
sed nequ
servient

vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.

10. At Vigilia Nativitatis Domini (nisi venerit in die abſtinentiæ) & Sabbatho Sancto Jejunium cum vino, fructibus, ſoloque pulmento ſervabitur.

11. Præter Quadrageſimas, & alia jejunia ab Eccleſia indiſta, ex ſpeciali Religionis noſtræ devotione jejunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Nativitatis B. MARIE, ac S. Patris noſtri ROMUALDI ſeptimâ februarii, quæ habet octavam, ſed non in feſto altero de menſe Junii, in quibus vigiliis jejunatur, cibis quadrageſimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in ſexta feria Nativitatis Domini aut S. ROMUALDI feſtivitas occurret, ovorum & caſei pulmentaria comedantur, Jejunium verò minimè ſolvitur. Intrâ ſepta Eremiti nunquam licet feriæ ſextæ Jejunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis ſupradictis, ſed neque hoſpitibus, neque operariis, aut ſervientibus in feriis ſextis ova, ſeu lacti-

cinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumque delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè visa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremos ova, aut quodcunq̃ue crassum strictissimè prohibentur edere.

13. Si denique ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ovorum pitantia, duo ova, piscium recentium, sex uncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis uncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ovum unum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticiiniis sit, crassum illud quod ovorum casei, butyri, lactisvè mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in privata Cella aliquid, quod pulmen-

menti (p
ctus, ut
tra fecer
ctetur.

17.
na Eremiti
las salcer
commo
iusta fru
que alie
rum qu
aliud hu
mada tr
portiunc

18.
ciarum p
tantum
tione in
tienda.

19.
tis mini
quam su
caverit, i
nequit,

menti speciem sapiat, coquat, præter fructus, ut sunt poma, acrumina, & qui contra fecerit semel in aqua ; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iuxta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud hujusmodi Nulla tandem hebdomada transeat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoque pitantia sex unciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cujusque discretionem in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunque Eremitis ministrantur ex decoctis Epulis, si cuiquam supersit, quod scilicet non manducaverit, in crastinum sibi reservare omnino nequit, sed eadem die foras deponat, sic &

& vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex propriis, aut communibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coqus undecunque pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissâ, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

*P*anis libra una pro mensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandii, & cæna. Quod si canaturi sunt, de eadem librâ tertia pars à Cellerario reservetur, reddenda canaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si

ex-

expediat
bus crapi
indigerie
Christian
nus noster
vestra c
minori a
sed min
omnibus

QU
nobis à
venitur
quorum
quoties
stro in C
tere i su
rum d
mittat
signo,
ministr
rius, sei

*expediat) aliquid augere, remotâ prae omni-
bus crapula, ut numquam subrepat Monacho
indigeries, quia nihil sic contrarium est omni
Christiano quomodo Crapula, sicut ait Domi-
nus noster. Videte ne graventur corda
vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò
minori ætate non eadem servetur quantitas,
sed minor, quàm majoribus, servata in
omnibus parcitate.*

Constitutio.

Quia complexionibus hominum variæ
existunt, nulla certa panis mensura
nobis à majoribus nostris, constituta in-
venitur. Quin potiùs secundum anti-
quorum ritum, tanta panis quantitas,
quoties recens coquitur, cuique à mini-
stro in Cellâ defertur, quanta rationabili-
ter ei sufficere possit, quousque recens ite-
rum deportetur: verùm panis deficiente
mittat foras in armariolo buccellum pro
signo, & statim supplementum ab eodem
ministro recipiat. Panis tandem ciba-
rius, seu communis, bonus, beneque con-
di.

ditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Carentum vero quadrupedum omnino ab omnibus abstineatur comestio præter omnino debiles, & agrotos.

Constitutio.

Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carnium Quadrupedum, & bipedum, ac volatilium, Eremitis prohibitus censetur, imo verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ jusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubique tam in Eremito, quam extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omnino maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, facilliter concedant, modo supra expresso.

2. At.

2. A
nec facu
tùs, conc
mi, carne
oblatis,
3. T
caverint
sciplinâ
diebus
linquen
si autem
General
niatur,
permiser
nent.

DE

U
bis mens
men inf
credimu
re per di

2. Atque per hanc prohibitionem, nec ſæcularibus quidem cujuſcunq̃ ſtatûs, conditionis fuerint, intra Cruces Eremiti, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiſ, atque famuliſ obſervabitur.

3. Transgreſſores verò, qui manducaverint vel manducare permiferint, diſciplinâ circulari plectantur, ac tribus in diebus in pane, & aqua jejunent; Et ſi delinquens fuerit Prælatus, à viſitatoribus, ſi autem viſitator, aut major, à Capitulo Generali, aut dieta eâdem penitentiâ puniatur, & qui manducari à ſæcularibus permiferint, ter in pane, & aqua jejunent.

DE MENSURA POTUS.

CAPUT XL.

Nusquîſque proprium habet donum ex Deo, alius ſic, alius verò ſic, & ideo cum aliqua ſcrupuloſitate à nobis meſura victus aliorum conſtituitur. Tamē infirmorum contuentes imbecillitatem credimus, heminam vini per ſingulos ſufficere per diem. Quibus autem donat Deus to-

lera-

lerationem abſtinentiæ, propriam ſe habitu-
ros mercedem ſciant. Quod ſi aut loci neceſ-
ſitas, vel labor, aut ardor æſtatis amplius
popoſcerit, in arbitrio Prioris conſiſtat, con-
ſiderando in omnibus ne ſubrepat ſacietas, aut
ebrietas, licet legamus vinum omnino mona-
chorum non eſſe, ſed quia noſtris temporibus
id Monachis perſuaderi non poteſt, ſaltem vel
hoc conſentiamus, ut non uſq; ad ſacietatem
bibamus, ſed parcius, quia vinum apoſta-
tare facit etiam ſapientes: ubi autem neceſſi-
tas loci expoſcit, ut nec ſupraſcripta menſu-
ra inveniri poſſit, ſed multo minus aut ex to-
to nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant,
& non murmurent. Hoc autem ante omnia
admonemus, ut absq; murmurationibus ſint.

Conſtitutio.

I.

Quia inter Eremitas noſtros magna
eſt citrà vini potum diverſitas,
ideo vaſculum, quod quiſque de conſenſu
Prioris in Cella habet, ſingulis diebus non
prohibitis Miniſter impleat.

2. Sed

2. S.
ne vaſcu-
Eremitic
vertant
parſimon
unquam
bant, &
tarum a
ambabu

QUIE

A

agrorum
æſtatis no
jejunent
ad ſexta
opera in
nimis fue
ſit provi
diſponat.

2. Sed diligenter advertant Prælati, ne vascula modestiam, sobrietatemque Eremiticam excedant, magis autem advertant subditi, ut semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec unquam vinum, nisi aquâ dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

QUIBUS HORIS OPORTEAT
REFICERE FRATRES.

CAPUT XLI.

Sancto Pascha, usque ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram canent. A Pentecoste autem totâ astate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sextâ feriâ jejunent usque ad nonam. reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandii, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit & in Abbatis sit providentia, & sic omnia temperet, atque disponat, qualiter anima salventur, & quod

N

fa-

*faciunt fratres, absq̃ ulla murmuratiōe
faciant. Ab Idibus autem Septembris, usq̃
ad caput quadragesimæ, ad nonam semper
reficiant fratres. In quadragesima autem
usq̃ ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa
tamen Vespera sic agatur, ut lumine lucernæ
non indigeant reficientes, & luce adhuc diei
omnia consumentur, sed & omni tempore,
sive Cænæ, sive refectiōis hora, sic temperen-
tur, ut cum luce diei fiant omnia.*

Constitutio.

I.

Æ Stivo tempore cum non jejunatur,
hora prandii erit post Sextam, ho-
ra verò cænæ, post Vesperas ante tamen
Complétorium.

2. In hyeme qui diebus Dominicis
cænare de sero voluerit, propter dierum
brevitatem ad sanitatem tuendam, post
Complétorium licebit, post orationem
(ita etiam de collatione ferotina in aliis
diebus intellige) sed inter prandium,
& cænam quidquam potus, aut cibi su-
mere non licet.

3. In

3. In
reficiant
post Ve
4. I
vitæ for
Noviti
perioris
partem
possunt
5.
inflam
siderat,
dummo
tionem
ferat,
6. S
de ac ref
discretio
bent, &
sicut p

3. In Jejuniorum diebus poſt Nonam reſciant fratres, ſed in Quadrageſima poſt Veſperas.

4. Hæc eſt noſtræ Congregationis vitæ forma, quam omnes Profeſſi, ac Novitii obſervare tenentur, nec ſine Superioris licentia, nec in totum, nec in partem quidquam addere, vel relaxare poſſunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus, majori aſteritate uti deſiderat, cum Prioris benedictione agat, dummodo ſua ſingularitate aliis admirationem, Miniſtrisque moleſtiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac reſtringendi, ſibi iſſis, ſicut cæteris, diſcretionis magiſtram auctoritatem habent, & ſpecialiter cum oblatiſ, qui non, ſicut profeſſi, ad tantam obſervantiam tenentur.

UT POST COMPLETO- RIUM NEMO LOQUA- TUR.

CAPUT XLII.

*O*mnino tempore silentio studere debent Monachi, maximè tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore siue Jejunii, siue prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut surrexerint à Cæna, sedeant omnes in unum, & legat unus collationes, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod edificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: aliis verò horis legantur; si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera pauco intervallo, mox accedant ad lectionem collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinq; foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commissio, fuerit occupatus, occurrat, omnes ergo in unum positi compleant, & ex-

eun-

euntes à
cuiquam
fuerit q
nitatis
ceat, ex
rit, aut
Quod ta
te, & n

VE
pr
cietate
modus
omnes
to, co
flexis g
compl
sis, &
hebd
tem, v
datum
lation

euntes à Completorio nulla sit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam prævaricari hanc taciturnitatis regulam, graviori vindictæ subiaceat, excepto si necessitas hospitum supervenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissimè fiat.

Constitutio.

I.

Vespertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pulsante completorii signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore servato, concurrent, ubi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea completo, cunctis aulam Capituli ingressis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum in collocationum, sive alium vulgarem similem,

ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes ad Ecclesiam reversi completorium persolvent, & usque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inviolabilique silentio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

DE HIS, QUI AD OPUS DEI, VEL AD MENSAM TARDE OCCURRUNT.

CAPUT XLIII.

AD horam Divini officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus quacumque fuerint in manibus, summâ cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut scurilitas non inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei praeponatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliis post gloriam psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendum,

dum, & morosè volumus dici) occurrerit, non
stet in ordine suo in Choro, sed ultimus
omnium, aut in loco, quem talibus negligenti-
bus, seorsum constituerit Abbas, ut videatur
ab ipso, vel ab omnibus usq; dum com-
pleto opere Dei, publicâ satisfactione peniteat,
Idè autem eos in ultimo, aut seorsum iudi-
cavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel
pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam
si extra oratorium remaneant, erit fortè
talis, qui se, aut colloget, aut dormiat, aut
certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur
occafio maligno, sed ingrediatur intro, ut nec
totum perdat, & de reliquo emendetur. Diur-
nis autem horis, qui ad opus Dei post versum,
& gloriam primi psalmi, qui post versum di-
citur, occurrerit, lege, quam suprâ diximus,
in ultimo stet, nec præsumat sociari choro
psallentium, usq; ad satisfactionem, nisi
fortè Abbas licentiam dederit permissione
suâ, ita tamen, ut satisfaciat reus
ex hoc.

✠) o (✠

Constitutio.

I.

Modus à regula præscriptus, sic à nobis hodie usui est, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in aliis verò horis diei, Sacrista, cui officii signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in aliis horis incepto primo Psalmo accedens extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profunde humiliatus tamdiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conversi observabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideo quan-

quando
rint, d
niam pe
expecta

3. S
Matutin
pane, &

sub uno o
negligen
rit, usqu
piatur, si
tatur ac
sed sequ
solus, su
tisfactio
autem p
fuerit p
quisquar
vel post
sed et si c

quando tardè venerint, vel inde receſſerint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris ſignum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad Matutinum non venerit, jejundet ſemel in pane, & aqua.

Sequitur Regula.

D horam verò reſectionis, qui ante verſum non occurrerit, ut ſimul omnes dicant verſum, & orent & ſub uno omnes accedant ad menſam. Qui per negligentiam ſuam, aut vitium non occurrerit, uſque ad ſecundam vicem pro hoc corripiatur, ſi denuò non emendaverit, non permittatur ad menſæ communis participationem, ſed ſequeſtratus à conſortio omnium, reficiat ſolus, ſublatâ ei portione ſua vini, uſq; ad ſatisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum verſum non fuerit præſens, qui poſt cibum dicitur. Nec quiſquam præſumat ante ſtatutam horam, vel poſtea quidquam cibi, vel potus percipere; ſed etſi cui offertur aliquid à Priore, & acci-

pere renuerit, horâ, quâ desiderauerit hoc, quod prius recusauit, aut aliud omnino non percipiat, usq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mentem venientibus disponit, idem in nostris Refectoriis (licet rarius accidat) strictius observetur.

DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR QUOMODO SATISFACIANT.

CAPUT XLIV.

 Qui pro grauioribus culpis ab oratorio. & à mensa excommunicatur, horâ quâ opus Dei in oratorio percelebratur, ante fores oratorii prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiu faciat, usque dum Abbas iudicauerit satisfactum esse. Qui cum iussus ab Abbate venerit, prooluat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigiis fratrum, ut orent *pra*

pro eo, &
in Choro
rit, ita (sa
aliud qui
nere, nisi
boris, du
in terrar
ciat, usq
quiescat
pro leu
tum à n
ad iussio
usq; dum

ERen
ext
tus fuer
facultate
absoluat
hoc Rit
omittat
2. In
cidere po

pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio impo-
nere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usq; dum ei jubeat iterum Abbas, ut quiescat jam ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq; ad jussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat & dicat sufficit.

Constitutio.

I.

ERemita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit juxtà nostrorum privilegiorum facultatem, debitâ præmissâ satisfactione absolvatur, servatâ omninò formâ super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut quin-

quingies in anno , quilibet Prior in sua Eremito , suos subditos generaliter absolvat , at ubi Pater Major fuerit , suum id munus erit , quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium , in Vigiliis Nativitatis Domini , Paschæ , Resurrectionis , Pentecostes , Assumptionis B. V. & Capitulo Generali absoluto , lectâ tabula . Sic autem fiat , omnes Eremitæ congregati , ac genuflexi ; Sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c.* & postea adhibita super pallio stola Superior stans dicat *Misereatur , &c.* & *Indulgentiam* , &c. postea absolutionem secundum sequentem formam , recitabit

3. Si tenemini aliquibus vinculis sive sententiis excommunicationis majoris , vel minoris , suspensionis , vel interdicti , sive penis quibuscunque tam à Jure , quàm ab homine latis , vel alias quotiescunque , & quomodolibet incurfis , auctoritate Apostolicâ mihi commissâ , & vobis concessâ , in quantum se extendunt gratiæ , & privilegia nostra . Ego absolvo vos omnes
Ju-

Jurisdic
tes, quâ
censuris.
Sacrosan
fidelium
irregular
quam ,
vos ab o
communi
& Sacra
rum ,
& Con
majorum
incurfis
lutionis
missis ,
omnem
lam, ur
ac habi
cutione
rum, no
tum, &
quoque
ficio
possum

Jurisdictioni meæ subiectos tam præsen-
tes, quàm absentes ab omnibus vinculis,
censuris, & pœnis prædictis, & restituo vos
Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac unitati
fidelium, & dispenso vobiscum super omni
irregularitate, siue irregularitatibus si
quam, vel si quas contraxistis, & absolvo
vos ab omnibus defectibus, & negligentis
commissis in administratione ordinum,
& Sacramentorum & officiorum vestro-
rum, & à transgressionibus Regulæ,
& Constitutionum, admonitionumque
majorum vestrorum, & earum pœnitentiis
incurtis, non tamen sub hujusmodi abso-
lutionis prætextu, vel expectatione com-
missis, vel dimissis: Aboleoque à vobis
omnem infamiæ & inhabilitatis macu-
lam, undecunquè contractam, & restituo,
ac habilito vos ad status, famam, & exe-
cutionem ordinum, & officiorum vestro-
rum, nec non ad omnes gradus dignita-
tum, & honorum, ad participationem
quoque privilegiorum omnium; & bene-
ficiarum Ecclesiasticorum, in quantum
possum, & indigetis. In nomine Patris,
&

& Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Injun-
gat postea omnibus unum *Pater*, & unam
Ave Maria.

DE HIS, QUI FALLUNTUR IN ORATORIO.

CAPUT XLV.

SI quis dum pronunciat *Psalmum*,
Responsorium, aut *Antiphonam*, vel
lectionem, fallitur, nisi cum per sa-
tisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus
fuerit, majori vindicta subiaceat, quippe qui
noluit humilitate corrigere, quod negligenti-
a deliquit. Infantes verò pro tali culpa
vapulent.

Constitutio.

Circa emendationem errorum, qui in
Choro occurrere solent, consuetu-
do antiqua nostræ Congregationis tenuit,
ut qui *Versiculum*, *Responsorium*, *Anti-*
phonam, *Capitulum*, *Orationem*, *Lectio-*
nem vè dicendo perverterit, & qui alium
errare facit, *Chorum* vè perturbat; finito
Officio in medium Chori exiens, ibi pro-
stra-

stratus super terram signum superioris,
vel pænitentiam immobilis expectet. At
qui in verbis tantum, seu ceremoniis na-
turali defectu labitur, secundum quali-
tatem erroris, vel genuflectit statim, vel
certè in proprio loco caput profundè in-
clinat; Quòd si enim tremore, negligenti-
tiavè sopitus, facere recusat, jussu Prio-
ris, finito officio, foras exire, & condig-
nam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri,
aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille
qui juxta errantem manet, tacitè signo,
aliòvè modo defectui mederi potest, cum
submissa voce moneat, attamen cum alta,
sive manifesta correctio desideratur, tunc
quoad professos corrigendos, solius Prio-
ris officium est. Novitios verò ipsorum
Magister instruat, atque corrigit. Non
tamen Priori prohibitum est, & Novitios
in Choro, & ubique corrigere, & reprehen-
dere, tandem nulli privato licet superio-
ribus præsentibus aliquem errantem re-
prehendere, seu emendare, nisi Prælati-
ne.

negligentibus, siue non advertentibus, talis error scandalum, absurdumvè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed opportuna talis correctio.

2. Animadvertant tamen omnes, ut correctiones huiusmodi in divinis officiis, nutu potius, signovè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Unde consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

DE HIS, QUI IN ALIQUIBUS REBUS LEVIBUS DELIN- QUUNT.

CAPUT XLVI.

SI quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excess-

cesserit
Abbatem
satisfecer
cum per
jaceat en
latens fu
bus senio
sua, & a
licare.

Dilecti
ga
civit d
suam d
morbus
tae nos
gressio
pitulo
quaten
gruenti
2. C
dicere t

cesserit ; ubi, & non veniens continuò ante Abbatem, vel Congregationem, ipse ultro satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, majori subjaceat emendationi : Si anima peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera, non detegere, ac publicare.

Constitutio.

I.

Discretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sancivit debere unumquemque agrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, idcirco Eremitæ nostri omnes Constitutionum transgressiones, defectusque manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus Superior unicuique vulneri congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoque in Capitulo culpam dicere tenentur, uti faciunt professi, sed

ante omnes etiam novitios, qua dicta omnes simul discedant.

DE SIGNIFICANDA HORA OPERIS DEI.

CAPUT XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq, sit cura Abbatis, ut aut ipse nunciare, aut tali sollicito fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussu fuerit imponat. Cantare autem, & legere non præsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut edificentur audientes, quod cum humilitate, & gravitate, & timore fiat, & cui jusserit Abbas.

Constitutio.

I.

Licet ut supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, divinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacræ; Invigilabit tamen Superior, ut id op-

opportu
cur; & u
tuitur, u
ea sit ca
sandas h
domus e

2. l
est, atq
mum,
curran
Capitu
cius del
3. C
rum inte
tertiode

DE

C
divina.
viraq, t

opportunitis, congruisque horis peragatur; & ut hoc, ut decet, exequatur; statuitur, ut in omnibus nostris Eremitis unica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideo ubi non fuerit, quamprimum, fiat, ut domus servitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conventuali, aut à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationem dictum est in Capitulo tertio decimo.

DE OPERE MANUUM QUOTIDIANO.

CAPUT XLVIII.

Quiescentia inimica est anima, & ideo certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione divina. Ideoque hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest ut à Pascha,

usq; ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à prima, usq; ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta usq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

I.

Considerantes Patres, non posse adimplere, quod sancta regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cavetur nè ullo unquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis injurià, aut à ferventi calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitio vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, usque ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatū operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ Sextâ fieri

fieri conf
incipient
profundi
& Oratio

3. N
hujusmo
tur, nisi

4. P
santes v
sua spon
luerint
quando
fit Panis,
non tene
nis conse
ciat, sem

5. S
erunt vig

6. P
quisque
tim, aliq
libros le
ronæ per
ceas, m

fieri conſuevit. Absoluto tandem opere incipiente ſuperiore, dicitur psalmus De profundis pro Defunctis cum Verſiculis, & Oratione Deus veniæ largitor.

3. Novitii cum ſuo Magiſtro ſeorſum huiusmodi exercitium perſolvere tenentur, niſi Superiori aliud viſum fuerit.

4. Pigri verò, ac negligentes, ſeu recuſantes venire, graviter corripiantur: qui ſua ſponte horam exercitii excedere voluerint, non illis prohibetur. Verùm quando adeſt Capitulum culparum, aut ſit Panis, vel cõmunis tonſura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione ſi numerus Fratrum ſufficiat, ſemper lectio adeſſe debet.

5. Signa autem exercitii, Panificii erunt viginti campanulæ iſtus.

6. Poſſunt præterea, imò debent, unusquisque in propriis cellis, aut alibi privatim, aliquod opus exercere, uti ſcribere, libros legere, ſignacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, ſportulas junceas, & ſimilia. Prohibentur

tamen Coclearia, coronasue ex ebone,
aut aliis pretiosis materiis conficere.

Sequitur Regula.

Post Sextam autem surgentes à men-
sa, pausent in Lectulis suis cum
omni silentio, aut forte qui voluerit
sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet, &
agatur Nona temporibus, mediante octava
hora, & iterum quod faciendum est, operen-
tur usq; ad Vesperam: si autem necessitas loci,
aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligen-
das per se occupentur, non contristentur.
Quia tunc verè monachi sunt, si de labore
manuum suarum vivant, sic, ut & Patres
nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensu-
ratè fiant propter pusillanimes. A Kalendis
autem Octobris usq; ad Caput quadragesimæ
usq; ad horam secundam plenam lectioni va-
cent. Hora secunda agatur Tertia, & usq;
ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod
eis injungitur. Facto autem primo signo
horæ nonæ, disjungant se ab opere suo singuli,
& sint parati cum secundum pulsaverit.

Con-

Quia
lat
ativo te
tionis u
statuitur
paululu
dici fom
tium æ
2. S
scilicet,
vel Non
nis signu
noster c
3. A
que in c
lo suo, v
& dimi
dormire
ne ipse
sit, quo
bent.

Conſtitutio.

I.

Quia homini à natura inſitum eſt poſt laborem anhelare quietem, ideò æſtivo tempore à Paſcha ſcilicet Reſurrectionis uſque ad Exaltationem S. Crucis ſtatuitur, ut Eremitæ ſumpta reſectione paululum quieſcant, ita ut noctis, & meridiei ſomnus ſeptem horarum ſaltem ſpatium æquet.

2. Sacriſta igitur poſt prandium, hora ſcilicet, ac dimidia poſt dictam Sextam, vel Nonam, ſolita campanula dormitionis ſignum dabit, ad ſpatium unius Pater noſter cum iſtibus quinque.

3. Audito itaque ſigno, unusquisque in cellam ſuam ſe recipiat, & in lectulo ſuo, vel ſi maluerit ſedendo per horam, & dimidiam, vel duas quieſcat, ſed qui dormire nolit, quietus in ſilentio maneat, ne ipſe aliis aliquo modo impedimento ſit, quod ſuperiores animadvertere debent.

O 4

4. Dor-

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando jejunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum istibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula.

Dormitionem autem, vacent Lectionibus suis, aut Psalmis. In quadragesimæ verò diebus, à manè usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usq; ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus quadragesimæ accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesimæ, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur unus aut duo seniores, qui circum-eant Monasterium, horis, quibus vacant fratres Lectioni, & videant ne fortè inveniat frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis & non sit intentus lectioni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat.

Hic

Hic talis
ripiatur
rit, corre
cateri m
fratrem
Dominico
his, qui v
verò ita
non veli
injunget
Fratrib;
aut ars in
hntia lab
quorum
da est.

AD
un
ter, qui
Lunæ,
post Ven
logiæ ha
fratres c

Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, Et secundo, si non emendaverit, correctioni regulari subjaceat, taliter ut ceteri metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis his, qui variis officiis deputati sunt. Si quis verò ita negligens, Et desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

I.

AD sacrae regulæ complementum in unaquaque Eremitia, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die Lunæ, ac Jovis per horam ante, vel post Vesperas Lectionem moralis Theologiæ habeat, postquam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Adventu,

tu, & Quadragesima observabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, in illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materiis per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interveniet, juxta constitutionem Clementis VIII.

2. Insuper quilibet Sacerdos, Clericusvè unicum sacrae Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis indies legat, quia lectio præmissa multum juvat orationem.

DE QUADRAGESIMÆ OBSERVATIONE.

CAPUT XLIX.

Incet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideo suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus

San-

Sanctis di
omnibus v
fletibus, l
abstinenti
bus auge
sum serv
Ciborum,
que supe
propria
offerat
de cibo,
de scurr
gaudio,
ipsum tan
bati sug
& volun
Patris S
bitur, &
cum volu

Si veri
Quac
aliquid

Sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis atq; abstinentie operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pen- sum servitutis nostrae, orationes peculiare, Ciborum, & potus abstinentiam, & unusquis- que super mensuram sibi indictam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate de scurrilitate, & cum Spiritualis desiderii gaudio, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Ab- bati suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate. Quia quod sine permissione Patris Spiritualis fit, presumptioni deputa- bitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I.

SI veris Cœnobitis tantoperè expedit in Quadragesima Regularibus institutis aliquid addere, Certè nobis Eremiti Cul- to-

toribus necessarium videtur, totum integrū annū, nedum quadragesimas quibusdam piorum operū additamentis exornare. Ideo Eremita singulis feriis sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tamdiū cedat, quamdiū bis psalmum quinquagesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada majori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriā quartā, quintā, & sextā faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coeremitas, ut in honorem quadragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at novitii habeant consensum sui Magistri.

2. Si qui ad certum tempus, vel perpetuò voluerit cilicio uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maxime in quadragesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitii sui Magistri, valeant.

DE

DE FI
GE AD

est, aga
cum tre
ter qui in
reant hor
sibi, &
reddere.

NO
tr
cio, hor
oration
ex'prof
pter op
itineris
sti Eren

DE FRATRIBUS QUI LONGE
AB ORATORIO LABORANT,
AUT IN VIA SUNT.

CAPUT L.

 Ratres qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere horà competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua, similiter qui in itinere directi sunt, non eos praterant hora constituta, sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore, semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Divini

vinii officii, ac laici orationum suarum integrum devotè persolvant.

DE FRATRIBUS, QUI NON SATIS LONGE PROFICISCUN- TUR.

CAPUT LI.

Ratres, qui pro quovis responso proficiscuntur & eadem die sperant reverti ad Monasterium, non presumant foris manducare, etiam si à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo precipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

Constitutio.

I.

QUOD hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reverti poterunt in nostris (si adsunt) hospitiiis, alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa : & si extra Eremum pernoctare

co.

coguntur
neque
queant,
centia :
pane, &

2. N
veniam
ta milli
Vice-M
Pater M
set, &
Prior cu
lem im
tali ordi
pana pe

DE

ant, &

coguntur , ubi noſtra aderunt hoſpitia , neque ſuperiores extra illa dormire nequeant , neque extrà illa comedere ſine licentia : & qui ſecus fecerint , ſemel in pane , & aqua jejunent.

2. Non poteſt Prior ſibi , neque ſuis veniam dare itinerandi ultra quinquaginta milliaria , ſed ſolius Patris Majoris , aut Vice-Majoris , munus erit , quod ſi dictus Pater Major , aut Vice-Major longè abeſſet , & periculum eſſet in mora , tunc Prior cum ſuo Capitulo Conventuali , talem impartiri licentiam poterit , & qui tali ordinationi non paruerit , carcerali pœna per menſem puniatur.

DE ORATORIO MONASTERII.

CAPUT LII.

Oratorium ſit hoc , quod dicitur , nec ibi quicquam aliud geratur , aut condatur expleto opere Dei , omnes cum ſummo ſilentio exeant , & agatur reverentia Deo , ut frater , qui

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi forte secretus orare, simpliciter intret, & oret non in clamorosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

I.

DOmus Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur ; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergo oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemque tumultum propulsare : In tota itaque Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumque silentium servetur, ut non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures pervenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu elevatio, librorum in-

andiscret
desta co
alia simi
cretè dic
tiphonæ
tur Evan
secreta p

2.

quis pe
item in
alta vo
loquente
et inven
pane, &
prædictis
correctio

DE

indiscreta revolutio, inurbana tussis, modesta consputatio, atque oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur Lectiones, Antiphonæ, & similia, ac in Missa cum legitur Evangelium, & dum Canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacristæ ne aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicunque ergo colloquentes, quacunque diei hora, vel noctis inventi fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel pænitentia relinquitur.

DE HOSPITIBUS SUSCIPIENDIS.

CAPUT LIII.

 Mnes pervenientes hospites, tanquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis me, & honor congruus omnibus ex-

hibeatur, maximè tamen domesticis Fidei, & Peregrinis, ut ergo nunciatus fuerit hospes occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quòd pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa, propter illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas omnibus venientibus, sive discedentibus hospitibus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Christus in eis adoretur, qui & suscipitur. Suscepti autem hospites ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is, cui iusserit ipse, legatur coram hospite Lex divina, ut adificetur, & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas, Jejunium à Priore frangatur propter hospitum, nisi fortè præcipuus sit dies Jejunii, quod non possit violari, fratres autem Jejuniorum consuetudines prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus, tam Abbas quam cuncta Congregatio lavet: Quibus lotis, hunc versum dicant: *Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui.* Pauperum autem, &

Pe-

Peregrin
exhibeat
pitur, na
honorem.
se sit, ut
tes, qui
inquieten
diantur
bene imp
lia admi
serviam
minorem
in opera,
bus officii
quando i
& iterum
ranti.

H
officinis,
to plus à
quo hos

Peregrinorum maximè susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis Christus magis suscipitur, nam divitum terror, ipse tibi exigit honorem. Coquina Abbatis, & hospitum pe-
se sit, ut incertis horis supervenientes hospites, qui numquam desunt Monasterio, non inquietent fratres, inquam Coquinam ingrediantur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) sodalia administrentur, ut absq; murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, sodalia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

I.

Hospitia loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitariis cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo

venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, jumentorumque (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à Superiore habeat in mandatis.

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quam factis eos ædifi-

care nita
plis cora

5. E
varias o
domestici
manuum
bat, hoc
præter V
Psalmu
addant
nem pr
jejunet.

6.
directio
debet.

7. C
locis Ba
alia qu
obnoxio
recip

care nitatur , pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper infistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum , rerumq; domesticarum Prior non potest) tam manuum , quàm pedum lotioni incumbat, hoc addito, quòd ad pedum lotionem præter Versiculum : Suscepimus Deus, &c. Psalmum Miserere vel aliòs, sive hymnos addant, si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua jejundet.

6. Discedentibus hospitibus itineris directio, si alias ignorant, negari minimè debet.

7. Caveant autem Priores, ne in suis locis Banditos, ære alieno gravatos , vel alia quacunq; ex causa sæculari Curia obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ gravitatem puniatur.

SI DEBEAT MONACHUS
LITTERAS, VEL EULOGIA
SUSCIPERE.

CAPUT LIV.

Nullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi invicem litteras aut eulogia, vel qualibet munuscula accipere, aut dare sine precepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, præsumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati quod si iusserit suscipi, in Abbatibus sit potestate, cui illud iubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumpserit, disciplina regulari subjaceat.

Constitutio.

I.

Cum violatio hujus Capituli, sine vitio proprietatis atque inobedientiæ esse

esse non possit, ideo strictè omnio in eo contenta inviolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in aliis quibuscunq̃ue rebus, præter fructus, qui mutuo inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad maiorem paupertatis observantiam prohibetur, ne Priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel amicis, sub quovis prætextu, ac colore etiam eleæmosynæ promissis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. Quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleæmosynis, particularia sibi emit, cum non possit Superior talem licentiam impartiri, sed huiusmodi eleæmosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarii pena mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum

litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Majore, aut Visitatoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas, quod facile innotescet, si in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Major, ac Visitatores observabunt, ut unus alterius litteras non aperiât.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, ut supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtive mittent, sine superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo gravis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic graviter plectatur quilibet subditus, qui alterius privati litteras referre præsumperit, & multo gravius puniatur quicumque sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior, absente Priore, illius litteras aperire poterit, nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes

6. O
Pater Ma
tentis, re
tet, nisi o
dicto Pat
illius fam
7. N
aut parti
superiore

DE V
CA

amplius i
Hac ergo
Nos tamen
dimus Mo
cam, Cucu
puram, au

6. Omnes Epistolæ in loco, ubi adest Pater Major ipsi tradantur, qui suis sibi re-
tentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Majori visum fuerit alicujus illius familiæ Epistolas aperire.

7. Nemo uti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectivè.

DE VESTIMENTIS, VEL CALCEAMENTIS FRAT- RUM.

CAPUT LV.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis regionibus amplius indiget, in calidis verò minus. Hac ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapulare propter

opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes nova, vetera semper reddant in presenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lavare ipsas res. Jam quod superfuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcunq; est vetustum reddant, cum accipiunt novum. Famoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam Cuculla, & Tunica sint aliquanto, his, quas habere soliti sunt, meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant matta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, gra-

gravissim
vitium pe
tur ab A
id est Cuc
chile, cult
bula, ut
tio. A
retur i
quod da
Ita ergo
digeniti
tium.
retributi

P Ric
bu
rum om
congruo
ctorum
summum
quilibet
2. I
Priorem

gravissime disciplina subjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum, quod dabatur singulis, prout cuius opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem Invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

I.

PRior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut pannorum provisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut ante Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti, per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur,

tur, inquirendo, & investigando, quod unicuique loco, personæ defit, inde memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, ante tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi defunt, poscat.

3. Cuncti itaque nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sine aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, parvique pretii semper quærenda est, puta levidensa, quæ rasciam mulionum vulgo, seu sclavonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarum descendat, Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus confusus sit.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotan-

tannis, se
dicabit q
protraha
torum b

7. P
so griso,
dum, pa
bulo an

8. T

tustum
tione it

Capitulu
in chore

appareat
iunctum

9. E
verforu

eorum t

10.
vestis, v

panno
usque d

malueri
cedere.

11.

tannis, sed quando Prælatus opus esse judicabit quæ pro choristis usque ad talos protrahatur, pro conversis quatuor digitorum brevior sit.

7. Pallium quoque ex rudi, ac villosa griso, indigentibus, non omnibusandum, palmo tunica brevius, ligneo globulo ante pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vestitum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluvie adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodque nunquam à pallio se junctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conversorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo brevior.

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarum panno, qua subtus utimur, ad genua usque descendens: cujus vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Cal-

zet-

zette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femorialia non permittuntur Eremitis, quamquam campestria vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli udones, sive pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulum ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Novitii subtus cingantur, & conversi ex corio, cum annulo ex osse ad majoris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea testæ, quæ pro calceis, crepidisvè succedunt, quoties opus erit. Sit etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinario, & communi, caveantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Strictè prohibetur ne chirothecas, ocreas, vel aliquod aliud vestium genus

nus ind
tes insup
bus recep
stituantu
indulgen
cas, nova
liter Scap
minatur
catum h
dulis, r
pro ma
usum, r
saculatu

15.
duantur
beat os
re sine C
quatuor
conver
sicuti co
16.
quæsito
votionis
17.
esse op

nus induere, siue gestare audeant, volentes insuper (juxta regulam) ut novis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiam indulgentes, ut duas subuculas, duas tunicas, novam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec subtus tibialibus utantur, nisi pro marsupio juxta nostrum antiquum usum, nec ante, vel in fœmoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodem panno ac rascia induantur oblato, sed horum Tunica habeat os extra collum erectum, & Scapulare sine Caputio supra dictum Tunicam, ea quatuor digitorum brevius, & corio sicuti conversi cingantur, eorum pallium erit sicuti conversorum, sed brevius.

16. Qui oblato habitus quovis quaesito colore, ac prætextu, nec causa devotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria cum esse oportet, cui hoc munus delegatur

(ad

(ad quod munus nullus sæcularium admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, suendis-ve) in scindendis vestibus iusta seruetur mensura, in dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non fecerit per Priorem, aut eo negligente, per Visitatores, corripatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neque vestibus novis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel Superiore prius benedictionem acceperint.

DE MENSA ABBATIS.

CAPUT LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare, in ipso sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos semper cum fratribus dimittendos procures propter disciplinam.

Constitutio.

Quoniam apud nos neque Priores, neque etiam Pater Major, propriam Men-

Mensam
illis cum
portio,
vata cell
bet San
cum per
stant.
spitibus
torum
advent
hospes
gnis fu
tio pote
reverent

DE

A

Abbas.
(scientia
conferre

Mensam habent, sed una, & eadem est illis cum ministris, ac servientibus ciborum portio, solique sicut ceteri omnes, in privata cella manducant. Ideo quæ hic jubet Sanctus Pater, nec observare possunt, cum penitus usui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibusvè, esse convenit mensam Prælatorum nostrorum, cum hodie frequentia adventantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reverentiæ causa.

DE ARTIFICIBUS MONASTERII.

CAPUT LVII.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes si tamen jusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia sue artis eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipsa.

arte, & denuo per eam non transeat, nisi forte humiliato, ei iterum Abbas jubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne forte mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non ubiREAT avaritia malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD hujus Sanctæ Regulæ observantiam, statuitur, ut nemo in scio Priore artem aliquam exerceat, & quidquid Eremitæ fecerint, sive Coronas, sive coclearia, aut aliud, Superiori deferant, aut de ejus mandato Cellerario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multo minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui

qui aliter
ta culpa
Prior, ita

DE D
PIE

sunt. Et
sans, & il
ingressus,
sus fuerit
petitioni
in Cella
tem sit in
& mand

A D
ne
tus hic P

qui aliter fecerint graviter puniantur juxta culpæ qualitatem, & in hoc invigilet Prior, ita ut infallibiliter observetur.

DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM FRATRUM.

CAPUT LVIII.

Noviter veniat si quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

I.

AD hanc considerationem probationemvè, quam in recipiendis Novitius hic Pater Sanctus requirit, multa sunt

hodie attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili, aut majores quadraginta quinque, ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in majoribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus jam condemnandos fore timeatur, si supra vires ære alieno gravati, aut ratiociniis reddendis alicujus administrationis obnoxii, ita ut per hoc lis mota, vel movenda dubitetur, & ut non sæculi, humani respectu, sed ex devotionis, spiritusvè fervore, sponte Religiosam vitam eligant, juxta Bullam Sixti V. ejusque moderationem, Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque antea.

3. Po-

3. P.
nis non
matione
tiæ petita
riorum
Religion
joris pers
ac pruden
modo C
fos, Nov
4. Si
stayerit
gionis, a
aut cont
si talis pr
fessus cor
receptu
Concili
Regular
gregatio
rii 1666
Capitulu
nevè er
timatus
fore nul

3. Postremè professi alterius Religio-
nis non recipiantur, nisi habita prius infor-
matione vitæ, ac morum eorum, ac licen-
tiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum Su-
periorum: & quod non discedant ab eorū
Religione ob malas satisfactiones; se ma-
joris perfectionis desiderio, cautè tamen,
ac prudenter procedendum, ita ut solum-
modo Capitulum Generale tales Profes-
sos, Novitiosvè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manife-
staverit se fuisse Novitium alterius Reli-
gionis, aut aliquam gravem, incurabilem,
aut contagiosam infirmitatem tacuerit, &
si talis profiteatur, ejiciatur, tanquam pro-
fessus contra voluntatem vocalium, qui
receperunt, servata tamen forma sacri
Concilii Tridentini *Cap. 19. Sess. 25.* de
Regularibus, & declarationi Sacræ Con-
gregationis supradicti Concilii 23. Janua-
rii 1666. quod tunc procedit, quando in
Capitulo pro habitu suscipiendo, Professio-
nevè emittenda, interrogatus, ac in-
timatus fuerit, suam professionem
fore nullam, si quid ex supradictis ne-

gaverit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitularium Eremitarum ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Major, Prior, Visitatores, ac Novitiorum Magister, aut eorum major pars, absentibus aliis, ita ut minoris partis absentia non præjudicet: In aliis verò locis, ubi non fuerit Pater Major, eodem modo Prior, Novitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conventuali specialiter electi insimul conveniant, & coram eis Novitius constitutus, diligenter circa scientiam interrogetur (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam, non admittatur, & de aliis ut supra.

6. Qui verò in Conversorum Classem ascisci debent, & ipsi de ingenii vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quam Conversi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectionisque zelo

zelo mu
vel neces
interrog
ad toler
prompti
7. I
ingredi
an aliq
tem, si
sentia,
ei diffic
ne passu
neus, li
tribus in
convoca
ter Major
ponat,
rem par
tur, atq
mittatu
tatur.
8.
vel Con
autem a

zelo mundo renuncient, an verò levitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si voverunt Religionem, si ad toleranda adversa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes, filij, aut sorores sua præsentia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ità examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inventus fuerit, & approbatus, tunc convocato Capitulo conventuali, ipse Pater Major, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more jactis, si maiorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atque inter Novitios in Novitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimittatur.

8. Semel verò receptus à Generali, vel Conventuali tantum Capitulo, non autem à quovis Prælato ejici potest.

Q 4

9. Ista

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendū factam intelligatur, sed solum ad probationem quādraginta dierum, quibus elapsis, tunc nova Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius Patribus Majore, ac visitoribus venia, quibus primo qualitatis Novitii informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione durante, antequam propriis vestibus exvatur ut S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuantur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eo gradu, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet, replicentur, ne amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est, si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuo esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem descend-

scendi (fieri) pro dispensatione

12.

nem, Novitium cum suo expositis confessione, felicitatis, nova Capituli habitus ei dictum

13.

Alexander Novitius, lris exponit pars contra major pars æqualis, tiam intertem ad hunc pars favore autem darent pro

scendi (quale est è Clerico conversum fieri) plena reservetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea ante habitus susceptionem, Novitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad majorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adjutorio expeditis, nova Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, ut supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII quolibet quarto mense Novitius in Capitulo Conventuali calculis exponatur, ubi si major suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò major pars propitia, ac favens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Novitiatum, quod de duobus intermediis scrutiniiis intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, major pars favorabilis omninò esse debet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Novitiis simul, licet

non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris Majoris, aut Prioris respectivè, dummodo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conventuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris Majoris, ac visitatorum quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicujus Patris maneant, quousque religiosos mores, & quæcunque ad verum Christianum necessaria sunt, ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atque etiam de valetudine, corporisque viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleverint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris Majoris, ac Visitatorum, & ex gravi admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum bene se in Religione gesserint, post septennium in Conversorum numerum à Capitulo Generali coaptari possint, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti

dicti Capituli Generalis. Et ſciendum quod quando pro Converſis proponuntur, ſi major pars votorum favorabilium deſiceret, non ideo à Religione excluduntur, ſed ut prius, oblato remanent.

17. In eorum inſuper ingreſſum publico mediante Inſtrumento Deo ſe offerent, Religionique gratis ſervire promittent, renunciantes eorum medio jramento cuicunque mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere inſtrumentum, rejiciantur; At ſi aliqua in ingreſſu Religionis dederint ſive mobilia, ſive immobilia, ſive pecunias numeratas, in diſceſſu ſingula ſine fructibus reſtituantur. Si quis oblatus ſponte exierit, vel à Religione licentiaſ fuerit, numquam recipiatur.

18. Non poſſunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes ſe retinere, ſed omnia apud Cellerarium ad conſervationem deponantur, ut ſupra, & ſi bona ſtabilia poſſideat, non faciat fructus ſuos, donec in Religione vixerint, ſed intra primum annum de bonis, ac fructibus
ad

ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

*E*t Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I.

AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non juvenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentii amator, atque in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter iustis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere peritus.

2. At-

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualem promovere, eorum naturales affectus, corruptasque consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicatusque assiduis correctionibus evellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maxime humilitatē, obedientiam plantare. Instruat deinde eos in his, quæ ad divinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite secundum Regulas Breviarii persolvendas, tum in solitis cæremoniis, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, devotioneque observandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia, visus modestia, strenue retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, externusque veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis opportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitio spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis convoca-

ca.

catis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pœnitentiisq; iunctis, necessaria monitiuncula prœmissa, eos benedicat : Benedic̃tio Dei Patris omnipotentis, &c.

4 Meminerit autem perpetuo Novitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros usque ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens uberem à Deo mercedem suorum laborum recepturum.

5. At è contra si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interventu, illum ab officio suspendere, & alium in ejus locum subrogare, donec superiores aliter providerint.

Sequitur Regula.

Radicentur ei dura, & aspera, per quæ itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantiam, post duorum mensuum circulum, legatur ei hac regula per ordinem,

& dicat
vis, si po
potes, lib
ducatur
& iterum
post sex
gula, ut
huc stat
tur ei ea
beration
cuncta i
Congreg
stitutum
de Monas
go regula
tione, lic
piendus
promittit
morum
Sanctis
Deo se da
qua prom
Sanctoru
abbatis
sua scrib

Et dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes observare, ingredi, si verò non potes, liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, Et iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensum circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, Et si adhuc stat, post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, etsi habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, Et cuncta imperata servare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regula constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de sub iugo regula, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, Et conversione morum suorum, Et obedientia coram Deo, Et Sanctis eius, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionē ad nomen Sanctorum, quorum Reliquia ibi sunt, Et Abbatis presentis, quam petitionem manu sua scribat, aut certè si non scit litteras, al-

ter ab eo rogatus scribat, & ille Novitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc Versum, *Sucipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adjungentes, Gloria Patri, &c. Tunc ipse frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.*

Constitutio.

Postquam per annum variis exercitiis, ac correctionibus probatus est Novitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei Regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inventus fuerit, si Capitulum, audito ab ipso Magistro, & aliis de ejus moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem

nem adm
sione Gen
tur, secun
num app
semet No
præsentib
sive fratri
Quæ pro
ad præscr
rum Con
muni, i
quavis ar
posset se l
vel minim
nibus exp
forfan int
nominen

omnibus
corporis p

nem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Novitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, sive fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereundum posset se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima observantia his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsitan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur Regula.

Es, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox

ergo in oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii projiciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio servetur.

Constitutio.

I.

UT hæc Regulæ dispositio sincerius fortiatum effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunque secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante ejus professionem, neque à Superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel ejus jussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunque nomine, vel prætextu venditi, vel

com-

commo-
sed ipse
rebus suis

2. N
pro aliis p
na circula
curret, q
profession
fuerit.

3. A
ponere r
casu quæ
in usum E
mentis scil
de elemo
vandum.

4. Q
converter
legata Co
usum à B
tantur.

5. Q
missarum
decretum
de celebra

commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipse Novitius ante professionem de rebus suis plene, ac libere disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro aliis petere audeat quidquam sub pænâ circularis disciplinæ, quam etiam incurret, qui petere suggesserit, vel ante professionem aliquid de ejus rebus disposuerit.

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaverit, aut certe voluerit, eo casu quæcunque ex ejus spoliis remanent, in usum Ecclesiæ convertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarii; idem de eleemosynis in Ecclesia relictis observandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum converterit, ter in pane & aqua jejundet, & legata Congregationi relictâ, non nisi in usum à Benefactore statutum, convertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, observetur omnino decretum Sac. Congregationis Concilii de celebratione Missarum, suisque con-

gruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiantur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipate pro personis, aut eleæmofynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuo celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinque, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obligationibus satisfiit.

6. Si autem aliquis Novitius mendax inventus fuerit circa sua gravia propalanda impedimenta, ante professionem expellatur; at si post professionem detegatur, graviter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

DE

DE FI

PA

quam su
petitione
palla A
bus ante
mittant
se, nunqu
libet mo
buant oc
cere nolu
eleamof
faciant
rio don
rint) u
tur, ut
quam de
experim

DE FILIIS NOBILIVM , VEL
PAUPERVM QUI OFFE-
RUNTUR.

CAPUT LIX.

I quis forte de Nobilibus offert
filium suum Deo in Monasterio,
si ipse puer minori atate sit, pa-
rentes eius faciant petitionem,
quam supra diximus, & cum oblatione ipsam
petitionem, & manum Pueri involuant in
palla Altaris, & sic eum offerant. De re-
bus autem suis, aut in praesenti petitione pro-
mittant sub iurejurando, quia nunquam per
se, nunquam per suspectam personam, nec quo-
libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tri-
buant occasionem habendi, vel certè si hoc fa-
cere noluerint, & aliquid offerre voluerint in
elemosynam Monasterio pro mercede sua,
faciant ex rebus, quas dare volunt Monaste-
rio donationem, reservato sibi (si ita volue-
rint) usu fructu; atq; ita omnia obstruan-
tur, ut nulla suspicio remaneat puero, per
quam deceptus perire possit (quod absit) quod
experimento didicimus: Similiter autem, &

pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram te-
stibus.

Constitutio.

Cum dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusvè tractemus.

DE SACERDOTIBUS, QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

CAPUT LX.

 I quis de ordine Sacerdotum Monasterio se suscipi rogaverit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regulæ disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus

tenuis aliqui
Regulari
empla om
alicujus r
locum att
sterium, n
cerdoti co
quis eode
luerit, b
men si p
vel prop

Sacer
nostr
simul at
rint, sup
omnes S
sed etian
rici cum
pra dict
bunt.

2. N
officio h

tenus aliqua præſumat. Sciens ſe diſcipline Regulari ſubditum, & magis humilitatis exemplum omnibus det, ſi fortè ordinationis, aut alicujus rei cauſa fuerit in Monafterio, illum locum attendat, quando ingreſſus eſt Monafterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdoti conceſſus eſt. Clericorum autem ſi quis eodem deſiderio Monafterio ſociari vo- luerit, loco mediocri collocetur, & ipſe tamen ſi promittat de obſervatione Regula, vel propria ſtabilitate.

Conſtitutio.

I.

Sacerdotes qui animo perfeverandi in noſtram Congregationem venient, ſimul atque habitum Eremiticum ſulce- rint, ſuper omnes Clericos, ſub tamen omnes Sacerdotes, non ſolum Profeſſos, ſed etiam Novitios collocantur. At Cle- rici cum Præſbyteri effecti fuerint, ſu- pra dictos Sacerdotes locum recupera- bunt.

2. Novitii Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarii in Choro, nec in

Altari Conventualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exercent, nec in aliis, quam Clericorum obedientiis misceantur.

3. At Clerici cujuscunque gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras invisunt, dum ibi commorantur, si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiasticâ, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utique cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus observari solet. Demum hæc hospitum & insignium personarum promotio, absolutè ex Superioris arbitrio pendet.

DE

DE
NIS

Monaste
loci, qu
tate sua
citer con
tur, qua
tionabili
reprehen
denter,
minus c
stabilita
lis volun
talitatis.
superfluo
pore hos
ciari cor
tur ei ho

DE MONACHIS PEREGRI-
NIS QUALITER SUSCI-
PIANTUR.

CAPUT LXI.

SI quis Monachus Peregrinus de lon-
ginquis Provinciis supervenerit ;
ſi pro hospite voluerit habitare in
Monasterio, & contentus fuerit consuetudine
loci, quam invenerit, & non fortè superflui-
tate ſua perturbet Monasterium, ſed ſimpli-
citer contentus eſt quod invenerit, ſuſcipia-
tur, quanto tempore cupit. Si qua ſanè ra-
tionabiliter, & cum humilitate charitatis
reprehendit, aut oſtendit, tractet Abbas pru-
denter, ne fortè eum propter hoc ipſum Do-
minus direxerit. Si verò poſtea voluerit
ſtabilitatem ſuam firmare, non renuatur ta-
lis voluntas, & maximè quia tempore hoſpi-
taliſ, potuit ejus vita dignoſci. Quod ſi
ſuperfluus, aut vitioſus inventus fuerit tem-
pore hoſpitalitatis, non ſolum non debet ſo-
ciari corpori Monasterii, verum etiam dica-
tur ei honeſte, ut diſcedat, ne ejus miſeria

R 5

etiam

etiam alii vitentur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut stet, ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco, uni Domino servitur, uni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in superiori constituere loco, non solum autem Monachorum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut Litteris commendatitiis, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi vero, qui ad nostras Eremonas visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini,

ni, tum quod
dum co
iphi in ho
mus expo

DE S

carveat ele
presumat
sciens se n
ditum. N
Regula o
gis, ac m
illum sem
sterium, p
tio Cong
vita me
tamen R
constitut

ni, tùm quia Religiosi sunt: sed ultrà tri-
duum commorari non permittantur, ne
ipsi in hospitio otio deliteſcant, & Do-
mus expenſis gravetur.

DE SACERDOTIBUS MO-
NASTERII.

CAPUT LXII.

*Siquis Abbas ſibi Prasbyterum,
vel Diaconum ordinari petierit,
de ſuis eligat, qui dignus ſit Sacer-
dotio fungi: ordinatus autem
carveat elationē, aut ſuperbiam, nec quicquam
praſumat, niſi quod ei ab Abbate praecipitur,
ſciens ſe multo magis diſciplina regulari ſub-
ditum. Nec occasione Sacerdotii obliſcatur
Regulae obedientiam, & diſciplinam, ſed ma-
gis, ac magis in Deum proficiat: locum verò
illum ſemper attendat. quo ingreſſus eſt Mona-
ſterium, praeter officium Altaris, & ſi forte ele-
ctio Congregationis, & voluntas Abbatis pro
vita merito eum promovere voluerit, qui
tamen Regulam à Decanis, vel Praepoſitis
conſtitutam, ſibi ſervandam ſciat.* Quod

ſi

si aliter præsumpserit , non ut Sacerdos , sed ut rebellis judicetur , & saepe admonitus , si non correxerit , etiam Episcopus adhibeatur interstimonium . Quod si nec se emendaverit , clarescentibus culpis , projiciatur de Monasterio , si tamen talis fuerit ejus contumacia , ut subdi , aut obedire regula nolit .

Constitutio.

I.

CLericorum ad ordines promotio, solum Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas ; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitatoribus informatione, an promovendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, una cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia, sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præsbyteratum promoveatur, nisi post professionis quinquennium, licet in hoc, si idonea persona judicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui

3. O
absque
Dietæ sui
multitudi
degradet
alios pro
absque
cerit pre
na, aliis
niatur.

4. I
Clerici
promoti
nentur.

5. A
rici pro
Sacram
eosque
caremo

Theolo

6.
tertiū fa
gi possi
neralis

3. Qui ſe ipſum promovere fecerit, abſque Capituli Generalis licentia, ſeu Dietæ ſuæ ſuperioris, diſciplina circulari mulctetur, ab ordinibus ſuſpendatur, ac degradetur, maneat ſcilicet infra omnes alios profeſſos ordinatos. Qui autem abſque dictis facultatibus quempiam fecerit promoveri, circulari pariter diſciplina, aliisq̃ue arbitrio ſuperioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt ſuperiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dietâ promoti, ſuis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad ſacros ordines Clerici promoveantur, Piores diligenter in Sacramentorum doctrina verſari faciant, eosq̃ue, qui Sacerdotio initiandi ſunt, ut cæremonias, caſusvè, qui evenire poſſunt, Theologiamq̃ue moralem addiſcant.

6. Quamvis Eremitæ noſtri ex Pauli tertii facultate, prædicationis officio fungi poſſint; nemo tamen ſine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fra-

7. Fratres Laici caveant ne causâ le-
ctionis, negligentes ad obedientiam red-
dantur: Ideoque statuitur, ut ex dictis,
nullus plusquam duos codices, ultra
officium Beatæ Virginis, doctrinam Chri-
stianam, præsentisque Constitutionis sub
jejunio in pane, & aqua retinere possit.

DE ORDINE CONGRE- GATIONIS.

CAPUT LXIII.

 Rdines suos in Monasterio ita
conseruent, ut conversionis tem-
pus, & vitæ meritum discernit,
vel ut Abbas constituerit. Qui
Abbas non conturbet gregem sibi commissum,
nec quasi liberâ utens potestate, injustè dispo-
nat aliquid, sed cogitet semper, quod de
omnibus Iudiciis, & operibus suis redditurus
est Deo orationem. Ergo secundum ordi-
nes, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi
fratres, sic accedant ad pacem, ad Communio-
nem, ad Psalmum imponendum, in Chorum
candum, ut in omnibus omnino locis etas non
disce-

discernat.
Samuel,
caverunt
ximus)
degradat
ut conver
da dici bo
se nover
cujuslib
verò pe
neatur.

Cum
loc
solcat F
cram M
Congre
res infr
torum se
RIE de
Corona
que alii
antiquit

discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præsbyteros judicaverunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut V. g. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Juniorem se noverit esse illo, qui primâ horâ diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur.

Constitutio.

I.

CUm ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infrascriptarum Nationum Novitiorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicque alii juxta locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Major dictus omnibus Religionis Prælati quocunq̃ loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò evocent) commorari solet.

3. Ibi duo Visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre Majore universale totius Congregationis regimen, consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis, eorum residentiis exceptis, idest intrà clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter Visitatores qui primus est in electione præbit licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alii ibi sint Prælati) omnes alios, ut supra dictum est, præcedet, qui tamen cum simul conveniunt, alter alteri juxtà ordinem, ac prioritatem locorum suorum sibi invicem cedunt, post hos Magister Novitiorum collocatur.

6. Quicunq̃ alii Sacerdotes, Clerici, & Conversi, aut oblati fuerint in casu præ-

præceder
hac Con
servabun

7. I
omnibus
duatis, a
sueverun
cum eju
rum fun
Domus
rioritate
dictis re

8. P
nemo,
occupab

appellare
fratres n
suos Dom
na reve

præcedentiæ, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, observabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac Vice-Prioribus antecellere consueverunt: hoc autem quoad Mensæ, locum ejusq; benedictionē, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salva semper Domus administratione, ac familiæ superioritate superiori, ac Vice-Priori supradictis remanente.

8. Primam utriusque chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

Iuniores ergo, Priores suos honorant, Priores Juniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, sed Priores juniores suos, fratres nominent. Juniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paternæ reverentiæ. Abbas autem, quia vices

S

Chri.

Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi, Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubiq; autem sibi obveniant fratres, Junior à Priore benedictionem petat, transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat Junior consedere, nisi ei precipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore invicem prævenientes. Pueri verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usq; dum ad intelligibilem ætatem perveniunt.

Constitutio.

I.

EX hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, semper Patri Majori genuflectere quoties cum alloquuntur, vel obviam in Eremito habent, sicque tempore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorem loci in Cella tantummodo faciendum est,

est, eodem modo Novitii coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Præ-
latis, caput detegere, & humiliter se in-
clinare sufficit: Antiquioribus item sem-
per inferior sedens assurgat, & capite a-
perto aliquantulum humilitetur.

3. Et generaliter non solum Novitii,
Junioresvè, sed omnes vicissim singulos
à Regula præscriptos mores observa-
bunt, uti sunt inclinationes, apertio ca-
pitis, ac alia signa civilia, ac reveren-
tiæ.

4. In nominandis, vocandisque Pa-
tribus consuevit nostra Congregatio sic
vocare, Pater Major, Pater Præsicens,
Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Fra-
ter Romualdus, &c. & omnes alii simpli-
citer vocentur, oblatis quoque fratres,
quæ simplicitas semper est ob-
servanda.

DE ORDINANDO ABBATE.

CAPUT LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituitur, quem sibi omnis concurs Congregatio secundum timorem Dei, siue etiam pars, quamvis parua Congregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sapientia doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum prevalere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incururos, si negligent. Ordinatus autem Abbas

sem-

semper cogitet quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suae, sciatq; sibi oportere prodesse magis, quam praesse. Oportet ergo eum esse doctum lege divina, ut sciat, unde proferat nova, & vetera, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur vas; suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineritq; calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea amputet; prout viderit utiq; expedire (sicut iam diximus) & studeat plus amari, quam timeri. Non sit turbulentus, & anxius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, sive secundum Deum, sive secundum saeculum sint. Opera quae injungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti JACOB dicentis: si greges meos

plus jam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hac ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus servet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

I.

ANte omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregique suo præesse sciat.

2 Cum primum ergo novus Prior in suam Eremum devenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuique concedere, quidvè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisque eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longâque facta oratione,

ne, ipſe cum aliis, ad quos elatio pertinet, per diem ſaltem præmeditabuntur, qui digni ſint familiæ officiales.

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & abſolutis præteritis ab obedientiis ſuis, diligentes & timoratos rerum agendarum Miniſtros, ſolita calculatione conſtituant.

4. Quorum primus erit Sacriſta, ſecundus Bibliothecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivista, quintus Cellarius, ſextus Diſpensator, ſeptimus Infirmarius, octavus Piſtor, nonus Cellæ viniarius cuſtos, decimus fruſtuum diſtributor, undecimus Coquus, duodecimus Janitor, tertius decimus Hoſpitarius, quartus decimus Barbitonſor, quintus decimus Veſtiarius, ſextus decimus pannarius, decimus ſeptimus ferramentarius, decimus octavus Hortulanus, decimus nonus Sylvarum cuſtos. Facta autem prædicta electione ante Completorii leſtionem, omnibus in Capitulo exiſtentibus, eorum ordinatio diſtinctè legatur, qui omnes, & ſinguli obedientiam ſibi injunctam alacri-

animo, & absque murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo revertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, binas, vel plures obedientias Frater unus idoneus, & sufficiens habere poterit, & è converso ubi numerus abundat, una, in duos, si opus fuerit, dividatur.

6. At si infra annum fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos privandus sit officio, novusque sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergo modo, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oves recognoscere, eisdemque salutare pasculum præbere. Quod profecto fiet, si singulis Sabbatis (aut Sabbato impedito) alio die, Capitulum, ut vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia
Sacra le
ti Dom
Sanctæ
sumpta
gulis Sa
bere ten
sa, nec
cursum
enim er
sam or
hoc neg
bus pun
8
quenti
sunt, an
to, jeju
porum
nionem
nem,
tionem
sic de a
ratione
9. C
ad regie

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacrae scripturae auctoritate, vel ex sequenti Dominicae Evangelio, vel ex Regulae Sanctae, Constitutione vè, doctrina desumpta praemittatur. Prior omnino singulis Sabbatis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi gravissima urgeat causa, nec quia supradictum spirituales discursus non paraverit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam levem causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus Visitatoribus puniatur.

8 Ac deinde specialiter, quae in sequenti hebdomada servanda, faciendae sunt, annuncient, veluti festa ex praecepto, jejunia vigiliarum, ac quatuor temporum, si anniversaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectiorem, observantiarum, officii quae mutationem cum dubiorum occurrentiis & sic de aliis, quae accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quae ad regimen, & conservationem Domus,

atque familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum fervore hortetur ad observantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasque adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum, &c.

10. Nec obliviscatur unquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores, tam vivos, quam mortuos, omnesque in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressionem, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum brevitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Novitiatu cum Novitiis morantur primi erunt, qui
sta-

statim di
egredi
tes secu
fessionis
corpore
rem prof
quousqu
to eriga
data, al
13.
rum, ac
unicuique
dicamen
tentias i
quàm q
mutare,
toto, vel
Constitu
paniten
marum
14.
unumqu
juxta de
penitent
liter adin

statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad Superiorem prosternant; ac tamdiu, sic maneat, quousque ipse signum dederit, quo audito erigant se in genua, donec pænitiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantiis rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulneri proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pænitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pænitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior unumquemque admonere, vel corrigere juxtâ demerita eorum, eisque debitam pænitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sine mora debent.

15. Non

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes ad Capitulum accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, severè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exindè reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamvis eodem tempore reus, majorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus poenitentis procedit, at si poenitentia gravis fuerit, ut puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellaverit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum Superiorem, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Pri-

18.

quod no
pleant re
simè, ni
ant.

19.

rum dor
cum de
scriptur
las Apo
faciunt
Archivi
dita serv
ciant, in
etarum
diâ serv

20.

beant e
suum,
tinent.
Capitu
stantiis

21.

nostris,
loci Pa

18. Priores sicut & alii omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes jugiter in Eremo, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conservationem rerum domesticarum patrimonii ipsius loci cum debita diligentia, curent Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunque ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archivio, seu arca benè clausa, & custodita servare, nec non & libellum conficiant, in quo contineantur summaria dictarum scripturarum, & Archivistæ custodiâ servantur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capitularia, quæ ad locum suum, & ad communes observantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conventualis cum suis circumstantiis dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis,

cu-

cujusque Eremitæ, præmissio nomine, ac cognomine, quo vocabatur ante habitus susceptionem: item fugitivorum, expulso-
rum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia aliis Societatis Prælati notificari debent, ut & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, ubi annuatim registrentur à Capitulo Generali, acta Capitularia cuicunque Priori data & in actu visitationis à Visitatoribus.

23. Nullus Prior potest nova ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ita ut ex residuo perfici queant, alias aut eleemosynis, aut alio quovis subsidio construuntur.

24. Nova non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur, sine Superiorum licentia. Ad novum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt,
li-

licentia
lisque C

25.
bimestri
tores, de

DE

Sunt aliqui
qui existi-
mentes si
dissentio-
rime in
ab eisdem
nant, ab
Quod qu-
quia ab
tur super
tionibus
qui ab ip-

licentia ſcilicet Superiorum, Conventualisque Capituli conſenſus.

25. Non omittant Priores ſingulis bimeſtribus, Patres Majorem, ac Viſitatores, de eorum familia facere certiores.

DE PRÆPOSITO MONASTERII.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpoſiti ſcandala gravia in Monasteriis oriantur, dum ſunt aliqui maligno ſpiritu ſuperbia inflati, qui exiſtimantes ſe ſecundos Abbates, aſſumentes ſibi tyrannidem ſcandala nutriunt, & diſſenſiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eiſdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpoſitus ordinatur. Quod quam ſit abſurdum facile advertitur, quia ab ipſo initio ordinationis materia ei datur ſuperbiendi, dum ei ſuggeritur à cogitationibus ſuis exutum ſe à poteſtate Abbatis ſui, qui ab ipsis eſt ordinatus, à quibus & Abbas.

Hinc

Hinc suscitantur invidia, rixa, detractio-
 nes, emulationes, dissensiones, & inordina-
 tiones, & dum contraria sibi invicem Abbas.
 Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est
 sub hac dissensione animas periclitari: & hæ
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus,
 eunt in perditionem cujus periculi malum
 illos respicit in capite, qui talibus in ordina-
 tione se fecerunt autores. Ideoꝫ nos prævi-
 demus expedire propter pacis, charitatisq;
 custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordi-
 nationem Monasterii sui, & si potest fieri, per
 Decanos ordinetur (ut antea disposuimus)
 omnis utilitas Monasterii, prout Abbas di-
 sposuerit, & dum pluribus committitur,
 unus non superbiat. Quod si aut locus ex-
 petit, aut Congregatio petierit, rationabiliter
 cum humilitate, & Abbas judicaverit expe-
 dire. Quemcunq; elegerit Abbas cum con-
 silio fratrum timentium Deum, ordinet sibi
 Præpositum. Qui tamen Præpositus illa
 agat cum reverentia, qua ab Abbate suo ei
 injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
 tatem, aut ordinationem faciens, quia quan-

etiam

tum Pra
 sollicitè o

Que
 lo
 pliciter
 Prioris
 ac famil

2. Ha
 dit, puta
 ad aliud
 nominat
 quo om
 ad quem
 oporteat

3. Ha
 tionem p
 te obitu
 men si vo
 tiens Pri
 quior pr
 primus d
 rior intel

tum Pralatus est ceteris, tantum eum oportet sollicitè observare praecepta regula.

Constitutio.

I.

Quem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos Superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcunque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire seu ad quem in suis indigentis recurrere oporteat.

3. Hanc eandem Superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso Jure Superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, sive meriti qualitate consideratâ.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subjectosve demonstrent.

6. Dicta Superioris auctoritas tamdiù durabit, quamdiù verus Prior domum revertatur, vel alius in ejus locum subrogetur. Hic enim Eremum ingrediente, omnis dicti Superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem Superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam ea durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestque Prior, vel verbo, vel per litteras eundem revocare, amovere, atque mutare, prout sibi visum fuerit, atque libuerit, nec ultra illi aliqua Superioritas, aut præcedentia erit, & in casu

con-

contrave-
dem cor

8. M
prior su
antiquio
Prior ali

9. M
pitulo
sante,
est illi o

di, ita u
dere, se

aut desti
eadem r

riens fie

Superior

dire ten

nomina

bo cora

derat, &
relinqu

10.
toris Mo
rale ad b
eligitur.

contraventionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinaverit.

9. Non potest Superior durante Capitulo gravi, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquam innovandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse Superior semper, & ubique suo Priori obedire tenetur; ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia Superior Abbatiae S. Salvatoris Montis accuti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante hujusmodi electio-

ne tam ipse Superior, quàm sua familia
semper, & in omnibus sine exceptione
Priori Montis Coronæ subsit, eiùque per-
petuo obedire teneatur. Quin & Prior
Montis Coronæ tanquam proprius Præla-
tus prædictæ Abatiæ debet, non solum,
quando opus est, sed etiam sæpè ex offi-
cio suo debito eandem Domum, cum Su-
periore, & familia illic comorante visitare,
corrigere, atque instruere. Nec non quæ-
cunque ibidem necessaria, agendavè sunt,
disponere & ordinare, cujus dispositioni,
& ordinationi omnes quotquot ibi sunt,
tanquam verè subditi obediant. Non ta-
men poterit dictus Prior, dictum Superio-
rem uti à Capitulo Generali electum mu-
tare, sed urgente necessitate id faciendi ad
Patres Majores, ac Visitatores recurratur,
qui iusta stante causa mutare possunt. Sed
correctio, ac pæna dicti Superioris pro-
prio Priori relinquitur (uti Sancta regula
jubet) & si in hoc Prior negligens fuerit,
Pater Major, & Visitatores, tam in actu
Visitationis, quàm extra severe puniant,
quod si accadat in discessu Prioris Montis
Co-

Coronæ
Eremo n
riori Ab

DE

Qui por
portam,
veniant
mox, ut
maverit
deat,
Diei,
fervore
get solat.

Hls
P

Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & Superiori Abbatix imperabit.

DE OSTIARIIS MONASTERII.

CAPUT LXVI.

 D portam Monasterii ponatur frater sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cujus maturitas eum non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper præsentem inveniant, à quo responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper clamaverit, Deo gratias respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius si indiget solatio, juniorem fratrem accipiat.

Constitutio.

I.

HIs, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus, vix aliquid addi po-

T 3

test

test, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilomnius ostiarius sollicitus, ne quis molestiam inferat Eremitis absque causa, expediendo eos, qui nihil negotii habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum Superiore, vel Cellario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, ne per Eremum ambulantes, loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula observetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitatio nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem adverterit ostiarius, non per ostium, sed transilità sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atque foras ejiciat, quo aliis sit exemplo.

4. Armatus in Eremitio nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum intrare non licere, statim in ipso ingressu
arma

arma de
stodiat

5.

na, loc
cum file
more, si

6.

menta
introir
spitum
contra
ta non

verse
non sit
quia o
Hanc a
gregat
rantia

arma deponat, quæ diligenter Janitor cuſtodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, locis conſuetudinem nescientes, ut cum ſilentio procedant, & ab omni clamore, ſive ſtrepitu abſtineant.

6. Nunquam permittat oſtiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumque hoſpitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere deſiderant, quæ tamen iumenta non ſunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monaſterium autem (ſi poſſit fieri) ita debet conſtrui, ut omnia neceſſaria, id eſt aqua, molendinum, hortus, piſtrinum, vel artes diuerſæ intra Monaſterium exerceantur, ut non ſit neceſſitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam ſæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum ſe de ignorantia excuſet.

Constitutio.

I.

At tentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet provenire, laudabile valde est, prout Regula jubet, ut secundum hodiernum morem in unaquaq; nostra Eremo quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis privatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremo esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cujus cura committenda est, qui agriculturam noverit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conservandis; & quidquid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Fornus, sine quo nostra Eremus stare non potest, idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conservando, per Cellulas Eremitarum

rum dist
spectant
linream
neat.

4. A
Tonstrin
sitque t
quirit, n
atque in
cendam
cura fra
mittatur
tia, char
rabit.

5. T
dotes, ac
novacula
co) cap
næ. Rel
fos, quâ
no, toto
hanc ter
licentia S
Eremitæ
lica conc

rum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, ut sunt varia Instrumenta, atque linteamina, bene instructa, mundaque teneat.

4. Adfit & in singulis Eremitis nostris Tonstrina Tonforis in loco remotiori, sitque tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atque instrumentis ad illam artem exercendam necessariis benè munitum, cujus cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoque hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut novacula eradat (relicto more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autem fratres, tam conversos, quam oblatos, servato eodem termino, toto capite radat, sive tondat; & qui hanc temporis taxationem præterit sine licentia Superioris, privetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permissum est, omnes au-

tem, propter frequentem Sacræ Communionis usum, pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitio deputati, in quadagesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinentia in pane, & aqua, silentio tamen servato; reliquis anni temporibus tondeatur quando-cunque solvitur silentium, dummodo non impediatur divinum officium.

7. Extra hos dies: non licebit, nisi aliquo necessitatis casu, operari, & tunc de Superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixivium facere, ignemque lavatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lavare, qui si nequiverit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lavatorium semper mundatum teneat.

DE

DE

memor
tentes
deunt,
tur op
bus per
quid for
ditus m
presum
extra l
quia pl
sumpse
militer
steriieg
(quam
cere.

DE FRATRIBUS IN VIA
DIRECTIS.

CAPUT LXVII.

Diligendi fratres in via omnium
fratrum, vel Abbatis orationi se
commendent, semper ad oratio-
nem ultimam operis Dei, com-
memoratio omnium absentium fiat. Rever-
tentes autem de via fratres ipso die, quo re-
deunt, per omnes horas Canonicas, dum exple-
tur opus Dei, prostrati solo oratorii ab omni-
bus petant orationem propter excessus, ne
quid fortè subrepserit in via visus, & au-
ditus male rei, aut otiosi sermonis. Nec
presumat quisquam aliis referre quacunq;
extrà Monasterium viderit, aut audierit,
quia plurima destructio est. Quod si præ-
sumpserit, vindicta Regulari subiaceat: si-
militer, & qui presumpserit Claustra Mona-
sterii egredi, vel quocunq; ire, vel quidpiam
(quamvis parum) sine Abbatis iussione fa-
cere.

Con-

DE

Constitutio.

I.

Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus utendum sit, quantoque in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est observandum ne nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de Superioribus quibuscunque, quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorii in pane, & aqua jejundet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatas : verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licentia tamen Superioris suppleat.

3. Ex quacunque; ergò causa foras egreditur Eremita, ante omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egred-

4. E
neris, c
lis diebu
viarii po
ignari di
5. M
ac Dom
genti ob
nent inf
tius, qu
tes ad
versuri,
fieri pot
6. I
maxime
& Caup
nasteria
7. I
familia
rantibu
& anir
orare m
8. I
non ref

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus singulis diebus de mane recitabunt, in fine Brevariarii positum, cujus loco, conversi, ac ignari dicant *Pater noster*, & *Ave Maria*.

5. Non se itineribus festivis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi urgenti obediendiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedites ad desideratam protinus quietem reversuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Ereum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeque divitum, publica que hospitia, & Cauponas fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant.

7. Ipse autem Prior, cunctaque ejus familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi aliis, quæ

quæ in itinere viderunt, aut intellexerunt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Jejunia regularia, neque abstinentiam, neque ad privatam psalmodiam minimè obligentur iterantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curent, quia Regulares Solitarii, tanquam speculū populo positi sunt, ideò tam verbo, quàm opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximè si debiles, ac senes sint, ultrà viaticum, jumenta, aliaque opportuna dare non recusent. E contrà hospites charitativè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi servitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarum actione suscipiant, seipsos per omnia paupertati, simplicitatiq̃ue Eremiticæ conformantes.

SI

SI FR

omni ma
omnino
pondus
qui sibi
gerat, n
contradi
suam, in
duraver
ex char
diat.

NE
p
solere
severan
replica

SI FRATRI IMPOSSIBILIA
INJUNGUNTUR.

CAPUT LXVIII.

SI cui fratri aliqua fortè gravia, aut
impossibilia injunguntur, suscipiat
quidem iubentis Imperium, cum
omni mansuetudine, & obedientia. Quod si
omnino virium suarum mensuram viderit
pondus excedere, impossibilitatis sue causas ei,
qui sibi præst patienter, & opportunè sug-
gerat, non superbiendo, aut resistendo, vel
contradicendo. Quod si post suggestionem
suam, in sua sententia Prioris imperium per-
duraverit, sciat Junior ità sibi expedire, &
ex charitate confidens de adjutorio Dei, obe-
diat.

Constitutio.

I.

Neminem latere putamus contrà Su-
periorum mandata nullam admitti
solere excusationem multoq; minus (per-
severante in sententia Prælato) quidpiam
replicare licere. Omnes ergo Eremitas
ad-

adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi injunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adjutorium invocando) adimplere conetur ; nunquam verò obediēti deerit Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem excusationem proponere, humiliter tamen, ac modeste, quando supra vires se gravatum putat, sed firmo permanente Superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obedientiæ eveniat, adhortantur nostri Eremitæ ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, juxtaque suas vires curabit implere Dei adjutorio, qui nunquam vero obediēti deest.

4. Caveant autem Prælati ne subditorum humeris gravia onera imponant, quæ nec digito suo movere volunt ; Ideoque qui indiscretè suos gravabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare, à visitatoribus in actu visita-

tio-

tionis,
severè pu

QUO
NON I

S

rio, aut
guinitat
libet mo
exindè g
potest.
rit, arch

D E
re
milibus
plicatio
ve abea

tionis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
severè puniantur.

QUOD IN MONASTERIO
NON PRÆSUMAT ALTER AL-
TERRUM DEFEN-
DERE.

CAPUT LXIX.

Summopere præcavendum est, ne qua-
vis occasione præsumat alius alium
defendere Monachum in Monaste-
rio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consan-
guinitatis propinguitate jungantur, nec quo-
libet modo id à Monachis præsumatur, quia
exindè gravissima occasio scandalorum oriri
potest. Quod si quis hac transgressus fue-
rit, arctius coërceatur.

Constitutio.

I.

Defensio, quam hic Sanctus Pater justè
reprobat non est illa, quâ aliquis hu-
milibus, rationalibusvè rationibus, ac sup-
plicationibus pænā evitare curat, fratrem-
ve ab ea liberare: quia cū hæc rationabilis

existat, nullo modo potest scandalum genere: sed illa est, qua quis impugnativè, & contentiosè sese, aliumvè à pænis, aliisvè sibi contrariis contra mentem Superioris, ac Jus eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractationibus, insurgendo, injustum, durum, crudelemvè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scandala, ac perturbationes oriri, solent namque protervi, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, nequiores fieri: Prælati namque animum despondent, fiuntque pusillanimes, & sic tandem à Justitia ministranda cum ignavia desistunt. Studeat itaque unusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt, ad humilitatem, & subjectionem, obedientiam, emendationemque hortari, & si vexari, & DEO permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari divinæ voluntati.

3. Ad

3. Ad
non repe
tem huj
murmur
contra P
pore lig
4. C
Dietam
riores, f
tunt, si
voce ad
stre car
Capitul
gnosci, l
General
ut no

3. Ad hoc, ut tale vitium in nobis non reperiatur, ſecundum culpæ qualitatem huiusmodi falſi deſenſores, aut potius murmuratores ſeverè puniantur, qui tùm contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores, falſas infamias contra aliquem mittunt, ſi choriſtæ ſunt, per biennium careant voce activa, & paſſiva, Converſi per bimeſtre carcere mancipentur, & ſi tempore Capituli, vel Dietæ veritas non poſſit di-
gnoſci, Patri Viſitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, cauſa committatur, ut non præſumat quiſquam paſſim
cedere, aut excommuni-
care.

UT NON PRÆSUMAT
QUISQUAM PASSIM CÆDE-
RE VEL EXCOMMUNI-
CARE,

CAPUT LXX.

*Etetur in Monasterio omnis præ-
sumptionis occasio, ordinamus,
atque constituimus, ut nulli liceat
quemquam fratrum suorum ex-
commuicare, aut cedere, nisi cui potestas ab
Abbate data fuerit. Peccantes autem co-
ram omnibus arguantur. Infantibus verò
usq; ad decimum quintum ætatis annum,
disciplina diligentia sit, & custodia adhibea-
tur ab omnibus, sed & hoc cum omni men-
sura, & ratione; nam in fortiori ætate, qui
præsumpserit aliquatenus sine præcepto Ab-
batis, vel in ipsos Infantes sine discretione,
exarserit, disciplina regulari subiaceat,
quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri,
alteri ne feceris.*

Con-

Constitutio.

I.

EXcommunicare actus est Jurisdictionis, illique soli possunt, qui ordinariam, vel delegatam habent Jurisdictionem, uti sunt Piores in propriis locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Major ubique, & in omnes Eremitas.

2 Qui autem, suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Jejuniis, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemque percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque, aut iniuriosis solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua jejundet, quodsi minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunque modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

U 3

UT

UT OBEDIENTES SINT SIBI
FRATRES INVICEM.
CAPUT LXXI.

bedientia bonum non solum Ab-
bati exhibendum est, sed etiam
sibi invicem obediant fratres,
scientes per hanc obedientia viam
se viros ad Deum. Premisso ergo Abbatis,
aut Praepositorum, qui ab eo constituuntur,
imperio, cui non permittimus privata impe-
ria praeponi, de cetero omnes Juniores Prio-
ribus suis omni charitate, & sollicitudine
obediant. Quod si quis contentiosus reperi-
tur, corripitur. Si quis autem frater pro
quavis minima causa ab Abbate, vel à quo-
cunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel
si leviter senserit animum Prioris cujus-
cunq; contra se iratum, vel commotum,
(quamvis modicè) mox sine mora tamdiu
prostratus in terram ante pedes ejus jaceat,
satisfaciens usq; dum benedictione sanetur
illa commotio. Quod si quis contempserit
facere, aut corporali vindicta subiaceat, aut
si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.

Con-

Qui
ho
cum con
Prælati
vos sper
erga suo
les esse

2.
lato su
ter secu
agua je
omnibu
suum q
trâ præ
plectat
DE 7
DE

parat

Constitutio.

I.

Qui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælatis qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obedientes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod adsit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reverenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua jejundet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomodocunque conspiraverit, ultrà prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

DE ZELO BONO QUEM
DEBENT MONACHI HABERE.

CAPUT LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est Zelus bonus, qui separatur à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam

tam aternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exerceant Monachi, idest honore, se invicem praeveniant, infirmitates suas sive corporum, sive animarum, patientissime tolerent, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat sequatur, sed quod magis alii charitate fraternitatis casto impendant amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil praeponant, qui nos pariter perducatur ad vitam aternam, Amen.

Constitutio.

I.

AD bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat, ostendere, imò semper piè vivendi exempla præbere.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graves oculis depressis, verecundi ac humiles, submissa loquantur voce, omnibus subjaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos, obmutescere consultius foret.

3. In

3. In
beneque
vestes po
gestent,
di esse de
clusa om
tatevè, o
DE EO
OBSE

nos dem
ctionem
nant, su
rum ob
dinem p
sermo a
Testame
mana,

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque compositi, paupertatis amatores, vestes potius risarcitas, quàm immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi, ac niti-di esse debent, ita cellam perpolitam, se-clusa omni prorsus affectatione, curiosi-tate vè, omni tempore habere debent.

DE EO QUOD NON OMNIS
OBSERVATIO JUSTITIÆ IN HAC
REGULA SIT CON-
STITUTA.

CAPUT LXXIII.

Regulam hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis, nos demonstremus habere; ceterum ad perfectionem conversationis, qui pervenire festinant, sunt doctrina Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo divina auctoritatis veteris, ac novi Testamenti, non est rectissima norma vita humana, aut quis liber Sanctorum Catholico-

rum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Necnon & Collationes Patrum, & instituta vite eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi benè viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiis, & malè viventibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Caelestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) perfice, & tunc demum ad maiora, quae supra commemoravimus, doctrina, virtutumq; culmina (Deo protegente) pervenies. Facientibus hac, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I.

Quemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosae disciplinae contineri fateatur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adjungat, tam in strictiori modo vivendi, quàm in saeculi fuga, omni que peccandi occasione, non

ta-

tamen in ea exactè vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes, non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum, contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequantur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque ferventium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia, à qua nemo excluditur, assuescant.

3. Caveant Superiores ne sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quod ad peccatū mortale obligat,) præcipiendo: quamvis ipso uti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumve judicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum Visitatorum, nulla incurritur culpa, sed in illis

illis ſolum, quæ contra tria vota, aut contra ſtabilitatem fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgreſſores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pænitentias à Regula, ac conſtitutionibus taxatas, aut à Capitulis taxandas, quando illæ à Superioribus iunguntur, exequi, quas omnes iidem Superiores pænitentias, prout alibi dictum eſt, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

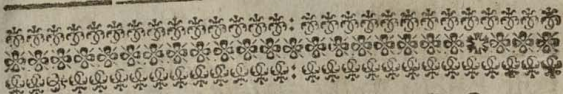
5. Caveant, ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo moroſitas, vel incuria, regularem deſtruant obſervantiam. Et quia Deo diſtictam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Conſtitutionem, quæ hoc volumine continentur, ſingulis diebus per juſtas portiunculas ante Completorii Lectio-

nem legenda ſtatui-

tur.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

SE.

SECUNDA PARS
 CONSTITUTIONUM
 CONGREGATIONIS ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIIUM
 MONTIS CORONÆ.
 DE LOCO, ET TEMPORE
 CELEBRANDI CAPITULUM
 GENERALE.

CAPUT I.

I.

Ongregatio, suis mediantibus
 Capitulis, quæ Sedis Apostolicæ
 Privilegio Celebrat, Zizanias,
 (quæ fortè in agro Religionis
 pullularunt) evellere solet, ac addita Reli-
 giosæ pietatis munditia, bonum semen ad
 messem crescere: statutum ergo est, ut sin-
 gulis quoque bienniis Generale Capitu-
 lum legitimè celebretur eo ordine, & mo-
 do inferius dicendis,

Ce.

Celebratur autem in Sacra Eremita Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis : sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Major, ac Visitatores, protrahere, minuerè tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis bienniis celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua intervenient P. Major, duo Visitatores Generales, Procurator Generalis, aliique duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Eremita Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circumspectione eligendi sunt, ut in Dieta non plus, quàm duo pro unaquaque natione reperiantur. Dieta autem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Capituli Generalis, iis exceptis, quæ in his Constitutionibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa non fiat Generalis Prælatorum electio, tamen per mortem, vel per renunciationem vacantibus, aut quavis alia causa potest.

terit pro
dè cercio
spendere
processu
valebit.
trum mu
vebit, o
videbit,
re gravi
tionibu

3. I
iidem
prescrib
improp
pria, ex
solemn

QUI
NIR

A
C
assister

terit providere, à Visitatoribus, aut aliunde cerciorata : Prælatos mutare , ac suspendere , non autem, nisi prius formato processu, deponere poterit, ac subrogare valebit. Necessarias , sibi quæ visas Fratrum mutationes faciet, Clericos promovebit , omnibus Religionis negotiis providebit, generalibus ordinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum declarationibus semper exceptis.

3. Initium , progressus , finisque Dietæ iidemmet erunt , qui Capitulo Generali præscribuntur , iis pariter , quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloque generali propria, exceptis omissis & officii, ac Missæ solemnitate.

QUI AD CAPITULUM VENIRE ; ET QUID SECUM DEFERRE DEBEANT.

CAPUT II.

I.

AD Capituli celebrationem omnes Congregationis Prælati venire , & assistere debent, scilicet, P. Major, Visitator.

tores, Procurator Generalis, Prioresque cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, gravique necessitate se impeditum probet, alias per annum privationi vocis activæ, & passivæ subiaceat.

2. Ab hujusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper intervenire Capitulo possint, non nisi quarto quoque anno tenentur, ut supra, qui accedentes, ad evitandas expensas sese associabunt, & in casu necessitatis, unum tantummodo ducant socium, cujus quidem nomen prius Patribus Superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre Majori, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; gravissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ

quæ an
vel Diet

4. P
pitulum
perabun
visionen
di secun
gravare

5. A
pensi b
dice del
exempl
à Priore
scribent
tis, ac i
summa

6.
nes do
dicti D
manu
sumpta
Capitu
literis si
contine
mittant

quæ an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores judicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, justam, imò superabundantem viatici pecuniarum provisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios gravare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cujuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorem transmittant.

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatura privetur. Qui verò pecuniam Eremo suo à Capitulo Generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Diffinitorum, nec activè, nec passivè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quàm pro aliis rebus Romæ solvendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidio in iisdem defecerint, eandem pœnâ incurrant. Quæ suspensio eo usque protrahatur, quousque plenariè satisfecerint; quod si usque ad Capitulum Generale contumaces fuerint, vocè activa, ac passiva priventur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis observandum, qui quindenaria ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ deferre tenentur.

8. Universi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sextâ dictam Dominicam tertiam præ-

præced
adesset
non adf
partibus
sentes si
propter
legitima
MOD

U Sit
cer
ut scilicet
cam, un
junxerit
congreg
Sancto
Capitul
2. I
peracta
choandi
cum de
modus

præcedente in loco futuræ celebrationis
adesse tenentur, sin autem omnes dicta die
non adfuerint, dummodo duæ ex tribus
partibus, congregandorum Patrum præ-
sentes sint, celebretur Capitulum, nec
propter eorum absentiam, invalida, sed
legitima, & canonica censeatur.

MODUS INCHOANDI CA- PITULUM.

CAPUT III.

I.

USitata à majoribus nostris introdu-
cendi Capitulum forma sic se habet,
ut scilicet sabbatho præcedente Domini-
cam, unus ex congregatis Prælati, cui in-
junxerit Major, celebret manè missam pro
congregatione, cum oratione de Spiritu
Sancto, pro bono initio, & successu futuri
Capituli orans.

2. Finitâ nonâ, & oratione ordinaria
peractâ, parvula campanula Capituli in-
choandi signum spatio unius Miserere,
cum decem ictibus in fine pulsetur (qui
modus significandi Capitulum, quoties

signum fieri oportuerit , observandus est) quo signo dato , omnes qui tunc in ipsa Eremita praesentes inveniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum , vel alium locum per Majorem ad hoc deputatum , simul conveniant , ubi omnibus genibus flexis manentibus , Pater Major Psalmum 66. Deus misereatur nostri , &c. Intonabit , ceteris usque in finem Psalmi prosequentibus alternatim. Deinde Kyrie eleison , Pater noster. Et ne nos. Vers. Salvos fac servos tuos. Et Mitte nobis Domine , &c. Et nihil proficiat inimicus in nobis ; & Emitte Spiritum tuum , & creabuntur. & Post partum virgo inviolata , &c. & Domine exaudi orationem meam , & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio ejusdem Dominica , Oratio : Deus qui corda fidelium , & Oratio : Omnipotens sempiterna Deus , qui facis mirabilia magna solus , &c. pro congregatione , quâ finita per Majorem dicitur Antiphona : Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto , & Remualdo , & omnibus Sanctis , inter-

cc.

cedat a
Amen.

3.
bus , &
P. Major
quæ tot
exitum
nem , te
confessi
faciend
bit inf
mane ,
rem fac
Spiritus
jugi cu
finem ,
successi
Domini
majore
in qua
illos

cedat ad Dominum DEUM nostrum,
Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Major suasoriam habebit oratiunculam, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Capituli & Communionem, tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum devotione, & fervore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum devota, ac jugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atque felicitis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Major, solemniter majorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

X 3

DE

DE ELECTIONIBUS IN
COMMUNI IN CAPITULO GE-
NERALI FACIENDIS.

CAPUT IV.

I.

OMnes superiorum electiones juxta Concilii Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores, antequam ad electionem deveniant, se meliores electuros juxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæque etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Usus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis servetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi majorẽ partem supra medietatem obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatura, officio, uterq; concurrens iterum suffragiis exponatur calculorum, quiq; majorem favorabilium votorum partem habuerit, electus

electus
mes in
fuerint,
fessione

3. C
tura, au
torio fu
ut tract
minime
vocetu
cum de
quo ex
Præsiden
enim ex

4.
directè
officiu
alias p
simili
Cleme
ipso fa
alia, p
summa
compl
tes ext

electus intelligatur; at si iterum pariformes in favorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus, Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita ut tractatus Patrum Diffinitorum audire minimè valeat, nec revertatur, donec vocetur. Idem pariter observandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsident, jus ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, ultra alias pœnas, censurasque contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., privationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispensatione solius summo Pontifici reservatâ, quæ pœnæ ad complices, & ad scientes, & non revelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis infimul agere, tractare de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenientiis eligendorum, quæ justè alio, alium digniorem, melioremvè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoque modestè, charitativè, ac Religiose, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissivè; hæc quippe sunt subornationes, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesque intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extra Congregationem commendatitias, favorabilesque Epistolas ad aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas procuraverit, voce activa, ac passiva per biennium privetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane jejundet, ac ter se intorto flagello privatim, in cella scilicet, di-

diverber
Penitent

DE P
NUNC

I Pfa d
I ordi
gnum,
panula
congreg
calis ora
nibus.

2. T
neat, ut
turam d
Patres V
ctuum
genusflex
in manu
se proste

diverberet, ac genibus flexis ter Psalmos Penitenciales cum Litanis recitabit.

DE PRÆLATURARUM RENUNCIATIONE, PATRUMQUE VOCALIUM ABSOLUTIONE.

CAPUT V.

I.

Ipsa die Dominica post Nonam, finita ordinaria oratione, detur Capituli signum, & omnes Prælati ad sonum campanulæ in Definitorium conveniant, ubi congregati, primum fiat similis diei vocalis oratio, cum suis Versibus & Orationibus.

2. Deinde Pater Major Prælatos moneat, ut solito more unusquisque prælaturam deponat, qui omnes illico (præter Patres Visitatores) culpam suorum delictuum in administratione admissorum, genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ in manum Majoris renunciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Major

acceptatis singulorum renunciationibus, nomine, ac Vice, Capituli, imposita pro negligentis cuique aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentes, quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officiisque suis, sicut alios ab aliis officiis, & obedientiis. Quamvis absentes in eorum guberniis, tanquam à Capitulo Generali deputati, usque ad adventum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et ut electiones Capituli stabiliiores, firmiores, ac validiores sint, imo etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Major eos absoluat, & dispenset, ut sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & unus dicat Confiteor Deo alta, alii verò demissa voce, & Pater Major Misereatur, &c. & Indulgentiâ, &c. postea absolvat, dicens Ego N. quantum se extendunt privilegia nostra, absolvo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententiâ, ac pœna, & dispenso vobiscum

biscum
tum pos
gitimas
tamen il
irregular
concern
pitulo fa
ri, ac pre
vocales

4.
culpam
quam
nomine
injuncta
solutum
Visitato
sui offic

5.
devenia
rabunt,
judicabi
infrascr

Ego
liores,
cundum

biscum super omni irregularitate in quantum possum, & indigetis ad canonicas, legitimasque electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententiis, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus concernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo facto ipse Major genusflexus culpam dicat, & Majoratui renunciât, quam renunciationem PP. Visitatores nomine, ac Vice, Capituli accipientes, injuncta prius pœnitentia salutare, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem Visitatores suo deinde loco, & tempore sui officii, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deveniatur, vocalium singuli sigillatim jurabunt, se, quos in conscientia meliores judicabunt, electuros, secundum formam infra scriptam.

Ego N. juro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientiæ dictamen, servatâ

vatâ tamen dispositione Constitutionum.
Et hoc solum iuramentum pro omnibus
electionibus in hoc Capitulo futuris satis
erit.

DE PATRUM DIFFINITO-
RUM, AC PATRIS PRÆSIDEN-
TIS ELECTIONE.

CAPUT VI.

I.

EX omnibus Patribus vocalibus in Ca-
pitulo præsentibus, Patres Diffinito-
res eligantur, dummodo in proximè præ-
terito Capitulo, Diffinitores non extite-
rint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur Diffinitores,
duo scilicet pro unaquaque natione, id-
est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana,
& quando Patres Poloni accedunt, si qua-
tuor fuerint eligibiles, duo autem eligan-
tur, sicut de aliis Nationibus dictum est,
ita ut in huiusmodi casu octo existant, at
si pauciores quatuor fuerint eligibiles,
unus solummodo eligatur, & sint sep-
tem, quod si unus tantum capax fuerit,
pos-

possit illum Capitulum inter Diffinitores cooptare, at non cogatur, ut electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Diffinitores, nullaque Civitas, aut Territorium, non nisi unum Diffinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturque Patres vocales, secundum professionis ordinem, uniuscujusque suffragiis tùm nigris, tùm albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium omnium completis scrutiniis, inspiciatur, quot ex ipsis favorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectivè fuerint, ut supra, omnes Diffinitores erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septē, aut octo respectivè, iterum fiat scrutinium pro tot Diffinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint,

rint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures ejusdem Civitatis, aut Territorii electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui majorem favorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insuper quia dictum est, in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres: pluresvè in una Natione electi inveniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac novo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel unum solum electum habuerit diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectivo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, Visitationes per ipsos conscriptas benè clausas, sigillisquem unitas, diffinitorio consignabunt.

8. Vo-

8. V
egressis:
creta de
tem elig
quique c
Congreg
potestat
DE SO
PT

R Eb
ce
strorum,
te Capi
Imprim
qui stati
giorum
tionem
men un
Notarii
munus
quæcun

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis : Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis unum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorii erit, quique cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam auctoritatem, potestatemque habebunt.

DE SCRIBÆ, VICARII CAPITULI, AC OFFICIALIUM
ELECTIONE.

CAPUT VII.

I.

REbus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorum, quo debito ordine omnia, durante Capitulo, disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus, juxta tenorem Privilegiorum nostrorum, ad ea, quæ ad expeditionem ejusdem Capituli spectant, qui tamen unus erit ex Diffinitoribus, publici Notarii auctoritatem habebit. Cujus munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunque, in diffinitorio tractabuntur, dif-

diffinitaque fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinateq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, presentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, his exceptis, quæ Patribus visa fuerint, retinenda. Epistolas quoque Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondet. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, & temporalibus, qui in ipso loco Vicem-Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæque directionem pertinebunt, (his exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reservare voluerint.

3. Sequitur Depositarii electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, necnon quæ apud Vi-

si

fitatores
clave cul
rationem

4. I
libros, a
locorum
administ
per mo
accepta
tandem
cinium
bus Dis
eligatur
examine

5. I
sum fue
vel alio
portune

6.
Conver
nium ju
que eur
ferre co
siderant
stant sit

sitatores inveniuntur, quas omnes sub clave custodire, & in fine Capituli de illis rationem reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationem gesserunt, diligenter per modum computi examinent, data & accepta ponderent, defectus notent, & tandem ex his in scriptis redactum ratiocinium cum plena facti relatione, Patribus Diffinitoribus tradant. Alius item eligatur, qui Computistarum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit correctione, præmonitione, vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres opportune providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conversus, prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur; oportet namque eum audire, fideliterque audita referre eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel Patrum responsa foras expectant sibi per eundem reportari; eos, qui

vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quam secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres. Qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quam officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus usque ad infirmum, eorumque descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio ante Cænæ benedictionem ejusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clara voce leget, atque exhortatiunculam in fine adjiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum eventu majori cura, ac diligentia, quam antea Regulari, ac Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo jugiter invigilent.

DE

DE C
IN NE
FI

PATR
bus
fia, dieb
conven
separati
legitimo
cram qu
in Chor
fidens m
di celeb
to prof
bus cum
dem ho
bus cele
2. O
Ostiaric
confera

DE ORDINE SERVANDO
IN NEGOTIIS PER PATRES DIFFINITORES TRACTAN-

DIS.

CAPUT VIII.

I.

Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cum aliis ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festivis, etiam ad Vesperas convenient, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persolvant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum prima in Choro feriâ secundâ cantatur, P. Præfatus missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, servato professionis ordine, unus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interveniat.

2. Qua missa peractâ, signoque ab Ostiario dato, omnes in diffinitorium se conferant, ubi ipsis congregatis, dicto se-

Y 2

cre-

creto Pater noster. P. Præsident dicat :
Et ne nos inducas, &c. *ψ*. Emitte Spiritum
tuum, &c. *ψ*. Domine exaudi, &c. *ψ*. Do-
minus vobiscum, Oratio, Actiones no-
stras, & sic fiat quoties Diffinitorium
intran.

3. Antequam negotia propria Reli-
gionis Patres aggrediantur, charitas urget,
ut prius illi, si qui sunt foris, expediantur,
qui alicujus negotii resolutionem, vel re-
sponsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris lo-
cis, quam aliunde Capitulo directis, per-
legantur, & scribe tam illas, quæ provi-
sionem requirunt, quàm responsionem,
adnotabit. Ad tollendam tamen omnem
suspicionis causam, Eremitæ ad Capitu-
lum generale scribentes, debent retrô Epi-
stolas, nomen Eremitæ, in quo scribunt, ac-
degunt, apponere v.g. Ruha, Mons An-
conæ, &c. & antequam scribe eam aperiatur.
si Prior loci, undè venit Epistola, in Diffi-
nitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur Visita-
tores, qui cujuscunque loci debito ordine

vi-

visitatione
attente
punctu
ne indig
qui in ip
prehens
ipsum
diatur
locum
quibus
notula
deben
culpan
P. Præs
tos pro
6.
qua de
tur, &
di de s
sentes
& si ab
tur, a
mande
7.

visitationem legant, sedulò invigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua novâ provisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, ejusque locum interim primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur Visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresque Visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pænitiā injuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiam si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pænitiâ eis taxentur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statu-

tuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarum, & aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, etiam si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsident rem de qua agitur, proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab unoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonum regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsident noluerit.

10. Si

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conventuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conventualis, ipsi Capitulo Generali fuerit manifestata.

11. Quodcumque materiæ graves, difficilesque pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem, resolutiones protrahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem observantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamen ordinationes, actusque Capitulares, qui ad communem observantiam non spectant, statim parere obligationem, donec revocentur. Alii verò actus Capitulares, qui ad communem observantiam spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus confirmatis, adversentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut à sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac revocatis sine ulla

ulla prorsus declaratione, habeantur, idem pariter observandum in dictarum novarum ordinationum revocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat brevitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens, frivolis, aut impertinentibus omittis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leviter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurimum opinioni faciliè consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quisquam signo aliquo prodat se graviter ferre, quod contra suum votum quidpiam sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caveat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus ejus circa futurum scrutinium aliis pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ut videat nemo.

15. Sit

15

pro re al
propria
(practic
bere, sed
est ab on
denter u
quod sib
mo affe
quo ani
ras em
rebus to
sionevè
ejusque
lus, atq
lo respic
16.
tractant
nenda,
tuum oc
re valen
S. Oben
decretur
revelare
in absen

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue alicujus propria existat, peculiarem tractatum (practica vulgo appellant) secreto habere, sed sola veritas, & Justitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisque consideret damnum, quod sibi, animæque suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Jus, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passionevè depositâ, Deus timendus est, ejusque tantum gloria, animarumque salus, atque communis utilitas sincero oculo respicienda.

16. Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ revelata multum odium, magnaque scandala suscitare valent inter Eremitas, ideo in virtute S. Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu revelare audeat, ei que specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo

tractatam, seu secreto diffinitam, vel factam, ex qua revelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. Si quis contra fecerit, è Diffinitorio ejiciatur. Nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare.

17. Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repertos, expensarumque excessus, & omnia, quæ alicujus momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis justum esse videbitur, futurisque saltem admonendo provideant.

18. Si casus evenierit, ut decimæ, vel aliæ impositiones à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Ac-

19.
Patres o
nes, vel
tulo refe
finem de
num refe

20.
Clerici
fideliter
gerant.

DE
MAJ

H
bet, ma
Missa d
ratione
Benedic
interve
fortè ill

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut ante Capituli finem debitè expediantur, cum infra annum resolvi, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

DE ELECTIONE PATRIS MAJORIS ALIORUMQUE PRÆ- LATORUM.

CAPUT IX.

I.

HIs igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, mane dum Prima in choro cantatur, Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interveniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo
Cle-

Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui saltem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitorium ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus, ad electionem Prælatorum deveniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus, prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres diffinitores activam vocẽ habebunt, passivam verò, qui ab eisdẽ fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Majore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successivè juxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutoribus, P. Præsides in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, ut suum officium fideliter agant, nec cuiquam unquam ex iis, quæ
in

in Scrut
Jamque
papiace
magnitu
una dict
men illi
nominar
da, descr
no in M
Prælatur
benè co
quidpian
Pixidem
mittant.

5. S
Diffinito
sibi affig
lento n
& Præla
mi mem
rium re
sunt non
& N. no
tium, o
schedula
menta D

in Scrutinio dicta, factavè sunt, revelent: Jamque præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis ejusdem formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in una dictarum schedularum, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareque voluerit, in electione facienda, describat in formam. Ego N. nomino in Majorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrem N., & unusquisque benè complicatus, ita ut nullo modo quidpiam appareat, dignoscivè possit, in Pixidem Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatum, se conferant, ubi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum brevissimi memorialis scribant atq; in Diffinitorium revertentes, sic Patribus deferant, sunt nominati ad Prælaturam N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omninò reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale hujusmodi in mensa Diffinitorii.

6. Et

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub gravissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideò scrutatores cognoscentes in scheda hoc crimen, illicò reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt, sub pœna unius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de unoquoque electio specialis per scrutinium : ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos, qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura favorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit : at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc de novo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subjiciantur, ut supra, quod toties fiat, donec ex nominatis majori calculorum parte, unus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, justis deductis causis, audiat, at si Patres in provisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Uno-

9. Unoquoq; electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorū nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Majorem nostræ Congregationis, idem in aliis Prælatis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsidentis electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem investigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorum vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

DE ALIQUIBUS REQUISITIS
PRÆLATIS NECES-
SARIIS.

CAPUT X.

I.

Nemo in Majorem eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Major ultra quadriennium in Officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Major, quam Visitatores, eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Major, & Visitatores, diversæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit ejusdem Nationis cum P. Majore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac
Con-

Congreg
tunc eni
calusque
do in ne
P. Major
tore.

7. N
quadrie
Procura

8.
fungatu
bens vo
quod sex
à quacu
minor v
numere
aliud C
verò du
tulo ge
annum

9. C
habebit
Vienn
natione

Congregatione, necessitatis calu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem judicare: sicuti quando in necessitate ante Quinquennium in P. Majore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremita Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in urbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, pro qua quodcunq; officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuum à quacunque Prælatura vacabit, ita ut minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab uno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo, vel tres, deessent menses, à Capitulo generali, aut Dieta, vel etiam infra annum à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremitas, excepta Viennensi Eremita: cujus Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes, una est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominii Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitivus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, ut suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria indispositione communi vita vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinitorum, Priorum, aliorumque Prælatorum electione, suæ minimè satisfacere obligationi, si quem bonum judicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia judicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non jurassent, se meliores electuros.

DE

DE L
MATI

Post
que
nare, a
fitas, se
sed præ
sineque
ad locu
qui ibide
indiscret
rum mu
multa
quidam
aves vo
lare cup
suadene
2. S
negotii
stolas à
non nisi

DE LOCORUM REFOR-
MATIONE ET FAMILIIS CON-
STITUENDIS.

CAPUT XI.

I.

Post Prælatorum electiones, conse-
quens est, & familias locorum ordi-
nare, atque fratres suis locis, prout neces-
sitas, seu opportunitas exigit, deputare;
sed præcipuè cavendum est ne sine causa,
sineque maxima necessitate fratres à loco
ad locum transferantur, & præcipuè ij,
qui ibidem quieti manent. Quæ quidem
indiscreta, nimisque frequens Eremita-
rum mutatio nunquam laudanda est, quia
multa mala parit, neque audiendi sunt
quidam instabiles, qui quotidie velut
aves volatiles per omnes Eremos transuo-
lare cupiunt, sed potius ad stabilitatem
suadendi sunt, imo cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusq;
negotii itinerandum erit, dimissorias Epi-
stolas à Patre Priore secum deferat, alias
non nisi per noctem in nostris locis admit-

tatur, nisi talis, tantæque qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familiis constituendis, & cujusque loci vivendi facultates, & habitandi commoditates, ne siquidem locus plus æquo gravetur, fratresque necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas servetur, nemini que gravamen inferatur, (scriptum est enim) quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi consignati sunt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisque ignoret, quæ à Superioribus (consilio habito) fiunt, à Domino fieri, sicque saluti consuli animarum.

DE

DE C
PU

P
Ert
stic
tur Pat
P. Major
tabunt
Dietam
2. T
scribam
tibus,
addendo
visum fu
signentur
lunt.

3.
reserven
pars, in
auctorit
nihil tam
cari poss

DE CONCLUSIONE ET
PUBLICATIONE CAPITULI.

CAPUT XII.

I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco residentie P. Majoris & Visitorum, qui cum visitabunt ante Capitulum Generale, aut Dictam.

2. Tum omnia acta Capitularia per scribam legantur, cæteris attente audientibus, quæ emendentur, & corrigantur addendo, vel minuendo, secundum quod visum fuerit Diffinitoribus, & specialiter signentur ea, quæ Patres publicari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reservent, quo ipsi, seu major eorum pars, in eodem loco inventi, possint suam auctoritatem, ubi opus fuerit, exercere, nihil tamen ex his, quæ facta sunt, revocari possint: & si quis eorum terminos lo-

ci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atque etiam Patri Majori in Diffinitorio, extra quod ipse Pater Major Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis revisis, omnia describantur in libro Actorum Capitularium distinctè, & ordinatè legibiliq; caractere per eundem scribam, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate, &c. & post Nonam, oratione ordinaria completâ, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Ubi cunctis sedentibus, Pater Præfatus brevi quodam sermone, omnes hortari ad veram promptamque obedientiam debet. Crucem item quemque suam amplectendam, libenterque portandam instruere, quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèque omnia gesta, decretaque Patrum, præter ea, quæ tacita esse voluerunt, omni-

omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Major accipiet, ac statim intonabit. Te DEUM Laudamus, quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quàm subditi, denunciando, ut infra triduum se expediant, suumque iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine consensu, & licentia Prioris ejusdem loci quidpiam inde secum deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta, seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copia desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremiticæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere vè neglexerit, vel ipsemet Prior, vel in ejus absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præsens fuerit, semel in pane, & aqua jejunet, &

septem psalmos pœnitentiales cum Litanis, & orationibus genu flexus dicat.

8. Demum per Depositarium, Crumenæ cum pecuniis Prioribus restituantur, unjcuîque scilicet crumena illius loci, cujus est Prior, sciente Patre Præsidente, qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaque pace pertranseat, assistentem designabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu, quam pro recessu, viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accadat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum, sine Prælatuura restant, congregentur crumenæ illorum locorum, pro quibus novæ Prælatuura constitutæ sunt; quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum à loco, ubi de familia degunt, quod etiam de Majori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficiens esset, tunc Eremita, à qua Crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

si superabundant
superfluum

DE A
TRU

Infra a
bus, c
constitu
Eremitis,
auctorit
Generale
ceptis iis
per alias
dem Cap

2. S
rum (ne
potest in
quo circ
neque in
re, potes
ticulares
ac subdit

si superabundet, eidem Eremito restituatur
superfluum.

DE AUCTORITATE PA-
TRUM MAJORIS ET VISITA-
TORUM.

CAPUT XIII.

I.

INfra annum Pater Major cum Visitatori-
bus, commune, ac supremum Tribunal
constituunt Religionis. Et in omnibus
Eremitis, seu Congregationis locis, eandem
auctoritatem habent, quam suo tempore
Generale Capitulum habere solet, ex-
ceptis iis, quæ in istis Constitutionibus, vel
per alias diffinitiones, declarationesve ei-
dem Capitulo expressè reservatæ fuerunt.

2. Solus Pater Major de rebus loco-
rum (neque ubi ipse deget) disponere non
potest in Priorum præjudicium, nec in ali-
quo circa loci regimen se intromittere,
neque in Sabbathis fratrum culpas audi-
re, potest nihilominus Generales, aut par-
ticulares, debitas correctiones Prioribus,
ac subditis simul, ac cuilibet eorum face-

re, quotiescunq̃ue necessarium judicaverit, sicuti minuire, ac remittere p̃nitentias infra annum à Prælati, aut constitutionibus taxatis (si humiliter p̃nitentes petant) prout ad salutem animarum expedire judicaverit: & idem in actu Visitationis, & non aliis temporibus, Visitatores poterunt.

3. Idem P. Major curabit, ut Capituli Generalis ordinationes, boniq̃ue mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exacte observentur, quod etiam Priores in eorum residentiis, præstabunt, alias eorum conscientia graventur.

4. Pater Major cum Visitatoribus omni loco, ac tempore quocunq̃ue, fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punirevè possunt, ac loca, personasvè, ubi, ac quandocunq̃ue voluerint visitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid utile personis, lociq̃ue futurum judicaverit efficere. Quætamen mutationes raro, vel nunquam fiant, nisi animarum periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si

5.
convictu
præcept
aut ord
General
depona
ruptor,
tur, ut
num, a
cui ipse
bis, a
assigna
corrigi
si Pate
prorsu
6.
novi M
vè cau
latos
ad dep
cèeod
Capit
dant,
Visita

5. Si aliquis Prælatus, (quod absit) convictus fuerit divinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionū, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum morum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, ut evidenter grave scandalum, damnum, aut ruinam Congregationi, locovē; cui ipse præest, evenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Majore assignatos, admoneatur, ut sistat, seque corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Major deponendus foret, idem prorsus secum observent Visitatores.

6. Quocunq̃ue depositionis casu, aut novi Majoris electionis, per mortē, aliamvè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos convocare debent, ut omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodem prorsus modo, ac formâ, quâ in Capitulo Generali Major eligitur, procedant, & eo tempore, quo Major deerit, Visitatores in administratione suppleant.

7. Sed

7 Sed in depositione, aut electione unius Visitatoris alteriusvè Prælati, satis sunt quinque; ita ut in electione unius Prioris Pater Major, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, ubi talis electio facienda est, convocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione unius Visitatoris, P. Major, Visitator, tresq; alii Prælati interveniunt, & sic quinque; simul ad electionem, depositionemq; procedant.

8. Quæcunque momenti dubia Pater Major cum visitatoribus, tum in actu Visitationis, tum extra, circa cultum Divinum, ac caeremonias, etiam si ex Constitutionibus, seu quibuscunque Patrum declarationibus, descendant, ac oriantur, declarare utique poterit. Dubia verò parvi momenti solus Pater Major, atque etiam Visitatores, declarabit (sed isti solum in actu Visitationis) pariter & Priores levia dubia, quæ evenire possunt, poterunt declarare, non tamè magni momenti, quamvis tam Pater Major, quam Visitatores, & Priores, an dubia magni sint momenti vel levia, interpretari possint, eorumque declarare.

claratio
si absurd
judicio

9. In
actus Co
Majorer
toribus
bus etia
gotia g

IO

sante n
totam
Et quia
sitatio n
bilis u
Dieta, a
provid
etiam
Visitat
senferit
appelle

II

& conf
Eremo
ipso m

clarationi omnes acquiescere debent, qui si absurde declararunt, Capituli Generalis iudicio subiaceant.

9. Intra annum omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Majorem deferantur, cui cum PP. Visitatoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu Visitationis Priores negotia gravia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, gravi cessante necessitate de consensu P. Majoris totam in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniæ, ac Germaniæ, annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas urget, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Patre Majore, ac Visitatoribus provideatur, ut singulis quoque annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis à Visitatoribus Generalibus se gravatum senserit, ad Patrem Majorem, aut Dietam, appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Majoris, Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso majore simul habere consueverunt au-

cto.

toritatem, retinebunt, sed locum, ubi ipsi resident, visitare minime poterunt. Et si inter visitandum aliquid arduum, difficile occurrerit, Majorem pro ipsius casus decisione consulant, ac si possibile sit, & casus dilationem patiatur, ante resolutionem, ejus sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Major quotiescunque voluerit cum Visitatoribus visitare Congregationem, sed non omittat singulis trienniis, aut quadrienniis; poterit pariter pro tempore Major, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitum duos Visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotiis locorum, quos visitant, se ingerant, neque absque Majoris consensu poterunt, alicujus Prioratus renunciationem recipere, imo talis renunciatus ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosque communis est, ita ut alter sine altero suam Jurisdictionem nullibi exercere queat, nisi per Majorem aliquem locum

cum visitatore
commisso
legatus c
à P. Major
fuerit) h
Major, a
15.

lum mo
incipien
successiv
in visita
Prioris,
dictus P
libros ra
cipue ce

16.

dum pro
duos Vi
rante ab
esse, ac
re. Et
eligi ob
ne antiq
posteru
causis,

cum visitandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Maggiore, plenam (nisi limitata ei, fuerit) habebit auctoritatem, quam P. Major, aliisque Visitator simul habent.

15. In Visitationibus antiquum sty- lum modumve Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut Superioribus, ac successive à primis in professione. Ac in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quàm cujuscunq; fratris, semper dictus P. Major intersit. Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præcipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam Visitatores ad visitandum proficiscantur, simul cum P. Maggiore, duos Visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Maggiore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusque eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existentes, idèò imposterum idem observetur, nisi justis de causis, & maturâ consideratione aliter facien-

ciendum iudicatum foret : qui Vice-Visitatores ad regressum duorum Visitarorum Generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (ultra Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere; quorum ordinationes ac decreta in actu Visitationis facta in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum Generale portabunt: quæ ordinationes semper observari debent, donec à Capitulo Generali, aut subsequentibus Visitatoribus, revocatæ fuerint: ac iidemmet Visitatores, & alii pro tempore existentes, de eorum observantia inquirent.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiae P. Majoris, ac Visitatorum, electi, non illuc accedant, neque suâ utantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic ante Dictam proportionabiliter, nisi à P. Majore vocati antea fuerint.

DE RECEPTIONE NOVO-
RUM LOCORUM.

CAPUT XIV.

1.

SI Congregationi novus offeratur lo-
cus, recipiendus erit, nisi Eremitico
instituto repugnet, nec loca tam oblata,
quàm recepta repudiari possunt, nisi ma-
jori calculorum majoris partis vocalium,
ad Generale Capitulum adventorum.
Nova etiam loca procurare licebit, quan-
do ob multitudinem fratrum loca non
essent capacia.

2. Recipiendi autem facultas, penes
Capitulum Generale erit: hoc tamen ad-
dito, ne locus recipi aliquo modo valeat,
in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq;
nequeant, juxta Decretum Gregorii XV.
Multæ accipiendis in locis circumstantiæ
considerandæ sunt, inprimisque situs,
Regio, & loci solitudo, ut scilicet Eremiti-
co instituto conveniant, adaptativè va-
leant: ac præcipuè eorum prospectus ad
meridiem, & orientem vergat, nequa-

A a

quam

quam autem ad septentrionem. Sylvas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia, multum juvabit, si situs etiā devotionem redolet, & inter fideles, ac devotos consistit. Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuæ tamen, ac necessariae non desint.

CONCLUSIO ET CONFIRMATIO CONSTITUTIONUM.

CAPUT XV.

I.

PRæsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum majus robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, ut omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint, ac fideliter, inviolabiliterque, unâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuo serventur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, revocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capi-

tu-

tulis Gen-
tata, aut
à tribus
votorum
res, idest
Generali
observan-
mè facti
firmati,
ri, nisi p
dictum e

FOR

AD
dra
sifieri po-
nus, habi-
tuali, qu-
Magistru-
edoctus
dumvè er-
subtus a

tulis Generalibus continuis revocatæ mutatæ, aut alteratæ omnium suffragiis, aut à tribus continuis Capitulis majori parte votorum. Sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem observantiâ fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt revocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, ut jam dictum est Cap. V.

FORMA INDUENDI NOVITIOS.

CAPUT XVI.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Novitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conventuali, qui Novitius post offertorium per Magistrum ante Altare presentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumvè ei incumbat, indutusque Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem,

lem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusque junctis, Sacerdos conversus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam Dei, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto.

Et Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaque consideratione perspectam formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austerà, ne fortè succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

Novitius respondet. Reverende Pater optime perpendi, ac rite consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, spectroque auxilio ipsius, vestrum omnium orationibus me pervenire posse ad culmen hujus nostræ Sanctæ vitæ, atque permanens usque ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseveraverunt usque in finem. Quapropter

rogo

rogo vos
Sanctum
vemini.
ut ipse
gratiam
meam
ac bon
queam.

Tu
dicens.
tiistis,
biscum
cipiat
quatur
Chorus
Gloria
Pater r
fac serv
ei Dom
ei Dom
proficia
mine a
exaudi
vobiscu
faciend

rogo vos amore Dei, quatenus habitum
Sanctum vestrum mihi concedere non gra-
vemini. Deprecantes Dominum Deum,
ut ipse pro sua pietate, & misericordia
gratiam mihi impartiri dignetur, quâ
meam bonam voluntatem prosequi,
ac bonum desiderium meum perficere
queam.

Tunc demum concludat Sacerdos,
dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & pe-
tiistis, & gratia Dei maneat semper vo-
biscum in auxilium vestrum. Deinde in-
cipiat Psalmum 50. Miserere, ac prose-
quatur, cum Magistro ex una parte, &
Chorus ex altera, usque in finem cum
Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison.
Pater noster. Et ne nos. *ψ.* Salvum
fac servum tuum Domine. *ψ.* Ostende
ei Domine misericordiam tuam. *ψ.* Esto
ei Domine Turris fortitudinis. *ψ.* Nihil
proficiat inimicus in eo. *ψ.* Mitte ei Do-
mine auxilium de Sancto. *ψ.* Domine
exaudi orationem meam. *ψ.* Dominus
vobiscum, cum suis Responsoriis à Choro
faciendis.

Quibus absolutis Sacerdos conversus ad Altare precatur, hoc modo Deus indulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ distributionis temperans indulxisti, ne filius portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè utens, tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obsistat, quod habitum Sanctæ Religionis hujus Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium, quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum, &c.

Deus, qui per coæternum Filium tuum cuncta creâsti, quique mundum peccatis invecratum, &c. Quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c. Et Chorus respondeat alternatim. Postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, levando ei tunc omnia secularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat: Induat te Dominus novum ho-

hominem, &c. Et Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat Orationes : Domine Jesu Christe, &c. Cum duabus aliis, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aquâ benedicta, dicendo : Asperges me, &c.

Ac imponatur ei nomen alicujus Sancti, aut certè alicujus nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam brevem adhortationem, quâ Novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo : Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum, Amen.

Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, ubi usque ad professionem tutè afferrentur.

FORMA PROFITENDI NO-
STRORUM EREMITARUM.

CAPUT XVII.

I.

Completo tempore probationis No-
vitii, eoque ad profitendum per Ca-
pitulum admissio, confessione quoque Ge-
nera. peracta, die, quo professionem
emissurus est, celebret missam Conven-
tualem Superior. & ante offertorium, con-
verso Celebrante ad fratres, Novitius jam
praesentatus coram Altari stans Capite
nudo legat alta, & intelligibili voce pro-
fessionem suam ab ipsomet prius scriptam
in libro professionum, aut alio nomine, &
rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cujus
professionis forma communis erit tam
Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis,
ac & illis, qui alterius Congregatio-
nis professi extitissent.

FOR-

FORMA PROFESSIONIS.

EGO N. promitto stabilitatem meam
in hac Congregatione Eremitarum
Camaldulensium, morumque meorum
conversionem, & obedientiam, paupertatem,
& castitatem, secundum Regulam S.
Patris Nostri BENEDICTI, & Constitutionis
dictæ Congregationis, Altissimo Deo,
omnibusque Sanctis, ac specialiter eis,
quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur,
ac legitimis Superioribus ejusdem
Congregationis Die Mense &
Anno Quam ut supra lectam profitemens,
Altari imponat in cornu Epistolæ,
signetque eam propria manu, & si scribere
nesciat, signet in medio signo Crucis, quâ
duo Testes subscribant, Deferens dictum
libellum super Altare, quem depositum
Sacrista, Sacrario reponat, atque custodiat.

Professus Altari deosculato, ante illud
revertatur, ubi genu flexus, manibusque
junctis, voce aliquanto alta dicat. Patres
mei orate pro me. Et tunc Sacer-

dos precetur in hunc modum. Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro JESU Christo, &c. Surgens inde Professus, elevans manus in principio, ac jungens in fine. Genu flexus ter dicat: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri, &c. Et Chorus respondebit: Sicut erat, &c. Postea Sacerdos benedicat novum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est: Domine Deus bonarum virtutum dator, &c. ut in originali.

Aqua benedicta novum cingulum, simulque Professum asperget, & incensabit: & levando cingulum vetus dicat: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, ac novo eum præcingens, subdat. Induat, & præcingat te Dominus novum hominem, qui secundum DEUM creatus est in iustitia, & Sanctitate veritatis: Choro idem repetente,

tum

tum Sac
noster. &
servum
miseric
mine Tu
ficiat in
mine au
exaudi
vobiscu
ciendis
scilicet
ut in o
2
intonab
uterque
interpo
professu
trum L
perpos
stentus
des du
ris acc
rens D
munde
DEUM.

tum Sacerdos, Kyrie eleison, &c. Pater
noster, &c. Et ne nos, &c. Salvum fac
servum tuum, &c. Ostende ei Domine
misericordiam tuam, &c. Esto ei Do-
mine Turris fortitudinis, &c. Nihil pro-
ficiat inimicus in eo, &c. Mitte ei Do-
mine auxilium de Sancto, &c. Domine
exaudi orationem meam, &c. Dominus
vobiscum, &c. cum responsis à Choro fa-
ciendis, & subdat sequentes orationes,
scilicet, Omnipotens sempiterne Deus, &c.
ut in originali.

2. Orationibus Completis, Sacerdos
intonabit Te Deum Laudamus, &c. quem
uterque Chorus alternatim aliquali pausa
interposita decantabit. Interim noviter
professus, se super pannum nigrum in dex-
trum Latus collocet, Capite cervicali su-
perposito, & altero simili panno longè di-
stentus operiatur, & ad cuius caput, & pe-
des duæ candelæ trium unciarum ponde-
ris accendantur, se totum interim offe-
rens DEO, & illum deprecans pro toto
mundo. Et Completo per Chorum Te
Deum. Sacerdos stans Versus professum

di-

dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus, levato opertorio nigro, surget professus, ac coram Alteri se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis, &c. ac breviter eum hortetur ad promissorum observantiam, & fervidam usque in finem perseverantiam. Tandem, ut cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis, ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alii professi faciant secundum gradum, ac eorum professionem, deprecantes à Domino perseverantiam his verbis. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in sæculum, illo respondente. Orate pro me, His completis, Professus ad suum locum pergat, & Sacerdos completa missa revertatur in Sacrarium.

Forma professionis, & secunda Constit. Partis

F I N I S,

CLE-

CLE

Confir
moper
expon
eorum
excom
terdicti
censuris
quavis
quomo
etum
dum,
tas fo
rum n
porrec
dinali
Const
Apost

CLEMENS PAPA IX.

Um autem sicut eadem expositio subjungebat, præfati exponentes Constitutiones hujusmodi, quæ firmitus subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis robore communiri summo perè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus,

mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, ejusque Eremorum, & Domorum Regularium quarumvis etiam juramento, Confirmatione Aposto-

stolica,
statutis,
quoque
contrari
concessis
Quibus
tenores
cienter
illis ali
præmiss
xat, sp
cateris
Volum
tium lit
pressis n
scriptis
dignita
sus fide
quæ p
rent ex
mæ ap
Piscato
bris, I

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, Privilegiis
quoque indultis, & literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis.
Quibus omnibus, & singulis, illorum
tenores præsentibus pro plenè, & suffi-
cienter expressis, & insertis habentes,
illis alias in suo robore permansuris ad
præmissorum effectum hac vice dunta-
taxat, specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis, quibuscunque;
Volumus autem, ut earundem præsen-
tium literarum transumptis, seu etiam im-
pressis manu alicujus Notarii publici sub-
scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem pror-
sus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si fo-
rent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Ro-
mæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo
Piscatoris die vigesima septima Septem-
bris, 1669. Pontificatus Nostri año tertio.

I. G. Slusius.

PAUL-

PAULUS EPISCO-
PUS SERVUS SERVO-
RUM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & con-
venit honestati, ut ea, quæ
de Romani Pontificis gra-
tia processerunt, licet ejus
superveniente obitu literæ
Apostolicæ confectæ non fuerint super
illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitis recordationis Clemen-
ti Papæ VII. prædecessori nostro, pro
parte dilectorum Filiorum Majoris, Visi-
tatorum, Priorum, & Fratrum Societatis
Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldu-
lensis ordinis, exposito: Quod olim post-
quam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam
prædecessor noster quondam Paulo vene-
to, & quibusdam aliis in literis tunc ex-
pressis Eremitis sacri Eremiti dicti ordinis
Aretinæ diocesis expresse professis, ardo-
re majoris observantiæ, & perfectionis
vitæ

vitæ Eremiticæ ferventibus inter alia, quod in quibusvis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremiti hujusmodi, ac congregationi ejusdem Eremiti, & S. Michaelis de Murano concessis, gaudere, & habitum ejusdem religionis aliis exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum uno Socio Eremita, vigore concessionis hujusmodi, ad id electo, ad locum Criptarum nuncupatum Castri Massatii Exin. Diœcesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat, accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diversæ multarum partium tam ecclesiasticæ, & religiosæ, quàm seculares personæ, indies ad eosdem venientes, cum eodẽ Paulo, & Socio se conjunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successivè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim verè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ post-

modum ipsi restauraverant, & quasi de novo ædificaverant, tam à sede Apostolica, quàm à diversis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremi, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc verò Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat, velleque tam ipse, quàm ceteri Socii Eremitæ hujusmodi sub eorum obedientia & visitatione vivere, declaraverat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, ut asserbat, à Congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatii, S. Jeronimi de Pascilupo, Criptæ S. BENEDICTI in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubina, Anconitana, Firmana, & Larina diocesi. à Sede prædicta, aliisque Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Sociis, ut præ-

fer-

fertur, concessa, & Eremitas in illis tunc
comorantes in eorum Congregationē re-
ceperat, ipsosq; Paulum, & Socios receptos
Eremitas, eorumq; Eremitoria, & religiosa
loca hujusmodi in Societate Eremitarum
S. Romualdi per majorem, & olim Corre-
ctores, tunc autem Visitatores, Capitulum,
& Eremitarum hujusmodi singulorū Prio-
res, perpetuis futuris temporibus regen-
dam, & gubernandam erexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis
condendi, & celebrandi Generalia Capitu-
la ejusdem Societatis, & in eis Piores,
Rectores, & alios Ministros eligendi, &
pro ejusdem Societatis conservatione, &
augmento Missas, & alia divina officia in
eorum Capitulis celebrandi, Capitula Ge-
neralia ejusdem Societatis, & pro ejus ob-
servantia quæcunque statuta, ordinatio-
nes, & Constitutiones edendi, & pro
tempore edita corrigendi, reformandi, &
mutandi: quæ si contra substantialia Re-
gulæ S. BENEDICTI non essent, à præ-
dicto tunc Vicario, & Visitoribus, aut
præfatæ Congregationis Capitulis dero-

gari, aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non possent, ac alia loca quaecunque, & personas quascunque in eadem Societate receptandi. Necnon quod ejusdem Societatis Superior ex tunc major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de Anno in Annum eligendus, loca, & personas de Triennio in Triennium. & frequentius, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat. Et omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessa, & quomodolibet concedenda, S. Eremiti Camaldulensi quantocius præfata Congregationis, eidem Societati Eremitarum S. ROMUALDI loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacri Eremiti, & S. Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, & præfati Eremitæ vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsan aliis emittendis

vois,
S. BEN
brandis,
tām in
bus, gub
nestē, &
cernent
Præsiden
lis Con
lis præ
dicta q
hujusm
nitus se
ratam e
eligendi
ac illor
faculta
fati Ere
modi e
proced
ria, &
nebant
sum for
sent, ac
decessio

voris, & regularibus institutis Regulæ
S. BENEDICTI, & divinis officiis cele-
brandis, ac aliis felicem dictæ Societatis,
tàm in spiritualibus, quàm in temporali-
bus, gubernationem & directionem, ac ho-
nestè, & religiosè vivendi modum con-
cernentia, ordinaverant. Ac postmodum
Præsident & Definitorum Capituli Genera-
lis Congregationis S. Eremitæ, & S. Michae-
lis prædicti, per eorum speciales literas,
dicta quinque Eremitoria, & Societatem
hujusmodi, ab eorum congregatione pe-
nitus separaverant, & dissolutam, & sepa-
ratam esse declaraverant, nullumquæ sibi
eligendi Superiorem, necnon Eremitoria,
ac illorum personas hujusmodi visitandi
facultatem reservaverant. Quodq; præ-
fati Eremitæ ad eorum Superioris hujus-
modi electionem, prout eis visum foret,
procedere possent, ac in iis, quæ Eremito-
ria, & illorum personas prædicta concer-
nebant, ac quicquid eidem Societati vi-
sum foret, à Sede Apostolica petere pos-
sent, ac voluerant, præfatus Clemens præ-
decessor dicta omnia, & dissolutionem

hujusmodi approbaverat, & confirmaverat, eisque unum dictæ Societatis Majorem, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seipsos Annis singulis eligendi: qui eo ipso, quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulserat. Et successivè cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent: Idem Clementis prædecessor illas etiam approbaverat, & confirmaverat, prout in diversis instrumentis, & scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Præsidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis, Prædecessorum, diversis litteris dicebatur, plenius contineri. Ac pro parte eorundem, Majoris, Visitorum, Priorum, Fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi Prædecessori humiliter suppli-

ca.

cato, ut ex prædictis, & aliis eis concessis,
& concedendis locis, unam tantum Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI erigere, & instituere præmissis, & aliis infra scriptis pro illorum subsistentia firmiori robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius divinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat; volens Majorem, Visitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas Societatis hujusmodi, amplioris Apostolici favoris præsidio complecti. Ac eos, & eorum singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, ad effectum infra scriptorum duntaxat consequendum absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus; sub

Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque aliis eis tunc, & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitoriis, & religiosis locis unam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitoriis, & religiosis locis pro tempore degentium Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI nuncupandam per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, juxta ipsius Societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quòd omnes, & singuli dictæ Societatis Fratres præsentis, & futuri, quamvis in diversis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, unum tamen corpus, & unica Societas Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis, &

& in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento, Missas, & alia divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, erexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ Societatis edita, ut præfertur, reformata, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas, auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit, supplens omnes, & singulos tam juris, quàm facti, defectus: si qui forsân intervenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum

præfatæ Societatis, illas, & illa Quinque
Eremitoria prædicta, eidem Majori, Visi-
tatoribus, Prioribus, & Fratribus eorum
erectæ Societatis pro tempore existentibus,
de novo perpetuo concessit, & assignavit.
Quoddæque omnes, & singuli dictæ
Societatis erectæ, Eremitæ ordinem præ-
dictum in ipsa Societate professi, tunc præ-
sentes, & futuri, in Capitulo Generali pro
tempore celebrandi, in eo vocem habentes,
pro felici dictæ Societatis statu, & suc-
cessu, alia statuta, Constitutiones, ordi-
nationes, ac omnia, & singula, quæ in spi-
ritualibus, & temporalibus ipsius Socie-
tatis, ac ejus regularis disciplinæ statum,
observantiam, indemnitate, & circa di-
vini officii, & Missarum directionem, &
ordinationem, ac ceremonias, absque
ipsius regulæ in substantia, vel in effectu
variatione, interpretatione, vel declara-
tione quoquomodo concernere possent,
instituenti, ordinandi, interpretandi, de-
clarandi, & alia de novo faciendi: & sic in-
stituta, ordinata, interpretata, declarata,
& de novo facta, in toto, vel in parte,
pro-

prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, barbam deferendi, plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac hujusmodi Societatem, omnesque, & singulos Superiores Eremitas, oblatos, novitios, familiares, servitores, & personas dictæ Societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo erectæ Societati, quandocunque, seu quomodolibet uniri, vel incorporari, seu subjici in perpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, nec non Nunciorum dictæ sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-Episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ pravitatis, quacunque etiam Apo-
sto.

stolica auctoritate, ac aliorum quorumcunque Judicum ordinariorum, & non ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fungentium ditione, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de novo erectam societatem, vel ejus singulares personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei, de qua ageretur ubicunque, iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasuis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

(a) Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Dativis, Datis, Tractis, subsidiis charitativis, Impositionibus ordinariis, & extraordinariis Collegiis, Parochianis,

uni-

(a) Exemptio à decimis; Collectis, &c.

universitatibus, Monasteriis, fabricis, & aliis quibusvis personis, quacunque auctoritate, & ex quavis causa, & consideratione, etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de urbe, aut aliis imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate ejusdem sedis, vel quavis alia impositis, & imponendis, sub quacunque verborum vi, & forma etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pæna, exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate hujusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri unciam Cameræ Apostolicæ solvendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, & personis, liberationem consequerentur; prorsus exemit, & totaliter liberavit: eaq; omnia, & eorum quodlibet in jus, & proprietatem Beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarii, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem hujusmodi

di

di quicquam attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum desuper conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis hujusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: Et si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris; vel momenti: (b) Præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promovendi, ad sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum foret, absque licentia Diocesani etiam extra tempora, diebus tamen dominicis, vel festivis, eos promoveri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemque Episcopum, pro consecrationibus

(b) Eremitæ Camaldulenses possunt ordinari à quocunque Episco, etiam si ætatem sufficientem non habeant; etiam extrà tempora, & sine Diocesani licentia.

bus Altra
oleo san
crament
Capituli
rusalẽ, &
habitatio
ab Infide
cultatẽ
servatio
muliere
Et Hic
Dioec.
delicet
termino
ipsi statu
dies in
dolibet
derent.
men ipsi

(c) Po
& ibi ha
Infidelib

(d) No
cationis
diebus st

bus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro
oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sa-
cramento, adeundi, & de licentia eorum
Capituli Generalis, seu provincialis, (c) Je-
rusalē, & alia loca sancta visitandi, & inibi
habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam
ab Infidelibus recipiendi, licentiam, & fa-
cultatē concessit. (d) Et insuper pro con-
servatione puritatis eorum solitudinis, ne
mulieres ad eorum Eremitoria etiam san-
cti Hieronymi de Pascilupo Eugubin.
Dioec. tunc præsentia, & futura, intra vi-
delicet per eos præfixos, seu præfigendos
terminos, præter illos tantum dies quos
ipsi statuerent, dummodo non ultra tres
dies in quolibet Anno accedere quomo-
dolibet sub excommunicationis pœna au-
derent, vel præsumerent, Cellularum ta-
men ipsorū ingressu semper prohibito re-
ma-

(c) Possunt Hierusalem, & alia sancta loca visitare,
& ibi habitare, ac loca, & eleemosynas, etiam ab
Infidelibus recipere.

(d) Non possunt mulieres sub pœna excommuni-
cationis latæ sententiæ, eorum Ecclesias, intrare, nisi
diebus statutis,

manente, inhibuit. (e) Demum pro commoditate, & utilitate, Eremitiorum, & locorum hujusmodi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet eorum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobilia ad eos, eorumque ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca hujusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia in emphyteosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo annuo Canone, sive censu, quibusvis personis in evidentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium locorum hujusmodi utilitatem concedere, illaque pro aliis immobilibus utilioribus permutare, seu vendere, & alienare, & precium inde proveniens, in aliis immobilibus bonis eorum ecclesiis, Eremitoriis, & regularibus locis utilioribus, ac aliàs juxta tenorem litterarum recolendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecessoris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis editarum: Ita quod Piores, qui

pro

(e) Possunt bona Immobilia in emphyteosim perpetuam, vel ad tempus, concedere, &c.

pro tempore essent locorum huiusmodi
Judices, ad hoc ut immobilia bona huius-
modi in emphitheosim, vel censum, aut
aliàs danda, & permutanda, seu venden-
da, & alienanda coram eisdem Iudicibus
specificarentur, eligere possent, converte-
re, & cæteris Eremitoriis eorum societa-
tis, prout eis commodius visum foret, pro
ejusdem societatis conservatione applica-
re valerent : & quæcunque bona, etiam
feudalia, ac emphitheutica, etiam eccle-
siastica eidem societati, tam inter vivos,
quàm causa mortis, seu testamento, vel
codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè
possent. Ita quod ipsa Societas ad eadem
onera ; ad quæ donator, seu testator, hu-
jusmodi occasione bonorum eorundem,
tenebatur : & quæcunque alia, quæ ipse
donator, seu testator etiam imposeret,
omnino tenerentur: etiam si ad certum
numerus generationum aut nominatio-
num eadem bona concessa essent, ipsa So-
cietas, non perpetuo, sed per Triginta
annos, pro qualibet generatione, seu no-
minatione, huiusmodi bona eadem tene-

re possent: & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos devolverentur, & absque eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinavit. Ulterius ipsis, de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis, curam animarum Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaëlis Archangeli; ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fanno Perusinæ, Tuderinæ, & Fanesis dieceſis ecclesiarum eisdem Societati perpetuo Canonica unitarum abdicare, & de consensu illorum Parochianorum, in loco dictis Parochianis accommodo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum præfatorum applicaretur, construi facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis hujusmodi accommoda foret, etiam de consensu illius Rectoris, cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum esset, solverent, ac illas jurisdictioni ordinarii loci subicere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda

re-

recipere
non loc
recepta
ecclesiis
lulis, &
seu con
venient
cere, &
ctorum
usum co
cunq; r
propag
giosos o
tium or
Monaste
tanquan
& sub S
mo fan
rum lic
absque
culo re

(f) Fa
ria, &c.

(g) Rel
Eremitica
obtenenda

recipere, & eorum usui applicare. (f) Nec non loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum ecclesiis, oratoriis, humili campanili, Cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere facultas recipiendi quoscunq; religiosos, (g) Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem vitam, convolare, & sub Societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtentâ, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in ea-

Cc 2

dem

(f) Facultas construendi nova loca, & Eremitoria, &c.

(g) Religiosi cujuscunque ordinis possunt ad hanc Eremiticam Religionem convolare, petita, licet non obtentâ licentia suorum Superiorum.

dem Societate, sive ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Postremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac fratribus sive Eremitis præfatis; ut ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Novitii, servitores, (h) familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præ eminentiis, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & indultis Apostolicis, vel aliter qualiacunque essent, quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub ap-
pro-

(h) Etiam familiares, & Benefactores, &c. gaudent Indulgentiis omnibus; peccatorum remissionibus, gratiis, &c. quibus gaudent cæteri alii ordines ejus-
cunque Religionis.

v
prohati
ac dege
Superie
Particu
missi, C
tores,
rumqu
cunqu
tim ex
decess
pressis.
libet ip
viva v
libet c
spiritua
in com
quom
gaude
posse
ulla di
partici
potiri
& vale
novo c
locum

prohatis regulis degentes, seu militantes,
ac degentia, seu militantia, eorumque
Superiores, Generales, Provinciales, &
Particulares Monachi, seu religiosi, Com-
missi, Oblati, Novitii, Familiares, Servi-
tores, Benefactores, & alia persona, co-
rumque Ecclesiae, Oratoria, & alia qua-
cunque bona; quae omnia, ac si nomina-
tim exprimerentur, dictus Clemens prae-
decessor haberi voluit pro sufficienter ex-
pressis, conjunctim, vel divisim, eis, & cui-
libet ipsorum in genere, vel in specie, etiam
vivae vocis oraculo, vel aliis quomodo-
libet concessis, seu concedendis, tam in
spiritualibus, quam temporalibus, & tam
in communi, quam particulari, seu aliis
quomodolibet utebantur, potiebantur, &
gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere
possent, quomodolibet in futurum absq;
ulla differentia, tam in communi, quam
particulari, vel aliis quomodolibet uti,
potiri, & gaudere liberè, & licitè possent,
& valerent, in perpetuum, ac etiam de
novo concessit pariter, & indulgit, & in eis
locum habere voluit; ac si eisdem om-

nia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent : exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac ut dum privilegiorum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cujuslibet dictorum ordinum Congregationum, Societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis prout in favorem dictæ Societatis, ejusq; Superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Novitiorum, familiarum, servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorum bonorum, & aliorum cæterorum ejusdem Societatis ostenderentur : vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in judicio quàm extra, & aliis locis, quibus opus foret : ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremitiorum, & Monasteriorum, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum à sede

sede prædicta emanassent, ac eis, & cui-
libet ipsorum fuissent immediatè con-
cessæ, mandavit. Necnon quod litera-
rum desuper conficiendarum transumptis
manu Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus Prælati Ecclesiastici munitis ubiq;
staretur, prout originalibus literis staretur,
& plena fides in judicio, & extra adhibe-
retur; quæ eisdem desuper conficiendis
literis daretur, si essent exhibitæ, vel osten-
sæ: Quodque literæ ipsæ desuper confi-
ciendæ, cum confectæ forent, ac in eis con-
tentâ quæcunque sub quibusvis revoca-
tionibus, modificationibus, limitationi-
bus, suspensionibus quarumcunque lite-
rarum, gratiarum, & dispositionum, per
ipsum Clementem prædecessorem, & Se-
dem prædictam etiam motu proprio, &
ex certâ scientia, seu ad Imperatoris, Re-
gum, & Ducum instantiam concessis &
concedendis, nullatenus comprehende-
rentur, sed semper ab illis excepta essent,
& esse censerentur. Et quoties revocata
modificata, limitata, suspensa, aut alte-
rata forent; toties in eo statu, in quo

ante revocationem, modificationem, limitationem, & suspensionem hujusmodi repositæ, restitutæ, & reintegratæ, ac si opus foret de novo concessæ essent, & esse censerentur: Et quotiescunque per aliquem, aut plures actus, contra ea, aut ipsorum aliqua, à quoquam cujuscunque dignitatis, status, gradus, & conditionis foret, ex negligentia, vel ignorantia illorum, quibus ea concedebantur, aut aliquavis causa scienter, vel ignoranter attemptari, vel attemptata observari contingeret, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratiis, indultis, & privilegiis hujusmodi præjudicium generaretur; sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permanerent, easdem litteras, absque aliorum instrumentorum, litterarum prædictarum productione, & ostensione ad probandum plenè omnia, & singula superius enarrata, & specificata in judicio, & extra ubique sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et si forte contingeret aliquod du-

dubium
prædece
fuis sup
modi,
emergi
jurisper
cietatis
particu
interpre
Judice
delega
Audit
Cardin
ri debe
quacun
di facul
que, in
tempt
luit, &
triarch
batibu
constit
tropoli
sitarum
triarch

dubium in dictis per ipsum Clementem
prædecessorem confirmatis, aut litteris
suis super præmissis conficiendis hujus-
modi, aut aliquo eorum pro tempore
emergi, data verborum ambiguitate, &
jurisperitorum interpretatione, dictæ So-
cietatis de novo erectæ, ac illius locorum
particularium, & personarum favorem
interpretari debere, sicque per quoscunq;
Judices ordinarios, & extraordinarios, ac
delegatos, & causarum Palatii Apostolici
Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinales sententiarum, judicari, & diffini-
ri debere, sublata eis, & eorum cuilibet,
quacunq; alia judicandi, & interpretan-
di facultate, & auctoritate, irritum quo-
que, inane, quicquid secus fieri, sive at-
temptari contingeret, decrevit. Ac vo-
luit, & concessit universis, & singulis Pa-
triarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, Ab-
batibus, & aliis in dignitate ecclesiastica
constitutis personis, ac quarumcunq; Me-
tropolitanitarum, & Cathedralium eccle-
siarum Canonicis, necnon præfatorum Pa-
triarcharum, ac Archi-Episcoporum, &

Episcoporum in Spiritualibus Vicariis, & Officialibus Generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios litteras de super conficiendas huiusmodi cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; soleniter publicantes, ipsisque Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdē Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere non permit- tentes ipsos, seu ipsas super his per quos- cunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contra- dictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna juris remedia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas ite- ratis vicibus aggravandi; Invocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachii secu- laris. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum an-
num

num valorem secundum communem
extimationem, tam benefici uniendi,
quam illius, cui unio fieri peteretur, alio-
quin unio non valeret: Et semper in unio-
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset. Necnon Pauli præ-
decessorum prædictorum, ac similis me-
moræ Innocentii IV. contra exemptos
edita, quæ incipit Volentes: Necnon qui-
bus cavetur, quod nullus extra suam Civi-
tatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis
casibus, & in illis ultra unam Dietam à
fine suæ Dioc. ad iudicium evocetur; seu
ne Iudices à sede prædicta deputati extra
Civitatem, vel Dioc. in quibus deputati
forent, contra quoscunque procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere
præsumerent, Bonifacii VIII. Roman.
Pontificum etiam prædecessorum nostro-
rum, & de duabus dietis in Concilio Ge-
nerali edita, dummodo non ultra Tres
dietas aliquis dictarum litterarum desu-
per conficiendarum auct. non trahere-
tur, & quibusvis aliis Apostolicis, nec-
non Provincialibus, & sinodalibus Con-
ciliis

ciliis editis, generalibus, & specialibus
 Constitutionibus, & ordinationibus, ac
 prædictarum Ecclesiarum, Monasterio-
 rum etiam Sancti Antonii de Sancto An-
 tonio, Ordinis Sancti Augustini Vienen.
 Diac. & religiosorum locorum, ac ordi-
 num quorumcunque etiam Calmaldulen.
 huiusmodi, & aliorum etiam Mendican-
 tium, & non mendicantium statutis, &
 consuetudinibus etiam illis, in quibus ca-
 vebatur; ut mulieres ad dictum Eremi-
 torium Sancti Hieronymi de Pascilupo sub
 excommunicationis latæ sententiæ pæna
 nunquam accederent, juramento, confir-
 matione Apostolica, vel quavis firmitate
 aliâ roborato, privilegiis quoque, & in-
 dultis, ac litteris Apostolicis Calmaldulen.
 aliisque Ordinibus Mendicantium, &
 non mendicantium, & Militiarum Eccle-
 siis, Monasteriis, & Sancti Antonii huius-
 modi, necnon Universitatibus, Congrega-
 tionibus, Societatibus, Communitatibus,
 Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis
 per eundem Clementem prædecessorem,
 & sedem prædictam, sub quibusvis verbo-
 rum

rum formis, & clausulis etiam derogatori-
arum derogatoriis, aliisque efficacioribus,
& insolitis, illis præsertim, quibus inter alia
caveri dicebatur expressè, quod nulli fra-
tres, seu Monachi, de dictis etiã Mendican-
tium ordinibus, ad alium ordinem etiam
strictiorem transcentes, per Superiores
Priores, & alios fratres ordinum, aut So-
cietatum, ad quos si transierint, etiam de
licentia eorundem Superiorum petita, &
obtentâ, recipi, & admitti possent; aliàs
recipientes, & recepti excommunicatio-
nis sententiam incurrerent, ipsique sic, vel
alio modo recepti, ad aliquod Officium,
seu Prælaturam ejusdem ordinis, in quo
recipiebantur, eligi non possint, absque
Apostolicæ sedis speciali, & expressa li-
centia, per ipsius sedis patentes litteras
concedenda, facientes plenam, ac certam,
& determinatam de statuto, & ordinatio-
ne hujusmodi expressam, & individua
mentionem. Quibus omnibus etiam si
pro eorum sufficienti derogatione de il-
lis, eorumque tenoribus specialis, speci-
fica, expressa, & individua mentio, seu
quæ-

quævis, alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, dictus Clemens prædecessor eorum omnium tenores, & formas illorum concessionum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro expressis habens, illis aliàs in suo robore permansuris, ea vice duntaxat auctorit. prædicta specialiter, & expressè derogavit, cæterisque contrariis quibuscunque. Ne autem de absolutione, erectione, institutione, approbatione, confirmatione, suppletionem, concessione, assignatione, exemptione, liberatione, susceptione, inhibitione, statuto, ordinatione, indulto, voluntate, mandato, decreto, & derogatione prædictis, pro eo, quod super illis dicti Clementis prædecessoris ejus superveniente obitu litteræ confectæ non fuerunt, valeat quomolibet hæsitari, ipsique Major, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorum frustrentur effectui, volumus, & similiter Apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, confirmatio, suppletio, concessio, assignatio

natio
inhibiti
tum, v
derogati
modi p
bris, su
illis ipsi
sub ejus
ut super
fentes
lutione
approbati
tionem
exemptio
nem, in
nem in
tum, de
tis, præ
ciant,
minien
versis,
nostris
scopis,
person
tutis,

natio, exemptio, liberatio, susceptio, inhibitio, statutum, ordinatio, indultum, voluntas, mandatum, decretum, & derogatio Clementis prædecessoris hujusmodi perinde à Die Tertio Nono Septembris, suum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Clementis prædecessoris litteræ sub ejus diei Dat. confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentis litteræ ad probandum plenè abolutionem, erectionem, institutionem, approbationem, confirmationem, supplementationem, concessionem, assignationem, exemptionem, liberationem, suspensionem, inhibitionem, statutum, ordinationem indultum, voluntatem, mandatum, decretum, & derogationem Clementis, prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Quo circa universis, & singulis venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitan. & aliarum
Eccle-

Ecclesiarum Canonicis , ac eorundem Patriarcharum , Archi - Episcoporum , Episcoporum , Vicariis in Spiritualibus , & Officialibus Generalibus per Apostolica scripta mandamus ; quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , præsentes litteras , & in eis contenta quaecunque , ubi , & quando opus fuerit , ac quoties , pro parte Majoris , Visitatorum , Priorum , Officialium , & Fratrum , Prædictorum , seu aliorum eorum desuper fuerint requisiti , solenniter publicantes , eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra præsentes litteras , & in eis contenta huiusmodi firmiter observari , ac singulos , quos eadem præsentes litteræ concernunt , illis pacifice gaudere ; non permittentes eos desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari , perturbari , aut inquietari : Contradictores quoslibet , & rebelles per censuram Ecclesiasticam , & alia opportuna juris remedia , appellatione postposita , compescendo , ac legitimis suis

per

per his
suras , &
aggrava
fuerit , a
luntaten
decessor
omnibu
commu
indultu
excom
Aposto
pressam
to huj
omnino
nostræ
infringe
traire.
præsum
tentis
Aposto
Datum
carnati
gentes
Novem
Primo.

per his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando: Invocato etiã ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, juxta voluntatem, & concessionem Clementis prædecessoris hujusmodi. Non obstantibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel divisim, adicta sit sedē indultum, quod interdici suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Tertio Nonæ Novembris. Pontificatûs nostri Anno Primo.

*Confirmatio Indultorum , seu
Privilegiorum , ac Indulgentia-
rum ; necnon Statuti , sive Decreti Capitu-
li Generalis , ac extensio Constitutionis fel-
rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambi-
tiosam ad Eremitas Camaldulenses
Montis Coronæ.*

CLEMENS PAPA NONUS

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

EX inuncto Nobis divini-
nitus , meritis licet impa-
ribus , Apostolicæ servi-
tutis officio , ad ea liben-
ter intendimus , per quæ
felici Congregationum quarumlibet , præ-
sertim Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ successui , & Religioso-
rum in ea Altissimo famulantium quieti ,
spiritualique consolationi providetur , ac
ut Privilegia , Indulta , & Indulgentiæ per
Romanos Pontifices Prædecessores No-
stros

stros eis
sistant , q
toritate
robur , p
lubriter
Camald
& devot
mæ , &
militan
per lon
plari R
timon
hilomin
Papa VI
Camald
Aretina
ronæ O
nullius
mos M
ria loca
tia , inv
raverat
gatione
nuncup
ut Cam

stros eis concessa, eò firmiùs illibata persistant, quo sapius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspiciamus, salubriter expedire : Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & devotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper floruerit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremitum Camaldulensem Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusinæ, seu nullius Diœcesis, earumq; respectivè Eremitas Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, invicem perpetuò univerat, incorporaverat, ac in unam solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam crexerat, & instituerat, ita ut Camaldulensis Hetruriæ Eremitus totius

Congregationis esset caput , ac ulterius unionem , & incorporationem , aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Civitatem sita , unâ cum omnibus aliis Eremitis , & locis , ab ea dependentibus , sive ad illam quomodolibet spectantibus , supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbaverat , & confirmaverat , inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos , ex una , ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici , Dominii Veneti , Regni Neapolis , Poloniæ , & Germaniæ , qui olim sub Congregatione Sacræ Eremiti Montis Coronæ comprehendebantur , ex altera , ac illos Pedemontanæ Nationis , ex reliqua partibus variæ lites , & dissensiones exortæ fuerint , Nos ob peculiarem , quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus , affectum , considerantes , nullum aptius remedium adhiberi potuisse , ad consequendam animorum quietem , & firmiorem charitatem , quam dictas Nationes separare , & reducere ad formam regiminis , quo gubernabantur ,

ante

ante ill
tam : p
corpora
sis Hetru
dictæ , ac
earumq
rum Re
ut præse
fore un
sive inc
maldu
fertur ,
annexis
Montis
decessor
tam , re
lavimu
omnin
dictas
forman
nes ref
prout
sub D
1667.
ploni

ante illarum unionem, ut præfertur, factam: propterea, dictas unionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivæ Eremitarum, & aliorum Regularium locorum, adinvicem, sic ut præfertur à prædicto Urbano Prædecessore unitorum, necnon aliam unionem, sive incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, ut præfertur, sitæ una cum eis dependentibus & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam ut præfertur, confirmatam, revocavimus, dissolvimus, & annullavimus, juribusque, & effectu penitus, & omninò evacuavimus, ac Nationes prædictas ab invicem separavimus, easque ad formam regiminis quo, antea dictas uniones respectivè gubernabantur, reduximus, prout in Nostreis litteris, in forma Brevis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Constit-

tutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione Eremitarum, de una Provincia, sive Natione ad alteram Provinciam, seu Nationem, juxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, revocavimus, cassavimus, ac similiter annullavimus, prout in aliis Nostreis litteris in eadem forma Brevis, desuper sub Datum Romæ, 23. Martii anni ejusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis uberius etiam continetur. Et cum sicut etiam accipimus, in Capitulo Generali habito, de præsentis anni pro majori Regularis disciplinæ observantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, sive decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, sive sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Major, sive sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, & officia quæcunque, aut quascunque alias bonorum gratias, mediante quorumcunque Principum, tam Eccle-

Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quàm secularium favore, à Sede Apostolica directè, vel indirectè, absque consensu Capituli Generalis impetraverit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, sive dignitate, munere, aut officio, aut quacunque alia honorum gratia, etiam si literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, sive decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex evidentia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis ex-cæatrix. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Julii præsentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium Præpositorum, cui hoc negotium
discutiendum commiseramus. prædictos
Eremitas Montis Coronæ amplioris gra-
tiæ favore prosequi volentes, prædicta-
rumque, & aliarum litterarum, etiam in
simili forma Brevis, si quæ sint, superinde
confectarum tenores, etiam veriores præ-
sentibus pro expressis habentes, statu-
tum, sive decretum prædictum, necnon
omnia, & singula Indulta, Privilegia, & In-
dulgentias, hætenus à diversis Romanis
Pontificibus Prædecessoribus Nostreis, ei-
dem Congregationi Eremitarum Camal-
dulensum Montis Coronæ concessa, ac re-
vocationes, dissolutiones, & separationes
Eremitarum Hetruriæ, & Congregationis
Montis Coronæ, ac Eremitarum Camal-
dulensum, propè Taurinum, sic ab invi-
cem per Nos factas, & revocationem sta-
tuti Urbani Prædecessoris Nostri hujusmo-
di super translatione Eremitarum prædi-
ctorum, aliæque per Nos gesta, & ordinata
pro majori, & firmitiori subsistentia, Apo-
stolica auctoritate approbamus, & con-
fir-

firmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, solennitatumque etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus, necnon Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octavo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro majori supradicti statuti, sive decreti corroboracione, ad eisdem Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ extendimus, illamque omnes comprehendere, ac eosdem ad ejusdem Constitutionis observantiam, strictè obligatos esse, cum earundem poenarum in dicta Constitutione contra transgressores comminatarum incurfu declaramus, ac eisdem Eremitis Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ itinerantibus, sive genus flexis, aut aliàs devotè Coronam Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam ultra aliàs Indulgentias, jam pro dictis Coronis recitantibus concessas,

de novo pariter, dicta auctoritate concedimus, & elargimur. Præsentes quoq; ex eo quod in præmissis, quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore, quovis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aliove quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concessio in iudicio, vel extra illud, uti, seu se juvari posse, neque sub quibuscunque similium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem prædictam, quibusvis de causis, etiam necessariis quomodolibet
fa-

faciendis comprehendī, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Majorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quodocunque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuo suffragari, ac omnibus illis, ad quos spectat, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca Dilectis Filiis Nostris,
nunc

nunc, & pro tempore existentibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vice-Cancellario, ac Causarum Curia Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentés committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentés has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Majoris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisquæ in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inviolabiliter observari, ipsosquæ Majorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunque quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, alia-

aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata forma Concilii Tridentini aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis: Dummodò quis ultra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Civitatem, vel Diœcesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus

busque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, harum serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die 15. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris

F. Murolo. Secret.

foris. G. ab Hinnesdael.

PAU.

PA

Ad I

bilia D
nasteri
turque
vendica
cum ma
triment
sumunt
rum, &
omned
miniun
thecam
tra tric
contra
in casib
bonis in
solitis,

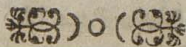
PAULUS PAPA II.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè, qui divinis, & humanis affectati damnatione postposita, immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare, præsumunt, occurrere cupientes, omnium rerum, & bonorum Eccl. alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, & contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & nunc cum Ecclesiarum evidenti uti-

utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut. præsentì fieri prohibemus. Prædecessorum N. Constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permanfuris. Si quis autem contra hujus nostræ prohibitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sint roboris, vel momenti. Et tam qui alienat, quàm is, qui alienatas res & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrant, alienantive rò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi animo (quod absit) perseveraverit indurato, lapsis

lapis mensibus eisdem, à regimine, & administratione suæ Eccl. vel Monasterii, cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Commendarii, & aliarum Ecc. Rectores, beneficia, vel administrationem quomodolibet obtinentes Prioratibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, Canonicatibus, præbendis, aliisque Eccl. cum cura, & sine cura secularibus, & regularibus beneficiis, quorum res bona alienarunt duntaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possitque per locorum ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privatae fuerint) liberè de jure conferri: nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter, aut generaliter reservata. Nihilominus alienatæ res. & bona hujusmodi ad Eccl. Monasteria, & loca pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, libere revertantur, Nulli ergo, &c.
Datum Romæ Anno Incarnat. Domini
1468. Kalend. Martii.

INDEX

PRIMÆ ET SECUN- DÆ PARTIS CONSTITU- TIONUM,

Primus numerus significat pagi-
nam, secun: num: marg:

A

Abbas: istud nomen Abbatis non est
in usu in Congregatione nostra, sed
Prioris & Majoris. pag. 32. n. 1.

Pralati debent observare doctrinam S. Be-
nedicti in descriptione Abbatis. pag. 27.
Regula Cap. 2.

Acceptare: Locum novum, qualem, à quibus
& quomodo debet acceptare. pag. 369. n. 1.
vide loca nova.

Accusator: Nisi probet aut convincitur qua-
lem panam subire debet. pag. 135. n. 5.

Denunciationes in visitationibus subscribi
debent. ibid.

Aqua

Aqua b

Dom

datu

ro d

Accen

Ecc

Accept

tur.

Adora

Acrun

lice

Aliena

Anima

nib

Antip

Annir

sol

n.

lau

cen

Anni

Vifi

INDEX.

- Aqua benedicta à quo debet benedicì diebus
Dominicis. pag. 92. n. 11. à quibus
datur, & quomodo Eremita stare in Cho-
ro debeant dum asperguntur. pag. 90. n. 5.
Accendere lucernas in Choro & Candelas in
Eccl. quis debeat. pag. 76. n. 7.
Acceptator personarum, quomodo punia-
tur. pag. 158. n. 2.
Adoratio Crucis, & quo ordine. pag. 112.
n. 21.
Acrumina & fructus non possum colligi sine
licentia. pag. 188. n. 20.
Alienatio quid in illa observari debet.
pag. 36. n. 3.
Animalia clamosa & latrabilia exceptis ca-
nibus prohibentur. pag. 54. n. 5.
Antiphona quomodo, & à quibus dicuntur.
pag. 74. n. 4. 5.
Anniversaria quot, pro quibus & quando ab-
solvuntur, & si possunt transferri. p. 170.
n. 14. in illis quot Candelæ tempore missæ,
laudum & in medio Eccl. ad tumbam ac-
cenduntur. pag. 171. n. 15.
Anni Pralatura, vide Pralatura, Major,
Visitator & Prior.*

INDEX.

- Anni Professionis, vide Professio, Major Vi-
sitator, & Prior.
- Apostata & Fugitivus debet quæri à Supe-
riore. pag. 136. n. 1. quando revertitur
qualem pœnam incurrat. pag. 137. n. 1.
quid debet observari in recipiendo. ibid.
potest dispensari ad pralaturas & quo-
modo. pag. 137. n. 2. Qui sine licentia
vadit Romam aut ab Eremo ad Eremam,
qualem incurrit pœnam. pag. 138. n. 4.
- Appellatio facta, & in quo casu suspendit pœ-
nam. pag. 284. n. 16. 17.
- Arbores prohibentur scindi etiam à Priore
& quomodo. pag. 15. n. 2. vide Sylva.
- Archivium pro conservatione scripturarum
& Bullarum in qualibet Eremo. p. 285. n. 19
- Arma relinquuntur ad portam Eremiti. pag.
294. n. 4. vide porta.
- Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis
sine licentia. pag. 242. n. 1.
- Artifices quibus debent consignari illorum
opera. ibid.
- Absolutio percussoris Clerici, ad quem spectat
si est publica. pag. 43. n. 9. Excommu-
nicatarum. pag. 203. n. 1. vide Cen-
sura,

INDEX.

sura, Generalis quoties fit in anno & quomodo. pag. 204. n. 2. 3. Non absol-
vuntur qui accipiunt sacras reliquias sine
prævia restitutione. pag. 149. n. 3.
Aspersio quando fit. pag. 90. n. 5. vide aqua
Benedicta. Abstinencia quomodo fit. pag.
182. n. 5. Cum fructibus in æstate quan-
do transfertur. *ibid.* qualibet septimana
fieri debet. *ibid.* Abstinencia assignata pro
pœna quomodo debet fieri. pag. 183. n. 6.
In Quadragesimis quando & quomodo fiat.
pag. 184. n. 9. quando dispensatur. *ibid.*
Conversis conceditur vinum & fructus.
ibid. Actus Capitulares fiunt. pag. 343.
n. 11. spectantes ad communem obser-
vantiam statim obligant. *ibid.* Qui ha-
beant vim legis, & quando pro revocatis
habentur. *ibid.* Definitores annotent quos
nolunt publicare. pag. 357. n. 2. spectan-
tes ad quamlibet Ereum quis teneatur
portare descriptos. pag. 359. n. 7. spe-
ctantes ad communem observantiam quo-
modo possunt annullari. pag. 370. n. 2.
Ave Maria datur signum illius post Comple-
torium & quom. in nocte post laudes in die

INDEX.

post nonam aut vespervas. pag. 98. n. 6.
 Intervals & tractus illius & quando di-
 citur flexis genibus pag. 99. n. 8. Datur
 signum simile mortuo Eremita. pag. 169.
 n. 12. Advocatus eligitur à Conventuali
 Capitulo. pag. 36. n. 3.
 Autoritas Dieta. vide Dieta: Majoris cum
 visitatoribus. pag. 361. n. 1. Solius Ma-
 joris circa correctionem. ibid. Cum visi-
 tatoribus in dubiis. pag. 364. n. 8. In
 negotiis gravibus. ibid. In Conducendis
 visitatoribus pro visitatione particulari.
 pag. 366. n. 12. In limitanda visitato-
 rum autotitate aut in assignatione socii vi-
 sitatori uno. pag. 366. n. 14. In eligendis
 visitatoribus. pag. 367. n. 16.

B

Balneum quando à quibus à quot medicorum
 Consilio conceditur. pag. 167. n. 8. Cui
 conceditur adeundi balneum debet illi dari
 socius & pecunia. ibid.
 Ballotatio. Qui procurat ballotationem aut
 votum pro se vel pro aliis pro obtinendo
 aliquo officio qualem pœnam subeat vide
 offi-

officiu
 affirm
 paria
 debet
 pag. 3
 negoti
 pag. 3
 latis i
 do ite
 vide
 Banditi
 bent
 Barbam
 usus c
 Barbiton
 strui
 Barbiton
 terti
 quon
 sine
 dies
 pote
 Benedic
 omni

INDEX.

officium Calculus Candidus negat, niger affirmat. 326. n. 2. Quando sunt vota paria quid faciendum. *ibid.* nulla ratione debet perveniri ad Cognitionem calculus pag. 344. n. 14. Practicatio secreta de negotiis Capituli Generalis, prohibetur. pag. 345. n. 15. Ordo ballotandi pro Prelatis in Diffinitorio. pag. 350. n. 7. Quando iterato fit ballotatio & nominatio. *ibid.* vide Definitorium.

Banditi Debitores aut Contumaces non debent recipi in nostris locis à Prioribus. pag. 229. n. 7.

Barbam debent alere nostri Eremita & quis usus crinium circa os. pag. 297. n. 5.

Barbitonsorium quale & quibus rebus instruitur. *ibid.*

Barbitonsor qualis eligi debet. *ibid.* *Omni tertia septimana vadat aut tondeat & quomodo.* *ibid.* Qui transit hoc tempus sine licentia privatur vino. *ibid.* Quales dies deputati ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia. pag. 298. n. 6.

Benedictio rerum necessariarum renovatur omni anno. pag. 155. n. 8.

INDEX.

- Benedictio mensæ.* pag. 178. n. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus.
 pag. 192. n. 1. 2.
Bireti duo Conceduntur. pag. 239. n. 14.
non utitur solus biretus. pag. 238. n. 13.
Bestia non vadant per Eremum & intrent
illam ad quem spectat. pag. 295. n. 6.
Breviarium monasticum debet observari in
toto. pag. 68. n. 1.
Bursa quando Consignantur depositario tem-
pore Capituli Generalis. pag. 336. n. 3.
quando redduntur Prioribus. p. 360. n. 8.

C

- Calepodia de ligno dantur cooperta.* pag. 288.
 n. 13. *discooperta possunt portare Re-*
clusi. pag. 26 n. 10.
Campanæ Nostrarum Eremorum quot &
quales. pag. 10. n. 1. vide *Missæ.*
Candela quando debent accendi super Alta-
re. pag. 80. n. 1. 2. *quis accendit.* pag. 81.
 n. 2. *In festis primæ Class. & secunda in qui-*
bus celebrat superior quot accenduntur &
cujus ponderis, item in Missis Conventua-
libus in festis duplicibus & semiduplici-
bus

bus in
 maru
 sunt
 cession
 Altar
 Sabb
 Alba
 In an
 lectur
 Canes pe
 Capecal
 Capitulu
 rale,
 Capitulu
 Capit
 habet
 Etat
 ad q
 Rev
 & q
 Dom
 2. 3.
 va,

INDEX.

bus in Vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum. pag. 94. n. 15. Cujus ponderis sunt quæ portantur ab Eremitis in processionibus. pag. 111. n. 18. in triangulo Altaris, in adoratione Crucis, in hastili Sabb Sancto, in die Purificationis. ibid. Albae esse debent excepto. pag. 112. n. 20. In anniversariis & exequiis ad Catalectum. pag. 170. n. 14. Canes permittuntur pro Custodia. p. 54. n. 5. Capecalia Eremitarum qualia debent esse. pag. 119. n. 4. Capitulum triplex fit in Congregatione, Generale, Conventuale & Culparum. p. 34. n. 1. Capitulum Conventuale: quale sit signum pro Capitulo. Conventuali. pag. 35. n. 2. quis habeat vocem in illo. ibidem. ad quem spectat proponere negotia tractanda. ibidem. ad quæ negotia adunatur. pag. 36. n. 3. Revelare tractata in Capitulo prohibetur & quæ pena. pag. 37. n. 4. facit Officiales Domus quando & quomodo. pag. 279. n. 2. 3. Concedit licentiam fabricandi novæ. pag. 286. n. 24.

INDEX.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. pag. 209. n. 1. 282. n. 11. fit in sabb. aut alio die. pag. 280. n. 7. Quo ordine. pag. 282. n. 8. 9. 10. quomodo dicuntur Culpa. idid. quo ordine. ibid. vocantur negligentes pag. 284 n. 15. illuc congregantur omnes Eremitae ad initium Capituli Generalis. pag. 323. n. 2. & ad audiendam lectionem Actuum cap. pag. 358. n. 4. 5.

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam. pag. 19. n. 10. ubinam Celebretur & qui cibi dantur feria Quarta. 182. n. 4. in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma. pag. 204. n. 2. 3. In qua etate dispensat cum Novitiis. p. 243 n. 1. Cum quali advertentia recipit Religiosos alterius Ordinis. pag. 245. n. 3. Dispensat pro susceptione Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis. pag. 268. n. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag. 307. n. 4. Quo tempore Celebretur, quam ob causam, ubi & quando potest tempus celebrandi prolongari aut abbreviari. pag.

INDEX.

317. n. 1. Qui tenentur venire ad Capitulum. pag. 199. n. 1. Qualis pena in absentes. pag. 319. n. 1. Priores de Polonia saltem quarto anno veniunt & cum quo, pag. 320. n. 2. Non potest venire non Prælati nisi vocetur, & qualis pena. ibidem. Cum quali quantitate pecunie vixit Prior. pag. 321. n. 4. ferat secum Computum suæ Eremitæ. pag. ibid. n. 5. 6. Absens tenetur mittere, alias incurrit penam. pag. 322 n. 7. Quo die debet inveniri in loco qui vadit. pag. 191. n. 8. Forma introductionis Capituli. pag. 322. n. 1. Quando datur primum signum & quomodo, qui convenient & quo, fit Ora. pag. 323. n. 2. Quis facit Exhortationem, quo fine & quis disponit. pag. ibid. n. 3. Quomodo fiant electiones & sua requisita. pag. ibid. n. 1. 2. vide electionem. Quid observatur cum litteris scriptis ad Capitulum. pag. 340. n. 4. Quæ annihilantur præteriti Capituli. pag. 343. n. 10. Dispensat cum annis professionis pro electione Majoris, Visitatoris & Prioris in quo casu. pag. 353. n. 6. Acceptat nova loca
cum

INDEX.

- cum quali advertentia. pag. 369. n. 1. 2.
vide Definitior, Definitorum.
- Caput quando profunde inclinatur. pag. 107.
n. 8. Quando in Choro & in Ecclesia tene-
tur coopertum, discoopertum & medioco-
opertum. pag. 108. n. 11, 12. Non tenen-
tur infirmi. pag. 109. n. 13. Quando de-
tegitur & inclinatur coram aliis. p. 275.
n. 2. 3. supra nunquam portatur solum
biretum. pag. 238. n. 13.
- Carceres. Cum in carceratis non licet loqui.
pag. 129. n. 1. Quando incarcerantur
Apostata aut fugitivi. pag. 136. n. 1. pag.
138. n. 3. qui vadit Romam sine licentia.
ibid. n. 4. qui vadit de Eremito ad Eremitum.
ibid. qui vadit ad P. Majorem ob recur-
sum. p. 139. n. 5. vide Apostata fugitivo,
pena, proprietas, percussio.
- Carnes prohibentur manducari cujuscunq;
generis & quæ coquuntur cum carne &
juscula carnis. p. 190. n. 1. cum Consilio Me-
ci facile conceditur esus. ibid. secularibus
non conceduntur intra Cruces Eremiti. pag.
191. n. 2. manducans qua punitur pena,
Pralatus à quo punitur. pag. 191. n. 3.
- Casus

Casus res
siti ad
rium.
Prior
Cleric
quant
cinis.
cepto.
cet, p
intra
strati
n. 1
Omne
except
tur. p
trans
mun
sent
Cellerari
rali
qual
Sace
pag
143.
Prio

INDEX.

Casus reservatos bene norint Eremita expo-
siti ad Confessiones excipiendas sacula-
rium. pag. 43. n. 7. Casus reservare potest
Prior. pag. 43. n. 9. Publica percussio
Clerici reservata Priori, ibidem. Cella
quantum distat à Cella, ab Ecclesia, ab Offi-
cinis. p. 26. n. 4. non potest intrari ex-
cepto. pag. 18. n. 7. In vestibulo loqui li-
cet, pag. 18. n. 8. qui intrat aut permittit
intrare quam pœnam subit, ibid. Seque-
stratus in Cella non licet loqui. pag. 129.
n. 1. Visitatur bis in anno. pag. 154. n. 5.
Omnes Cella habent communem clavem
excepto. pag. 155. n. 6. in die non claudi-
tur. pag. 155. n. 7. de una ad aliam nihil
transportatur. pag. 156. n. 10. tenetur
munda. pag. ibid. Visitatur à visitatoribus
sente Priore. pag. 367. n. 15.
Cellerarias qualis eligitur à Capitulo Gene-
rali aut Conventuali. pag. 142. n. 2.
quales libros tenetur habere, ibid. n. 3.
Sacerdos debet esse 5. annorum professus.
pag. 142. n. 2. Quale Officium illius. pag.
143. n. 4. 5. totum facit cum consensu
Prioris, reddit computum quolibet Mense.

quid

Casus

INDEX.

- quis Coadjutor Cellerarii. p. 146. n. 9. 10.
 Conservat pecuniam. pag. 153. n. 1. si
 commiserit fraudem. pag. 154. n. 3. visi-
 tat Cellas cum Priore. ibid. n. 5. partialis
 punitur. pag. 158. n. 2. facit provisionem
 pannorum quando. pag. 235. n. 1. 2.
 Cera, vide Candele.
 Ceremonie in choro quomodo fiunt & debent
 observari. pag. 68. n. 1. 2. 3.
 Cerei accenduntur ante Altare majus, ad ele-
 vationem extinguuntur, post communio-
 nem, in aliis Capellis unus solus. p. 94 n. 16.
 Cereus Paschalis cujus ponderis, quando debet
 ardere & quo die extinguitur. pag. 111.
 n. 19.
 Clericus, illius publica percussio reservatur
 Priori. pag. 43. n. 9. recitat psalterium
 cum Requiem in fine psalmi toties quoties
 fit Anniversarium. pag. 170. n. 14. Quot
 psalteria absolvit pro quolibet defuncto
 Eremita. pag. 172. n. 17. Ordinatus
 Prasbyter quem locum recuperat. p. 263.
 n. 1. Diaconus receptus ad habitum non
 precedit Novitium antecederet suscep-
 tum. pag. 264. n. 3. ad quem spectat pro-
 motio

INDEX.

motio Clerici ad Ordines & à quo exami-
natur. pag. 268. n. 1. post quinque annos
Professionis promovetur ad sacerdotium
& quando cum his annis dispensatur. ibid.
n. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam
incurrit. pag. 269. n. 3. quali scientia
debet instrui. pag. ibid. n. 5. unum psal-
terium absolvit qualibet septimana. pag.
102. n. 1. vide Eremita hebdomadarius.
Chorus constituitur in illo sine sustentamen-
to excepta infirmitate & senectute pag.
106. n. 6. in Choro respiciat alter alterum
quando genuflexi manent. ibidem. Confor-
mitas Observatur. pag. 109. n. 14. finito
officio nemo recedit de choro ante superio-
rem excepto &. pag. 110. n. 15. nullus
chorum intrat sine pallio. pag. ibid. n. 16.
Hospites seculares & Religiosi non intro-
ducuntur in chorum sine scitu Superioris
ibid. summum silentium in choro, & pena
in fractores. pag. 224. n. 1. in choro quis
corrigit. pag. 225. n. 2.
Cibi quomodo disponuntur per totum annum.
pag. 181. n. 1. pag. 182. n. 4. 5. 8. 9. pag.
185. 186. 187. 188. quales in vigilia
Na

INDEX.

Nativit. Domini & sabbato sancto. pag. 185. n. 10. feria 6. quando occurrit festum Nativitatis Domini, & S. Romualdi. pag. 185. n. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. pag. ibid. n. 15. quales parantur in Cella pag. ibid. n. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. pag. ibid. n. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. pag. 182. n. 4. tempore rogationum. pag. ibid. n. 4.
Cilicium potest portari cum licentia Confessarii à Professo, à Novitio cum licentia sui Magistri. p. 120. n. 2. Cingulus choristarum & Conversorum. pag. 238. n. 12. Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorii, quando jejunatur. pag. 182. n. 3. fit cum fructibus aut pane. pag. 188. n. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorum & Orationem. pag. 194. n. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. pag. 121. n. 2. quales Culpa sunt leves, quales graves & earum penitentia. pag. 123. n. 2. graviores. pag. 126. n. 1. 2. quomodo se gerant Superiores cum talibus pag. ibid.

ibid.
bean
crete
grav
2. in
fioni
n. 1.
obser
Commu
cept
Qua
In Ca
pag.
ordin
pag
duo
Cape
quat
337
repe
Comple
adve
n. 6.
tur.
rium

INDEX.

ibid. n. 3. Culpa graviores quas penas habeant. pag. 127. n. 4. Culpa secreta, secreta puniuntur. pag. 128. n. 6. Culpa gravissima & earum pena. pag. 133. n. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis. pag. 210. n. 1. pag. 282. n. 11. Cum quo Ordine & observantia dicuntur. pag. ibid. n. 12. Communio debet fieri omni die Dominico excepto. pag. 43. n. 19. in Adventu & in Quadragesima nunquam omittitur. ibid. In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine pag. 44. n. 11. pro Communionem extraordinaria licentia petitur à Superiore. pag. ibid. n. 12. tempore Communionis, duo Cerei ardeant ante majus altare in Capellis unus. pag. 94. n. 16. Computist quatuor Capituli & eorum officium. pag. 337. n. 4. referunt Definitorio defectus repertos. pag. 346. n. 17. Completa qua hora absolvitur, & cum qualis advertentia datur signum illius. pag. 98. n. 6. signum illius & quando abbreviatur. ibid. post lectionem ante Completorium datur signum parva Campana. pag. 98.

INDEX.

98. n. 7. vide *signum*. Concurrentia voto-
rum in electione quomodo terminatur. pag.
333. n. 4. 5. 6. 7. Confessio intra novem
dies quilibet confiteri tenetur. p. 41. n. 2.
qui transit tempus sine licentia, quam pœ-
nam sustinet. pag. 41. n. 2. Generalem
Confessionem coram quo possunt facere
Novitii. pag. 256. n. 1. ante susceptionem
habitus cui possunt confiteri generaliter
Novitii. pag. 249. n. 12. ante professio-
nem. 256. n. 1. Confessarii exponuntur
à Priore, sine illius licentia potest mutari
pag. 41. n. 3. Eremita hospites cui pos-
sunt confiteri. *ibid.* pag. 42. n. 6. Novus
Sacerdos non exponitur sine prævio exa-
mine & approbatione. pag. 42. n. 4. in ne-
cessitate potest Prior exponere novum Sa-
cerdotem usq. ad visitationem. *ibid.* Depu-
tati pro secularibus approbatur à Diæce-
siano. p. 43. n. 7. Confessarii possunt absol-
vere ab iis à quibus & Prior excepto, &c.
pag. *ibid.* n. 9. Sed non reliquiarum ac-
ceptores absq. prævia restitutione. pag.

149. n. 3.

Con-

Conform
vesti
Conjura
scipl
Confer
li.
Consu
serv
Contra
Contum
Conver
Coper
Copiam
Gene
tunt
Conver
septi
n. 1.
cum
feria
rio,
funct
Miss

INDEX.

- Conformitas in Ceremoniis. pag. 109. n. 14. in
vestimentis & in omnibus. pag. 110. n. 15.
- Conjuratio contra Superiorem punitur di-
sciplinâ Circulari. pag. 311. n. 2.
- Conservator eligitur à Capitulo Conventua-
li. pag. 36. n. 3.
- Consuetudines antiquas Religionis curet ob-
servari P. Major. pag. 362. n. 3.
- Contradictor Superiori punitur. p. 311. n. 2.
- Contumaces aula. pag. 229. n. 7.
- Conversatio cum hospitibus prohibetur. pag.
54. n. 6.
- Coperta quales, & quot conceduntur. pag.
119. n. 3.
- Copiam rationum portat Prior ad Capitulum
Generale. pag. 321. n. 6. Quando mit-
tuntur. ibid.
- Conversus tenetur ire ad Matutinum, &
septies laudare Deum per diem. pag. 87.
n. 1. 3. recitat 82. Pater & Ave Maria
cum quali divisione. pag. 87 n. 2. diebus
ferialibus debet adesse Prima & Completo-
rio, festivis verò & vespers ac officio de-
functorum. pag. 87. n. 2. Quis prima
Missa inservit & pulsat pro illa. pag. 89.
- Ff 2 n. 2.

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Anniversario. pag. 170.
- n. 14. quot pro subditis aut Prelatis defunctis debet dicere. pag. 172. n. 17. facit abstinenciam solitam cum fructibus & vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam. pag. 200. n. 2. quot libros potest habere. pag. 270. n. 7.
- Casus. quantum datur casei qualibet septimana. pag. 187. n. 18.
- Correctio diversa juvenum ac senum. p. 121.
- n. 2. in Choro ad quem spectat. pag. 207.
- n. 2. quomodo ibi fiat Correctio. pag. 208.
- n. 3. in definitorio nunquam omittitur Correctio Prelatorum. p. 342. n. 8. vide Major, Visitator, Prior, Superior, Error.
- Calcei Prohibiti Eremitis. pag. 237. n. 11.
- Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula. pag. 316. n. 5. observari debent. pag. 370. n. 1. Quomodo possunt revocari, mutari, & alterari. p. ibid. n. 2.
- Crucis ponuntur grandiores, distantes à porta Eremiti. pag. 19. n. 9. vide mulieres.
- Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante,

te, &
Coquus a
ra &
tur i
omni
Coquere
acru
Crepitas
Curam
Custos (y
Debiles
pag. 1
ticular
cipiu
Deci
Deposita
Prior
nitor
posita
Depositi
can(a

INDEX.

te, & ab aliis Eremitis. pag. 112 n. 21.
 Coquus durat per annum in suo officio ejus cu-
 ra & obligatio. pag. 161. n. 1. 2. 3 4 da-
 tur illi socius. pag. 162. n. 5 Colligit ex
 omnibus hortis pro usu culinae. pag. 188.
 n. 20.

Coquere in cella non licet præter fructus &
 acrumina. pag. 186 n. 16.

Crepitas vel Calceos quales portant Eremitæ.
 pag. 238. n. 13.

Curam animarum non exercent Eremitæ.
 pag. 17 n. 6.

Custos sylvarum. pag. 151. n. 7. vide sylva.

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti.
 pag. 119. n. 5. præter viaticum datur ve-
 ticulum. pag. 302. n. 10 debitores non re-
 ciipiuntur in locis nostris. pag. 229. n. 7.
 Decima, vide Taxa.

Depositarius, in ejus manu deponitur pecunia
 Priorum & Visitatorum, eligitur à Desi-
 nitorio. pag. 336. n. 3. quando reddit de-
 positam pecuniam Prælati. p. 360. n. 8.

Depositio, Prælati infra annum ob quam fit
 causam & quo ordine. pag. 363. n. 5. 6.

INDEX.

7. 8. definitores quid debeant legere. pag. 341. n. 7. Dieta quando fit ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet auctoritatem. pag. 318. n. 2. qui eo vadit incurrit penam. pag. 320. n. 3.
- Defensio. qualis prohibetur aliorum & propria. pag. 305. n. 1. de injusta & inordinata quid nascitur. pag. 306. n. 2. qui defendit iniquiter quomodo castigatur. pag. 307. n. 3. defensio rei. pag. 134. n. 4.
- Definitor quando debet exire de Definitorio, vide definitor, quis elegitur pro definitore. pag. 332. n. 1. eliguntur octo qualiter & quomodo. pag. ibid. n. 2. ab omnibus vocalibus dantur vota. pag. 333. n. 3. quis putatur obtinere. pag. ibid. n. 4. 5. Definitores eligunt scribam Capituli. pag. 335. n. 1. Vicarium Domus & alios Officiales. pag. 336. n. 2. tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam. p. 339. n. 1. Primus Definitor quando tenet locum Presidentis. pag. 341. n. 7. interrogantur Priores & corriguntur. pag. 342. n. 8. in Consultationibus quæ observantur. pag.

pag.
dient
ta. pa
admi
bran
Præ
te el
vatu
ibid.
pag.
bus
n. 3.
bus
neral
Diffinit
illo v
tere
omn
Pra
n. 2
Discip
gitu
Dispen
pag.

INDEX.

pag. 344. num. 13. in virtute S. Obedientie prohibitum est revelare tractata. pag. 345. num. 16. corriguntur mali administratores. pag. 346. n. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Pralatorum. pag. 347. n. 1. leguntur ante electionem. pag. 348. n. 2. quid observatur in nominatione Pralaturarum. pag. ibid. n. 3. quomodo scribantur chartula. pag. 349. n. 1. reservatur autoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag. 357. n. 3. qualem precedentiam habent his tribus diebus. pag. ibid. vide Capitulum Generale Præsidentis. pag. 335. n. 8.

Diffinitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag. 327. n. 3. Quando conveniunt omnes vocales. pag. 329. n. 1. Quilibet Prælatus renunciat Prælaturæ. pag. ibid. n. 2. remanent solum octo definitores. pag. 334. n. 7.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag. 219. n. 1.

Dispensatio silentii quoties & quando fit. pag. 51. n. 3. vide silentium.

INDEX.

- Dispensator datur pro adjutorio Cellerarii
quis debet eligi, suum onus. p. 146. n. 9.
non sit partialis. pag. 158. n. 2.
- Donatio. vide hereditas legata. p. 36. n. 3.
- Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis
exceptis fructibus. pag. 230. n. 1.
- Dormire, ubi & quomodo dormiunt Eremitæ.
pag. 118. n. 1. qua hora noctis vadunt dor-
mitum. ibid. Dormitio in die quanto tem-
pore quomodo & quando fiat. pag. 215. n. 1.
datur signum dormitionis. pag. ibid. n. 2.
eo tempore quilibet manet in Cella. p. ibid.
n. 3. finis dormitionis. pag. 216. n. 4.
quando jejunatur qualis finis dormitionis.
ibid. post matutinum non licet dormire sine
licentia. p. ibid. n. 5. ubi sunt nostra hospitia
non licet dormire extra illa. pag. 222. n. 1.
- Dubium quale declarat P. Major. p. 364. n. 8.
- Discere litteras possunt Eremitæ. pag. 269.
n. 5. vide lectio.

E

- Edificia nova quando & cum quali sunt li-
centia. pag. 286. n. 23, 24.
- Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro
mor-

INDEX.

*mortuo Eremita. pag. 173 n. 18. Reli-
 cta à novitiis convertuntur in usum Eccl.
 alias &c. pag. 259. n. 3. 4.*
Electio, officialium Eremita. pag. 278. n. 2. 3. 4.
vide officiales. Superiorum quomodo fiat.
*pag. 326. n. 1. iuramentum fit pro Ele-
 ctione meliorum legitur Const. de qualita-
 te eligendorum. pag. ibid. n. 1. fit cum cal-
 culis albis, & nigris. pag. ibid. n. 2. quid
 fiat in paritate votorum. pag. ibid. n. 2.*
*quales practicationes prohibentur in Ele-
 ctione vide practici officiales electi à defini-
 toribus, vide definitores, ante electionem
 quid observatur tempore Capituli. pag.*
347. n. 1. quid legatur pag. 348. n. 2.
*Præcedentia in electionibus & nomina-
 tionibus. pag. ibid. n. 3. Nova Electio &
 Nominatio quando. pag. 350. n. 7. quis
 electus recusat officium. pag. ibid. n. 8.*
Anni professionis pro electione Majoris.
pag. 352. n. 1. Visitorum. pag. ibidem.
*Priorum. pag. ibid. n. 6. de qua natione
 eligendus est Pater Procurator Generalis.*
pag. ibid. n. 5. Qualitates eligendorum.
pag. ibid. illorum numerus. pag. ibidem.

INDEX.

Electores qui jurant supra electionem meliorum. p. 326. n. 1. quando & qualiforma pag. 331. n. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum. pag. 205. n. 5. vide definitio Electio.

Eremus quantum distat à civitate & locis. p. 14. n. 1. intra sylvas. pag. 15. n. 2. Clausura muro. p. 16. n. 3. clausura non mutatur sine licentia. ibid. non intrant mulieres, vide mulier, Eremus Montis Coronæ Vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. pag. 271. n. 1. ex Eremo asportari res prohibentur à quo & quando. p. 359. n. 6. acceptare Eremum, vide locus novus. Eremita, modus illius vivendi. pag. 7. votum solemne facit. pag. 8. ubi habitat. pag. 15. n. 2. non egreditur sine licentia. pag. 16. n. 3. non se ingerit negotiis secularium & parentum. pag. ibid. n. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. pag. 17. n. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. pag. 18. n. 8. Cui confitetur in Eremo & in itinere. pag. 41. n. 3. 6. renunciat privilegiis. pag. 49. n. 3. quando, ubi, & de quo loquitur, vide silen-

*silenti
licenti
n. 6.
pag. 8.
cium
neat
Offici
pag.
Eccle.
n. 10.
cura
non
tia. p
in am
cella.
liter
lam.
culp
n. 4.
& q
Exerci
exce
qual
exer
rati*

INDEX.

*silentium, non loquitur cum Novitiis sine
 licentia, nec conversatur cum illis. p. 54.
 n. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
 pag. 89. n. 2. 3. absolvit nocte & die Offi-
 cium in Choro licet solus in Eremitio rema-
 neat & quomodo. pag. 103. n. 1. tempore
 Officii non egreditur de choro, excepto.
 pag. 104. n. 2. Quomodo debet intrare
 Eccl. chorum & Refectorium. pag. 110.
 n. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat
 curam rerum uti sacrarum. p. 151. n. 8.
 non facit majorem austeritatem sine licen-
 tia. pag. 195. n. 5. Qualis est in loquendo,
 in ambulando & in omni actione sua, ac in
 cella. p. 312. n. 2. 3. Quando peccat venia-
 liter aut mortaliter transgrediendo Regu-
 lam. p. 315. n. 3. obligatus est ad dicendam
 culpam & faciendam penitentiam. p. 316.
 n. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis,
 & quomodo corrigatur. pag. 206. n. 1. 2.
 Exercitium Corporale fit omni die una hora
 excepto, &c. pag. 212. n. 1. in qua hora,
 quali loco, quæ oratio dicitur ante & post
 exercitium. pag. 211. n. 2. Novitii sepa-
 ratim cum suo Magistro excepto, &c. pag.*

INDEX.

213. n. 3. Culparum Capitulum & panis
confectio impedit exercitium. pag. ibid.
n. 4. quale exercitium fit in Cella. pag. ibid.
n. 6. negligentes ad exercitium. pag. ibid.
n. 4. Excusatio auditur una vice, quando
licita. ibid.
Exequiæ, illarum ordo. pag. 170. n. 13.
Anniversaria. pag. 171. n. 15. 16. vide
mortuus, datur signum Campana minori
cum 20. ictibus. pag. 213. n. 5.
Ætas, tempus illius quale intelligitur. pag.
52. n. 5.
Evangelium in nocte cum quali Ceremonia,
cantatur à Superiore. p. 78. n. 1. in Missa
quando incensatur Evangelium. p. 91. n. 8.
Excommunicatio, quis potest excommunica-
re. pag. 309. n. 1. à reservata Priori non
absolvit Confessarius. pag. 43. n. 9. cum
quo ordine absolvitur à Priore & Forma.
pag. 203. n. 1. ultra Excommunicationem,
quali panapunitur percussor Fratris. pag.
309. n. 2.

F

- Fabricari quando potest. pag. 286. n. 23. 24.
vide Edificia nova.

Fa-

Familia
pag. 2
pro Ea
355.
n. 3. p
piunt
Ferire au
na.
Ferrame
Festum
dispe
n. 12
tionem
52. n
rior.
Dioc
Forma
Prof
Forma
licen
Fumus,
Fugitivu

INDEX.

- Familia Abbatia Montis Coronæ cui subest.*
pag. 291. n. 10. Visiatur à Priore. ibid.
pro Eremitis ordinatur à defnitoribus. pag.
355. n. 1. cum quali advertentia. p. 356.
n. 3. pro familia fratres destinatos reci-
piunt Priores. ibidem.
- Ferire ad mortem culpa gravissima, ejus pæ-*
na. pag. 133. n. 1. 2.
- Ferramentarius, ejus officium. pag. 150. n. 6.*
- Festum Natalis Domini, aut S. Romualdi non*
dispensat jejunium Regulare. pag. 185.
n. 12. de præcepto non admittit dispensa-
tionem silentii nisi necessitate cogente. pag.
52. n. 4. in quali celebrat officium supe-
rior. pag. 81 n. 2. Observantur festa
Diæcesis & Religionis. pag. 185. n. 11.
- Forma induendi Novitios. vide Novitius*
Professio.
- Forma victus observetur nec mutatur sine*
licentia. pag. 195. n. 4.
- Fumus, sua necessitas, quis faciat panes.*
pag. 296. n. 3.
- Fugitivus. p. 136. n. 1. vide Apostata.*

Pro-

INDEX.

Fructus, acrumina quando distribuuntur pag.
187. n. 17. Colligi sine licentia non possunt.
pag. 188. n. 20. dantur & recipiuntur
inter Eremitas. pag. 230. n. 1.

G

Genusflexio, in quibus hymnis & versibus fit
in choro. pag. 107. n. 9. fit coram Majore
& presidente. pag. 274. n. 1. coram Prio-
re solum in Cella. ibidem. Novitii coram
Magistro. ibidem. ad signum Ave Maria
excepto. pag. 99. n. 8. ad Elevationem SS.
Sacramenti in omni loco. pag. 93. n. 13.
ob quos errores in choro. pag. 206. n. 1.
Gloria in Excelsis. pag. 92. n. 9.
Gubernium universale totius Religionis spe-
ctat ad Majorem cum Visitoribus. pag.
272. n. 13.
Galeros albos possunt habere Eremitæ. pag.
238. n. 13.

H

Habitationes Eremitica quales. pag. 23. n. 3.
vide Eremitæ locus novus.
Habitare simul in Cella prohibitum p. 118 n. 1
Hebdo-

Hebdoma
choro
quis f
n. 8.
nita i
ibid.
vide
Hebdom
qua
dicit
quan
lenn
dine
serva
lum
bus.
succe
finit
Hebdom
mun
proc
alias
exce
fran

INDEX.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda Missa. pag. 74. n. 4. quis facit Officium pro impedito. pag. 77. n. 8. quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostrationem. pag. ibid. n. 9. stando dicit Orationem pag. 107. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & qua legit ad horas. pag. 74. n. 5. cum quo dicit Invitatorium in medio Chori & quando. ibid. inservit Missæ in festis solennibus. pag. 75. n. 6. quando & quo ordine accipit & dat pacem. ibid. qua observat & dicit. pag. 92. n. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet & in quibus. pag. 75. n. 6. Quando impeditus quis succedit. pag. 77. n. 8. Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. pag. ibid n. 9.

Hebdomadarius Conversus, sua diligentia & manus. pag. 76. n. 7. portat Crucem in processionibus. ibid. impeditus mittit alium alias & c. ibid. inservit Missæ Conventuali excepto & c. ibid. adjuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdotem in Sacra-

prio,

INDEX.

- crario, quando. *ibid.* ad Matutinum & primam vocat absentes. pag. 200. n. 1.
- Herbæ non possunt accipi ex omnibus horis. pag. 188. n. 20.
- Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. pag. 36. n. 3.
- Hora prandii & Cœna Eremitarum. p. 194. n. 1. 3.
- Hora Canonica, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Canonicas quid faciendum. pag. 66. n. 5. quando inclinatio fit & statio. pag. 68. n. 1. 2. Quomodo dicitur Prima. pag. 88. n. 1. quâ hora & quomodo pulsatur *ibid.* Tertia pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 2. Nona pag. *ibid.* n. 4. Vespera. pag. 97. n. 5. Completorium. pag. 98. n. 6. vide Officium Divinum & signum.
- Horologium, ejus curam & directionem habet sacrista. pag. 148. n. 2. ad sit in omnibus Eremitis. pag. 211. n. 2.
- Hortus Communis & qualis hortulanus. pag. 296. n. 2.
- Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. pag. 301. n. 6. vide iter.
- Hu

Humilitas
grad
n. 1.
ribus
Hospitalitas
n. 1.
Hospitalitas
dotis
Hospites
pag.
227.
n. 5.
Cum
Prelatus
præce
tur u
non a
ponu
temp

Incarceratio
Pau

INDEX.

- Humilitas, quam necessaria.* pag. 55. *illius gradus.* pag. 56. *debent observari.* p. 63. n. 1. *humilis sit Eremita cum suis Superioribus.* pag. 311 n. 1.
- Hospitale, sua positio situs & qualitas.* p. 227. n. 1. *lecti quales.* pag. *ibid.*
- Hospitum exceptor suum officium tam sacerdotis quàm conversi* pag. 228. n. 2. 3. 4.
- Hospites, cum illis prohibita Conversatio.* pag. 16. n. 5. *quomodo recipiuntur.* pag. 227. n. 1. *lavantur illorum pedes* p. 229. n. 5. *qui non recipiuntur.* pag. *ibid.* n. 7. *Cum personis honoratis potest inducere Prelatus.* pag. 240 n. 1. *qualis datur illis pracedentia.* pag. 264. n. 4. *non detineantur ultra tres dies.* pag. 266. n. 1. *vicini non detinentur si &c.* pag. 294. n. 2. *deponunt arma ad portam.* pag. *ibid.* n. 4. *tempore Capituli expediuntur sine mora.* pag. 340. n. 3.

I

Incarcerati, vide Carcer, sequestratus, Pana.

Gg

In-

INDEX.

- Incensare quis debeat & quo ordine.* pag. 91. n. 8.
- Inclinationes profunda in choro quando fiunt.* pag. 275. n. 2. 3.
- Incorrigibilitas, culpa gravissima & qua observantur cum incorrigibili.* pag. 133. n. 1. 2.
- Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria.* p. 99. n. 8.
- Indulgentia pro Exaudiat concessa ab Urbano octavo.* pag. 115. n. 3.
- Infirmus potest se sustentare in Choro.* p. 106. n. 6. non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro. pag. 109. n. 13. dispensatur cum austeritate lecti. pag. 119. n. 5. non parcur expensis pro curando infirmo. pag. 165. n. 3. visitatur à Medico Ordinario. pag. ibid. n. 4. ubi non possit curari. pag. 166. n. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. pag. ibid. n. 7. quando conceditur balneum, quomodo, cum quali provisione & socio. pag. 167. n. 8.
- Manducat carnes ubi & quando.* p. 168. n. 9.

n. 9.
ritual
Inquisitio
Instrume
adjung
n. 1. a
Intimatio
ba.
Intonare
specta
gina.
Inventari
tiam s
Jejunium
illi pro
fit jeju
ibid. n.
sexta,
usq ad
tembr
vitate
vantu
Quade

INDEX.

- ne. pag.
 91. n. 8.
 quando
 n. 2. 3.
 qua ob-
 pag. 133.
 n. 1. 2.
 us Domi-
 quando
 99. n. 8.
 a ab Ur-
 15. n. 3.
 p. 106.
 aliquo-
 dispensa-
 9. n. 5.
 do infir-
 Medico
 non possit
 ab Ere-
 benepla-
 bid. n. 7.
 do, cum
 7. n. 8.
 p. 108.
 n. 9.
- n. 9. 10. Superior procurat remedia Spi-
 ritualia. pag. 109. n. 11.
 Inquisitio delinquentis quomodo facienda.
 pag. 134. n. 4.
 Instrumenta bonorum operum qualia. pag. 38.
 adjungitur Confessio & Communio. pag. 40.
 n. 1. ad quid principaliter serviant. pag.
 45. n. 14.
 Intimationes factæ Novitiis notantur à scri-
 ba. pag. 245. n. 4.
 Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem
 spectat in Choro. pag. 83. n. 1. Salve Re-
 gina. pag. 84. n. 3.
 Inventarium debet fieri rerum ad Obedien-
 tiam spectantium & quare. p. 151. n. 8.
 Jejunium, qui jejunat in Æstate totum datur
 illi pro prandio. pag. 132. n. 3. quomodo
 fit jejunium feria quarta in æstate. pag.
 ibid. n. 4. in Rogationibus ibidem feria
 sexta, vide Abstinencia à 13. Septembris
 usq; ad Pascha. pag. 183. n. 7. à 13 Sep-
 tembris ad festum S. Martini & à Nati-
 vitate usq; ad Quadragesimam quæ obser-
 vantur. pag. ibid. n. 8. in una & altera
 Quadragesima. pag. 184. n. 9. in vigilia

INDEX.

- Nativitatis & Sabbato Sancto. pag. 185.
 n. 10. Jejunia devotionis. pag. ibid. n. 11.
 feriâ sexta nunquam dispensatur. p. ibid.
 n. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Do-
 mini nunquam dispensatur jejunium. ibid
 Juvenes noviter exeuntes de Novitiatu quo-
 modo & à quo debent gubernari & custo-
 diri. pag. 139 n. 1.
 Juvenes non sunt apti ad vitam Eremiti-
 cam. ibid.
 Juramentum eligendi meliores in Prala-
 tos. pag. 331. n. 5. vide Electio, Definitor.
 Itinerantes quæ tenentur Observare, vide
 pecunia vestis.
 Iter faciens cui potest Confiteri. pag. 42. n. 6.
 in necessitate potest cum socio dormire.
 pag. 118 n. 1. eundo ad aliam Eremum
 quæ potest secum portare. pag. 156. n. 10.
 expendit pecuniam solum pro itinere. pag.
 157. n. 11. perveniens ad locum sibi de-
 stinatum restituit residuum pecunie. pag.
 ibid n. 12. ad quales obligatur Oratio-
 nes. pag. 68. n. 1. ultra 50. miliaria non
 vadit sine licentia. pag. 2. 3 n. 2. non va-
 dit solus sub pæna unius abstinentia. p. 301.
 n. 1.

n. 1. qu
 rever
 Itinera
 Die Fel
 Eremo
 netur a
 n. 9. da
 ria pag
 tentus
 teras d
 Kyrie elei
 in Chor
 Laicus su
 domad
 Lavari a
 Lavatori
 Laudes i
 p 80. n
 Ligna qu

INDEX.

n. 1. qualis suus socius. *ibid.* in exitu &
 reversu quid facit. pag. *ibid.* n. 3. dicit
 Itinerarium. pag. 301. n. 4. non vadit
 Die Festo. pag. *ibid.* n. 5. non referat in
 Eremito qua viderit. pag. *ibid.* n. 8. non te-
 netur ad Jejunium Regulare. pag. 302.
 n. 9. datur ei pecunia equi & alia necessa-
 ria pag. *ibid.* n. 10. paucis debet esse con-
 tentus in hospitiiis. *ibid.* portat secum lit-
 teras dimissoriales à Priore alias, &c.
 pag. 355. n. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris
 in Choro excepto &c. pag. 84. n. 2.

L

Laicus sua Obligatio, vide Conversus, Heb-
 domadarius, Eremita.
 Lavari debent pedes hospitium à quo. pag.
 229. n. 5.
 Lavatorium quis tenetur preparare. pag.
 298. n. 8.
 Laudes in Matutino quomodo Celebrantur.
 p. 80. n. 1. vide Matutinum.
 Ligna quando dantur Eremitis. p. 145. n. 7.

Gg 3

ligna

INDEX.

- ligna aut arbores non excinduntur circa
 Eremum. pag. 15. n. 2. vide sylva.
- Litteræ non mittuntur nec recipiuntur si-
 ne licentia pag. 230. n. 1. 2. aperi-
 litteras Majoris aut Visitatorum qua
 pana. pag. ibid n. 3. P. Major & Vi-
 sitatores non aperiunt inter se. ibidem.
 nec Eremita alterius, nec Superior in ab-
 sentia Prioris. pag. 232. num. 5. litteræ
 omnes portantur ad P. Majorem. p. 233.
 n. 6. quale sigillum. pag. ibid n. 7. litteræ
 de statu Eremiti scribuntur quolibet Mense
 à Prioribus ad P. Majorem. p. 287. n. 2. 5.
 litteræ infamantes scriptæ Capitulum aut
 Dietam Castigantur. pag. 307. n. 4. lit-
 teras favoris pro Electione qui procurat
 quomodo punitur. pag. 328. n. 6. Quales
 litteræ leguntur in Capitulo. pag. 340. n. 4.
 in directione litterarum ad Capitulum quæ
 observantur. ibidem. litteræ testimoniales
 quando portantur. pag. 300. n. 3. Dimisso-
 riales à Priore quando. pag. 355. n. 2.
- Lectioes ad Matutinum quis legit & quo-
 modo. pag. 70. n. 3. In festis solemnibus
 quis legit Homilias. pag. 73. n. 2.
- Lector

Lector sta-
 dum te
 Lectio ad
 quem
 Proph
 Pente
 ctio. p

Lectio ad
 Lectio T
 in heb
 defect

Lectio R
 fit ante

Lector pr
 pituli

Lectores

Lectus q
 pag. 1

tur. p
 les.

Librari
 libri

libri.

INDEX.

- Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus.* pag. 108. n. 11.
- Lectio ad primam & secundam mensam ad quem spectat in Refectorio.* pag. 177. n. 2.
- Prophetia Sabbato Sancto & in vigilia Pentec.* pag. 112. n. 21. *Completa lectio.* pag. 197. n. 1. *absentes à lectione.* pag. 198. n. 3.
- Lectio ad panem.* pag. 213. n. 4.
- Lectio Theologiae Moralis & Conferentia bis in hebdomada & quali hora.* pag. 217. n. 1. *defectum lectoris quis supplet.* *ibid.*
- Lectio Regulae & Constitutionum.* *libet die fit ante Completorium.* pag. 316. n. 5.
- Lector prima & secunda Mensa tempore Capituli Generalis.* pag. 338. n. 7.
- Lectores Chori, vide lectio.*
- Lectus qualis est, qualis saccus & coopertus.* pag. 119. n. 2. 3. *cum infirmis dispensatur.* pag. *ibid.* n. 5. *lecti in hospitali qualis.* pag. 120. n. 6.
- Libraria Communis.* pag. 149. n. 4. *quales libri non conservantur in illa.* *ibid.* *vide libri.*

INDEX.

- Libri prohibiti & suspensi non conservantur.**
 ibid. non exportantur nisi tres libri &
 quomodo. pag. 146. n. 10. Quot & quales
 potest habere Conversus. pag. 170. n. 7.
 libri quos tenet Prior & quæ in illis no-
 tantur pag. 285. n. 19. 20. Quales de-
 beant esse in qualibet Eremita pag. ibid. n.
 21. 22. liber Professionis à quo conserva-
 tur. pag. 378. n. 2. librum computi sue
 Eremitæ qui non desert ad Capituli Generale.
 pag. 354. n. 12.
Licentia abeundi longius, vide Major, iter.
Lites delicti Caveri procurando Compositi-
ones. pag. 143. n. 4.
Lucerne parantur in Choro pro nocte. pag.
 148. n. 2.
Locus, loci in quibus non admittitur dispensa-
tio silentii. pag. 51. n. 2. de uno ad alium
 locum quæ portantur. pag. 156. n. 10.
 vide iter, vestes, non graventur familia de-
 bitis. pag. 356. n. 3. pag. 359. n. 6. quis
 non se ingerit in loci administrationem.
 pag. 361. n. 2. pag. 366. n. 13.
Locus novus Oblatus qualis sit, à quo, & quo-
modo acceptatur. p. 369. n. 1. Quando pos-
 sunt

sunt ac-
 fiat res

Magistro

pag. 4

B. V. M.

Chorop

Genero

diligen

vistat

comple

test su

Major, S

pag. 3

cium e

p. 79

Genero

eundi

non ap

n. 3.

pag. 2

Coron

unive

n. 2.

INDEX.

sunt acquiri loca nova. p. *ibid.* n. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci, *ibidem*.

M

Magistro Novitii consitentur excepto, &c.
pag. 42. n. 5. Recitat cum illis Officium
B. V. Mariae. pag. 105. n. 3. Corrigit in
Choropag. 207. n. 2. Eligitur à Capitulo
Generali. pag. 253. n. 1. suum Officium,
diligentia, & instructiones. pag. 253. n. 2.
visitat Cellas & Culpas audit omni die post
completorium. pag. *ibid.* n. 3. 4. à quo po-
test suspendi. pag. 4. n. 5.
Major, Supremus Prælati Congregationis,
pag. 319. n. 1. In quibus Festis dicit Offi-
cium & Celebrat Missam Conventualem.
p. 79 n. 2. Quibus diebus dat absolutionem
Generalem pag. 203. n. 2. 3. dat licentiam
eundi ultra 50. Miliaria. pag. 223. n. 2.
non aperit litteras ad Visitatores. pag. 231.
n. 3. non habet mensam particularem.
pag. 240. n. 1. residet in Eremito Montis
Corona, & cum Visitatoribus gubernat
universaliter Congregationem. pag. 272.
n. 2. facit exhortationem in principio Ca-

INDEX.

pituli Generalis, Celebrat Missam Conven-
tualem. pag. 325. n. 3. Ordinatur ut Prælati
faciant prælaturæ renuntiationem, ac-
ceptat & imponit penitentiam, declarat
omnes liberos esse. pag. 329. n. 2. dat ab-
solutionem Omnibus Vocalibus. pag. 330.
n. 3. renunciat Majoratui in manibus vi-
sitatorum. pag. 331. n. 4. requisita eligen-
di Majoris. pag. 352. n. 1. durat 4. an-
nas. pag. ibid. Non potest simul agere Prio-
raturam. pag. ibid. n. 3. nec eiusdem Natio-
nis cum visitatoribus. pag. ibid. n. 4. ante
5. annos. Professionis potest eligi cum di-
spensa. pag. ibid. n. 6. sua præcedentia.
pag. 357. n. 3. Autoritas Majoris cum
visitatoribus. pag. 361. n. 1. 2. Corrigit
omnes, relaxat penitencias. pag. ibid. n. 2.
Cum visitatoribus visitat, punit, & mutat.
pag. 362. n. 4. sua depositio & qua requi-
sit. pag. 363. n. 5. Qualia dubia declarat
cum visitatoribus & qualia solus. p. 364.
n. 8. cum qualibus visitatoribus expedit ne-
gotia. pag. 365. n. 9. iudicat causam gra-
vaminis à visitatoribus. pag. ibid. n. 11.
communicantur ei res difficiles visitatio-
nis.

nis. ibi
n. 12
cum p
eligit
voca
Pasch
rior,
Manduc
n. 1.
rio p
pag.
n. 3.
temp
man
& ca
in D
dieb
n. 2
man
pran
Sup
exco
Matut
& i

INDEX.

*nis. ibid. quando visitat & ubi. pag. 366.
n. 12. pro visitatione particulari quem se-
cum potest ducere ibid quando & cum quo
eligit visitatores. pag. 367 n. 16. potest
vocare visitatores sua residentia ante
Pascha. pag. 368 n. 18. vide Prior, Supe-
rior.*

*Manducat solus Eremita & quare. pag. 240.
n. 1. Quando manducant simul in Refecto-
rio pag. 177. n. 2. quis legit ad mensam.
pag. ibid. n. 2. signa Refectorii. pag. ibid.
n. 3. Quando fit abstinencia pag. 178 n. 5.
tempore Jejunii, quomodo & Dominico
manducatur. pag. 133. n. 7. Hora prandii
& cena in Æstate pag. 194. n. 1. hyeme.
in Dominica qua hora potest canari, &
diebus altis colationem facere. pag. ibid.
n. 2. intra prandium & canam non licet
manducare & bibere. pag. ibid. n. 2. hora
prandii, diebus jejunii. pag. 195. n. 3.
Superiores non manducant cum hospitibus
excepto, &c. pag. 240. n. 1.*

*Matutinum qua hora absoluitur, sua signa,
& intervalla. pag. 65. n. 2. 3. 14. quo-*

INDEX.

modo Celebratur. pag. 68. n. 1. 2. 3. 4. in
signo Matutini quæ observanda. pag. 66.
n. 5. qui non vadit ad Matutinum quam
penam incurrit. pag. 200: n. 3. Laudes
quomodo dicuntur, vide Horæ Canonicae &
officium Divinum.

Medicus eligitur à Capitulo Conventuali.
pag. 165. n. 4. non potest adiri sine licen-
tia. ibidem.

Medicinas sumere in domibus secularium
prohibitum pag. 166. n. 5. vide Infirmus.

Mensa particularis prohibita Priori & Ma-
jori, v. Major manducare, Superior.
pag. 240 n. 1.

Missæ Conventualis à quo dicitur. pag. 74.
n. 4. in solennitatibus. pag. 79. n. 2. post
Primam. pag. 89. n. 2. quæ nunquam in-
termittitur & quare. pag. 89. n. 2. Cele-
bratur frequenter. pag. ibid. n. 3. quo
tempore. pag. 90. n. 4. hebdomadarius quo
tempore debet inveniri ante Altare. pag.
ibid. n. 5. aspergit aquâ benedictâ, Com-
municat & renovat particulas. ibidem.
Quando Cantatur Missa. pag. 91. n. 6.
qualia Ornamenta sacerdotalia. pag. ibid.
n. 7.

n. 7.
ince
Exco
priv
dant
Prim
n. 1
pag
pro
qu
acc
obl
Mi
def
Missæ
Mina
Mini
Mini
Mini
n.
m
Mini
Ca
n

INDEX.

- n. 7. unus ministrat. *ibid.* in quali Missa,
incensatur Altare. pag. *ibid.* n. 8. Gloria in
Excelsis quando. pag. 92. n. 9. ad Missas
privatas in festis ad Altare majus qualia
dantur signa. pag. 93. n. 12. ad Missam
Primam & Conventualem. pag. *ibidem.*
n. 12. ad Sanctus & Elevationem hostie.
pag. *ibid.* n. 13. in solennitatibus. *ibidem.*
pro vocandis Sacerdotibus & ministris
quæ signa. pag. 94. n. 14. quæ Candela
accenduntur, vide cerei, in anniversariis
obligantur Sacerdotes ad dicendam unam
Missam. pag. 171. n. 15. pro quolibet
defuncto de nostris. pag. 172. n. 17.
Missa ante Electionem Prælatorum. pag.
347. n. 1.
Minari non licet & qualis pena. p. 309. n. 2.
Minister Missæ, vide Missa.
Minister hospitii, vide hospitium.
Minister fratrum datur mansuetus. p. 158.
n. 1. Non partialis. pag. *ibid.* n. 2. quo-
modo se gerat cum senibus. pag. 174. n. 1.
Minister primæ & secundæ mensæ tempore
Capituli eligitur à definitoribus. pag. 338.
num. 7.

Me-

INDEX.

- Molendinum in locis nostris fieri debet.* pag. 296. n. 1.
- Monialium Monasteria adire, & in Ecclesiis earum celebrare quomodo prohibitum.* pag. 20. n. 11.
- Monachorum quatuor genera.* pag. 14.
- Murmuratores graviter puniuntur.* pag. 307. n. 3.
- Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum qualiter & quando.* pag. 169. n. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia. pag. 170. n. 13. pro Defuncto.
- Eremita ad quæ Obligantur Sacerdos & Clericus.* pag. 172. n. 16. 17. ad quæ Conversi. pag. ibid. n. 17. Eleemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. pag. 173. n. 18.
- Mutandæ Conceduntur.* pag. 237. n. 11.
- Mutatio fratrum fit ex necessitate p. 355 n. 1.*
- Mutati portant litteras dimissoriales à Priori.* pag. ibid. n. 2. vide iter.
- Mulieres non intrant nostras Eremones nec transeunt Cruces sub pana Excommun.* pag. 20. n. 11. Exceptis tribus diebus. pag. 19. n. 10. pana in permittentem tran-

transfir
teneri
fession
illus sin

Nationis
pag. 32.
P. Ma
352.
Natio
Quot
tio. pa
Congr
Negligen
n. 1. 2
tur. p
rum.
Negotia
Capiti
Capiti
rium
quem
Nomen
seipso
modo

INDEX.

*transire Cruces. pag. 20. n. 11. non potest
teneri Cura Mulierum nec earum Con-
fessiones excipi, si non & nec loqui cum
illis sine socio. ibidem.*

N

*Nationis cujus esse intelligitur Eremita.
pag. 332. n. 2. diversa Nationis debent esse
P. Major & inter se quilibet Visitator. pag.
352. n. 4. Procurator Generalis alterius
Nationis à P. Majore. pag. ibid num. 5.
Quot Prelatos potest habere qualibet Na-
tio. pag. 353. n. 9. Quales Nationes nostra
Congregationis. pag. 4. n. 10.
Negligentes in Choro corriguntur. pag. 200.
n. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio vocan-
tur. pag. 213. n. 4. ad Capitulum Culpa-
rum. pag. 284. n. 15.
Negotia Religionis quo ordine tractantur in
Capitulo Generali. pag. 335. n. 1. 2. vide
Capitulum Generale, Definitor, definitio-
rium, Negotia gravia intra annum ad
quem referuntur. pag. 365. n. 9.
Nomen, quomodo vocantur Eremita inter
seipsos. pag. 275. n. 4. Superiores quo-
modo nominantur. pag. 32. n. 1.
No-*

INDEX.

- Nominatio Prælatorum in Electione.* pag. 348. n. 4.
- Nonne quando datur signum.* pag. 96. n. 4.
- Novitius Confitetur P. Magistro excepto, &c.*
p. 42. n. 5. non loquitur nec conversatur
cum Professis sine licentia. p. 54. n. 6. *Offi-*
cium in Choro peragit cum aliis. p. 103.
n. 1. extra chorum cum Magistro. p. 165.
n. 3. post professionem manet uno anno in
Novitiatu nec habet vocem in Capitulo.
pag. 116. n. 1. post Noviciatum à quo in-
struitur. pag. 116. n. 1. *à quo in Choro &*
alibi. pag. 207. n. 2. *facit ex-*
ercitium separatim cum Magistro. p. 213.
n. 3. non facit disciplinam extraordina-
riam, nec portat Cilicium sine licentia,
Magistri pag. 219 n. 1. 2. *in receptione*
Novitii quæ considerantur, sua ætas, cum
qua, qualiter dispensatur. pag. 243. n. 1.
quæ inquisitio debet fieri. pag. 244. n. 2.
pag. 246. n. 5. de alia Religione à solo Ca-
pitulo Generali potest recipi pag. 245. n. 3.
qualis sit protestatio & quando. pag. 245.
n. 4. pro Clericatu suscipitur cum suffi-
cienti intelligentia. pag. 246. n. 5. *à quo*
exa-

exami
 sus. p
 tulo. p
 pag. 1
 40. di
 bitus
 torum
 nerale
 te pro
 256.
 facit
 pag. 2
 es sub
 n. 2. 1
 usum
 mendi
 ligion
 vitii
 fleetit
 Novitii
 quom
 di. pa
 nicat
 pag. 3

INDEX.

examinatur tam Clericus, quam Conver-
sus. pag. *ibid.* n. 6. quis proponit in Capi-
tulo. pag. 247. n. 7. à quo potest dimitti.
pag. *ibid.* n. 8. manet in proprio habitu
40. dies. pag. 248. n. 9. non datur illi ha-
bitus sine licentia patris Majoris & Visita-
torum. pag. *ibid.* ante habitum facit Ge-
neralem Confessionem. pag. 249. n. 12. an-
te professionem Confessio unius anni. pag.
256. n. 1. post susceptionem habitus quid
facit cum vestimentis suis & pecunia.
pag. 258. n. 1. non licet petere aliquid ab
eo sub pena circularis disciplinae. pag. 259.
n. 2. relicta à Novitio convertuntur in
usum Ecclesie. pag. *ibid.* n. 3. inventus
mendax ante professionem ejicitur de Re-
ligione. pag. 260. n. 6. præcedentia No-
vitii Sacerdotis. pag. 263. n. 2. 3 genu-
flectitur coram P. Magistro. pag. 274.

nam. 1.

Novitii dicunt primo culpam in Capitulo &
quomodo. pag. 282. n. 12. forma vestien-
di. pag. 371. n. 1. die professionis commu-
nicat. pag. 376. n. 1. forma Professionis.
pag. 377. n. 1. res Novitiorum reponun-

H b

iug

INDEX.

tur apud Cellerarium & servantur in dispensa usq; ad Professionem. pag. 256. n. 1.

O

Obedientia primus gradus, obedire sine mora. pag. 45. Cap. V. quomodo sit obediendum. *ibid* Reg. ab illa pendet Conservatio disciplina Regularis. pag. 47. n. 1. Major obedientia observantia & quare. pag. 48. n. 2. quæ fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris. *ibid*. per votum obedientie cui privilegio renunciatur. pag. 49. n. 1. Superiori utrum obediendum. pag. 311. num. 1. Præceptum obedientie quando obligat sub peccato mortali. pag. 315. n. 3.

Obedientia Domus quo numero & ordine fiunt. pag. 278. n. 2. 3. 4. cum promptitudine suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. pag. 279. n. 4. duæ possunt dari uni & una dividi. pag. 280. n. 5.

Oblatus non tenetur ad jejunia Regularia sed solum ad Ecclesiastica. pag. 195. n. 6. **atque in receptione.** pag. 243. n. 1. quomodo & ubi recipitur & à quo instruitur. pag. 249.

249. n.
ti & o
poteste
poteste
que pr
Qui di
non rec
Obligatio
recipit
Obligatio
vinum
Officiales
tur. pag
& Ord
rum El
ibid. v
duas Ob
tur pos
Officiales e
finitor.
Officinas in
n. 8. pa
bus.
Officium D

INDEX.

249. n. 13. post annum à quo potest dimitti & ob quam causam. pag. 250. n. 15. potest exire quando vult, post septennium potest recipi pro Converso. pag. ibid. n. 16. quæ promittit in ingressu. pag. 251 n. 17. Qui dimittuntur aut per se egrediuntur non recipiuntur. ibidem.
- Obligationes perpetua Missarum quomodo recipiuntur. pag. 259. n. 5.
- Obligatio Divini Officii, vide Officium Divinum.
- Officiales Domus quando & quomodo eliguntur. pag. 278. n. 2. 3. 4. illorum numerus & Ordo. pag. 279. n. 4. publicatur illorum Electio in Capitulo Culparum quando. ibid. vide Obedientia. Unus potest habere duas Obedientias. pag. 280. n. 5. Eliguntur post Capitulum Generale & Dietam. pag. 279. n. 4.
- Officiales eliguntur à Disfinitoribus, vide Disfinitor.
- Officinas intrate nemo potest excepto. pag. 18. n. 8. pena. ibid. visitantur à visitatoribus. pag. 367. n. 16.
- Officium Divinum quis incipit, vide hebdo-

INDEX.

- madarius Sacerdos, quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. pag. 83. n. 1. quis intonat Salve Regina. pag. 84. n. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. pag. 104. n. 2. non sustentantur nisi, &c. pag. 106. n. 6. Observantur Cerimonie. ibid. qui venit tarde quid facere tenetur. pag. 200. n. 2.*
- Obligatio Officii Divini, vide hora. pag. 221. n. 1. Canonice, Matutinum, Prima*
- Officium B. V. Mariæ dicitur in Choro quando. 65. n. 3. quibus diebus. ibidem.*
- Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto, &c. pag. 105. n. 5. hoc officio & Anniversariis satis fit Obligationi in Quadragesima. ibidem.*
- Oleum S. datur infirmo suo tempore. pag. 169. n. 11.*
- Oratio mentalis quando, & quanto fit tempore p. 113. n. 1. Quale signum illius & finis. pag. 114. n. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremitæ. pag. 221. n. 1.*
- Oratio in principio Capituli Conventualis. pag. 35. n. 2. Generalis. pag. 323. n. 2.*
in

in prin
Ordines
exami
anni p
ibid. q
licenti
Ordinatio
scriba
17. v
Capit
Ostiarium
pag. 3
sam q
latoru
Octava
& ul
Pacis O
Panis q
n. 1.
n. 5.

INDEX.

- in principio Definitorii.* pag. 326. n. 2.
Ordines, qui promovetur ad Ordines debet
 examinari, quo tempore. pag. 268. n. 1.
 anni professionis pro susceptione sacerdotii.
ibid. qui Ordinari facit se & alios sine
 licentia punitur pag. 269. n. 3.
Ordinationes & decreta visitatorum ubi in-
 scribantur & earum vigor pag. 368. n.
 17. vide *Actus Capitulares* Ordinationes
 Capituli antecedentis legunt Definitores.
 pag. 341. n. 7.
Ostarius Capituli, sua qualitas & officium.
 pag. 337. n. 6. pag. 339. n. 1. *ut* Mis-
 sam quæ celebratur ante Electionem Præ-
 latorum. pag. 347. n. 1.
Octava S. ROMUALDI quando celebratur,
 & ubi in utraq; festivitate. p. 185. n. 11.

P

- Pacis Osculum** quando & quomodo datur.
 pag. 75. n. 6. pag. 92. n. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p. 189.
 n. 1. signum pro pane faciendo. pag. 213.
 n. 5. pistoris cura & Officium. pag. 296.
 num. 3.

INDEX.

Panni à quo providentur & quando. pag. 235. n. 1, 2. quis pannos scindit. pag. 239 num. 17.

Paulus Justinianus dilatat nostram Religionem. pag. 10.

Pocula de vitro prohibentur. pag. 144. num. 6.

Pallium quomodo portatur. pag. 237. n. 9. sine illo non licet intrare Chorum & Refectorium. pag. 110. n. 16. portatur per Eremitum. pag. 237. n. 8. forma illius & materia. pag. 237. n. 7.

Pecunia potest conservari ab Eremita excepto Priore & Cellerario pag. 153. n. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur reliquum viatici. pag. 157. n. 11. n. 12. Prior non potest dare licentiam petendi pecuniam à parentibus & amicis. pag. 231. n. 2.

Pecunia Novitiorum quomodo conservatur. pag. 258. n. 1. vide Novitius, quantitas pecunie euntis ad Capitulum. p. 321. n. 4. qui non desert ad Capitulum aut non solvit taxatam pecuniam pro sua Erëmo. p. 322. n. 7.

n. 7. te
in ma
Pana qu
124. n
puniat
Pana Can
ibid. p
Penitem
n. 6.
tur
mura
Qui c
16. q
qui lo
non l
aliqu
quif
pag.
tantu
Penitem
pag.
tonf
cio. p
mias

INDEX.

- n. 7. tempore Capituli Generalis deponitur
in manu depositarii electi. pag. 336. n. 3.
Pana qualis est gravis. pag. 123. n. 2. pag.
124. n. 3. quo modo intelligitur, graviter
puniatur. ibid. Culpa gravior. p. 127. n. 4.
Pana Carceris quando non insert infamiam.
ibid. pana peccati contra Castitatem. pag.
128. n. 5.
Panitentia secreta pro culpa secreta. p. ibid.
n. 6. Culpe gravissima quando reservan-
tur Definitoribus. pag. 133. n. 2. Mur-
muratores puniuntur, vide Murmurator.
Qui coquit in Cella pulmentum. pag. 186. n.
16. qui manducat carnes. pag. 191. n. 3.
qui loquitur in Choro. pag. 225. n. 2. qui
non lavat pedes hospitibus. p. 229. n. 5. qui
aliquid petit à Novitiis. p. 259. n. 2. 3. 4.
qui facit se ordinare aut alios sine licentia.
pag. 269. n. 3. quales panitentia frequen-
tantur in Capitulo. pag. 283. n. 13.
Panitentia suspenditur per appellationem.
pag. 284. n. 16. 17. qui transit tempus
tonsura. pag. 297. n. 5. qui vadit sine so-
cio. pag. 380. n. 1. qui scribit falsas infamias.
pag. 307. n. 4. punitur qui percu-

INDEX.

- tit, minatur & injuria afficit. pag. 309.
 n. 2. qui conjurat contra Pralatū &
 contradicit illi. pag. 311. n. 2. qui non
 vadit ad Capitulum Generale. pag. 319.
 n. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam
 sine licentia pag. 320. n. 3. qui non portat
 aut non mittit Computum suae Domus. pag.
 322. n. 7. qui non portat secum pecuniam
 taxatam ad Capitulum. ibid. qui facit fa-
 ctiones. pag. 327. n. 4. qui procurat litte-
 ras. pag. 328. n. 6. Definidores qui reve-
 lant tractata. pag. 345. n. 16. qui non
 deferunt Capituli ad suam Eremum.
 pag. 359. n. 7.
 Penitentia taxata in Regula & Constitutio-
 nibus possunt moderari. pag. 316. n. 4.
 pag. 361. n. 2. cum quali advertentia,
 pag. 316. n. 5.
 Percutere Pralatū pena gravissima. pag.
 133. n. 1. 3. quomodo punitur percussor.
 pag. 133. n. 2. pag. 309. n. 2.
 Pitancia quando datur. pag. 181. n. 1. pag.
 182. n. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pon-
 dus. pag. 186. n. 14. cum oleo dari potest
 pro butiro sed non in contrarium. p. ibid.
 n. 15.

n. 15.
 pag. 1.
 armar
 Portinar
 n. 2. p
 depon
 n. 4. i
 195. i
 re hoj
 Portinar
 Practica
 dispen
 qualis
 Circa
 vide
 Pracede
 n. 1.
 exoco
 tra v
 rem s
 inter
 Obla
 Visi
 sident
 Pral

INDEX.

- n. 15. Casei sex unciae dantur & quando.
pag. 187. n. 18. Cibi cocti reponuntur in
armariolo eodem die. pag. ibid. n. 19.
Portinarius sua diligentia & cura. pag. 294.
n. 2. portam tenet clausam. pag. ibid. n. 3.
deponi facit arma & custodit illa. pag. ibid.
n. 4. in quibus pramonet extraneos pag.
195 n. 5. quomodo Curam gerit calefactu-
re hospitum. pag. ibid. n. 6.
Portinarius Capituli Generalis, vide estuarius.
Prædicatio prohibita, & sua pena, à quo
dispensatur delinquens. pag. 227. n. 4.
qualis non est prohibita. pag. 228. n. 5.
Circa negotia Capituli. pag. 345. n. 15.
vide Officium.
Præcedentia locorum nostrorum. pag. 271.
n. 1. Majoris pag. 272. n. 2. visitatorum
ex occasione visitationis. pag. ibid. n. 3. in-
tra visitatores. pag. ibid. n. 4. inter Prio-
rem sue Eremitæ & Magistri. pag. ibid. n. 5.
inter Sacerdotes, Clericos, Conversos &
Oblatos. pag. ibid. n. 6. inter Priores &
Visitatores hospites. pag. 273. n. 7. Præ-
sidentis, in nominatione & electione.
Prælatorum. pag. ibid. n. 8. inter Defini-

INDEX.

- tores & P. Majorem. pag. 348. n. 3. inter
Novitios & Sacerdotes, vide Novitius, vi-
de hospites.
- Præceptum S. Obedientie quomodo obligat
sub peccato mortali. pag. 315. n. 3. tale
præceptum pro Difinitoribus non revelan-
di. pag. 345. n. 16. Scrutatorum. pag.
348. n. 4.
- Prædicare potest Eremita cum licentia Capi-
tuli Generalis. pag. 269. n. 6.
- Pralati, Prælaturas in definitorio. pag. 326.
n. 1. ordine nominantur in Electioni-
bus pag. 348. n. 3. 4. post sex annos va-
cant annis duobus & non sufficit unus. pag.
353. n. 8. vide Prior, Superior, Præ-
latura.
- Prælatura non confertur illi qui non valet
ducere vitam communem. pag. 354. n. 12.
quare aliquis deponitur. pag. 363. n. 5.
pro depositione aut electione P. Majoris
quot debent congregari & qui. pag. 364.
n. 7. duo Visitatores. pag. 364. n. 8. duo
Pralati. ibid. qui renunciat tempore Visi-
tationis punitur. pag. 366. n. 14.
- Præsidenti tempore Capituli fit reverentia
cum

cum g
à defin
Refec
pag. 3
de Spr
ditur
ponit
electio
tur in
finito
anteq
sam.
Prima q
qualis
Prior n
surat
mitti
exeat
debea
rios.
quom
trum
dat.
pecu

INDEX.

cum genus flexione. pag. 271. n. 1. *eligitur*
à definitoribus. pag. 335. n. 8. *publicat in*
Refectorio Ministros electos in definitorio.
 pag. 338. n. 7. *Quando celebrat Missam*
de Spiritu S. pag. 339. n. 1. *quando egre-*
ditur de Definitorio. pag. 340. n. 5. *pro-*
ponit negotia. pag. 342. n. 9. *Confirmat*
electionem Pralatorum, si vero ipse eliga-
tur in Pralatum, confirmat primus De-
finitor. pag. 351. n. 9. *facit exhortationem*
antequam praelegantur electi ad Men-
sam. pag. 358. n. 5.
Primæ quando datur signum [redacted] 8. n. 1.
qualis versus dicitur ad sonum Primæ.
 pag. 54. n. 7.
Prior non potest scindere ligna intra Clau-
suram sine licentia. pag. 16. n. 2. *non*
mittat fratres extra Ereum neque ipse
exeat sine necessitate. pag. 17. n. 6. *qualis*
debeat esse. pag. 32. n. 2. *exponit Confessa-*
rios. pag. 41. n. 4. *potest reservare Casus*
quomodo. pag. 43. n. 9. *habet curam fra-*
trum finito Noviciatu aut alteri deman-
dat. pag. 116. n. 1. *quando potest tenere*
pecuniam. pag. 153. n. 1. *quæ concedit*
sub-

INDEX.

subditis & quæ non. pag. 154. n. 4. visitat Cellas bis in annos cum quo. pag. ibid. n. 5. Cura & visitatio infirmorum. pag. 166. n. 6. pag. 168. n. 9. 10. Moribundorum. pag. 169. n. 11. senum. pag. 174. n. 1. in quo Casu potest dare licentiam eundi ultra quinquaginta miliaria. pag. 223. n. 2. non recipit banditos, debitores & Contumaces. pag. 229. n. 7. non potest dare licentiam subditis petendi pecuniam, à quibus. pag. 231. n. 2. debet legere litteras subditorum. pag. ibid. n. 3. 4. providet v. p. p. p. pag. 235. n. 1. 2. non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto &c pag. 240. n. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore eosq; instruit. pag. 269. n. 4. 5. Præcedentia sua in Eremito & alibi. pag. 272. n. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem, quid faciat. pag. 278. n. 2. 3 potest removere negligentes. pag. 280. n. 6. quando tenet Capitulum culparum quæ disponit, commendat & dispensat. pag. 281. n. 7. 8. 9. 11. 14. 16. quas penitencias frequentat, potest illas mutare & alterare. pag. 283.

283
 loca.
 fabri
 bus n
 sua E
 nat s
 290.
 pag.
 faru
 Gen
 corr
 ob q
 que
 in v
 gra
 Sup
 lat
 Prior
 lian
 Privi
 pol
 Proce
 in
 ca

INDEX.

283. n. 13. scribit de morte subditi ad alia
 loca. pag. 285. n. 21. quando facit novas
 fabricas. pag. 286. n. 23. 24. singulis duo-
 bus mensibus scribit superioribus de statu
 suæ Eremit. pag. 287. n. 25. quando nomi-
 nat superiorem Domus & qualem. pag.
 290. n. 4. relinquit in scriptis faciendâ.
 pag. 291. n. 9. Mittit Computum expen-
 sarum Domus & pecuniam ad Capitulum
 Generale. pag. 321. n. 4. 5. 6. 7. à quo
 corrigitur & punitur. pag. 361. n. 2. 4.
 ob quas causas potest deponi. pag. 363. n. 5.
 quæ dubia potest declarare. pag. 364. n. 8.
 in visitatione confert cum visitatoribus de
 gravibus negotiis. pag. 363. n. 6. vide
 Superior de Monte Corona, Prælatus, Præ-
 latura.

Prior Sacræ Eremitæ subjectam habet fami-
 liam Abbatia illam visitat & corrigit.
 pag. 291. n. 10.

Privilegia Obtenta in favorem Eremitæ
 post Professionem nulla sunt. p. 49 n. 3.

Processiones quales fiunt & quæ observantur
 in illis. pag. 110. n. 17. 18. portantur
 candela in manibus. pag. 111. n. 18.
 Pro-

INDEX.

- Processus quales & quando mittuntur Superioribus. pag. 134. n. 4.
- Procurator secularis à quo eligitur. pag. 36. num. 3.
- Procurator Generalis quando eligitur. pag. 348. n. 3. non sit ejusdem Nationis cum P. Majore. pag. 352. n. 5. durat 4. annos. pag. 353. n. 7.
- Professus novus manet uno anno in noviciatu. pag. 116. n. 1. vide Novitius.
- Professi cui debent confiteri, vide Confessio, Confessor.
- Professio quomodo & quo ordine admittitur ad illam Novitius. pag. 256. n. 1. subscribit in presentia testium. pag. ibid. ante disponit de suis rebus. pag. 258. n. 1. quando punitur novus Professus repertus mendax pag. 260. n. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prelatorum, vide Major, Prior, Visitator ante professionem facit Generalem Confessionem & communicat ipso die. pag. 376. n. 1. forma Professionis & quæ observantur in illa. ibidem.
- Prophetia cum quo ordine leguntur. pag. 212. num. 21.
- Pro-

Promotio
aut D.
Propriet
pecun
non p

Pena pr
Prostrat
fit.
Psalter
tim.
Publica
lis.

Quadra
mon.
Eren

Reclusi
cedit
Reclusi
eoru
care
hab

INDEX.

Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum
aut Dietam. pag. 268. n. 1. vide Ordo.

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo
pecunia potest conservari. pag. 153. n. 1.
non potest aliquid teneri absconditum.
pag. 154. num. 5.

Pena proprietarii. pag. 153. n. 1. 2. 3.

Prostratio in Choro ob errores factos quando
fit. pag. 206. n. 1.

Psalterium recitatur omni septimana priva-
tim. pag. 112. n. 1.

Publicatio & Conclusio Capituli Generalis.
pag. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet observari à
monachis. pag. 219. n. 1. multo magis ab
Eremitis. pag. 220. n. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis con-
ceditur, qualibus & à quo. pag. 22. n. 1. 2.

Recluserum observantia. pag. 25. n. 7. 8. 9.
eorum Cella. pag. 23. n. 3. à quo tempore
carent voce activa, Reclusi perpetui non
habent activam nec passivam. p. 26. n. 10.
infirmi.

INDEX.

- infirmi non visitantur sine licentia.* pag. 166. n. 7. 10.
- Recreatio Eremitarum quando fit.* pag. 51. n. 7. pag. 179. n. 6. quæ observatur. pag. 179. n. 7. 8. non pulsantur instrumenta mutuata à secularibus nec eorum Domus visitantur. pag. ibid. n. 6. 8. vindemia uno die. pag. 180. n. 9.
- Refectorium commune quibus diebus fit.* pag. 177. n. 2. signa pro faciendo refectorio. pag. ibid. n. 3. si his diebus jejunatur vespere. fructus & vinum ad Cellas. ibidem.
- Regula & Constitutiones observentur.* pag. 370. n. 1. leguntur quolibet die vespere ante Completorium. pag. 316. n. 5. vide Constitutiones.
- Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali.* pag. 245. n. 3. hospites quomodo tractantur. p. 264. n. 5.
- Reliquiæ Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent observari.* pag. 92. n. 11. ablatis earum non absolvitur nisi restituat acceptas. pag. 149. n. 3.
- Reus & ejus defensor.* pag. 134. n. 4.

Rea

Residenti

Responsor

Renunci

Ordin

visita

366.

Revelar

quan

quanc

Reveren

alios.

Res nov

rii &

fessio

Rogatio

S. Romu

quant

liquit

& st.

mual

INDEX.

- Residentia P. Majoris & Visitatorum.* pag.
272. n. 2 3.
- Responsoria quomodo dicuntur in Choro.* pag.
104. n. 1.
- Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit*
Ordine. pag. 329. n. 2. non acceptatur in
visitatione sine consensu P. Majoris. pag.
366. n. 13. vide *Prælatuæ.*
- Revelare tractata in Capitulo Conventuali*
quando non licet & pena. pag. 37. n. 4.
quando à Definitoribus. pag. 305. n. 16.
- Reverentia inferiorum versus superiores &*
alios. pag. 274. n. 2. 3. 4.
- Res novitiorum deponuntur in manu Cellera-*
rii & conservantur in dispensa ad Pro-
fessionem. pag. 258. n. 1.
- Rogationum jejunium quale.* pag. 182. n. 4.
- S. Romualdus Institutor Ord. Camaldulensis*
quanto tempore in Eremito vixit & quæ re-
liquit discipulis suis. pag. 8. ubi fundavit
& stabilivit. pag. 9. *Vigilia festi S. Ro-*
mualdi. pag. 185. n. 11.

INDEX.

S

- Sacerdotes extranei quomodo tractandi.* pag. 264. n. 4.
- Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto, &c.* pag. 259. n. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* pag. 74. n. 4. vide hebdomadarius, *Sacerdos, Novitius & sua praecedentia in Choro.* pag. 263 n. 1. 2. *tribus annis peragit obedientias Clerici.* pag. ibid. n. 2. *dicit Missam cum oratione de Spiritu S. tituli.* pag. 325. n. 3.
- Sacramentum SS. Eucharistia conservatur decenter.* pag. 44. n. 13. *quando renovatur.* ibidem.
- Sacrista debet considerare tempus Completorii.* p. 90. n. 5. *illius cura & officium.* pag. 147. n. 1. 2. 3. *adjuvatur à Novitiis & datur illi socius.* pag. 148. n. 2. pag. 211. n. 2. *vocat absentes à choro de die.* p. 200. n. 1. *Conservat librum Professionis.* pag. 376. n. 1.
- Scapulare cujus materia & forma.* pag. 236. n. 4. *quot conceduntur.* pag. 138. n. 14.
- Scriba*

Scriba C.
nation
intima
à quo e
Scriba Ca
Officiu
Scribit a
n. 4.
Scrutato
n. 20.
ante el
accipiu
officiu
sub pa
Saculare
Conso
non fr
17. n.
Sedere q
Sedent E
Sedes Pr
choro

INDEX.

- Scriba Capituli Conventualis* notat determinationes in libro actorum. pag. 35. n. 2. & intimationes Novitiorum. pag. 245. n. 4. à quo eligitur. pag. 278. n. 2. 4.
- Scriba Capituli Generalis* à quo eligitur, ejus Officium & autoritas. pag. 232. n. 1. pag. 335. n. 1.
- Scribit determinationes Capituli.* pag. 358. n. 4. legit tabulam ubi & quomodo. pag. ibid. n. 5.
- Scrutatores duo* eliguntur & quales. p. 347. n. 20. audiunt Missam, quando occupantur ante electionem Prælatorum. pag. 349. n. 1. accipiunt preceptum. p. 348. n. 4. eorum officium. pag. 347. n. 5. obligatio illorum sub pena disciplinæ circularis. p. 350. n. 6.
- Seculares non admittuntur ad commune Consortium* excepto, &c. pag. 16. n. 5. non frequentantur illorum Ecclesiæ pag. 17. n. 6. non introducuntur in Cellas. pag. 18. n. 7.
- Sedere quando debent in Choro.* p. 108. n. 10.
- Sedent Eremitæ bibentes.* pag. 103. n. 2.
- Sedes Prioris* à nullo occupatur absente illo à choro. pag. 273. n. 8.

INDEX.

- Signa Missæ privatæ ad Majus Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis.* pag. 93. n. 12.
- Signum ad Sanctus & elevationem.* pag. ibid. n. 13. quando celebrat Superior in solennitatibus. ibid. quando vocantur Sacerdotes ad celebrandum & ministri ad inseruiendum. pag. 94. n. 14.
- Signa Mensæ Communis.* pag. 177. n. 3. pro faciendo pane & Exercitio manuali. pag. 213. n. 5. Dormitionis. pag. 216. n. 4.
- Signa Capituli.* pag. 169. n. 12. Capituli Culparum. pag. 35. n. 2. Capituli Generalis. pag. 323. n. 2.
- Signum post lectionem ante Completorium.* pag. 98. num. 7.
- Signa Matutini.* pag. 65. n. 2. 3. 4. Primæ. pag. 88. n. 1. Tertiæ. pag. 95. n. 1. Sextæ. pag. 96. n. 3. Nonæ. pag. ibid. n. 4. Vesperarum. pag. 97. n. 5. Completorii pag. 98. n. 6. pro Ave Maria. pag. 99. n. 8.
- Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti.* pag. 119. n. 5. à coquo cum licentia Superioris. pag. 161. n. 3. quomodo infirmi & annorum 60. eximuntur à faciend.

cienda
do tra
Sylva qu
in circ
res, il
Capitu
deben
adver
Custos
Sepultur
n. 15
Sequestr
Sexta qu
vide
Sigillum
mi.
Silentii
in qu
51. n
tur. p
portu
pag.
per a

INDEX.

- cienda abſtinentia pag. 174. n. 1. quomo-
do tractantur à Priore. *ibidem.*
- Sylvæ quomodo custodiuntur. pag. 15. n. 2.
in circuitu Eremiti non excinduntur arbo-
res, *ibid.* pena Prioris excidentis sine
Capitulo Conventuali. *ibid.* quales sylvas
debent habere loca nostra. pag. 369. n. 2.
advertentia ne extirpentur. pag. 145. n. 7.
Custos silvarum sua cura & diligentia.
pag. 151. n. 7.
- Sepultura, quæ observantur in ea. pag. 171.
n. 15. vide mortuus.
- Sequeſtratis in cella prohibetur pag.
29. n. 1.
- Sextæ quo tempore datur ſignum. p. 96. n. 3.
vide ſignum.
- Sigillum Congregationis aut particulare Ere-
mi. pag. 233. n. 7.
- Silentii documenta in Regula. pag. 49. Cap. VI.
in quibus locis & viis non licet loqui. pag.
51. n. 2. 3. quando & quomodo dispenſa-
tur. pag. 51. n. 3. 4. prohibitus omnis im-
portunus ſtrepitus, quo loco & tempore.
pag. 53. n. 5. quo transgreditur ſilentium
per unum Miſerere quare privatur. *ibid.*

INDEX.

- non alloquitur cui impositum silentium.*
 pag. 129. n. 1. nec post Completorium.
 pag. 198. n. 2.
- Silentium sumum in Ecclesia & Choro.* pag.
 224. n. 1. 2.
- Singularitas vivendi non laudatur.* pag.
 195. n. 5.
- Solitudo vera qua requirat.* pag. 16. n. 5.
- Solennitas primæ Classis & secundæ in qua*
Superior Missam celebrat. pag. 81. n. 2.
- Spoliari non licet nec ob calorem nec ob iri-*
nam. pag. 118. n. 1.
- Stola quando & quando uti solet Eremita.*
 pag. 92. n. 11.
- Strepitus importunus prohibitus.* p. 53. n. 5.
- Suffragia mortuorum quomodo celebrantur.*
 p. 170. n. 13. 14. 17. 18. p. 291. n. 9.
- Superior quid facit in Capitulo Domus.* pag.
 35. n. 2. suum officium in Choro tempore
 Matutini, pag. 78. n. 1. in quibus solenni-
 tatibus dicit officium & celebrat Missam.
 pag. 79. n. 2. Intonat Magnificat & Be-
 nedictus in officio Regulari & Salve Re-
 gina pag. 83. n. 1. incensat Altare quan-
 do. pag. 91. n. 8. quomodo stat dicendo Pa-
 ter

ter no
 n. 7. p
 dii Ca
 dispen
 n. 5. 9
 delinq
 Aposto
 non fit
 in con
 168.
 in mo
 n. 2. 9
 aut de
 errore
 n. 2. 3
 pro off
 mit e
 222.
 bus. p
 indisc
 contr
 Super
 Superior
 pag. 2
 intell

INDEX.

ter noster, & dando Benedictiones. p. 107.
 n. 7. potest dispensare cum cooperatione me-
 dii Capitis & quando. pag. 109. n. 13.
 dispensat cum austeritate lecti. pag. 119.
 n. 5. quomodo procedit in causis contra
 delinquentes. pag. 134. n. 3. 4. 5. quarit
 Apostatas & fugitivos. pag. 136. n. 1.
 non fit partialis. pag. 198. n. 2. fit facilis
 in concedendo esu carniū infirmis. pag.
 168. n. 9. dispensat secum & cum aliis
 in modo vivendi. pag. 195. n. 5. pag. 194.
 n. 2. quid facit quando aliquis non venit
 aut deest in Choro pag. 207. n. 1. corrigi-
 errores in Choro & quomodo. pag. ibid.
 n. 2. 3. procurat ut suo tempore pulsetur
 pro officio Divino. pag. 210. n. 1. non dor-
 mit extra hospitia ubi inveniuntur. pag.
 222. n. 1. quæ subministrat itineranti-
 bus. pag. 221. n. 1. non gravet subditos
 indiscrete. pag. 316. n. 4. qui conjurant
 contra Superiorem. 311. n. 2. Electiones
 Superiorum quomodo fiunt vide Electio.
 Superiorem Domus quando nominat Prior.
 pag. 289. n. 23. quando non nominat quis
 intelligitur esse Superior. pag. ibid. n. 3.
 cum

INDEX.

cum quali advertentia debet eligi. pag. 298. n. 4. sua autoritas in temporalibus & spiritualibus. p. ibid. n. 5. 6. subiectus Prior. pag. ibid. n. 7. non potest alium substituere. pag. 291. n. 9. sine necessitate non mittit fratres extra Eremum. ibid. Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit. ibidem.
Superior Abbatia Montis Corona Subiectus Priori dicta Eremiti. pag. 291. n. 10. non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi. pag. ibid. n. 9.

T

Taxatam pecuniam qui non solvit pro sua Eremita. pag. 322. n. 7. facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo providetur. pag. 346. n. 18.
Tempus Capituli Generalis. pag. 317. n. 1. Dieta. pag. 318. n. 2. Prælatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis. pag. 359. n. 6.
Tunica de qua materia & quando dantur. pag. 236. n. 6. quot permittuntur & quales. pag. 238. n. 14.
Tuni-

Tunicella
pag 2

Transgre
rum C
quand

Tricesim
quom

Vascula
Venia acc

do. pag
200.

dum

Vesperar
n. 5. q

tatie

Ver(us, &
ma,

Valetud
tates

rum

perm

INDEX.

Tunicella de qua materia & quando dantur.
pag. 236. n. 4. quot permittuntur pag.
238. n. 14.

Transgressiones Regula, Constitutionum, Acto-
rum Capituli, Ordinationum, Visitatorum,
quando sunt peccatum & cujus generis.
pag. 315. n. 3.

Tricesima celebratur pro quolibet defuncto in
quo moritur.
pag. 172. n. 16.

V

Vascula Cerevisie & vini. pag. 102. n. 1. 2.
Venia accipitur in medio Choro. pag. 102. n. 1. 2.
do. pag. 77. n. 9. quando à Confessis. pag.
200. n. 2. quando in propria sede choralit-

dum errat quis in choro. pag. 206. n. 1.
Vesperarum quando datur signum. pag. 97.
n. 5. quale in festo duplici, quale in Nativiti-
tatis Domini & in festo S. Romualdi. ibid.

Versus, Pone Domine dicitur ad signum Pri-
ma. pag. 54 n. 7.

Valetudinarium quale ubi & quas commodi-
tates habere debet pag. 164. n. 2. lecto-
rum pro infirmis series ibid. quando in illo
permittuntur edi carnes. p. 168. n. 9. 10.

Kk

Va

INDE.

- Vasa exponuntur lavata. pag. 161. n. 3. pag.
187. n. 19. portantur à coquo. pag. *ibid.*
Verba injuriosa puniuntur. pag. 309. n. 2.
vide silentium.
Via Eremiti in quibus non licet loqui p. 51. n. 2.
Vestimenta non scinduntur sine licentia pag.
48. n. 2. dormiunt Eremita vestiti & soli.
pag. 118. n. 1. n. possunt exuere vestimen-
ta. *ibidem.* qualia portantur ab illis qui
alibi debent manere. pag. 156. n. 10. qui
facit contrarium non recipiendo subscri-
ptum acceptum à Priore. *ibid.*
accipienda dantur, qualia duplican-
tur, cum cognomina & mensura. pag.
235. 236. 237. 238. receptis novis vesti-
tuuntur vetera. pag. 238. n. 14. à quo
providentur & quotempore. p. 235. n. 1.
Vestimenta Oblatorum qualia. p. 239. n. 15.
non possunt dari aliis ad portandum. *ibid.*
scindens vestimenta qua debet observa-
re. *ibid.* n. 17.
Vestire Novitios quomodo debeat Superior.
pag. 371. n. 1.
Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremitæ
utuntur. pag. 91. n. 7.
Vi-

Vitra ad

Viatores

pag. 4

cio in

eundo

debet

pendi

157.

duum

orati

50. n.

223

nentia

pag. i

facit

pag.

& cu

refer

pag.

regu

cessa

rentu

secun

INDEX.

Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. pag.
144. num. 6.
Viatores Eremitæ quibus possunt confiteri.
pag. 42. n. 6. in necessitate potest cum so-
cio in una Camera quiescere. pag. 118. n. 1.
eundo ad aliam Eremitum pro familia qua
debet secum portare. pag. 156. n. 10. ex-
pendit pecuniam solum pro viatico. pag.
157. n. 11. rediens statim restituit resi-
duum pecuniæ. pag. ibid. n. 12. ad quales
orationes obligatur. pag. 221. n. 1. ultra
50 miliaria non vadit sine [redacted] pag.
223 n. 2. non vadit solus [redacted] absti-
nentia pag. 300. n. 1. qualis [redacted] socius.
pag. ibid. n. 2. exeundo & rediendo qua
facit. pag. ibid. n. 3. dicit itinerarium.
pag. 301 n. 4. non peragat iter die festo
& curet cito reverti. pag. ibid. n. 5. non
referat in Domo visa & audita in itinere.
pag. 302. n. 9. non tenetur ad jejunia
regularia, verum ad qua. ibid. dantur ne-
cessaria pro itinere. pag. ibid. n. 10. con-
tentus sit paucis in hospitiiis. ibid. deferat
secum litteras dimissoriales à Priore.
pag. 198. num. 2.

INDEX.

- Vicarius Domus tempore Capituli, sua electio
Cura & autoritas.* pag. 336. n. 2.
- Vice-Prior, vide Superior Eremiti.*
- Vice-Visitatores eorum autoritas & tempus.*
pag. 367. n. 16.
- Vigiliae quae à nostris observantur ex devotione.*
pag. 185. n. 11.
- Vigilia S. Romualdi qualis.* ibidem.
- Vinum semper bibendum aqua dilutum.* pag.
193. num. 2. tenendo vasculum ambabus
manibus. ibidem.
- Visitatio praecedentia Visitationum in visitatione.*
n. 2. n. 3. quanta referuntur Vi-
sitationibus. interessatus exit foras de Defini-
torio. pag. 340. num. 5. qui non est visi-
tatus, visitatur tempore Capituli pag.
341. n. 6. quomodo dividuntur visitatio-
nes. pag. 365. n. 11.
- Visitare semper potest P. Major & pro visita-
tione particulari quem secum ducit.* pag.
ibid. n. 10. observatur antiquus modus,
vide Visitator.
- Visitatores non aperiunt litteras P. Majoris.*
pag. 231. n. 3. Examinant Clericos. pag.
268. n. 2. resident in Sacra Eremita cum.
- P. Ma-

P. M.
pag. 2
& Visi-
Eremiti
ciant
n. 5.
litas
rant
te qu
pag.
tion
esse q
non p
Elect
& vi
355
Pas
pani
& r
dubi
ne p
cum
dum
cum

INDEX.

P. Majore & gubernant universaliter.
 pag. 272. n. 3. pracedentia inter Priores
 & Visitatores, & quando sunt hospites in
 Eremito pag. ibid. n. 3. 4. 7. quando renun-
 ciant suo Officio. pag. 329. n. 4. pag. 340.
 n. 5. quando consignant visitationes sigil-
 latas. pag. 334. n. 7. pag. 340. n. 5. du-
 rant in suo officio duos solum annos nec an-
 te quartum annum Professionis eliguntur.
 pag. 352. n. 2. sunt diversa inter se Na-
 tionis. pag. ibid. n. 4. Cujus Nationis debet
 esse quilibet Visitator. ibid. [redacted] ore
 non possunt esse Priores. [redacted] n. 3.
 Electio Visitorum residentia P. Majoris
 & visitorum & quando visitantur. pag.
 355. n. 1. non vadant ad residentiam ante
 Pascha nisi vocati. pag. 368. n. 18. quas
 penitencias in visitatione possunt minuire
 & relaxare. pag. 361. n. 2. 7. declarant
 dubia cum P. Majore, & soli in visitatio-
 ne p. 364. n. 8. expediunt negotia gravia
 cum illo. pag. 365. n. 9. quomodo divi-
 duntur pro visitatione. pag. ibid. n. 10.
 cum quo P. Major expedit negotia. ibid.

INDEX.

*Visitatorum auctoritas in visitatione. pag. ibid.
n. 11. non se ingerunt in administrationes
nec acceptant Praslatura renunciationem
in visitatione. pag. 366. n. 13. auctoritas
illorum communis, & quando unus solus
mittitur cum sacerdote. pag. ibid. n. 14.
Quando eliguntur visitatores. p. 367. n. 16
Visitant etiam beneficia Curata & non Cura-
ta. pag. 368. n. 17. portant ad Capitu-
lum decreta facta in visitatione & se-
quuntur visitatores informant de obser-
vationibus. pag. ibidem.
Visitare quilibet potest quolibet die
secundum placitum suum. pag. 166. n. 7.
Vocales Capituli Conventualis qui sint. p. 35.
n. 2. Generalis. pag. 319. n. 1. de qualibet
Natione. pag. 353. n. 9.
Vota, id est Calculi, vide Electio & Calcul-
latio.*

Z

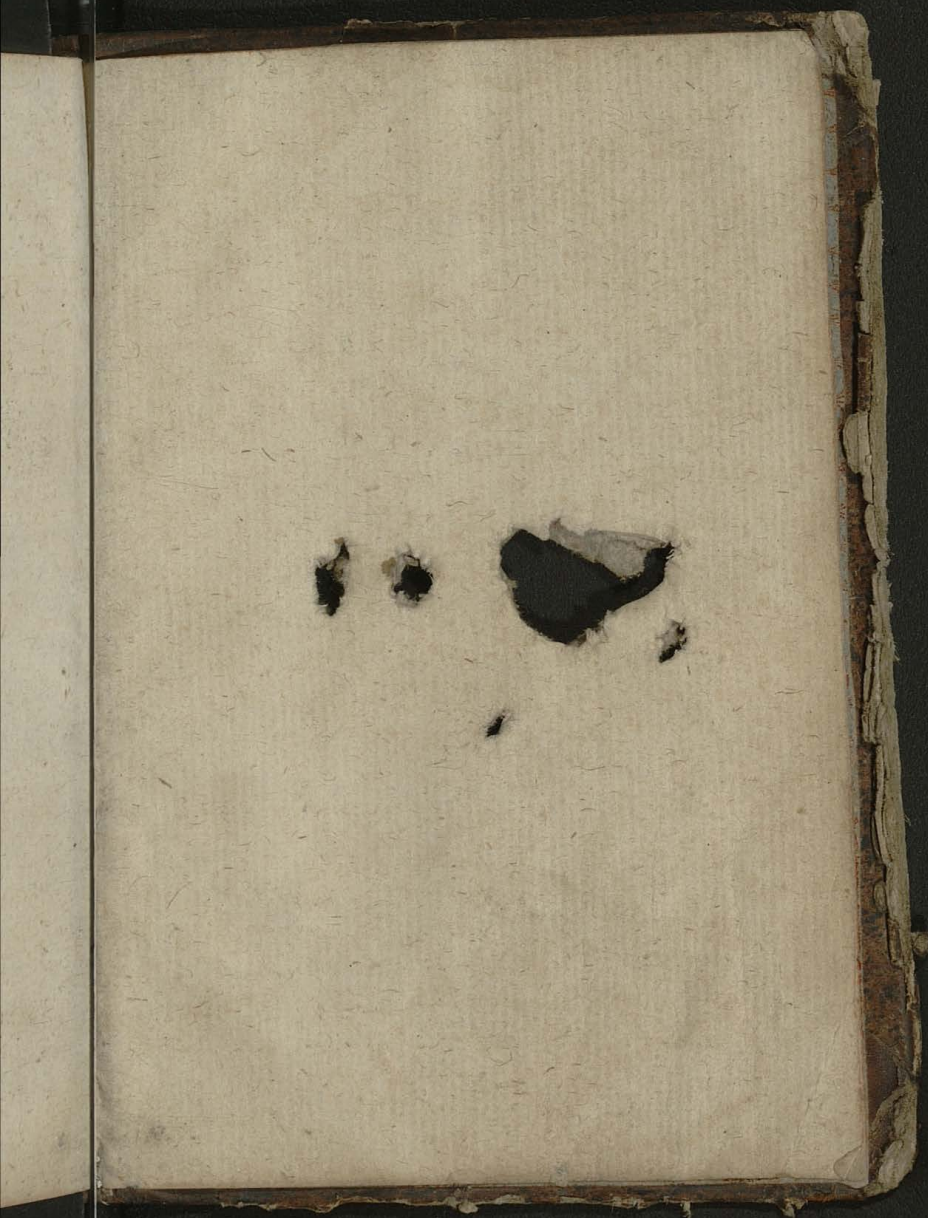
*Zelum debent habere Eremita. pag. 312. n. 1.
Zoccoli.*

F I N I S.

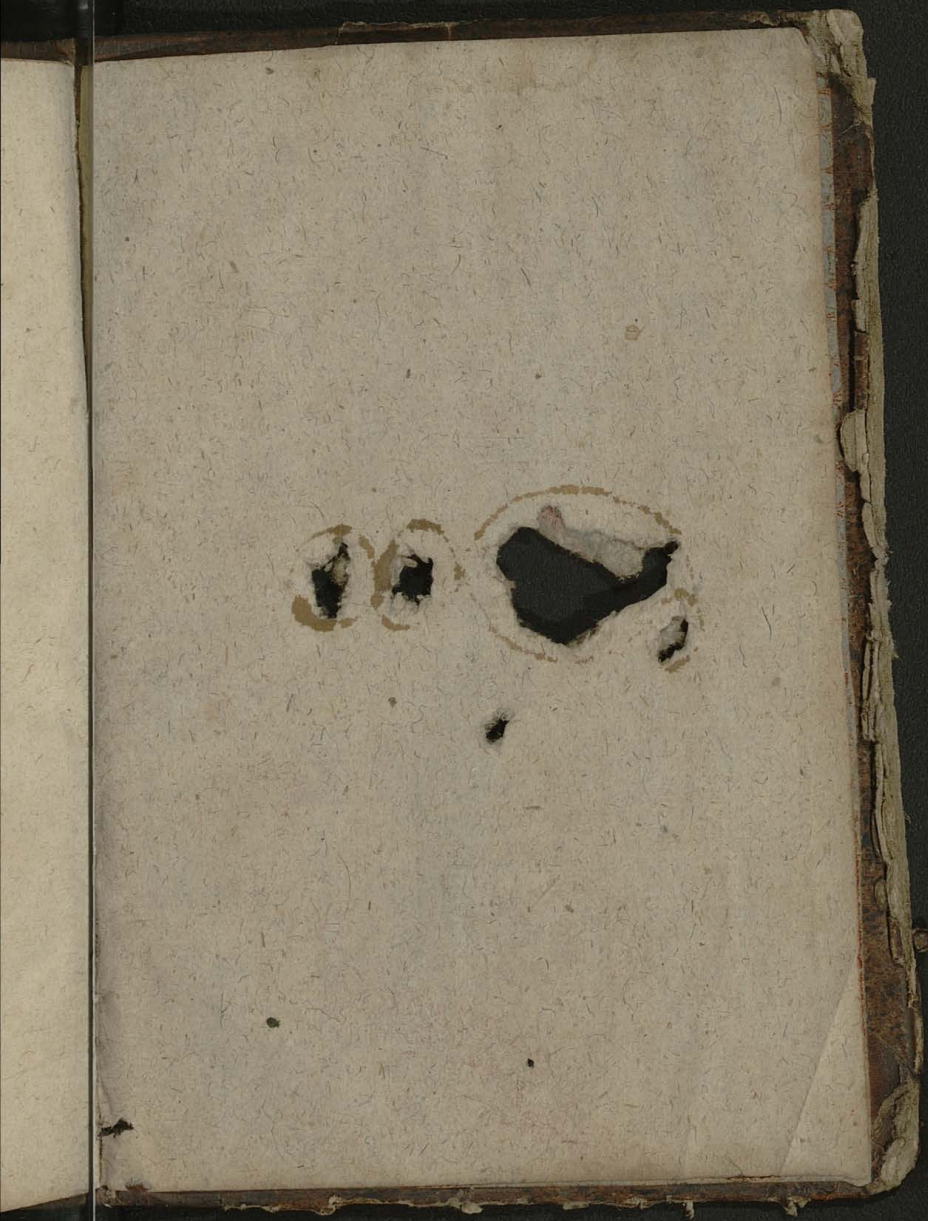
ag. ibid.
rationes
ationenz
utoritas
us solus
n. 14.
7. n. 16
n Cura-
Capitu-
& se-
obser-
ibidem.
ibet die
5. n. 7.
p. 35.
ualibet
3. n. 9.
Calcul.

2. n. 1.

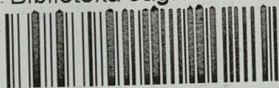

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029946

